

Status for naturtypekartleggingen i Bærum kommune per 2009

Terje Blindheim og Stefan Olberg

Ekstrakt

BioFokus har på oppdrag fra Bærum kommune kartlagt naturtyper i kommunen i 2008. Totalt 75 lokaliteter ble kartlagt. Siden oppstarten av naturtypekartleggingen i 1999 er det nå registrert 534 naturtypelokaliteter fordelt på 31 ulike naturtyper. Disse fordeler seg på 126 lokaliteter med A verdi, 344 med B verdi og 64 med C verdi. Hovednaturtypene skog og kulturlandskap (inkludert kalktørrengene) er de vanligste typene med henholdsvis 275 og 166 lokaliteter (82,5 % av lokalitetene)

Nøkkelord

Akershus
Bærum
Naturtypekartlegging
Rødlistearter

Omslag

FORSIDEBILDER
Øvre (Polydrusus formosus),
Foto: Kim Abel
Midtre (Gammel ask)
Nedre (Lysakerelva ved Jar)

LAYOUT (OMSLAG)
Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370

ISBN: 978-82-8209-076-6

Biofokus-rapport 2009-12

Tittel

Nykartlegging av naturtypelokaliteter i Bærum kommune
2008

Forfattere

Terje Blindheim og Stefan Olberg

Dato

29.05.2009

Antall sider

146 sider inkl. vedlegg

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder denne rapporten "levende" linker.

Oppdragsgiver

Bærum kommune, Natur- og idrettsforvaltningen

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.

Andre BioFokus rapporter kan lastes ned fra:
<http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>

BioFokus: Gaustadallèen 21, 0349 OSLO
Telefon 2295 8598

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Forord

Stiftelsen Biofokus har på oppdrag fra Bærum kommune foretatt en oppdatering av Bærum kommune sitt naturtypekart. Hovedjobben har bestått i å feltkartlegge på forhånd utvalgte lokaliteter i Bærum sin byggesone. Ingunn Juul-Hansen har vært vår ansvarlige kontaktperson hos oppdragsgiver når det gjelder faglige og kontraktsmessige forhold, mens kart- og dataansvarlige har vært kontaktpersoner i forhold til digitale kart og databaser. Terje Blindheim har vært prosjektansvarlig hos BioFokus.

Denne rapporten har som mål og dokumentere de hva som er gjort i 2008, samt kort oppsummere dagens status for naturtypekartleggingen i Bærum kommune, beskrive hvilke oppgaver som er gjort og peke på kartleggingsstatus for de enkelte hovednaturtyper.

Oslo, 15. mai 2009

Forfatterne

Lokalitet 29, Haga. Rik sumpskog/gråor-heggeskog med strutseving langs breddene av Øverlandselva.

Sammendrag

BioFokus har i perioden mai 2008-mars 2009 gjennomført en oppdatering av naturtypekartet i Bærum kommune. Arbeidet har vært fordelt på feltarbeid, innhenting og vurdering av ny litteratur, oppdatering av databaser til ny DN standard, samt kontroll av naturtypeavgrensninger. BioFokus sitt utgangspunkt for arbeidet har vært eksisterende naturtypekart.

Per mars 2009 er det stedfestet, beskrevet og verdisatt 534 naturtypelokaliteter i kommunen. Disse har et samlet areal på drøyt 13,4 km². 126 lokaliteter er vurdert som svært viktige (A verdi), 344 som viktige (B verdi) og 64 som lokalt viktige (C verdi). Fordelingen av de ulike hovednaturtypene på areal viser at det er skog som utgjør det største arealet og antallet lokaliteter etterfulgt av ferskvann/våtmark og kulturlandskap, se tabell 1. Det er totalt kartlagt 31 ulike naturtyper. Naturtyper i skog, tørrengene langs kysten og dammer er blant de mest kartlagte naturtypene.

Tabell 1. Fordelingen av hovednaturtyper på areal

Hovednaturtype	Antall	% andel av antall	Areal	% andel av areal
Ferskvann/våtmark	61	11,4	2.914	21,7
Kulturlandskap	166	31,1	1.710	12,7
Kyst og havstrand	19	3,6	368	2,7
Marint	1	0,19	96	0,7
Myr og kilde	9	1,7	413	3,1
Skog	275	51,5	7.910	58,9
Sørvendt berg og rasmark	3	0,6	15	0,1
Grand Total	534	100	13.426	100

Bildet viser typisk forekomst av rik løvskog med mye død ved. Her fra lokalitet 528 Gata-Økern I langs Sandvikselva.

Innhold

1	INNLEDNING / BAKGRUNN.....	5
2	GJENNOMFØRING	5
3	RESULTATER.....	6
3.1	OVERSIKT OVER KARTLAGTE NATURTYPER.....	6
3.1.1	Kartleggingen i 2008	6
3.1.2	Oversikt over alle lokalitetene i kommunen.....	6
3.1.3	Artsmangfold	7
3.2	LOKALITETSBEKRIVELSER	23
3.3	REGISTRERINGSSTATUS	132
3.3.1	Status for de ulike hovednaturtypene.....	132
3.4	SPESIELLE FORHOLD VED REGISTRERINGSDATA	134
4	DISKUSJON	134
5	LITTERATUR	135
6	VEDLEGG 1	137

I lokalitet 591, Sørbråten Ø finnes den sterkt truede bregnen vasstelg.

1 Innledning / bakgrunn

I forordet til første utgave av naturtypehåndboka (Direktoratet for Naturforvaltning 1999) står følgende: *"Det er et politisk mål at alle landets kommuner skal gjennomføre kartlegging og verdisetting av viktige områder for biologisk mangfold på sine arealer (St. meld. nr. 58 (1996/97) 1996-97). Den kommunale kartleggingen omfatter naturtyper, vilt, rødlistearter, ferskvannslokaliteter og marint biologisk mangfold."*

Arbeidet som er gjort i denne forbindelse er finansiert med midler fra Bærum kommune, natur- og idrettsforvaltningen.

Alt feltarbeid er utført i løpet av 2008, mens rapporteringen med innleggelse i kommunens naturdatabase, digitalisering av kart og skriving av rapport har pågått fra høsten 2008 til mai 2009. Feltarbeid knyttet til dette prosjektet er blitt utført av Stefan Olberg, Terje Blindheim og Anders Gunneng. Data er systematisert i Natur2000 (Borch og Wergeland Krog 2009).

Metoden for kartlegging følger DN håndbok 13, revidert utgave (Direktoratet for Naturforvaltning 2007). Det henvises til denne og da spesielt kapitlene 1-4 og 6 for en nærmere redegjørelse av kriterier for utvelgelse av naturtyper og verdisetting av dem.

I forbindelse med oppdateringen og sammordningen av data i en felles database har BioFokus produsert sosifiler for naturtypetemaet. Disse er oversendt Fylkemannens miljøvern-avdeling sammen med egenskapsdataene. Fylkesmannen vil på dette grunnlag oppdatere Naturbase i samarbeid med DN. Alle filer er også oversendt kommunen.

2 Gjennomføring

Bærum kommune hadde i forkant av registreringene laget et kart med inntegnede områder som potensielt kunne inneholde viktige naturtyper. Disse områdene ble alle undersøkt og områder som lå tett opp til disse ble også befart dersom de så potensielt interessante ut. Mer enn 90 % av de avmerkede områdene inneholdt viktige naturtyper. Noen tidligere registrerte lokaliteter ble oppsøkt på ny for å sjekke grenser og gi utfyllende beskrivelser.

Skog dominerte utvalget av lokaliteter, men det var også noen kulturlandskapsobjekter, samt noe ferskvann/våtmark. Det ble lagt opp til fra kommunens side at innbyggerne i kommunen skulle kunne melde fra om bl. a. dammer, men ingen tips kom inn og ble følgelig heller ikke fulgt opp med kartlegging.

Det er i liten grad gjort noe med de naturtypene som allerede var registrert, men noen områder har blitt justert i henhold til oppdatert håndbok fra DN. En del flere rødlistearter er lagt inn i basen og noe nyere litteratur er behandlet.

3 Resultater

3.1 Oversikt over kartlagte naturtyper

3.1.1 Kartleggingen i 2008

Kartleggingen i 2008 ga 71 nye lokaliteter samt at data ble oppdatert for fire eksisterende lokaliteter, se tabell 4. De til sammen 75 lokalitetene er fordelt på 12 ulike naturtyper hvor rik edelløvskog, store gamle trær og kalkskog utgjør de mest frekvente typene (61 %). Det samlede arealet for de 75 lokalitetene er 1158 dekar. 11 lokaliteter er vurdert som svært viktige (A verdi), 58 som viktige (B verdi) og 6 som lokalt viktige (C verdi).

3.1.2 Oversikt over alle lokalitetene i kommunen

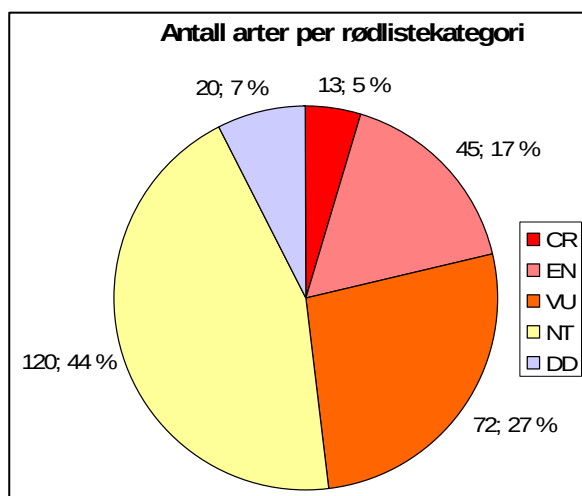
I dette kapitelet gis en enkel oppsummering av resultatene fra alle registreringer i Bærum kommune så langt. Tabell 2 oppsummerer fordelingen av areal og verdi på de ulike hovednaturtyper og naturtyper og figur 2 viser den geografiske fordelingen av lokalitetene. I tabell 3 gis en oversikt over de registrerte lokalitetene, mens det i kap. 3.2 gis en fullstendig områdebeskrivelse fra hver av de 534 lokalitetene. Figur 3 og 4 viser fordelingen av biotoparealer i kommunen på henholdsvis verdi og ulike arealklasser.

Av de 534 registrerte lokalitetene er 126 vurdert som svært viktige (A verdi), 344 som viktige (B verdi) og 64 som lokalt viktige (C verdi). Andelen areal av A lokaliteter er forholdsvis mye større enn antallet skulle tilsi. Gjennomsnittsstørrelsen for henholdsvis A, B og C biotoper er 50, 19 og 9 dekar. Arealkriteriet i verdisettingen er tydelig brukt aktivt i verddivurderingen, samtidig som større områder som oftest er mer komplekse og rike på arter enn mindre områder. Skog er den hovednaturtypen som utgjør det største arealet med nesten 59 %. Skog har også flest lokaliteter med i overkant av 50 %. Tørrbakkene på kalk som er knyttet til kysten utgjør mange lokaliteter (75, 14,4 %), men et lite areal (6,2 %). Ferskvann våtmark med sine lange lokaliteter med viktige bekkedrag utgjør 21,7 % av arealet, men bare 11,4 % av antall lokaliteter. Se tabell 2 for en fullstendig fordeling av antall og arealer for ulike naturtyper. Figur 5 viser fordelingen av hver av de 31 registrerte naturtypene på deres verdi.

De registrerte lokalitetenes areal i forhold til ulike arealkategorier for hele kommunen viser at 7,1 % av kommunenes areal er registrert som viktig naturtype med A, B eller C verdi. Andelen av skog som er registrert innenfor hovednaturtype skog er også i overkant av 7 % av Bærum kommune sine 110 km² skog. Dersom jordbruksarealet anslås til 17 km² og naturtypene som er kategorisert under hovednaturtype kulturlandskap faktisk ligger på disse arealene utgjør de akkurat 10 % av dette arealet. Det har imidlertid skjedd mye innenfor denne arealklassen de siste 30 årene og tallene må brukes med forsiktighet. Tørrengene og parklignende lokaliteter ligger bl. a. her, areal som i liten grad regnes som kulturmark i dag.

Når det gjelder ferskvann finnes ikke gode tall, men store deler av ferskvann, bekker/elver og vann nedenfor marin grense er avgrenset som naturtyper. I marka er få ferskvannslokaliteter avgrenset.

3.1.3 Artsmangfold

Det er gjort totalt 800 funn av rødlistearter i de til sammen 534 registrerte naturtype-lokalitetene (tabell 2). Disse er fordelt på i alt 270 forskjellige arter (fugl ikke medtatt) dvs. at det er registrert i gjennomsnitt ca. tre rødlistearter per lokalitet. Figur 1 viser fordelingen av de 270 artene på rødlistekategori. Antall kjente rødlistearter i kommunen er 476 (fugl medtatt). Dvs. at over halvparten av rødlisteartene finnes i en eller flere av de registrerte lokalitetene. Trolig er denne andelen langt høyere, men mye gamle og upresist koordinatfestede data gjør at vi ikke med sikkerhet kan knytte en art til en gitt lokalitet. For en oversikt over alle kjente arter

Figur 1. Viser fordelingen av de 270 rødlisteartene på rødlistekategorier (antall; prosent).

se vedlegg 1. Noen arter som i helt ny tid er påvist i kommunen finnes ikke i vedlegg 1, men kun i tabell 2 i denne rapporten. Disse artene

vil på litt sikt komme inn i nasjonale databaser.

Tabell 2. Oversikt over registrerte rødlistearter knyttet til naturtypelokalitetene.

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	RL	Antall lokaliteter
Alger	Nitella flexilis	Glansglattkrans	NT	1
Amfibier og reptiler	Rana arvalis	Spissnutet frosk	NT	1
	Triturus cristatus	Stor salamander	VU	5
	Triturus vulgaris	Liten salamander	NT	29
Andre virvelløse dyr	Cheiracanthium oncognathum		VU	1
	Haplophthalmus mengii	Ribbeskrukketroll	NT	2
	Lithobius macilentus	Antennesteinkryper	NT	2
	Margaritifera margaritifera	Elvemusling	VU	4
	Mya arenaria		VU	1
Ferskvannsfisk	Anguilla anguilla	Ål	CR	1
Insekter	Agonopterix quadripunctata		CR	1
	Agraylea sexmaculata		CR	1
	Agrius laticornis		NT	1
	Alcis jubata	Strybarkmåler	NT	1
	Altica carinthiaca		EN	1
	Ametastegia albipes		NT	1
	Anteon arcuatum		NT	1
	Aplocnemus impressus		VU	1
	Bagous diglyptus		EN	1
	Baptia tibiale	Trollbærmåler	EN	1
	Brachycarenum tigrinus		VU	1
	Bucculatrix bechsteinella		VU	2
	Caenis rivulorum		NT	5
	Callisto insperatella		VU	1
	Calosirus apicalis		DD	1
	Carabus cancellatus		VU	1
	Cassida denticollis		NT	3
	Cassida vibex		EN	1
	Ceutorhynchus roberti		DD	1
	Chaetopteryx sahlbergi		EN	1
	Chimarra marginata		NT	1
	Cicadetta montana	Sangsikade	VU	2
	Cis dentatus		NT	6
	Coenonympha hero	Heroringvinge	EN	1
	Coleophora adjunctella		VU	1

-Naturtyper i Bærum kommune -

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	RL	Antall lokaliteter
	Coleophora colutella		EN	3
	Coleophora limosipennella		EN	1
	Coleophora taeniipennella		VU	1
	Conocephalus dorsalis	Sivgresshoppe	NT	3
	Crepidophorus mutilatus		EN	1
	Crombrugghia distans	Haukeskjeggfjærmøll	NT	1
	Cryptocephalus sericeus		NT	4
	Ennearthron laricinum		NT	1
	Enochrus melanocephalus		NT	1
	Euglenes pygmaeus		NT	1
	Eulamprotes atrella		VU	1
	Eupithecia expallidata	Blek dvergmåler	NT	1
	Eupithecia innotata	Malurtdvergmåler	VU	3
	Eupithecia subumbrata	Kystdvergmåler	NT	1
	Euzophera cinerosella		EN	1
	Georissus crenulatus		NT	1
	Geotrupes stercorarius		NT	1
	Greenomyia baikalica		DD	1
	Gyrophana orientalis		DD	1
	Hadreule elongatula		NT	1
	Haliplus apicalis		VU	1
	Hydnobius latifrons		DD	1
	Hylis cariniceps		NT	1
	Hylis procerulus		EN	1
	Lathrobium dilutum		VU	1
	Liocytusa vittata		DD	1
	Lissodema cursor		NT	1
	Lype reducta		CR	3
	Macrochilo cribrumalis	Punktviftefly	NT	1
	Meligethes norvegicus		EN	4
	Metzneria neuropterella		VU	1
	Mogulones euphorbiae		VU	1
	Mordellaria aurofasciata		DD	1
	Mordellistena secreta		DD	1
	Mycetochara humeralis		EN	1
	Myrmicina graminicola		VU	1
	Nemapogon nigralbella		NT	2
	Neocrepidodera transversa		DD	1
	Neophytobius quadrinodosus		NT	1
	Nothorhina punctata		NT	2
	Oberea linearis		CR	1
	Ocalea latipennis		NT	1
	Ochthebius bicolon		NT	1
	Odontomyia argentata		VU	1
	Oidaematophorus lithodactyla	Alantfjærmøll	EN	1
	Pamphilus stramineipes		CR	1
	Paracorixa concinna		NT	1
	Pediacus depressus		EN	1
	Platysoma minus		NT	1
	Pristerognatha penthinana	Springfrøvikler	EN	1
	Protapion interjectum		NT	1
	Protapion varipes		VU	1
	Ptenidium turgidum		NT	1
	Ptinus dubius		DD	2
	Rhyacophila fasciata		NT	1
	Saldula pilosella		DD	1
	Salebriopsis albicilla		NT	1
	Satyrium w-album	Almestjertvinge	VU	1
	Scrobipalpa acuminatella		VU	1
	Setodes argentipunctellus		CR	1
	Stagetus borealis		NT	1
	Symmerus annulatus		EN	2
	Symmerus nobilis		EN	2
	Sympetrum vulgatum	Sørlig høstlibelle	VU	1
	Thamiocolus viduatus		DD	1
	Thecla betulae	Slåpetornstjertvinge	NT	2
	Thetidia smaragdaria	Smaragdbladmåler	CR	2

-Naturtyper i Bærum kommune -

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	RL	Antall lokaliteter
	Trachys scrobiculata		EN	2
	Trichosirocalus barnevillei		NT	1
	Tychius polylineatus		NT	1
	Uleiota planata		DD	1
Karplanter	Acorus calamus	Kalmusrot	NT	1
	Anagallis arvensis	Nonsblom	NT	8
	Androsace septentrionalis	Smånøkkel	NT	4
	Arnica montana	Solblom	VU	3
	Bidens cernua	Nikkebrønsle	VU	1
	Botrychium lunaria	Marinøkkel	NT	5
	Carex acutiformis	Rankstarr	EN	2
	Carex cespitosa	Tuestarr	NT	2
	Carex pseudocyperus	Dronningstarr	NT	12
	Carex rhynophysa	Blærestarr	EN	12
	Carex riparia	Kjempestarr	EN	1
	Carlina vulgaris	Stjernetistel	NT	11
	Centaurium littorale	Tusengylden	EN	5
	Centaurium pulchellum	Dvergylden	VU	4
	Cotoneaster niger	Svartmispel	NT	2
	Cynoglossum officinale	Hundetunge	NT	1
	Dactylorhiza incarnata	Engmarihand	NT	3
	Dactylorhiza traunsteineri	Smalmarihand	VU	1
	Dracocephalum ruyschiana	Dragehode	VU	16
	Dryopteris cristata	Vasstelg	EN	1
	Galium sternerii	Bakkemaure	NT	1
	Gentianella campestris	Bakkesøte	NT	1
	Glyceria lithuanica	Skogsøtgras	NT	2
	Gymnadenia conopsea	Brudespore	NT	2
	Lappula deflexa	Hengepiggrø	NT	1
	Lemna trisulca	Korsandemat	EN	2
	Ligustrum vulgare	Liguster	NT	1
	Microstylis monophyllos	Knottblom	CR	2
	Neottia nidus-avis	Fuglereir	NT	2
	Odontites vernus ssp. litoralis	Strandrødtopp	VU	3
	Ononis arvensis	Bukkebenurt	EN	4
	Phleum phleoides	Smaltimotei	EN	25
	Rosa pimpinellifolia	Trollnype	VU	1
	Saxifraga osloënsis	Oslosildre	NT	7
	Seseli libanotis	Hjorterot	NT	50
	Silene nutans	Nikkesmelle	NT	14
	Stellaria palustris	Myrstjerneblom	EN	1
	Swida sanguinea	Villkornell	VU	1
	Taxus baccata	Barlind	VU	9
	Thelypteris palustris	Myrtelg	EN	4
	Ulmus glabra	Alm	NT	35
	Valeriana officinalis	Legevendelrot	VU	2
	Veronica spicata	Aksveronika	VU	45
	Viola selkirkii	Dalviol	NT	1
Lav	Alectoria sarmentosa	Gubbeskjegg	NT	2
	Biatoridium monasteriense		NT	3
	Bryoria nadvornikiana	Sprikeskjegg	NT	1
	Collema multipartitum	Vifteglye	EN	1
	Gonohymenia nigritella		DD	1
	Gyalecta flotowii		VU	1
	Gyalecta truncigena		VU	1
	Gyalecta ulmi	Almelav	NT	18
	Microcalicium ahlneri	Rotnål	NT	1
	Sclerophora farinacea	Blådoggnål	VU	2
	Sclerophora nivea	Bleikdoggnål	NT	5
	Sclerophora pallida	Bleikdoggnål	NT	6
	Sclerophora peronella	Kystdoggnål	NT	1
	Squamarina degelii		EN	2
Moser	Amblystegium saxatile	Stjernekrøpmose	EN	1
	Bryum neodamense	Myrvrangmose	VU	1
	Buxbaumia viridis	Grønsko	VU	21
	Dicranum viride	Stammesigd	VU	4

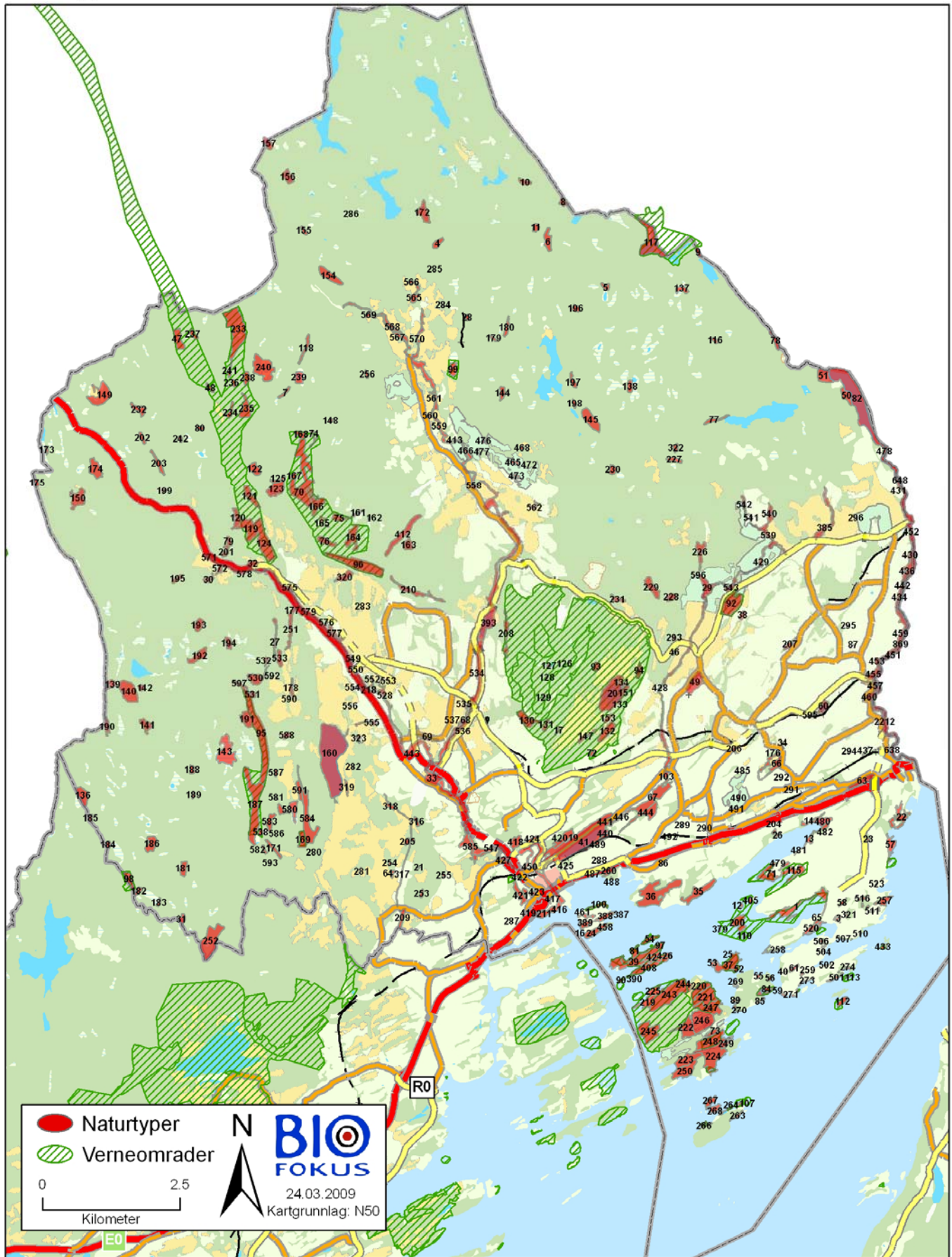
-Naturtyper i Bærum kommune -

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	RL	Antall lokaliteter
	Fissidens exilis	Grøftelommemose	NT	2
	Fissidens gracilifolius	Pyslommemose	VU	1
	Frullania bolanderi	Pelsblæremose	VU	14
	Frullania oakesiana	Oreblæremose	EN	1
	Hamatocaulis vernicosus	Alvemose	VU	1
	Meesia longiseta	Stakesvanemose	VU	1
Sopp	Antrodia pulvinascens	Ospehvitkjuke	NT	1
	Antrodiella americana	Broddsoppsnyltekjuke	NT	1
	Antrodiella citrinella	Gul snyltekjuke	VU	5
	Artomyces pyxidatus		NT	2
	Ceriporia excelsa		NT	1
	Ceriporiopsis pannocincta		CR	1
	Clitocybe bresadoliana	Kalktraktsopp	NT	1
	Cortinarius barbatus	Elfenbenslørsopp	NT	1
	Cortinarius caesiocanescens	Dueblå slørsopp	EN	3
	Cortinarius caesiocortinatus	Rasmarkslørsopp	EN	1
	Cortinarius conicus		VU	1
	Cortinarius cotoneus	Hasselslørsopp	VU	1
	Cortinarius cupreorufus	Kopperrød slørsopp	NT	2
	Cortinarius fraudulentus	Barstrøslørsopp	NT	2
	Cortinarius gracilior	Frøkenlørsopp	CR	1
	Cortinarius meinhardii	Kanarigul slørsopp	VU	6
	Cortinarius nanceiensis	Bananslørsopp	VU	5
	Cortinarius orichalceus	Kopperrød slørsopp	NT	1
	Cortinarius polymorphus		EN	1
	Cortinarius praestans	Kjempeslørsopp	VU	7
	Cortinarius sciophyllus		NT	1
	Cortinarius suaveolens	Lilla jordbærslørsopp	EN	1
	Cortinarius subporphyropus		VU	1
	Cortinarius tiliae	Lindeslørsopp	EN	1
	Cortinarius turgidus	Silkeslørsopp	VU	1
	Cortinarius urticus	Søvlslørsopp	NT	1
	Cystostereum murrayi	Duftskinn	NT	2
	Dentipellis fragilis	Piggskorpe	VU	1
	Disciotis venosa	Skivemorkel	VU	1
	Entoloma atrocoeruleum		NT	1
	Entoloma bloxamii	Praktrødsdivesopp	VU	1
	Entoloma griseocyaneum	Lillagrå rødsdivesopp	NT	1
	Entoloma prunuloides	Melrødsdivesopp	NT	3
	Fistulina hepatica	Oksetungesopp	NT	2
	Fomitopsis rosea	Rosenkjuke	NT	9
	Geastrum campestre	Ru jordstjerne	CR	1
	Geastrum minimum	Småjordstjerne	NT	5
	Geastrum pectinatum	Skaftjordstjerne	NT	3
	Geastrum quadrifidum	Styltejordstjerne	NT	2
	Gomphus clavatus	Fiolgubbe	NT	1
	Grifola frondosa	Korallkjuke	VU	1
	Holwaya mucida	Lindebeger	NT	3
	Hydnellum auratile		VU	1
	Hygrocybe intermedia	Flammevokssopp	VU	1
	Hygrocybe lacmus	Skifervokssopp	NT	1
	Hygrophorus chrysodon	Gulrandvokssopp	EN	1
	Hygrophorus gliocyclus	Gul furuvokssopp	NT	2
	Hygrophorus lindtneri	Hasselvokssopp	EN	2
	Hygrophorus persoonii	Eikevokssopp	NT	1
	Hygrophorus russula	Kremlevokssopp	NT	1
	Hyphoderma obtusum		DD	1
	Hyphodermella corrugata		VU	3
	Hyphodontia nespori		DD	1
	Hypoxylon vogesiacum	Almekullsopp	VU	3
	Inocybe erubescens	Vårtrevlesopp	NT	1
	Inocybe splendens		NT	1
	Inonotus leporinus	Harekjuke	NT	1
	Inonotus tomentosus	Filtkjuke	NT	1
	Junghuhnina collabens	Sjokoladekjuke	EN	2
	Kavinia himantia	Narrepiggsopp	NT	5
	Leifia flabelliradiata		NT	1

-Naturtyper i Bærum kommune -

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	RL	Antall lokaliteter
	Lepiota fulvella	Rustbrun parasollsopp	NT	2
	Lepista luscina	Engridderhatt	NT	2
	Leucopaxillus gentianeus	Bitter traktmusserong	EN	2
	Limacella illinita	Slimsneglehatt	VU	2
	Mycenastrum corium	Lærball	CR	1
	Mycoacia aurea	Gullvokspigg	VU	1
	Mycoacia uda	Grønngul vokspigg	VU	2
	Oligoporus guttulatus	Dråpekjuke	VU	1
	Oligoporus undosus		VU	7
	Pachykytospora tuberculosa	Eikegreinkjuke	NT	1
	Peziza saniosa	Blåsvart begersopp	NT	1
	Phellinus nigrolimitatus	Svartsonekjuke	NT	15
	Phlebia centrifuga	Rynkeskinn	NT	24
	Phlebiella subflavidogrisea		DD	1
	Polyporus tuberaster	Knollstilkjuke	NT	1
	Pseudorhizina sphaerospora	Trollmorkel	VU	1
	Russula anthracina	Kokskremle	NT	1
	Russula cuprea		VU	1
	Russula roseipes	Rosenfotkremle	NT	3
	Skeletocutis brevispora		VU	6
	Skeletocutis kuehneri		NT	3
	Skeletocutis odora	Sibirkjuke	VU	3
	Skeletocutis stellae	Taigakjuke	VU	1
	Sowerbyella radiculata	Nettsporet kantarellbeger	VU	2
	Spongipellis spumeus	Skumkjuke	EN	1
	Stromatinia rapulum	Konvallbeger	NT	1
	Subulicium rillum		DD	1
	Tricholoma atosquamosum	Svartspettet musserong	NT	1
	Tricholoma batschii	Besk kastanjemusserong	NT	2
	Tricholoma joachimii		EN	2
	Tubulicrinis hirtellus		DD	1
	Tulostoma brumale	Grann styltesopp	EN	6
	Volvariella surrecta	Snyltesliresopp	NT	2
	Xenasma rimicolum		DD	1
	Xylobolus frustulatus	Ruteskorpe	NT	2
Totalt antall lokalitetsforekomster				802

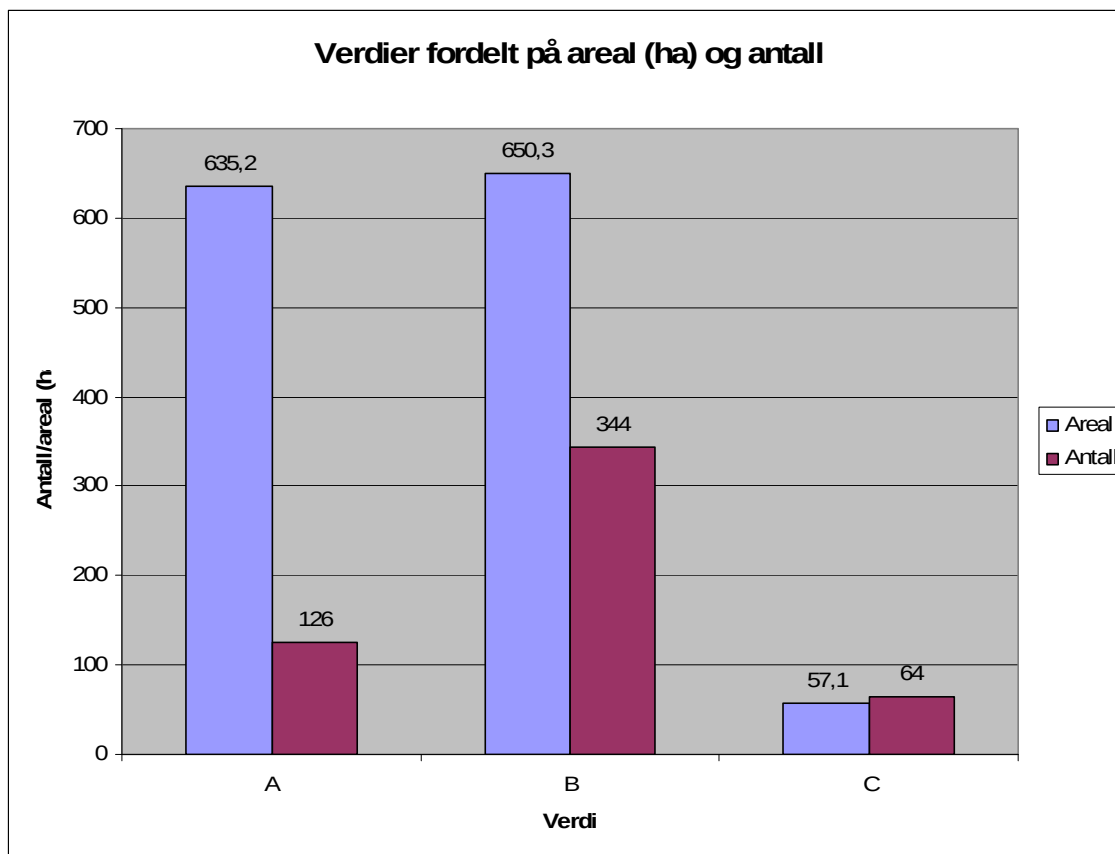
Naturtypelokaliteter i Bærum kommune

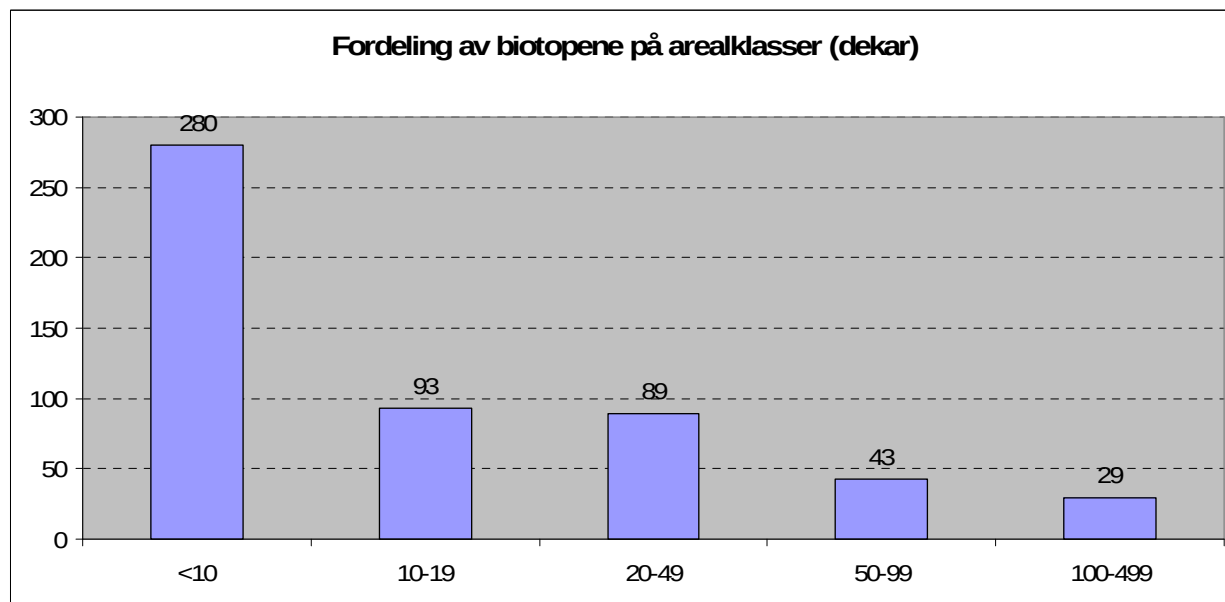
Figur 2. Geografisk fordeling av de 534 naturtypelokalitetene. Merket med lokalitetsnummer.

Tabell 2. Oversikt over fordelingen av de ulike naturtypene på hovednaturtype, naturtype, verdi og areal.

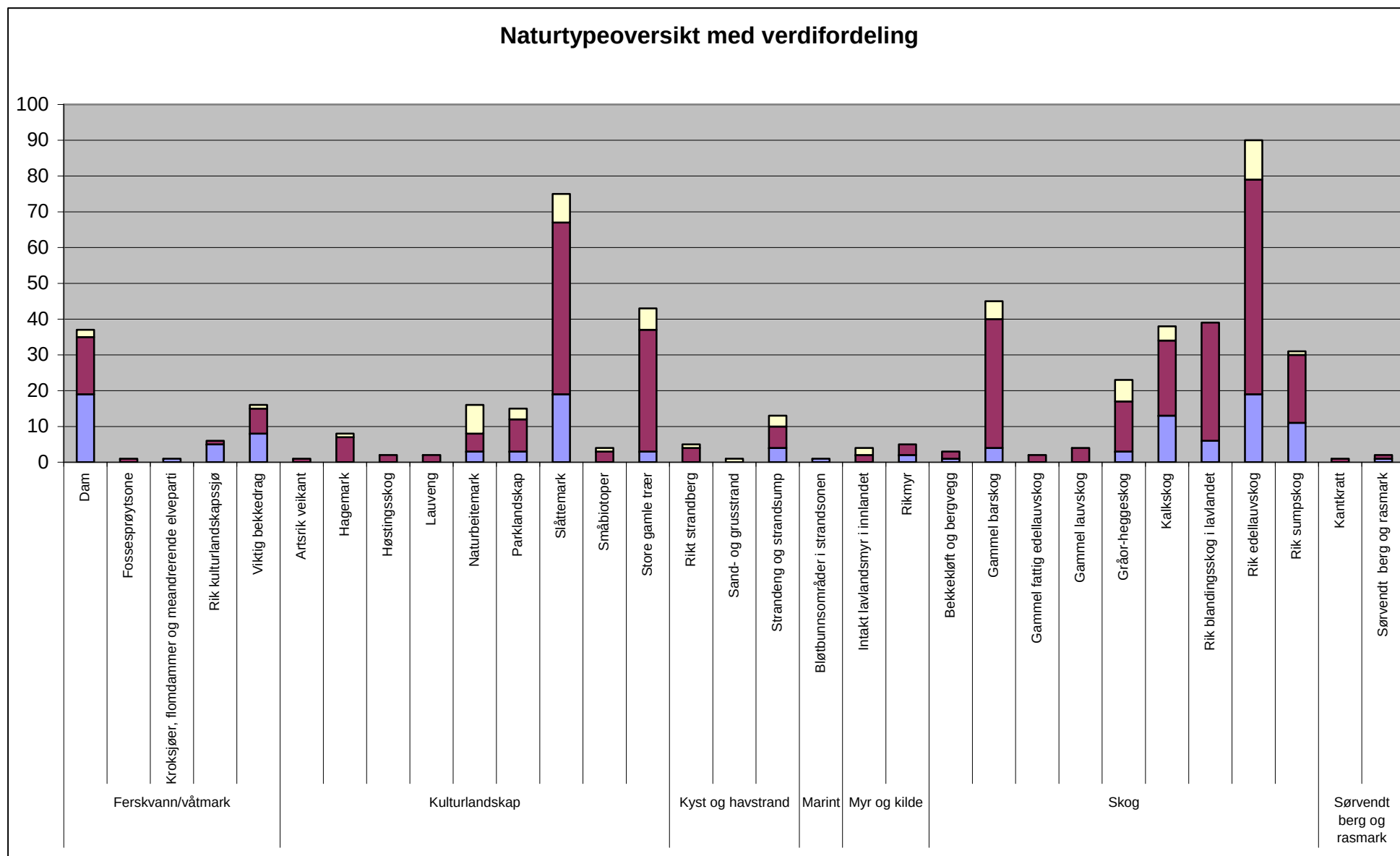
Hovedtype	Naturtype	A	B	C	Totalt	Areal
Ferskvann/våtmark	Dam	19	16	2	37	152,8
	Fossesprøytsone		1		1	0,6
	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	1			1	50,7
	Rik kulturlandskapssjø	5	1		6	1192,2
	Viktig bekkedrag	8	7	1	16	1517,5
		33	25	3	61	2.914
Kulturlandskap	Artsrik veikant		1		1	3,1
	Hagemark		7	1	8	101,6
	Høstingsskog		2		2	149
	Lauveng		2		2	47
	Naturbeitemark	3	5	8	16	325,1
	Parklandskap	3	9	3	15	176,5
	Slåttemark	19	48	8	75	838,8
	Småbiotoper		3	1	4	12,7
	Store gamle trær	3	34	6	43	56,2
		28	111	27	166	1.710
Kyst og havstrand	Rikt strandberg		4	1	5	30,3
	Sand- og grusstrand			1	1	1,1
	Strandeng og strandsump	4	6	3	13	336,8
		4	10	5	19	368
Marint	Bløtbunnsområder i strandsonen	1			1	96
Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet		2	2	4	311,6
	Rikmyr	2	3		5	101,3
		2	5	2	9	413
Skog	Bekkekløft og bergvegg	1	2		3	33,2
	Gammel barskog	4	36	5	45	1708,2
	Gammel fattig edellauvskog		2		2	16,7
	Gammel lauvskog		4		4	35,2
	Gråor-heggeskog	3	14	6	23	468,7
	Kalkskog	13	21	4	38	1716,1
	Rik blandingsskog i lavlandet	6	33		39	1418,9
	Rik edellauvskog	19	60	11	90	2011,55
	Rik sumpskog	11	19	1	31	501,2
		57	191	27	275	7.910
Sørvendt berg og rasmark	Kantkratt		1		1	7,5
	Sørvendt berg og rasmark	1	1		2	7,5
		1	2	0	3	15
Totalt		126	344	64	534	13.426

Figur 3. Fordelingen av antall lokaliteter og areal lokaliteter i dekar for de respektive verdiklassene

Figur 4. Fordelingen av de 534 lokalitetene på 5 arealklasser.

Figur 5. Viser fordelingen av ulike naturtyper på verdi og antall. Blå farge angir A verdi, lilla angir B verdi og gul farge angir C verdi.

Tabell 3. Lokaltetsoversikt sortert på lokalitetsnavn. NR korresponderer til nummereringen på oversiktskartet og på nummeret i lokalitetslisten med fulle lokalitetsbeskrivelser.

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal
Alv naturreservat	110	Kyst og havstrand	Rikt strandberg	Fuglepåvirket strandberg	B	2,3
Anderskleiva	188	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	11,1
Ankerveien - Saghytta	781	Kulturlandskap	Hagemark	Bjørkehage	B	9,4
Ankerveien/Haga	596	Ferskvann/våtmark	Dam		B	1,1
Ankerveien/Haga II	780	Kulturlandskap	Parklandskap	Alléer	A	11,6
Arboretet Øverland	293	Ferskvann/våtmark	Dam		A	3,3
Arenga	551	Kulturlandskap	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,2
Bakken	778	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	1,8
Ballerud	485	Ferskvann/våtmark	Dam	Gårdsdam	A	0,3
Ballerud N	755	Skog	Kalkskog		B	7,9
Belset Ø	534	Skog	Rik edellauvskog	Or-askehog	B	5,8
Bergheimveien	511	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	C	2,1
Bergheimveien 10	512	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	C	1,2
Berghoff S	577	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	16,1
Berghoff SV	576	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	2,6
Bjerke	281	Ferskvann/våtmark	Dam		A	0,1
Bjerke N	751	Skog	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	4,7
Bjerke V	750	Kulturlandskap	Småbiotoper	Åkerholmer	B	1,5
Bjerke, eika	748	Kulturlandskap	Store gamle trær	Hult tre	A	0,2
Bjerketun	601	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	17,5
Bjerketun	749	Skog	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	11,2
Bjerkholmen	405	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	6,7
Bjerkoddveien	287	Ferskvann/våtmark	Dam		A	0,1
Bjerkåsen	444	Skog	Kalkskog	Frisk kalkfuruskog	A	59,4
Bjørnegårdssvingen I	544	Skog	Rik edellauvskog	Or-askehog	C	4,9
Bjørnegårdssvingen II	545	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	2,5
Bjørnegårdssvingen III	546	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	C	1,8
Bjørnegårdssvingen IV	547	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	10,9
Bjørnen	224	Kyst og havstrand	Strandeng og strand-sump	Stort strandengkompleks	A	140,7
Bjørum NØ	743	Skog	Rik edellauvskog	Gråor-almeskog	A	34,3
Bjørum SV	579	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	0
Bjørumdalen	575	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/ravine	C	4,8
Bjørumsbråtan	201	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	13,7
Bjørumsbråtan øst	32	Kulturlandskap	Hagemark		B	15,4
Bjørumssaga	124	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/raviner	A	126,8
Bjørumsåsen nordøst	119	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	79,1
Bjørumsåsen	79	Skog	Rik sumpskog		B	11,1
Blekkevann	5	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	12,1
Blommenholm, Solvik-veien 17	86	Kulturlandskap	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,4
Blunkerudveien Ø	474	Ferskvann/våtmark	Dam		B	0,9
Bogstadvannet	82	Ferskvann/våtmark	Rik kulturlandskapssjø	Næringsrik utforming	A	291,7
Borgenhaug	503	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	0,5
Borgenhaug I	502	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	0,9
Borøya	39	Skog	Kalkskog	Tørr kalkfuruskog	A	119,5
Borøya indre	42	Kulturlandskap	Naturbeitemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	39,5
Borøya N	97	Kyst og havstrand	Rikt strandberg	Sørlig	B	11,5
Borøya NV	81	Kyst og havstrand	Strandeng og strand-sump	Strandeng-forstrand/panne	B	33,1
Borøya NØ	102	Kyst og havstrand	Rikt strandberg	Sørlig	B	8,8
Borøya S	408	Skog	Kalkskog	Tørr kalkfuruskog	B	56,5
Borøya SV	390	Kyst og havstrand	Strandeng og strand-sump	Hedvet med beite	A	3,7
Borøya SØ	426	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	18,5
Breimåsan	143	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombrotrofe og mine-rotrofe myrtyper	B	113,9
Brubråten	785	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D4) Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	4,5
Brunkollen sør	322	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	10,5
Bryn-Gamle Lomme-dalsvei	768	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	1,4
Bråtan	150	Kulturlandskap	Slåttemark	Frisk fattigeng	B	61,2
Bukkesteinshøgda øst	120	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	33,4
Burud NØ	468	Kulturlandskap	Naturbeitemark	Frisk/tørr, middels baserik eng	C	3,5
Burud S1	465	Skog	Rik edellauvskog	Or-askehog	C	8,3
Burud S2	469	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	0,7
Burud S3	470	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	1,1
Burudbekken	562	Skog	Rik sumpskog	Viersump i lavlandet	B	7,5
Buruddammen	475	Ferskvann/våtmark	Dam		B	0,9
Burudvann øst	197	Skog	Gammel barskog	Gammel furuskog	B	17,7
Buråsen / Kastemyr	136	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombrotrofe og mine-rotrofe myrtyper	C	45,7
Butterud vest	319	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	8,8
By	568	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	B	32,1
Bærum sykehus	727	Skog	Kalkskog		B	6

-Naturtyper i Bærum kommune -

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal
Bærum sykehus, parke- ring	725	Skog	Rik edellauvskog	Rikt hasselkratt	B	7,85
Capralhaugen S	764	Skog	Rik edellauvskog	Rikt hasselkratt	B	8,1
Capralhaugen-Eikeli	766	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D4) Frisk næringsrik "natureng"	C	17,1
Dalbo naturreservat	93	Skog	Rik sumpskog	Varmekjær kildelauvskog	A	14,1
Dokkskjæret N	507	Kyst og havstrand	Strandeng og strand- sump	Skjermede strandsumper	B	1,1
Dokkskjæret NV	509	Kyst og havstrand	Strandeng og strand- sump	Skjermede strandsumper	B	0,1
Dokkskjæret NØ	508	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	0,3
Dromåsen nord	74	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	9,8
Dronningen	225	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	33
Dronningåsen	243	Skog	Kalkskog		A	175,5
Dyrefaret	207	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	C	15
Dæli	17	Kulturlandskap	Slåttemark	Frisk baserik eng	B	5,3
Dælibekken - Rud	733	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	B	15,6
Dælivann	20	Ferskvann/våtmark	Rik kulturlandskapssjø	Næringsrik utforming	A	183,7
Dælivannet nord	134	Skog	Gammel lauvskog	Gammel bjørkesuksesjon	B	9,4
Dælivannet nordøst	151	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	9,3
Dælivannet østlia	133	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	3
Dæliveien	72	Skog	Rik sumpskog	Varmekjær kildelauvskog	A	5,8
Dønski	728	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	C	0,8
Eikeli kirke	765	Skog	Kalkskog	Kalkgranskog	B	54,3
Eiksmarka	757	Skog	Kalkskog	Kalkgranskog	B	43,4
Eine	163	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	24,3
Eineåsen sydstup	210	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	108,6
Endli S	320	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	29,5
Enga Ø	541	Skog	Rik sumpskog	Viersump i lavlandet	A	2,4
Engadalen	236	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/raviner	B	7,6
Engadalen sør	234	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	17,9
Engadalen øst	235	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	50,5
Engaåsen	241	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	10,9
Engelbråten	787	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D4) Våt/fuktig, middels næringsrik eng	A	34,7
Engervann	41	Ferskvann/våtmark	Rik kulturlandskapssjø	Næringsrik utforming	B	213,2
Engervann N	441	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	B	5
Engervann NØ	440	Skog	Rik edellauvskog	Or-askeog	B	8,7
Enli naturreservat	96	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	153,7
Finnehytta	196	Skog	Rik edellauvskog	Or-askeog	B	13,3
Fleskum	147	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	16,8
Fleskum-Dæliveien	736	Kulturlandskap	Hagemark	Askehage	B	5,9
Flisebukta	250	Skog	Kalkskog	Frisk kalkfuruskog	A	72,7
Fløyta	31	Myr og kilde	Rikmyr	Åpen intermedier og rikmyr i lavlandet	B	16,2
Fontenedammen	477	Ferskvann/våtmark	Dam		B	0,8
Fornebu brannstasjon	23	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	3
Fossum	431	Skog	Gammel lauvskog	Gammel bjørkesuksesjon	B	8,6
Fossum	777	Kulturlandskap	Småbiotoper	Åkerholmer	B	3,7
Fuglemyr vest	194	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	18,6
Furuholmen v/Borøya	90	Kyst og havstrand	Rikt strandberg	Sørlig	C	5,1
Furuholmen v/Gåsøya	267	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	21,4
Furuset	752	Kulturlandskap	Parklandskap	Alléer	A	1,9
Furuåsen sørøst	168	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	16,9
Fürstenga	259	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	2,7
Fåbrofallet-utløp	638	Ferskvann/våtmark	Viktig bekkedrag	Parti som binder sammen andre natur- miljø	B	49,3
Gamle Drammensvei 48A	291	Ferskvann/våtmark	Dam		A	0
Garlaushøgda	229	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	44,9
Garlaushøgda S	732	Skog	Kalkskog		A	56
Garlaushøgda øst	228	Skog	Kalkskog	Kalkgranskog	B	17
Gata-Økern I	528	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	A	18
Gata-Økern II	553	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	5,3
Gata-Økern III	552	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/ravine	B	6,5
Gaupeberget	75	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	23,4
Gaupeberget sør	164	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	55,2
Gaupeberget øst	161	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	6,5
Geita	433	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	5,9
Gjettum N	738	Kulturlandskap	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,4
Gjettum V	729	Skog	Kalkskog		B	51
Gjettum-Fleskum	737	Skog	Kalkskog		B	26,4
Glitterudammen	393	Ferskvann/våtmark	Dam		B	87
Glitterdammen øst	208	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	35,1
Godthåp-parkering	730	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	0,7
Granbakken vest	256	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	7,6
Granåsen	705	Sørvendt berg og rasmark	Kantkratt	Einer-rose-utforming	B	7,5
Greinåsen	156	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	29,9
Greinåsen vest	157	Skog	Rik blandingsskog i	Sørboreal blandingsskog	B	22,3

-Naturtyper i Bærum kommune -

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal
			lavlandet			
Grinda	784	Kulturlandskap	Naturbeitemark		B	10,4
Grini mølle	430	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	12,5
Grinidammen	452	Ferskvann/våtmark	Dam	Gårdsdam	A	21,6
Grinidammen-Jarfyllingen	869	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Parti som binder sammen andre natur-miljø	A	94,7
Grorudenga V	563	Ferskvann/våtmark	Dam		B	1,3
Grunndalsåsen øst	286	Ferskvann/våtmark	Dam		A	0,5
Gupu	252	Kulturlandskap	Høstingsskog	Høstingsskog med edellauvtrær	B	147,8
Guriby ridesenter N	567	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	B	8,5
Gyssestad gård	706	Skog	Rik edellauvskog	Rikt hasselkratt	B	9,7
Gyssestadveien NØ	707	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	16
Gåsøya Nord	265	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	1,9
Gåsøya Nordvest	266	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	6,5
Gåsøya nordøst	263	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	10,1
Gåsøya Nordøst II	264	Kyst og havstrand	Strandeng og strand-sump	Strandeng-forstrand/panne	C	4,8
Haga	29	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/raviner	A	70,1
Haga nedre	543	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	20,3
Haldensskogveien 6	515	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	C	2,1
Hamang 1	418	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	31,3
Hamang 2	424	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	7,7
Hamang 3	726	Skog	Rik edellauvskog	Rikt hasselkratt	B	4,8
Haslum Kirke	49	Kulturlandskap	Parklandskap	Kirkegård	B	67,1
Haug	775	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	1,4
Haugskollen	412	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	75,9
Haugsvollen	770	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D4) Frisk fattigeng	C	15,2
Haukedalsbekken vest	4	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	21,2
Heggåsen	6	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	38,4
Hellerud V2	471	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	C	0,4
Hellerud Ø	476	Ferskvann/våtmark	Dam		B	2,4
Hestehagen	223	Skog	Kalkskog		A	68,8
Hesthellåsen	76	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	29,5
Holtekilen indre	480	Kyst og havstrand	Strandeng og strand-sump	Skjermede strandsummer	C	31,1
Holtekilen nord	14	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	15,7
Holtekilen SØ	482	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	9
Holtekilen sør	13	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	11,2
Holtekilveien	26	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	3,4
Holtet sag V	436	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	4
Homannsvei	288	Ferskvann/våtmark	Dam		A	1,5
Hompekollen	162	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	2,8
Hornivollen	142	Kulturlandskap	Naturbeitemark	Frisk fattigeng	C	8,4
Hornivollåsen	140	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	C	93,7
Hosledammen	61	Ferskvann/våtmark	Dam		B	9,5
Huldretjern	175	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	8,7
Hvilebergåsen	125	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	11,4
Hvilebergåsen sør	123	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	63,2
Høgbrenna	233	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	191,9
Høvik søndre	290	Ferskvann/våtmark	Dam		A	0,2
Høyrabben N	703	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	15,9
Ila øvre	540	Skog	Rik edellauvskog	Or-aske­kog	B	23,6
Ilabekken	539	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Bekk i intensivt drevne jordbruksland-skap	A	48,7
Indre Hundsund	65	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	5,4
Isielva	218	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Parti som binder sammen andre natur-miljø	B	171,3
Isiveien-Isigrenda S	741	Kulturlandskap	Småbiotoper	Åkerholmer	B	3,5
Isiveien-Isigrenda S	742	Kulturlandskap	Hagemark		B	10,9
Jansbonnåsen nord	193	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	C	26,8
Jansbonnåsen sør	192	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	43,3
Jar, Trollveien 10	87	Kulturlandskap	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,2
Jarfossen V	460	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	40,9
Jarfyllingen N	455	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	24,9
Jarfyllingen S	457	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	5,3
Jarfyllingen-Fåbrofossen	2212	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Parti som binder sammen andre natur-miljø	B	51,7
Jong Vestre	702	Kulturlandskap	Hagemark	Hasselhage	B	36,2
Jongskollen	421	Skog	Kalkskog	Tørr kalkfuruskog	A	44,8
Jongskollen N	422	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	C	3
Jongsmyr	184	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	8,6
Jonsrudtjern	239	Myr og kilde	Rikmyr	Åpen intermedier og rikmyr i lavlandet	B	27,3
Jonsrudtjern nord	118	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	24,3
Jonsrudtjern sør	7	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	12,5
Jordbru skytebane N	588	Skog	Rik edellauvskog	Or-aske­kog	B	10,9

-Naturtyper i Bærum kommune -

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal
Jordbru skytebane SV	587	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	4,9
Jordbærhaugen	566	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	C	13,3
Kalvemyrputt	139	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombrotrofe og mine-rotrofe myrtyper	C	20,3
Kalvøya midtre Ø I	387	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	3,2
Kalvøya midtre Ø II	388	Skog	Kalkskog	Tørr kalkfuruskog	B	20,4
Kalvøya naturreservat	100	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	14,3
Kalvøya SØ I	18	Sørvendt berg og rasmark	Sørvendt berg og rasmark	Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg	A	4,3
Kalvøya SØ II	458	Skog	Kalkskog		B	8,7
Kalvøya sør	24	Skog	Kalkskog	Tørr kalkfuruskog	A	28,3
Kalvøya, badebukta N	389	Skog	Kalkskog	Tørr kalkfuruskog	B	17,2
Kalvøya, Blinkenrabben	432	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	1,6
Kalvøya, Blinkenrabben NØ	435	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	4,3
Kalvøya, Blinkenrabben Ø	399	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	2,6
Kalvøya, Båtbukta nord	462	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	1,5
Kalvøya, Båtbukta sør	16	Sørvendt berg og rasmark	Sørvendt berg og rasmark	Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg	B	3,2
Kalvøya, Båtbukta Ø	461	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	4,7
Kastemyr sør	185	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	6,8
Kattåsen	582	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	6,5
Kattåsen N	586	Kulturlandskap	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,1
Kattåsen S	593	Kulturlandskap	Store gamle trær	Hult tre	B	0,6
Kattåsen øststup	171	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	20,9
Kavringen	195	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	12,3
Kif-hytta nordvest	129	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	3,9
Kirkebykollen	144	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	19,5
Kirkerud	774	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	3,2
Kirkerudbakken	33	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	Betydelig flompåvirkede kroksjøer og dammer	A	50,7
Kirkerudbakken	600	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	0,1
Kjeholmen	37	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	81,2
Kjeholmen - Salsund	52	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	8,6
Kjeholmen vest	53	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	6,6
Kjeholmen N	25	Kyst og havstrand	Sand- og grusstrand	Sandstrand med tangvoller	C	1,1
Kjølåsen	181	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	26,4
Kjørbo I	417	Kulturlandskap	Parklandskap	Allé	B	2,1
Kjørbo II	416	Kulturlandskap	Parklandskap	Park	B	19,9
Kjørbo III	211	Skog	Kalkskog	Tørr kalkfuruskog	B	20,1
Kjørbo IV	419	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	6,4
Kjørbokollen	423	Skog	Kalkskog	Tørr kalkfuruskog	C	7,3
Kleivveien	206	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	C	7,6
Koksabukta	1	Marint	Bløtbunnsområder i strandsonen		A	96
Koksabukta øst	58	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	6,2
Kollen	202	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	12,4
Kollen nord	232	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	27,5
Kollen sør	203	Skog	Kalkskog	Kalkgranskog	B	27,1
Kolleputten	172	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	47,5
Kolsåsstupene	130	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	53,7
Kolsåsstupene sørøst	131	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	12,1
Kongshavn	273	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	5,7
Kongshavn vest	272	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	1,8
Kroken	47	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	45,4
Kroken øst	237	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	12,7
Kråka	50	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	34,5
Kråkadal	51	Skog	Rik sumpskog		B	49,4
Kweise S	556	Kulturlandskap	Store gamle trær	Hult tre	B	0,1
Laenga sør	152	Kulturlandskap	Store gamle trær	Hult tre	B	0,1
Laenga vest	153	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	31,4
Langenga øst	132	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	43,7
Langmyrbekken	167	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	10,1
Langodden	258	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	9,1
Langoddveien 6	517	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	0,4
Langoddveien 7 V	519	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	0,8
Langoddveien 8	518	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	0,3
Langoddveien 88 Ø	526	Ferskvann/våtmark	Dam	Eldre fisketomme dammer	B	0,4
Langoddveien S	521	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	6,3
Langoddveien/ Snarøyveien	3	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	4,7
Langskjæra	12	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	3,7
Lauvåsen	179	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	5,9
Lauvåsen øst	180	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	17,8
Libakk	607	Kulturlandskap	Lauveng	Frisk, frodig lauveng med edellauvtrær i nemoral-sørboreal sone	B	39,3
Lillevangsmyr nordøst	80	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	7,6
Lillevangsmyra vest	242	Skog	Rik sumpskog	Varmekjær kildellauvskog	B	6,4

-Naturtyper i Bærum kommune -

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal
Linbråten V	533	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	21,2
Listua	779	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	2,8
Listuveien	296	Ferskvann/våtmark	Dam		A	0,3
Lomma V for Hellerud	466	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/raviner	B	15,3
Lomma øvre	413	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Bekk i intensivt drevet jordbruksland­skap	A	386
Lomma, nedre del	68	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Bekk i intensivt drevet jordbruksland­skap	A	152,5
Lortbukta	274	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	3,7
Lund	21	Ferskvann/våtmark	Dam		C	0,5
Lychesvingen	425	Skog	Kalkskog		C	2,3
Lysakertjern	63	Ferskvann/våtmark	Rik kulturlandskapssjø		A	39,1
Løkenbrua S	535	Skog	Rik edellauvskog	Or-aske­kog	B	7,3
Løken-Lomma	536	Skog	Rik edellauvskog	Or-aske­kog	A	23,9
Løkkeåsen nord	420	Skog	Kalkskog	Kalkgranskog	A	42,9
Løkkeåsen syd	19	Skog	Kalkskog	Tørr kalkfuruskog	A	135,1
Lønnemåsåhøgda nord	137	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	17,8
Lønnås	740	Skog	Rik edellauvskog	Rikt hasselkratt	B	17,1
Marstranderveien	438	Kulturlandskap	Parklandskap	Allé	C	0,7
Marstranderveien N	439	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	C	1,4
Marstranderveien-Åsveien	437	Skog	Rik edellauvskog	Rike hasselkratt	C	4,1
Mellemskjæret naturre-servat	107	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	3,6
Mellomholmen	268	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	18,3
Merradalen	191	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	47,1
Munkebakken	22	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	61
Muserud	756	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D4) Frisk/tørr, middels baserik eng	B	42,5
Muserud S	558	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	B	3,7
Myssmørkleiva	189	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	4,7
Møkkalassene naturre-servat	113	Kyst og havstrand	Rikt strandberg	Fuglepåvirket strandberg	B	2,6
Naturhuset N	479	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	8,2
Nedre Bjerke	559	Kulturlandskap	Store gamle trær	Hult tre	C	0,1
Nedre Jonsrud NØ	561	Skog	Rik edellauvskog	Or-aske­kog	B	7,3
Nedre Jonsrud SØ	560	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	A	3,2
Nedre Riskleivbekken	122	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	32,8
Nordhagen	220	Skog	Kalkskog		A	47,3
Nordlibekken-Lomma	569	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/ravine	B	10,3
Nordre Kjaglia gård	48	Kulturlandskap	Slåttemark		C	8,1
Norske Skog N	481	Kulturlandskap	Artsrik veikant		B	3,1
Norske Skog NØ	484	Kyst og havstrand	Strandeng og strand-sump	Skjermede strandsumper	C	1,5
Nybrua N I	550	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	0,2
Nybrua N II	549	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	3,6
Nygard	227	Skog	Rik sumpskog		B	16,4
Oksenøya vest	71	Skog	Kalkskog	Frisk kalkfuruskog	A	56,4
Ollebukta	62	Kyst og havstrand	Strandeng og strand-sump	Hevdet med beite	B	1,3
Ollebukta N	89	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	5,6
Ollebukta sør	270	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	7
Ormeåsen nordvest	121	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	43,2
Osdammen S	478	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/raviner	C	7,4
Osdammen-Grinidammen	648	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke­drag	Parti som binder sammen andre natur-miljø	A	73,8
Oust sør	73	Skog	Kalkskog	Tørr kalkfuruskog	A	13,9
Oustommen	245	Skog	Kalkskog		B	95,5
Paradisbukta	84	Kyst og havstrand	Strandeng og strand-sump		A	16,4
Paradisbukta sør	85	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	4,8
Paradisbukta øst	59	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	7
Persbråten N	592	Kulturlandskap	Høstingsskog	Varmekrevende, frisk, næringsrik høstingsskog med styvingstrær av edel-lauvtrær (alm, ask, lind)	B	1,2
Persbråten SV	531	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	A	9,4
Persbråten V	597	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	2,9
Persbråten Ø	590	Ferskvann/våtmark	Dam	Gårdsdam	B	0,1
Pinsekirken	450	Kulturlandskap	Store gamle trær	Gammelt tre	C	0,2
Plahteskogen	767	Skog	Kalkskog		B	7,4
Portnerboligen NØ	483	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	C	1,1
Postdammen og Mølle-rengåsen	222	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	A	72,5
Prekestolen	247	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	83,9
Prestegårdsdammen	292	Ferskvann/våtmark	Dam		A	0,2
Prestejordet	246	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	128,7
Prestevika	244	Skog	Kalkskog	Kalkgranskog	B	12
Prinsen	219	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	38,3
Ramstaddammen	289	Ferskvann/våtmark	Dam		A	1,4
Ramstadsletta	492	Kulturlandskap	Store gamle trær	Hult tre	B	0,2

-Naturtyper i Bærum kommune -

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal
Ramsåsen naturreservat N	95	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	224
Ramsåsen naturreservat S	187	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	A	191,2
Raudfjellåsen	155	Skog	Gammel barskog	Gammel furuskog	B	9,3
Reverud	209	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	20
Rideveien S	761	Skog	Kalkskog	Kalkgranskog	B	18,5
Ringerikshaugene	248	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	88,6
Ringi nedre I	746	Kulturlandskap	Store gamle trær	Hult tre	A	1,7
Ringi nedre II	747	Kulturlandskap	Store gamle trær	Gammelt tre	C	1,4
Ringi øvre - Sopelimkroken N	745	Kulturlandskap	Store gamle trær	Gammelt tre	B	3
Ringi øvre - Sopelimkroken S	744	Kulturlandskap	Parklandskap	Alléer	B	2,7
Ringikastet N I	538	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	8,2
Ringikastet N II	583	Skog	Rik sumpskog	Varmekjær kildelauvskog	A	35
Ringivollåsen m/ Ringivollen	141	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	C	30,8
Ringiåsen herskapsbolig Ø	603	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	A	3
Ringiåsen sørøst	605	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	A	139,7
Ringstadbekkveien	739	Kulturlandskap	Parklandskap	Parker	C	0,6
Ringstadbekkveien 118	763	Kulturlandskap	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,2
Ringsås Restaurant	280	Ferskvann/våtmark	Dam		B	0,1
Ringsåsen	584	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	A	109,2
Risfjelløsts østskråning	27	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	22,6
Risfjellkastet	530	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	A	47,1
Risfjellkastet II	773	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D4) Frisk fattigeng	C	3,5
Risfjellkastet N	532	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	C	6
Risfjellkastet S	589	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	0,2
Rognlia	240	Kulturlandskap	Slåttemark		B	120,3
Rognlia vest	238	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	21
Rognlivann øst	10	Skog	Gammel lauvskog	Gammelt ospesholt	B	16,6
Rolfstangen	257	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	24
Rolfstangveien 10	513	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	2,3
Rolfstangveien 5	516	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	5,4
Rolfstangveien 7	514	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	1,8
Roli	786	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D4) Våt/fuktig, middels næringsrik eng	B	7,1
Roligholet	771	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D4) Frisk fattigeng	B	8,8
Roliåsen nord	166	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	56
Roliåsen øst	165	Skog	Gammel fattig edellauvskog	Forekomst av lind	B	12,1
Ropern	271	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	4
Ropern øst	275	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	2,1
Ropernveien 17	40	Ferskvann/våtmark	Dam	Gårdsdammer	A	0,4
Rosenholmen	262	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	3,5
Rustadbekken	578	Ferskvann/våtmark	Viktig bekkedrag	Parti som binder sammen andre naturmiljøer	B	19,4
Rustadbekken I	574	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	2,5
Rustadbekken II	573	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	2,7
Røa mølle V	442	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	87,1
Røstvetfjell-Dromåsen	70	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	227,2
Sakseveien	173	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	5,1
Sandholmen NV	520	Kyst og havstrand	Strandeng og strand-sump	Skjermede strandsumper	B	28,4
Sandvikselva, Kirkerudbakken-utløp	427	Ferskvann/våtmark	Viktig bekkedrag	Parti som binder sammen andre naturmiljøer	B	251,4
Saraholmen	54	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	20,3
Sauejordet	38	Kulturlandskap	Naturbeitemark	Frisk næringsrik "gammeleng"	C	10,7
Selskjær	379	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	1,6
Semsmåsan	182	Skog	Rik sumpskog	Viersump i lavlandet	B	11,1
Semsmåsan øst	183	Skog	Gammel barskog	Gammel furuskog	C	6,8
Seterstuveien Ø	708	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	C	7,9
Setertjern	138	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	18,6
Setertjern sørvest	128	Skog	Gammel lauvskog	Gammelt ospesholt	B	0,6
Setertjern vest	127	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	3,3
Setertjern øst	126	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	1,4
Sjøholmen I	260	Skog	Kalkskog	Frisk kalkfuruskog	B	14,7
Sjøholmen II	261	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	4,2
Sjøholmen III	486	Kulturlandskap	Store gamle trær	Ikke-skjøttet	B	0,1
Sjøholmen IV	487	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	C	0,1
Sjøholmen V	488	Skog	Kalkskog	Frisk kalkfuruskog	C	1,1
Skallum	66	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	C	43,4
Skallumtjernet	176	Ferskvann/våtmark	Dam	Gårdsdam	A	9,1
Skillebekken	116	Skog	Rik sumpskog		C	7,1
Skogen	149	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D4) Frisk/tørr, middels baserik eng	A	96,7
Skotta	94	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	16,7

-Naturtyper i Bærum kommune -

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal
Skriverberget	230	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	17,1
Skutebekken	542	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	C	15,4
Sleaskjulet N	472	Ferskvann/våtmark	Dam		B	0,3
Sleaskjulet V	473	Ferskvann/våtmark	Dam		B	3,8
Slependveien 23	709	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	0,4
Smedtangen	57	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	36,2
Snarøya skole	321	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	3
Snarøyveien 106-108	504	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	3,4
Snarøyveien 122	505	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	C	0,8
Snarøyveien 36 S	523	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	C	1,1
Snarøyveien 52	524	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	C	0,6
Snarøyveien 63	522	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	C	1,3
Solberg	735	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	25
Solbergåsen	734	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	36,6
Solkollen	154	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	57,2
Stabæk, Statens lærer-inneskole for husstell	34	Kulturlandskap	Parklandskap	Allé	C	1,6
Staver S	753	Kulturlandskap	Hagemark	Askehage	B	2,1
Staver V	783	Kulturlandskap	Hagemark	Askehage	C	13,1
Stein	231	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	15,6
Steindalen	190	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	18,5
Steinskogen-Gardlaus	731	Kulturlandskap	Parklandskap	Alléer	A	11,6
Store Hvitsteinvann vest	8	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	14,3
Store Stabekk I	490	Kulturlandskap	Småbiotoper	Åkerholme	C	4
Store Stabekk II	491	Kulturlandskap	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,2
Storenga	249	Kyst og havstrand	Strandeng og strand-sump	Kortvokst, åpen, artsrik saltsiveng på skjellsand	B	22,8
Storøykilen	115	Kyst og havstrand	Strandeng og strand-sump	Strandeng-forstrand/panne	A	51,8
Stovibekken	555	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	11,8
Stovivannet	160	Ferskvann/våtmark	Rik kulturlandskapssjø	Næringsrik utforming	A	439,7
Stovivannet øst	282	Ferskvann/våtmark	Dam		A	0,7
Stovivollen	772	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D4) Frisk fattigeng	C	8,6
Strandalleen	204	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	4
Strømstangveien 7-9	501	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	8,8
Strømstangveien 9 I	500	Ferskvann/våtmark	Dam	Gårdsdammer	B	0,6
Strømstangveien 9 II	527	Ferskvann/våtmark	Dam		C	0,2
Stubberud skogpark	92	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	102,9
Stuteberget	221	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	94,4
Sundbukta	506	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	4,5
Svaneveien 16	510	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	1,2
Svartebukta	56	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	5,8
Svartodden NØ	762	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	3,9
Svartorbekken	554	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	7,5
Svartoråsen	602	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	28,2
Svartoråsen SV	606	Kulturlandskap	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,4
Sverrestien	489	Skog	Kalkskog	Tørr kalkfuruskog	C	14,5
Sæternbekken	226	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/raviner	B	38,6
Søndre Stovi	323	Kulturlandskap	Parklandskap	Allé	B	7
Søndre Tanum SV	754	Kulturlandskap	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,3
Sørbråten S	580	Skog	Rik sumpskog	Varmekjær kildellauvskog	A	52,6
Sørbråten V	581	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/ravine	C	1,3
Sørbråten Ø	591	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	A	23,7
Tandberg	283	Ferskvann/våtmark	Dam		A	0,3
Tanum Kirke	324	Kulturlandskap	Parklandskap	Kirkegård	B	3,6
Tanum kirke nord	316	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	10,1
Tanum naturminne	88	Kulturlandskap	Store gamle trær	Gammelt tre	B	0,1
Tanum søndre	205	Kulturlandskap	Hagemark	Askehage	B	8,6
Tanumbråtan	64	Skog	Gammel fattig edellauvskog	Forekomst av lind	B	4,6
Tanumbråtan nord	254	Kulturlandskap	Store gamle trær	Hult tre	A	13,8
Tanumveien	317	Kulturlandskap	Parklandskap	Allé	B	32,6
Tanumveien nord	318	Skog	Rik edellauvskog	Or-askekog	B	11,4
Telenor dammen	525	Ferskvann/våtmark	Dam	Eldre fisketomme dammer	B	1
Tjersrudtjern	60	Ferskvann/våtmark	Rik kulturlandskapssjø	Næringsrik utforming	A	24,8
Tjersrudtjern II	594	Ferskvann/våtmark	Viktig bekke drag	Bekk på kalkgrunn	C	0,9
Tjersrudtjern III	595	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/ravine	C	1,7
Tokerudkollen	585	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	57,2
Tolverud	28	Skog	Rik sumpskog	Varmekjær kildellauvskog	A	6,1
Tolverudveien	284	Ferskvann/våtmark	Dam		A	0,9
Torgholtet	285	Ferskvann/våtmark	Dam		A	0,1
Torvøya	200	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	A	45,4
Tretteråsen vest	148	Myr og kilde	Rikmyr	Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet	B	3,7
Triungsvann	117	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombrotrofe og mine-rotrofe myrtyper	B	131,7
Trollmyr	169	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	A	27,3
Tuemyr	98	Myr og kilde	Rikmyr	Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet	A	27,2
Tyskestua SØ	604	Skog	Rik edellauvskog	Or-askekog	B	8,1
Tømmerdalen	174	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	55,7
Ullern mølle	434	Ferskvann/våtmark	Fossesprøytone	Moserik utforming	B	0,6
Ullern mølle SV	451	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	12,3

-Naturtyper i Bærum kommune -

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal
Ullern mølle V	459	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	A	18
Ullernbråten nordre	571	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	4,7
Ullernbråten Søndre	30	Skog	Rik edellauvskog		B	11,5
Ullernbråten søndre N	572	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	8,8
Urselva nedre	251	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/raviner	B	35,7
Urselva nord	177	Skog	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	B	5,4
Urselva sør	178	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	B	13
Utsiktsveien	294	Ferskvann/våtmark	Dam	Gårdsdam	B	0,5
Vassmyråsen	186	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	40,9
Vensåssetra	11	Kulturlandskap	Naturbeitemark		C	13,9
Venåsmyra naturreservat	99	Myr og kilde	Rikmyr	Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet	A	26,9
Veritas øst	35	Skog	Kalkskog		B	70,1
Veritasskogen	36	Skog	Kalkskog		B	187
Vestre Hauger	769	Kulturlandskap	Parklandskap	Parker	B	4,2
Vestvik	269	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	5,6
Vuikollen vest	199	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	4,4
Vøyen allè I	69	Kulturlandskap	Store gamle trær		B	11
Vøyen allè II	443	Kulturlandskap	Store gamle trær		B	2,5
Wilsen vei N	453	Skog	Rik edellauvskog	Or-askekog	B	18,9
Wøyen NØ	537	Skog	Rik edellauvskog	Or-askekog	A	8,6
Ytre Vassholmen naturreservat	112	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	15,2
Østbukta	55	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	3,7
Østern	385	Ferskvann/våtmark	Viktig bekkedrag	Parti som binder sammen andre naturmiljø	A	56,9
Østernvann vest	77	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	21,1
Østerås	776	Kulturlandskap	Store gamle trær	Hult tre	B	0,1
Østerås skole	760	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	11,1
Østre Jong	700	Kulturlandskap	Parklandskap	Alléer	B	9,3
Østre Jong S	701	Kulturlandskap	Store gamle trær	Hult tre	B	3,3
Østre Øverland	782	Kulturlandskap	Lauveng	Frisk, frodig lauveng med edellauvtrær i nemoral-sørboreal sone	B	7,7
Øverland sør	46	Kulturlandskap	Slåttemark	Tørr, meget baserik eng i lavlandet	B	1,7
Øverlandselva ved Kloppa	67	Skog	Rik edellauvskog	Or-askekog	A	109,6
Øverlandselva, Bærumsvæien-Haga	428	Ferskvann/våtmark	Viktig bekkedrag	Bekk i intensivt drevet jordbrukslandskap	B	93,9
Øverlandselva, Hagallabekken	429	Ferskvann/våtmark	Viktig bekkedrag	Bekk i intensivt drevet jordbrukslandskap	B	27,3
Øverlandselva, Kirkeveien-Kloppa	103	Ferskvann/våtmark	Viktig bekkedrag	Parti som binder sammen andre naturmiljø	A	28,3
Øverlandselva, Kloppa sør - Engervann	446	Ferskvann/våtmark	Viktig bekkedrag	Bekker på kalkgrunn	A	11,4
Ørevoll	295	Ferskvann/våtmark	Dam		A	0,4
Ørevoll - Nordterrassen	759	Skog	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	9
Ørevoll V	758	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/ravine	B	15,5
Øervann	198	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	6,5
Øervann øst	145	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sørboreal blandingsskog	B	70,3
Åbortjern	9	Skog	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	B	9,2
Åbortjernbekken	78	Skog	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	A	18,6
Åmot nordre	565	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	B	17,3
Åmotdammen S	570	Kulturlandskap	Store gamle trær	Skjøttet/styvet	B	0
Åsengveien	255	Skog	Rik sumpskog	Varmekjær kildelauvskog	A	3,1
Åsfjellet	253	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	7,5
Åsløkkstien N	704	Skog	Kalkskog	Frisk kalkfuruskog	B	9,1

3.2 Lokalitetsbeskrivelser

Tabell 4. Lister hvilke lokaliteter som ble nykartlagt eller justert i 2008. For beskrivelser av disse se utfyllende beskrivelser under denne tabellen.

Lokal ID	Naturtype	Verdi	Areal (daa)	Lokal ID	Naturtype	Verdi	Areal (daa)
147	Rik edellauvskog	A	16,8	602	Rik edellauvskog	B	28,2
152	Store gamle trær	B	0,1	603	Rik sumpskog	A	3
210	Rik edellauvskog	A	108,6	604	Rik edellauvskog	B	8,1
251	Gråor-heggeskog	B	35,7	605	Rik blandingsskog i lavlandet	A	139,7
600	Store gamle trær	B	0,1	607	Lauveng	B	39,3
601	Rik edellauvskog	B	17,5	700	Parklandskap	B	9,3

-Naturtyper i Bærum kommune -

Lokal ID	Naturtype	Verdi	Areal (daa)
701	Store gamle trær	B	3,3
702	Hagemark	B	36,2
703	Rik blandingsskog i lavlandet	B	15,9
704	Kalkskog	B	9,1
705	Kantkratt	B	7,5
706	Rik edellauvskog	B	9,7
707	Rik edellauvskog	B	16
708	Rik edellauvskog	C	7,9
709	Store gamle trær	B	0,4
725	Rik edellauvskog	B	7,9
726	Rik edellauvskog	B	4,8
727	Kalkskog	B	6
728	Store gamle trær	C	0,8
729	Kalkskog	B	51
730	Store gamle trær	B	0,7
731	Parklandskap	A	11,6
732	Kalkskog	A	56
733	Gråor-heggeskog	B	15,6
734	Rik edellauvskog	B	36,6
735	Rik edellauvskog	B	25
736	Hagemark	B	5,9
737	Kalkskog	B	26,4
738	Store gamle trær	B	0,4
739	Parklandskap	C	0,6
740	Rik edellauvskog	B	17,1
741	Småbiotoper	B	3,5
742	Hagemark	B	10,9
743	Rik edellauvskog	A	34,3
744	Parklandskap	B	2,7
745	Store gamle trær	B	3
746	Store gamle trær	A	1,7
747	Store gamle trær	C	1,4

Lokal ID	Naturtype	Verdi	Areal (daa)
748	Store gamle trær	A	0,2
749	Rik edellauvskog	B	11,2
750	Småbiotoper	B	1,5
751	Rik edellauvskog	B	4,7
752	Parklandskap	A	1,9
753	Hagemark	B	2,1
754	Store gamle trær	B	0,3
755	Kalkskog	B	7,9
756	Naturbeitemark	B	42,5
757	Kalkskog	B	43,4
758	Gråor-heggeskog	B	15,5
759	Rik edellauvskog	B	9
760	Rik blandingsskog i lavlandet	B	11,1
761	Kalkskog	B	18,5
762	Rik sumpskog	B	3,9
763	Store gamle trær	B	0,2
764	Rik edellauvskog	B	8,1
765	Kalkskog	B	54,3
766	Naturbeitemark	C	17,1
767	Kalkskog	B	7,4
768	Store gamle trær	B	1,4
769	Parklandskap	B	4,2
774	Store gamle trær	B	3,2
775	Store gamle trær	B	1,4
778	Store gamle trær	B	1,8
779	Store gamle trær	B	2,8
780	Parklandskap	A	11,6
781	Hagemark	B	9,4
782	Lauveng	B	7,7
783	Hagemark	C	13,1
785	Naturbeitemark	B	4,5

1, Koksabukta - MARINT, Bløtbunnsområder i strandsonen - Verdi A

Generelt: Naturtypen for reservatet er angitt som brakkvannspoll, men her finnes en rekke ulike naturtyper i kantsonene mot fjorden. Området er et viktig viltområde. Viktig hekkeområde for rørsanger, sivspurv, m.fl. Viktig trekkområde for bla. stær og meiser. Viktig overvintringsområde for enkelte spurvefugl. 80 arter er funnet hekkende på hele Fornebu, ca. 230 observert (Andersen G., Bergan M. og Gylseth P. 1991, NOF/Oslo og Akershus 1998, KEF 1997).

Bendiksen har angitt brakkvannssumpen, strandvegetasjonen og kalktørrenegene som svært viktige. Innslaget av kalkfuruskog er vurdert som middels verneverdig (Bendiksen 1994). Røsseng angir de nordvestre og sørvestre delene som de mest verneverdige for vegetasjonen i reservatet. Det mellomliggende arealet er sett på som mindre verneverdig (Røsseng 1996). Mangelfulle kunnskaper om insekter, men antatt entomologisk verdi er vurdert. Enkelte deler av strandlinjen og tørrengene har høy verneverdi, forøvrig middels verneverdi (Hansen & Hansen 1998). Mange av de rødlistede sommerfuglene som er kartlagt rundt Lilløyplassen har trolig noen av sine viktigste habitater innenfor reservatgrensene. Store viltverdier, trua vegetasjonstyper med et rikt planteliv og habitat for sjeldne sommerfugler tilser verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Gammel sti/vei på fylling ut til halvøy bør fjernes for å minske tilgjengelighet, dette spesielt på bakgrunn av at områdene med rørskog har minsket kraftig. Skjrmingen av området bør opprettholdes. Det bør vurderes om noen av engarealene og strandengarealet bør slås en gang i året for å hindre gjengroing.

3, Langoddveien/ Snarøyveien - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten er sist besøkt av Kjell Magne Olsen, Siste Sjanse i september 2006. Velutviklet tørrengflorasom er rik på dragehode på vestsiden av kollen. Lokaliteten er angitt med stor verneverdi på kartet til Røsseng, men er ikke beskrevet i Røsseng (1996). Et større prosjekt med kartlegging av områder for rødlistearter foretok manuell fangst av insekter på lokaliteten mellom 2004 og 2006. Det ble bl. a. gjort funn av dragehodeglansbille som er direkte truet (EN). Rik flora i en truet vegetasjonstype som dekkerr et forholdsvis stort areal, samt funn av flere rødlistede arter tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes å slå de delene av engene som lar seg hevde. Lokaliteten bør holdes under oppsikt med tanke på økt ferdslen når bandybanen åpner.

4, Haukedalsbekken vest - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 30.08.99:

Biotopen er registrert under Levende skog prosjektet og reinventert i august 1999. Biotopen er innsnevret noe i forhold til opprinnelig avgrensning. Biotopen utgjøres av skarpt avgrenset liten dal med steile bergvegger i mot sør og rasmark mot nord. Det er død ved i alle faser av nedbrytning av gran, borealt løv og edelløvtrær. Noen gadd av gran og lønn. Noen grove bjørker, gråor og lønn. Det finnes noen høystubber og store steinblokker. Viktig biotop på sikt for arter som er knyttet til lægerkontinuitet og skyggefull blokkmark og bergvegger og for insekter som begunstiges av soleksponerte skog.

Hensyn og skjøtsel: 20 meters buffersone helt i sør hvor det er høgstaudevegetasjon. Plukkhogst i buffersonen, 50% av volummassen skal stå igjen. Tilstrebe en flersjiktet skogstruktur på sikt.

5, Blekkevann - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av den 28.10.99:

Biotopen ble registrert av Ingunn Løvdal i august 1999. Blandingsskogsbiotop på sørvendt skrent. Forholdsvis rikt med innslag av blåveis, myske og myskgras. Mye bergvegger og i en kløft er det annsamling av en del grove læger av gran hvor det ble registrert den hensynskrevende arten duftskinn. Deler av biotopen er påvirket av hogst, men vil på sikt ha et godt potensiale for å fange opp et arts mangfold som både er knyttet til kontinuitets granskog og til mer soleksponerte løvskogselementer

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for buffersoner ut over de grensene som er inntegnet.

6, Heggåsen - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 28.10.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 15. sept. 1999. Biotopen er meget variert og burde kanskje vært inndelt i ulike naturtyper. Dette er ikke gjort da vegetasjonskartet viser godt hvordan de ulike typene fordeler seg. I sør er det en liten vestvendt alm-lindeskog på jorddekt mark, videre nordover skråningen er det rasmark/ ur og gammel granskog. På flata i vest veksler det mellom gråor-heggeskog, høgstaudeskog, myr og rikere sumpskog. Det veksler fra høyproduktiv mark i kanten av sump og rasamark til uproduktive områder i sump og vestvendt skråning. Biotopen danner et verdifult system av ulike naturtyper innenfor et forholdsvis avgrenset område. Det en del elementer av død ved spredt i biotopen, noe bergvegger og en mindre bekk. Sumpskogen er ikke grøftet, det må i så fall være lenge siden. Biotop med stort potensiale til å huse mange ulike arter som vil ha problemer med å leve i et intensivt drevet skoglandskap.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er inkudert i avgrensningen.

7, Jonsrudtjern sør - Skog, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 05.11.99:

Sørøstvendt rasmark med alm-lindeskog. Ikke like godt utviklet som rasmarka nord for Jonsrudtjern, men med en del innslag av løvtrær med rik lav- og moseflora. For det meste helt uproduktiv mark.

Verdisetting: Viktig biototype i Indre Oslofjord med funksjon for en rekke arter av insekter, sopp, moser og lav. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for buffersoner i biotopen

8, Store Hvitsteinvann vest - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 28.10.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 15. sept. 1999. Biotopen var svært frodig og rik på karplanter som ble overfaldisk registrert. Det var en brukbart sjiktet skog med høy andel løvtrær. Det var mye læger og gadd av gran og noe av løvtrær.

Sjekk skjema for ytterligere kommentarer. ogsp karplanter.

Hensyn og skjøtsel: Det bør settes av en buffersone på 20 meter mot sør og øst. Det skal til enhver tid stå igjen 50% av kubikkmassen i buffersonen. Det skal på sikt legges vinn på å skape en sjiktet sone med høy andel evighetstrær.

9, Åbortjern - Skog, *Bekkekløft og bergvegg* (Bekkekløft) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 01.12.99:

Biotopen ble befart under arbeidet med kartlegging av biologisk mangfold i Levende Skog. Biotopen blir beskrevet som er flott bekkekløft med en del død ved av gran og løv. Biotopen ble undersøkt i 2000 av Sigve Reiso. Dominerende treslag er gran med innslag av bjørk, gråor, rogn og selje. Det finnes en del bergvegger og store steiner, samt enkelte grove læger.

Hensyn og skjøtsel: Det bør kunn gjennomføres plukkhogst i en sone på 20 meter langs biotopens vestsida. Det skal maksimalt tas ut 50% av volumet som naturlig kan stå her. Det skal legges vinn på å opprette en sjiktet skog i buffersonen på sikt. Det skal ikke hogges nærmere en 10 meter fra kanten til kløfta.

10, Rognlivann øst - Skog, Gammel lauvskog (Gamelt ospeholt) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 04.11.99:

Grandominert biotop med flersjiktet skog. Stedvis stort innslag av boreale løvtreslag som osp, rogn, selje, bjørk og gråor. Noe død ved av gran og løvtrær i allen nedbrytningsfaser. Flere læger er forholdsvis grove, det finnes rasmark med noe edelløvtrær, noe bergvegger, store steiner og hengelav på enkelte trær. Enkelte osp og selje har grov sprekkebark. Det ble registrert både unge og gamle hogstspor i kantene av biotopen. Det ble registrert en hendyskrevende art.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er tatt med i avgrensningen. Da en del av fokuset for denne biotopen er bevaring og utvikling av kvaliteter knyttet til boreale løvtrær. Det kan derfor være positivt for oppslag av disse trærne og ta ut en del gran. Dette bør i så fall skje i de øvre delene av biotopen da de nedre har mer kontinuitetspreg. Områdene rundt biotopen har mye av de samme kvalitetene med løvinnslag. Det bør også her fokuseres på å bevare løvtrær, evt. hogge noe for å få opp rotskudd.

11, Vensåssetra - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi C

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 28.10.99:

Alle beitevoller som i dag beites aktivt er viktige områder for mange kulturbetinga arter. Det er derfor viktig og opprettholde skjøtselen av vollene. Viktig å ikke gjødsle beiten dersom dette ikke er gjort fram til i dag. Det er usikkert hvilke verdier som finnes på denne lokaliteten i dag. Bør undersøkes bedre.

Hensyn og skjøtsel: Fortsatt beiting, ikke gjødsling.

12, Langskjæra - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten er kartlagt av Kristina Bjureke i 2002. Teksten under er hentet fra hennes rapport (Bjureke 2007): Fint utviklet kalktørreng med for området Indre Oslofjord typiske arter som aksveronika (*Veronica spicata*), hjorterot (*Seseli libanotis*), nakkebær (*Fragaria viridis*), knollmjødurt (*Filipendula vulgaris*), dvergmissel (*Cotoneaster scandinavicus*), vill-løk (*Allium oleraceum*), tjæreblom (*Lychnis viscaria*), gjeldkarve (*Pimpinella saxifraga*), prikkperikum (*Hypericum perforatum*), gulmaure (*Galium verum*), harekløver (*Trifolium arvense*) og blodstorkenebb (*Geranium sanguineum*). Meget rikelig med kantkonvall (*Polygonatum odoratum*) på alle skinnere kalkklipper.

Noe buskas med en ask (*Fraxinus excelsior*), geitved (*Rhamnus catharticus*), kjøtttype (*Rosa dumalis*), busttype (*Rosa villosa* ssp. *mollis*) og bringebær (*Rubus idaeus*).

Ved strandkanten vokste humle (*Humulus lupulus*), en hunnplante i likhet med Torvøya og Bjerkholmen.

På østre siden en mindre strandeng med strandkryp (*Glaux maritima*), asparges (*Asparagus officinalis*), storengkall (*Rhinanthus serotinus*), tusengylden (*Centaureum littorale*) over 100 blomstrende individer i 2002, nonsblom (*Anagallis arvensis*), saltbendel (*Spergularia salina*) og strandkjempe (*Plantago maritima*). Strandengen overgår i fukteng med mjødurt (*Filipendula ulmaria*), tiggersoleie (*Ranunculus sceleratus*), åkermynte (*Mentha arvensis*) og vendelrot (*Valeriana sambucifolia*), en biotop vi ikke finner på de andre småøyene Alv, Selskjær og Bjerkholmen.

Planter typiske for guanosamfunnet, som tevkarse (*Lepidium ruderales*), småstorkenebb (*Geranium pusillum*), vinterkarse (*Barbarea vulgaris*), åkerstemorsblom (*Viola arvensis*), åkersvineblom (*Senecio vulgaris*), vrangdå (*Galeopsis bifida*) og burot (*Artemisia vulgaris*) vokser i store mengder på øya.

Verdisetting: Forekomst av en rekke plantesamfunn med store naturkvaliteter typiske for Indre Oslofjord gir lokaliteten verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Økende press fra utbygging på Fornebu kan medføre mer båtturisme, badegjester og slitasje. For å være "føre var" bør samme beskyttelse som på Alv innføres på Langskjæra. Ilandstigningsforbud 15/4-15/7 beskytter både sjøfugl og minsker risikoen for slitasje på strandklippene ved badeturisme (Bjureke 2007).

13, Holtekilen sør - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse siste oppdatert av Siste Sjanse nov. 2005. Lokaliteten er undersøkt av en rekke personer men beskrivelsen og avgrensningen som gis her er på bakgrunn av feltbefaring gjort av Terje Blindheim 31. august 2005. Lokaliteten er skilt ut fra tidligere lokalitet 13 (se kap. 1.5 i Blindheim (2005)).

Lokaliteten er et større område med kalkrik eng og kalkrike strandberg som strekker seg fra Oksenøyveien sør for nr. 71 ned til Holtekilen og videre nordøstover i den nordvendte skråningen langs kilen. På de bratteste partiene har lokaliteten mer preg av strandbergutformning og krattutforminger enn rein eng. Det er imidlertid mye av de samme artene som går igjen i alle disse naturtypeutformingene på denne lokaliteten. Området beliggende mellom de to forekomstene av dragehode skiller seg noe ut ved å ha større innslag av hjorterot, krattalant og ulike gressarter. Dette området står avmerket som dyrkamark på økonomisk kart og har nok at en noe annen anvendelse enn de øvrige arealene. Området har likevel klare kalkeng kvaliteter som gjør at det bør innlemmes i lokaliteten. Områdene lenger nedover mot liten bukt er preget av jordbearbeiding og påkjørte masser som har ført til en masseoppblomstring av kanadagullris, åkertistel og andre ugrasarter.

Typiske arter innenfor det avgrensede arealet er dragehode, krattalant, hjorterot, nakkebær, blodstorkenebb, gulmaure, hvitmaure, harekløver, bergmynte, fagerknoppurt, strandløk, smaltimotei, dunhavre, enghavre, knollmjødurt, aksveronika, liljekonvall, skogkløver, markmalurt, nikkesmelle og kantkonvall. Dette er typiske arter for denne engtypen, som ofte er omtalt som kalktørrenger i Indre Oslofjord. Artslisten er langt fra utfyllende. Det ble sett spesielt etter arten dragehode og Områdene nærmest veien har en nesten rein bestand av dragehode, mens området med dragehode langs sjøen er tette til noe spredt. Dragehodeforekomstene i denne lokaliteten er trolig en av de aller største og tetteste i Indre Oslofjord. Enga grenser i øst til forholdsvis ung linde- og hasselskog som trolig har overtatt mye av engarealene her.

Knyttet til dragehode er den sjeldne billearten dragehodeglansbille (*Meligethes norvegicus*) registrert på lokaliteten (Innsigelse og kommentarer fra NEF til planområde 7.3). Arten er oppført som direkte truet på den norske rødlisten (direktoratet for naturforvaltning 1998). Det finnes i tillegg registret en rekke andre sjeldne og rødlistede arter på lokaliteten. En oversikt over dette mangfoldet av insekter vil bli presentert i rapportform av Lars Ove Hanssen i løpet av høsten.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Vegetasjonstypen defineres som type G6 i Fremstad (1997). Tørr meget baserik eng i lavlandet, enghavre eng. I rapporten over trua vegetasjonstyper i Norge (Fremstad og Moen 2001) er undertypen knollmjødurten benyttet som en undertype av lavurtenger og er oppført som akutt truet der. Følgende er hentet fra denne rapporten: "Lavurteng (tørr rikeng i lavlandet). Vegetasjonstypen som helhet vurderes som sterkt truet (EN), for de fire utformingene gjelder: Dunhavreeng og boreal slåtteeng (flekkgriøreeng) er sterkt truet (EN), mens knoppurteng og knollmjødurten er akutt truet (CR). Knollmjødurten Truethet: Akutt truet (CR). Finnes svært spredt på kalkstein i de varmeste områdene ved Oslofjorden. Karakteristiske arter er knollmjødurten, smaltimotei og aksveronika (*Filipendula vulgaris*, *Phleum phleoides*, *Veronica spicata*). Underypen har stor likhet med Mellom-Europas kalktørrenger, og kan kanskje betraktes som et reliksfunn fra varmetiden".

Verdisetting: Totalt sett har lokaliteten en rekke kvaliteter som er sjeldne i nasjonal sammenheng. Vegetasjonstypen er akutt truet og det er kartlagt direkte truede arter. Lokaliteten regnes derfor som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Tørre, grunnlendte enger med en tett matte av konkurransesterke arter vokser ikke igjen veldig fort, men på sikt vil skog og krattsamfunn ta over dersom de ikke skjøttes noe. I tillegg er fremmede arter som f. eks. kanadagullris en akutt trussel i dette området. Engene har trolig vært intensivt beitet gjennom lang tid og arealene bør slås eller beites i fremtiden om verdiene skal ivaretas. Kanadagullris bør slås også i omkringliggende områder for å hindre spredning inn i området. Tett skog som er med innenfor avgrensningen bør fjernes og holdes nede til engvegetasjon igjen har fått utviklet seg. Det er meget viktig at de intakte engarealene ikke bearbeides på noen måte. Plantemateriale må fjernes etter slått (Blindheim 2005).

14, Holtekilen nord - Skog, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse 18.11.99: Bratt sørvendt li med edelløvskog, småstier og noe eksponert berg. Skog ganske tett og skyggefull med mye naken jord. Nærings- og artsrik type. Kulturpåvirket ved at det tømmes hageavfall fra husene på oversiden. Skogen har middels verneverdi (Bendiksen 1994).

16, Kalvøya, Båtbukta sør - SØRVENDT BERG OG RASMARK, *Sørvendt berg og rasmark* (Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg) - Verdi B

Generelt: Kalkrike berg og noe tørrengvegetasjon. Lokaliteten er først og fremst potensielt levested for sjeldne kalkelskende skorpelaver som er kartlagt på lignende steder andre steder i kommunen. Bør undersøkes nærmere av spesialister. Lokaliteten gis verdi som viktig (B verdi) ut fra potensialet.

17, Dæli - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Frisk baserik eng) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 22.11.2000:

Gammel eng som er adoptert av Naturvernforbundet i Bærum og hvor det drives gammeldags slått. Lokaliteten er gitt verddivurderingen viktig fordi det er en prioritert lokalitet og ikke pga. av store botanske verdier.

Hensyn og skjøtsel: Naturvernforbundet i Bærum slår i dag de nordre delene av enga. Under befaringen så vi at det med fordel kan slås helt inn til skogkanten og fjellknausene. Det var der vi fant naturengplantene som er avhengig av kontinuerlig skjøtsel, bl. a. nattfiol.

18, Kalvøya SØ I - SØRVENDT BERG OG RASMARK, *Sørvendt berg og rasmark* (Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg) - Verdi A

Lokalitetsbeskrivelse: Kalkrike strandberg med rik karplanteflora. Trolig flere rødlistede arter av karplanter og insekter. Potensiale for kalkkrevende skorpelav på klippebergene. Det er i 2004 foretatt registreringer av sopp og den direkte truede arten grann styltesopp ble funnet på mose på de åpne strandbergene.

Verdisetting: Funn av en direkte truet art og stort potensial for flere tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Trolig ikke store behov i dag. Bør sees på fra 2020.

19, Løkkeåsen syd - Skog, *Kalkskog* (Tørr kalkfurskog) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten er tidligere undersøkt i forbindelse med naturtypekartleggingen i 2000 (Blindheim 2001) og av Tor Erik Brandrud i forbindelse med mulig tunnelinnslag i åsen (Brandrud 2002). Lokaliteten består av et kolleparti i nord, samt en bratt sørvendt skråning ned mot Engervannet. Den rasutsatte skråningen er preget av skrin furuskog med steppepreget vegetasjon på de tørreste partiene. Ned mot veien finnes større innslag av løv med lind, hassel, eik, lønn og alm. Tørr kalkfurskog og alm-lindeskog (kalklindeskogs utforming) dominerer biotopen. Det ble gjort funn av kalkgrønnaks, rødflange, blåveis, liljekonvall, teiebær, blodstorkenebb og kantkonvall. Stedvis finnes kalkrike bergvegger og spredt er det en del død ved både av furu og edelløvtrær. Skogen er forholdsvis flersjiktet og den er naturlig ganske åpen. Artsmangfoldet i denne lokaliteten er dokumentert grundig for markboende sopp. I Brandrud (2002) er det totalt dokumentert 28 ulike rødlistearter knyttet til denne artsgruppen. Artene er i første rekke knyttet til rik kalkfurskog og kalklindeskogen i de sørvestre nedre delene. Se tekstboks i denne rapporten eller Brandrud (2002) for en mer utførlig gjennomgang av disse kvalitetene. Tabell 2 oppsummerer rødlisteartene som er funnet. Hansen & Hansen (1998) skriver at åsen kan inneholde sjeldne trelevende billearter, samt varmekjære årevinger, bl a veiveps (*Pompilidae*), graveveps (*Sphedidae*) og solitære bier (*Apidae*) og at lokaliteten bør inventeres da potensialet for et særegent mangfold knyttet til nevnte artsgrupper er stort. Lokaliteten utmerker seg som en av de rikeste kalkfurskogene i Bærum og utgjør en av få gjenværende kalkfurskogsrygger av en viss størrelse i Bærum.

Verdi: Større og velutviklede utforminger av kalkskoger, samt lokaliteter med forekomst av rødlistearter skal regnes som svært viktige. Dette er en velutviklet biotop med et stort antall svært sjeldne rødlistearter. Den bør derfor klassifiseres som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel/hensyn: Områdets kvaliteter er ikke avhengig av spesiell skjøtsel for å ivaretas. Fri utvikling med fornyelse av gamle soleksponerte trær og liggende og stående død ved er positivt. En god del trær er felt i forbindelse med sol/utkikkshogster i den øvre delen av biotopen. Det bør gå ut informasjon til grunneierne om verdien av å ta vare på trærne i skråninga. Dersom det skulle bli aktuelt og lede en sti opp fra Engervannet til toppen av Løkkeåsen bør konsekvensene av et slikt inngrep utredes nøye.

-Naturtyper i Bærum kommune -

20, Dælivann - FERSKVANN/VÅTMARK, *Rik kulturlandskapssjø* (Næringsrik utforming) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten Dælivann inkluderer informasjon fra tilgrensende våtmark og skog da det ikke finnes helt eksakte observasjonsdata. Biotopen vil også inneholde/ tangere andre nøkkelbiotoper som ligger rundt vannet.

Kun et funn av ferskvannsvamp (Jensen 1998). 44 hekkende arter er angitt for Dælivann. Rike karplanteforekomster. Per Sunding beskriver Dælivannsområdet som den største og beste gjenværende botaniske lokaliteten av denne typen, etter at f. eks. Koksatjernet ble gjenfylt etter Fornebuutbyggingen. Dette gjør Dælivannet svært verneverdig sett fra et botanisk synspunkt (Lysgaard m.fl. 1982). I Brandrud (1989) angis sjelden form av stor myrflor for sørenden av vannet. Norsk Ornitologisk forening har observert 100 fuglearter i og rundt vannet (NOF/Oslo og Akershus 1998). Status for de rødlistede plantene som er funnet på lokaliteten er usikker.

Hensyn og skjøtsel: Se Fylkesmannen i Oslo og Akershus (1996) for å se hvilke forslag til skjøtsel som er angitt.

21, Lund - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi C

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 12.11.99: Uttørket/gjengrodd dam omgitt av løvskog. Dammen ligger lett tilgjengelig langs sti bare 500 meter fra Tanum skole. Angitt som Tanumskogen S i (Rinden & Eine 1993).

Under feltarbeid høsten 1999 var dammen full med vann, men tørker nok ut under svært tørre somre. Burde kunne egne seg for salamander (Terje Blindheim).

Hensyn og skjøtsel: Bør kunne restaureres (Rinden & Eine 1993)

22, Munkebakken - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi A

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert nov. 2005 av Siste Sjanse, hentet fra Bendiksen (1994) og Røseng (1996): Kalktørrenger, kalkfuruskog og edelløvskog har stor verneverdi, mens hagemarkskogen har middels verneverdi. Artsmangfoldet blandt karplanter er stort, næringskrevende planter. Skogområdene rundt Munkebakken inkludert tidligere og nåværende parkområder, har en rik og interessant sopppflora. Det ble gjort funn av den såbare arten *Cortinarius caesiogriseus* (Bendiksen 1994). Totalt sett vurderes lokaliteten å nasjonal verdi (A verdi) pga. funn av rødlistearter og sjeldne vegetasjonstyper.

Hensyn og skjøtsel: Engene bør vurderes slått.

23, Fornebu brannstasjon - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten er tidligere beskrevet som mindre verneverdig av Bendiksen (1994) og Røseng (1996). Sist besøkt av Kjell Magne Olsen, Siste Sjanse i september 2006. Lokaliteten er desimert i forhold til tidligere avgrensning, men har fortsatt verdier knyttet til gammel grov eik (90 cm i diameter), tørrbakkeelementer og rik edelløvskog med lind, hassel, spisslønn og ask. Gamle eiketrær og kalkenger er viktige elementer for biologisk mangfold. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Den store eika bør fristilles noe, kratt bør fjernes fra hele lokaliteten.

24, Kalvøya sør - SKOG, *Kalkskog* (Tørr kalkfuruskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av den 22.11.99:

Vurdert i verneplanen for kalkfuruskoger på østlandet. Vurdert til å ha lokal verneverdi. (Bjørndalen & Branderud 1989). Det er gjort flere funn av rødlistede sopp på Kalvøya. De siste registreringene er foretatt av Tor Erik Brandrud i 2004. Fire rødlistearter ble registrert dette året. To av dem regnes som sårbare på den norske rødlista fra 2006 (Sopphebariet 2006). Funn av sjeldne sopp arter og potensial for flere også av andre organismegrupper tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

25, Kjeholmen N - KYST OG HAVSTRAND, *Sand- og grusstrand* (Sandstrand med tangvoller) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten er kartlagt av Kristina Bjureke i 2002. Teksten under er hentet fra hennes rapport (Bjureke 2007): Driftvollsamfunnet langs den brede bukten på nordvestre siden er artsrikt og velutviklet. Bland artene kan nevnes pastinakk (*Pastinaca sativa*), strandkjeks (*Ligusticum scoticum*), strandsnyltetråd (*Cuscuta europaea* ssp. *halophila*), strandvindel (*Calystegia sepium*), strandstjerne (*Aster tripolium*) og skjorbuksurt (*Cochlearia officinalis* ssp. *officinalis*). Den sistnevnte er ikke vanlig i Indre Oslofjord. I tilsvarende registrering av øyene i Oslo og Nesodden kommune (Bjureke 2002) ble den kun registrert på Killingen (Oslo kommune). Lokaliteten vurderes av Bjureke til å ha lokal verdi (C verdi)

26, Holtekilveien - KULTURLANDSKAP, *Slåtte-mark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 13.12.2000:

Rik tørrbakke med sørlige og sørøstlige arter som er sjeldne ellers i Norge. Lokaliteten vurderes som viktig på bakgrunn av at vegetasjonstypen er rødlistet som truet.

Hensyn og skjøtsel: Det bør på sikt vurderes om det er nødvendig å skjytte området for å bevare et åpent eksponert vegetasjonsdekke.

27, Risfjellefs østskråning - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 07.10.99:

Biotopen ble registrert av Ingunn Løvdal 20 august 1999. Biotopen er langstrakt beliggende i østvendt bratt skrent mellom bergvegger i vest og stort sett langsløpende ur i øst. Biotopen er forholdsvis tørr og uret med rasmark og er vanskelig tilgjengelig. I sør er det tilnærmet ren lindeskog, økende treslagsvariasjon mot nord. Jordsmonnet tatt i betraktning er det velvoksne dimensjoner på skogen (40-50 cm i diameter for alle treslag). Det er jevnt med død ved av alle treslag, men lite i seine nedbrytningsstadier. Det er mye grovkornet, forholdsvis aktiv, rasmark gjennom hele området, en del bergvegger og enkelte større steinblokker, noen hule trær og enkelte trær med grov bark. Det var spredt med gadd av gran, mindre av osp, gråor, rogn og edelløvtrær. Skogen er generelt flersjiktet med god spredning.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke nødvendig med bufferzoner for å bevare kvalitetene som er knyttet til biotopen. Mot øst kan det tidvis være vanskelig å se når rasmarka går over i mer lågurtdominert granskog. Denne nedenforliggende skogen inneholder også en del edelløvtrær som bør settes igjen ved hogst av granvirke.

28, Tolverud - Skog, Rik sumpskog (Varmekjær kildelauvskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 16.12.99:

Området ble registrert av skogbruksplanlegger Pål Steine i forbindelse med skogtakst sommeren 1999. Området er ikke godt undersøkt for biologiske verdier og avgrensningen er omtrentlig. Området består av ask-snelleskog med skavgras som er en naturtype som kun finnes sparsomt i områdene rundt Oslofjorden og i Trøndelag. Det er svært viktig og bevare og restaurere denne naturtypen. Gran er dominerende treslag i biotopen.

Hensyn og skjøtsel: Biotopen bør overlates til fri utvikling. Bufferzoner er inkludert i biotopgrensene.

29, Haga - Skog, Gråor-heggeskog (Liskog/raviner) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse oppdatert av Biofokus mars 2008:

Det avgrensede området er besøkt av flere ulike personer/grupperinger de siste år i forbindelse med mulig anlegging av golfbane og sist i forbindelse med biologiske kartlegginger av Sandviksvassdraget. Lokaliteten ligger omkranset av golfbane og åkerland beliggende mellom Øverland gård og Haga. Kvalitetene til området består kort oppsummert av eldre løvskog (oreskog), åpne kulturlandskapsmiljøer samt våtmarkslignende miljøer, meanderende elvepartier, åpne fuktenger og noe eldre hagamarkskog på tørrere grunn. Summen av artsfunn, utformingen og sjeldenheten i landskapet gir verdi som svært viktig (A verdi). Nedenfor er diverse undersøkelser fra området kort oppsummert.

Det er registrert 95 ulike fuglearter i det såkalte "sumpskogsområdet", av disse er 7 arter oppført på den norske rødlisten, men noen av disse igjen har en usikker status i området. At så mange arter er blitt registrert på et så lite sted, viser hvilket biologisk mangfold dette området har da dette er arter med svært ulik næringsøkologi. Sumpskogen inneholder tross sitt bekjedne areal og utstrekning, både typiske blandingsskogsmiljøer med bekkedar i nordvest, løvskog, sumpskog (oreskog), åpne kulturlandskapsmiljøer samt våtmarkslignende miljøer. Alle typer vil i perioder stå under vann og få et vist flommarkspreg (Böhler 1997, Stensland & Böhler 1997). Rødlistede og hekkende, samt antatt hekkende arter funnet registrert av Böhler m. fl. er lagt inn i viltbasen.

Sonen langs elva, utgjør "sumpskogen" som er omtalt flere steder, er i vannbruksplanen for Øverlandselva tilrådd regulert til spesialområde naturvern. Dette forslaget er godkjent av kommunestyret (Bærum kommune 1996).

Undersøkelsene viste at det i Sæternbekken var en typisk rentvannsfauna uten dominans av enkeltgrupper og med mange steinfluearter. En ytterligere indikasjon på rent vann var funnene av de forurensningsfølsomme steinfluene *Lucra hippopus*, *Capnopsis schilleri* og *Brachyptera risi* (Simonsen 1996).

Det ble funnet totalt 191 karplanter i utredningsområdet for golfbanen, bl. a. den hensynskrevende arten blærestarr ble funnet i "sumpskogen". Se også denne rapporten for en mer detaljert gjennomgang av de ulike delområdene. Konklusjon for sumpskogen er at den har stor biologisk verdi og bør beskyttes (Håland m. fl. 1998).

I forbindelse med kartlegginger i 2007 ble det gjort noen flere observasjoner: I og langs Øverlandselva i området hvor denne møter Sæternbekken og et stykke oppover mot Haga ble det 27. juni 2007 samlet invertebrater og sett på vegetasjon. Den kritisk truede vårlfluearten *Lype reducta* (CR) ble tatt her som første verifiserte funn fra Akershus, idet en voksen hann ble tatt med sommerfuglhåv. Beris morrisii? ____ Øvrige innsamlete arter er ikke spesielt nevneverdige, men området har stort potensial for også å huse en rekke andre truede og sjeldne arter. Man burde fange dyr her ved hjelp av ulike felletyper. Det er lite vegetasjon ute i selve elva, men langs bredden står bl.a. rødlistearten blærestarr (EN) flere steder (NM87714584, NM87764574 og NM87894583). Den innførte arten legepestrot finnes også flere steder (bl.a. ved NM87844584 og ca. 50 m oppover langs elva). Vanleg nattfiol står i de gjengroende gamle beitemarkene langs elva (ved NM87964584). Disse er i ferd med å bli helt ødelagte, bl.a. på grunn av hundekjeks.

Konklusjon: Rike meanderende elvepartier med tilsluttet skog og med kantsoner mot kultumark som til tider oversvømmes er sjeldne naturtyper i Norge som helhet. Vi har kun fragmenter igjen og disse bør ivaretas uavhengig av golfbaneutbygginger. Det er skrevet enda mye mer om dette området og Øverlandselva som sådan enn det som her er angitt. Alle peker mot det faktum at vi har å gjøre med svært artsrike naturmiljøer som bør ivaretas. De fleste viktige arealene for biologisk mangfold er allerede borte. Skal vi klare å ta vare på det som er igjen av mangfold langs vassdraget må arealene forvaltes ut fra mangfoldets krav til leveområder.

Hensyn og skjøtsel: Deler av området er opplagt beitet for ikke alt lenge siden og det er stedvis ganske fint utformede fuktenger som kunne åpnes for beite ved enkle grep. Beiting på deler av området ville trolig ført til enda større variasjon i naturtyper enn det som finnes i dag.

30, Ullernbråten Søndre - Skog, Rik edellauvskog - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.01.2000:

Biotopen ble registrert av Jan Korsmo sommeren 1999. Det finnes en del død ved av edelløvtrær og gran. Enkelte forsumpede områder, bekk. Noen store edelløvtrær.

31, Fløyta - MYR OG KILDE, Rikmyr (Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 29.11.99:

Geologi, topografi og vegetasjon på fastmatta er som ved tuemyr. Myrene er for det meste påvirket av flomvann, noe de også klart bærer preg av - og det meste er flommyr. Myrene veksler i rikhet, men en del rikmyrsarter er registrert, se liste. (Moen & Wischmann 1972).

32, Bjørumsbråtan øst - KULTURLANDSKAP, Hagemark - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.01.2000:

-Naturtyper i Bærum kommune -

Antakelig gammel hagemarkskog som er i ferd med å gro igjen. En del død ved og enkelte store løvtrær.

Verdisetting: Potensielt viktige trær for moser, lav, insekter og sopp gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Evt. styvingstrær bør styves og det bør ryddes rundt styvede og store trær.

33, Kirkerudbakken - FERSKVANN/VÅTMARK, Kroksjøer, flomdammer og meandreende elveparti (Betydelig flompåvirkede kroksjøer og dammer) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse oppdatert av Biofokus mars 2008: Lokaliteten ligger på gammel elveslette mellom E16 og Kirkerudbakken. Slike gråor-heggeskoglokaliteter i forbindelse med elver og bekker er noen av de viktigste viltområder for fugl som vi kjenner til. Dette skyldes en meget høy produksjon av insekter som gir føde til fuglene. Området utgjør et av få gjenværende meandersystemer i Bærum hvor det finnes et rimelig inntakt skogbilde i tilknytning til biotopen. Det er spredt med død ved av gråor i hele området, men stadige flommer fjerner også noe trevirke fra området. Ved flom stiger elva opp mot tre meter og trær som er falt blir ofte flyttet på eller dratt med elva nedover mot Sandvika. I områder rundt hvor det er mulig og utvide lokaliteten ved og la skogen ekspandere bør det legges til rette for dette. Ved normalvann kommer små sandbanker og fuktige bakevjer til syne, noe som øker varasjonen i området. En dam finnes i sør, noe som er rester fra et tidligere "steinleggings" prosjekt. Soppartene som er funnet på lokaliteten er hentet fra Nakken (1979) og representerer funn i hele området fra denne lokaliteten og nord til Vøienenga. Området er også et viktig viltområde.

I forbindelse med biologiske kartlegginger av Sandviksvassdraget i 2007 ble det gjort ytterligere undersøkelser i lokaliteten:

Ute på tungen øst for Åmotenga sto det i perioden 13. juni til 7. september 2007 et malaisetelt (insektfelle). Denne ble tømt/sjekket fire ganger (18. juli, 9. august, 21. august og 7. september), men området var sterkt rammet av flom i flere perioder, og hele eller deler av fangsten gikk tapt ved et par anledninger. I tillegg ble det 13. juni, i et noen hundre meter langt strekk, samlet inn dyr fra selve elva ved hjelp av håndplukking og stangsil. To hanner av den kritisk truede vårflyearten *Lype reducta* (CR) lå i fella 18. juli. Arten er ellers kun kjent fra et funn av en hann i Buskerud i 1988 (Andersen m.fl. 1993), skjønt Bækken (2003) nevner et sannsynlig funn fra Sognsvannsbekken i Oslo og K.M. Olsen (BioFokus) har tatt arten i Verpelva i Re, Vestfold (samt flere steder i Sandviksvassdraget i 2007). Den 18. juli lå to individer av brodbillearten *Mordellaria aurofasciata* (DD) i fella og 9. august lå der en hunn av slåpetornstjertvinge *Thecla betulae* (NT). *Mordellaria aurofasciata* er tidligere kun tatt i et område på Nesøya i Asker og på én lokalitet på Oksenøya i Bærum, alle i 2003, og ellers ikke i Skandinavia (se Hansen og Sagvolden 2007). Hårvingsmyggarten *Symmerus annulatus* (EN) er knyttet til edelløvskogsområder, og har fem kjente norske lokaliteter (Gammelmo og Rindal 2006, Kjærandsen og Jordal 2007), hvorav de fleste kjente befinner seg i pressområder for utbygging, hogst og annen menneskelig aktivitet. Slektningen *Symmerus nobilis* (EN) har samme økologi og står overfor de samme trusler, men har bare fire kjente lokaliteter i Norge (Gammelmo og Rindal 2006, Kjærandsen og Jordal 2007). I tillegg til det nevnte er begge disse *Symmerus*-artene funnet i Lommedalen i denne undersøkelsen. Soppmyggarten *Greenomyia baicalica* (DD) er tidligere bare kjent fra to eksemplarer fra Norge (Lierne 1996), og ellers kun fra Finland og Russisk Karelen (Gammelmo og Søli 2006; Ø. Gammelmo pers. medd.). Beris morrisii? ____ Ytterligere én rødlisteart finnes (eller fantes) imidlertid i området, ettersom fire tomme skall av elvemusling *Margaritifera margaritifera* (VU) ble funnet i elva 13. juni. Tre av disse sto i sedimentet på en måte som viser at de har levet her (den fjerde lå løst), men alle skallene er gamle og har sannsynligvis vært døde en lang periode. Ingen levende dyr ble funnet, til tross for en del leting. Bredsnutebillearten *Phyllobius oblongus* er ny for Akershus. Forøvrig finnes en lang rekke arter i fellematerialet (over hundre arter er bestemt), men ingen av disse er spesielt nevneverdige. Langs elva ble det observert bl.a. strandsnipe, fossekall, linerle, gråtrost, ringdue, flaggspett, spettmeis, munk og kråke. En del bevergnag. På en liten mudderbank i en liten bakevje sto sommeren 2007 en fremmed art som sannsynligvis er den asiatiske hvit skunkkala *Lysichiton camtschaticensis*, men den kom aldri i blomst. Planten ble fotografert, og 7. september ble et blad belagt og resten av planten destruert så godt det lot seg gjøre. Ellers i området står det også mange innførte arter, særlig kjempebjørnekjeks, parkslirekne, kanadagullris og mongolspringfrø. Det er også mye iberiskogsnegl. Til tross for påvirkninger fra gammelt og press fra en rekke innførte arter vurderes lokaliteten å ha en svært viktig funksjon for en rekke arter av sopp, insekter og fugl og flere truede arter er registrert. Lokaliteten gis derfor verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Biotopen bør overlates til fri utvikling. Området i nord mot veien bør restaureres tilbake til et opprinnelig elvebredd miljø. Skogen må få vokse frem. Det er store mengder med kjempebjørnekjeks og parkslirekne i området som bør bekjempes på en god måte. Diverse andre fremmede arter er også funne i lokaliteten, se hovedtekst. Deler av område blir brukt i lek sammenheng og noen trær er kuttet ned. Denne aktiviteten bør ikke utvides.

34, Stabæk, Statens lærerinneskole for husstell - KULTURLANDSKAP, Parklandskap (Allé) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten er tidligere lagt inn på bakgrunn av et eldre sopppunn. Beskrivelsen under er laget på bakgrunn av feltbefaring i 2008. Verdien er i denne anledning senket fra B til C verdi.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger i søndre del av Ringstabekkveien, øst for Høgskolen i Akershus. Dette er et tett befolket område med ganske stor trafikk. Området utgjøres av en lindeallé bestående av 25 trær. Fem av disse har gjenmurte hulheter og ingen andre større hulheter i stammene ble observert.

Trusler: Viktigste trusler er trolig hogst og arealutnyttelse som utvidelse av eksisterende vei.

Verdisetting: Området vurderes kun som lokalt viktig (verdi C) fordi ingen interessante arter ble funnet, fordi hulhetene er murt igjen og fordi trærne blir utsatt for mye forurensning.

Hensyn og skjøtsel: Nye hulheter må ikke tettes igjen.

35, Veritas øst - Skog, Kalkskog - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 27.01.2000:

Større område med lågurt / kalklægurtturuskog. Forholdsvis sjelden furuskogstype i landssammenheng. Dette i kombinasjon med dens helt spesielle beliggenhet nær sjøen gjør dette til en viktig lokalitet. Lokaliteten er oppgitt å være en viktig viltbiotop.

Hensyn og skjøtsel: Se lokalitet Veritasskogen, men svartorskogen i biotopen må få utvikle seg fritt uten inngrep, buffersone på 20 meter.

36, Veritasskogen - Skog, Kalkskog - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 27.01.2000:

-Naturtyper i Bærum kommune -

Større område med lågurt / kalklægurttufuruskog. Forholdsvis sjelden furuskogstype i landssammenheng. Dette i kombinasjon med dens helt spesielle beliggenhet nær sjøen gjør dette til en viktig lokalitet. Funn av flere sjeldne sopparter. Dårlig undersøkt. Lokaliteten er også en viktig villokalitet.

Hensyn og skjøtsel: Dette er en skogtype som er naturlig lysåpen og som vil tåle en viss skjøtsel, og kanskje ha godt av det biologisk sett. Det bør skjøttes på en sånn måte at en stor del av alle treslag får utvikle seg fritt til de dør en naturlig død. Nedfallne trær bør få ligge da disse representerer svært viktige elementer for insekter på slike solvarme lokaliteter i lavlandet.

37, Kjeholmen - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 27.01.2000:

Lokaliteten er utfra barskogskriterier vurdert som lokalt verneverdig med en rik karplanteflora og blanding av lågurtsskog og kalkskog, samt innslag av sandfuruskog (Korsmo & Svalastog 1993). Strandområdene ble undersøkt for karplanter 6. juni 2000 og 15. juli 2002. Ett område er vurdert som svært viktige, ett som viktig og ett som lokalt viktig. Ellers i strandsonen finnes fragmenter som vil ivaretas dersom det ikke bebygges. Se også Bjureke (2007) for informasjon om botaniske kvaliteter knyttet til øya.

Hensyn og skjøtsel: Ikke avklart, men kalktørrengene/bakkene er utsatt for tråkk. Det er noe forsøpling langs stien som går rundt øya.

38, Sauejordet - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark (Frisk næringsrik "gammeleng") - Verdi C

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 02.06.2000:

Sauejordene ble befart av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen 31. mai 2000.

Jordene bærer preg av å være hardt beitet og tildels gjødslet. Det ble ikke funnet noen vel utformede naturbeitemarker, men enkelte flekker/områder bare mere preg av natureng. På arealet som er foreslått avsatt til spesialbeite skal det beites mindre intensivt og til bestemte tider på året. Dette er viktig for at de mer krevende artene skal rekke å spre fruktene før de beites ned. Arealet som er foreslått til spesialområde mangfold på Sauejordene er bare en mindre bit av jordene. Det kan finnes andre områder som egner seg bedre.

Den direkte truede arten Lærball er funnet på Sauejordene, men det eksakte stedet er ikke kjent. Området er satt til å ha lokal verdi (C verdi) til tross for denne forekomsten. Det ble også registrert Stolt Henrik i en vestvendt bratt bakke.

Hensyn og skjøtsel: Jordene bør fortsettes og beites. Det bør ikke brukes kunstgjødsel.

39, Borøya - Skog, Kalkskog (Tørr kalkfuruskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av den 30.11.99:

Den finest utviklede kalkfuruskogen finnes nord og vest på øya. Vegetasjonsfordelingen fra stranda og innover er typisk for indre oslofjord: Ytterst er det en smal stripe med kalktørreng/ kalkstrandberg, innenfor følger en brem med åpen, urterik kalkfuruskog/ skogkant som snart går over i en mer sluttet og fattigere lågurtfuruskog med en del gran, noen steder også med grandominans. Lokaliteten er vurdert som regionalt verneverdig i (Bjørndalen & Branderud 1989).

Verdisetting: Registreringer av denne kalkskogstryggen for markboende sopp i 2004 avslørte et stort antall svært sjeldne arter i høy rødlistekategori. Lokaliteten gis derfor verdi som svært viktig (A verdi).

40, Ropernveien 17 - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam (Gårdsdam) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse er siste oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006: Liten hagedam hvor det er påvist liten salamander (Rinden 1993). Viktig lokalitet sett i sammenheng med Hosledammen da det er muligheter for genutveksling mellom disse to dammene (Dolmen 1994). Under feltarbeid i 2006 ble det funnet en sårbar tegeart i dammen. Funn av to sårbare arter tilser verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Se i Dolmen 1994 for forslag til skjøtsel som kan bedre forholdene for salamandere.

41, Engervann - FERSKVANN/VÅTMARK, Rik kulturlandskapssjø (Næringsrik utforming) - Verdi B

Generelt: Tilstand: oppsummering (mars 2008)

Lokaliteten er tidligere undersøkt i forbindelse med naturtypekartleggingen i 2000 (Blindheim 2001), og er beskrevet og vurdert av Friis m.fl. (2004). Sommeren og høst 2005 er det blitt foretatt registreringer av bunndyrfauna og karplanter av NINA (Halvorsen m.fl. 2005). Det har blitt foretatt prøver av bunnsedimentene (Fjeld 2006). Etter ganske intensivt fangst etter invertebrater og krepsdyr m.m. i løpet av 2005 ble det registrert forholdsvis få rødlistede arter. I 1921 ble deler av vannet kartlagt for biller (Münster 1922). Lokaliteten er tidligere gitt A verdi, men da det ikke har blitt påvist at vannet har en funksjon som leveområde for sjeldne og trua arter verken av karplanter eller invertebrater mener vi det er riktig og gi lokaliteten verdi som viktig (B verdi) og ikke svært viktig (A verdi). Lokaliteten har blitt sortert under naturtypen Rike kulturlandskapssjøer tidligere (Blindheim 2001). Ved nærmere undersøkelser viser det seg at vannet har mer til felles med naturtypen brakkvannspoller og deltaområder og mudderbanker. Siden økosystemet karakteriseres ved sitt brakke vann har vi valgt den første av disse tre som naturtypeangivelse. Halvorsen m.fl. (2005) skriver i sin konklusjon: "Engervannet er sterkt sjøvannspåvirket, med store svingninger over korte perioder, og bare et fåtall arter har klart å tilpasse seg det skiftende miljøet. Ekte vannplanter mangler helt. Faunaen er dominert av noen få brakkvannsarter, mens rene ferskvannsarter mangler helt". Økosystemet er spesielt, men det ser altså ut til at mange av de forventet forekommende sjeldnere artene ikke klarer å tilpasse seg et såpass ekstremt miljø. På sikt vil landhevingen på 4 mm i året føre til at vannet blir avsnørt fra havet og vil gradvis bli mer ferskvannspreget. I løpet av de neste 50-200 årene vil det derfor skje en utskifting av mange av artene knyttet til dette økosystemet.

Sørsiden av vannet (fra nordøstre til sørvestre ende): Kantsonen langs sørsiden av Engervann består vekselvis av en ganske jevn skråning med til dels grove løsmasser (for det meste fra bygging av jernbanen) og skråning med innslag av kalkberg og lågurtsskog i midtre partier. Disse partiene virker mindre påvirket, og har større innslag av opprinnelig vegetasjon. På kalkberg ble den regionalt sjeldne arten grønnbukkne registrert. Nærmere vannet vokser den kravfulle planten kjempesvingel. Kantsonen med trær varierer i omfang og sammensetning. I øst er sonen ganske brei med grov ospeskog og ask (lok. nr. 440). Videre sørover følger et nesten vegetasjonsløst og

treløst parti før det igjen dannes en kantsone av trær med variert sammensetning. Treslagene gråor, gran, ask, selje, bjørk, osp og lønn dominerer vekselvis. På en gammel fylling i vest er det bjørkedominert skog. Bjørkeskogen er ensjiktet, forholdsvis ung og uten spesielle kvaliteter knyttet til biologisk mangfold. I sørvestre ende av vannet ved utløpet til Rønne elv er vannet ganske brakt, og vegetasjonen kan karakteriseres som havstrandsvegetasjon (Friis m.fl. 2004).

Generelt er det tresjiktet langs vannet som har den største økologiske betydningen. Dette sjiktet skjermer for inn- og utsyn og fremmer ro for fuglefaunaen på vannet. Rikt strøfall fra trærne bidrar til naturlig næringstilførsel til vannet. I forbindelse med grunnboringene som er foretatt av Jernbaneverket er det tilrettelagt en smal traktorvei for transport av nødvendige maskiner langs bredden et par hundre meter i vest. Typisk vegetasjon langs vannet er en smal stripe med helofyttvegetasjon som domineres av havsivaks med noe innslag av kattehal og vasshøymol (Halvorsen m.fl. 2005)

Nordøstre ende av vannet: Området er fuktig, rikt og variert, og preges av intakt fukteng, vierkratt, gråor-heggeskog og rik edelløvskog (se beskrivelser av lok. 440 og 441 _____denne tabell). Dette er den klart mest velutviklede delen av kantsonen rundt Engervannet. Blindheim (2001) registrerte følgende karplanter ved nordøstenden av Engervannet 7. oktober 1999: humle, havsivaks, hegg, låglandsbjørk, alm, gråor, vassrøyrkvein, kattehal, mjødurt, brei dunkjevle, strandrøyr, sverdlilje, ask, sjøsivaks, fredlaus, vasshøymole, duskstorr, åkertistel, stornesle, strandvindel, myrrapp, åkerdylle, hundekveke, vanleg neslesnikjetråd, valurt (og ugrasvegetasjon på en liten sandbredd ved elveløpet: tomat, meldestokk, frømelde, vasspepar, grønt hønsegras, åkersvineblom, solbær, havre, jordrøyk, hønsehirse, svinemelde, tunrapp, åkerkål og småtorskemunn). Kjempebjørnekjeks har vært kjent fra Engervannet siden 1999. For en fullstendig planteliste for Engervann og dets kantsoner se Halvorsen m.fl. (2005). Det ble satt opp malaisetelt på tangen ved utløpet av Øverlandselva sommeren 2005. Hansen & Hansen (1998) forventet å kunne finne sjeldne arter av invertebrater i og i tilknytning til vannet. Denne spådommen ble ikke oppfylt i forbindelse med feltarbeid i 2005. Det ble registrert en vårflue (*Colpotaulius incisus*) som er ny for Akershus og sivgresshoppe holder til i våtmarka. Sivgresshoppen (NT) er på sin nordgrense her og vanligvis knyttet til havstrand. Sekkederkoppene *Clubiona stagnatilis* og *C. phragmitis* ble registrert, men er trolig forholdsvis vanlige selv om artene er dårlig dokumenterte.

Vannmasser

Vannfaunaen i Engervann er blitt undersøkt av Siste Sjanse i 2003 (Friis m.fl. 2004) og 2005, samt av NINA i 2005 (Halvorsen m.fl. 2005). Friis m.fl. (2004) undersøkte faunaen i Rønne elv ca. 100 m nedstrøms Engervannet. Faunaen beskrives som en ren brakkvannsfauna, totalt uten dyr som kun er knyttet til ferskvann. Dette er en faunagruppe som generelt er dårlig undersøkt i Norge. Det ble registrert flere interessante arter i undersøkelsen, men for et flertall av disse er bestemmelsene kun foreløpige: mosdyrene *Bowerbankia gracilis* og *Conopeum seurati*, tangloppen *Gammarus tigrinus* og nakensneglen *Stiliger bellulus*. Mosdyret *Bowerbankia gracilis* er tidligere kun funnet på Vestlandet (Hordaland og Sogn og Fjordane) (Brattegard og Holthe 1997). Det antas imidlertid at den finnes langs hele norskekysten, ettersom den finnes i Kattegat (og sannsynligvis i Arktis). Mosdyret *Conopeum seurati* ser ikke ut til å være registrert i Norge tidligere (Brattegard og Holthe 1997). Utbredelsen til denne arten er dårlig kjent (Hansson 1989), men den er bl.a. kjent fra det sørlige Nordsjøen og Middelhavet. Tangloppen *Gammarus tigrinus* er en amerikansk art som er introdusert til Europa, bl.a. Baltikum, Tyskland, Nederland, Storbritannia og Irland. Den er ikke tidligere kjent fra Norge. Nakensneglen *Stiliger bellulus* er kjent fra et fåtall steder i Norge, bl.a. Oslofjordområdet (Brattegard og Holthe 1997). Her kan imidlertid den begrensede utbredelsen skyldes at den er oversett, ettersom arten er svært liten.

Den nordøstre delen av vannet er mindre påvirket av saltvann. Men også her er vannet forholdsvis brakt, særlig ved flo sjø. Nye registreringer av Siste Sjanse i 2005 viser at vannet ikke har noen helt spesiell verdi for fersk- eller brakkvannstilknyttede invertebrater. Se teksten over for den nordøstre delen av vannet. Halvorsen m.fl. (2005) påviser en del bunndyr som er knyttet til saltvann. Det ble heller ikke kartlagt noen spesielle eller rødlistede arter i denne undersøkelsen.

Bunnsedimenter

Ved evt. bygging av vei over våtmarkene nordøst for vannet og inngrep i kantsonen langs jernbanen vil det være aktuelt å grave i bunnsedimentene her. I denne forbindelse har NIVA laget en rapport som belyser bunnsedimentenes sammensetning av potensielt miljøfarlige stoffer og konsekvenser dersom de frigjøres under utgraving (Fjeld 2006). Nedenfor gjengis konklusjonene i rapporten:

"Med tanke på spredning av tungmetaller vurderer vi forurensningsfaren til å være liten. Ingen av prøvene viste seg å overskride tilstandsklasse "Moderat forurenset" (Klasse II).

Nivåene av organiske miljøgifter var for noen av prøvene forholdsvis høye. I prøvepunkt 2 var nivåene av PCB (Seven Dutch) i tilstandsklasse "Markert forurenset" (Klasse III). I prøvepunkt 1 og 2 var konsentrasjonene av DDT-nedbrytningsprodukter (DDD og DDE) markert forhøyet, og vi har klassifisert nivåene her til "Sterkt forurenset" (Klasse IV). For PAH-forbindelsen benzo(a)pyren tilsvarte nivået ved prøvepunkt 1 tilstandsklasse "Markert forurenset" (Klasse III).

Ut fra dette anser vi at den planlagte anleggsvirksomheten ikke er uproblematisk med tanke på mobilisering av organiske miljøgifter som ligger i sedimentene langs strandlinjen ved jernbanen. Disse miljøgiftene er lite vannløselige og sterkt partikkelbundne. Tiltak som hindrer partikkelspredning under gravearbeidene bør derfor vurderes. Skjerming av graveområdene med et siltgardin (miljømembran) kan være et aktuelt tiltak."

Münster, T. 1922. Insektliv om vinteren. Norsk Entomologisk Tidsskrift 3, 144-160:

Thomas Münster og Andreas Strand var ved nordenden av Engervannet i mars 1921 for å samle biller. Sammen med mer trivielle arter fant de 13 arter som i dag er rødlistede. Av disse er vanntråkkeren *Halipus apicalis*, vannkalven *Hygrotus parallelogrammus*, gravevannkjærrarten *Georissus crenulatus*, vannkjærran *Enochrus melanocephalus* og strandpalpebillearten *Ochthebius bicolor* mer eller mindre direkte knyttet til vann. *H. parallelogrammus* ble funnet i vannet, mens de andre artene ble funnet i oppskyll etter en sterk springflo i november 1920. I det samme oppskyllet ble de fytofage, landlevende artene *Cassida denticollis*, *Protapion varipes*, *Neophytobius quadridorsatus*, *Calosirus apicalis*, *Thamnicolus viduatus*, *Mogulones euphorbiae* og de landlevende rovbillene *Ocalea latipennis* og *Lathrobium dilutum* funnet. Noen av disse artene har antagelig forsvunnet fra denne lokaliteten, men flere av dem kan fortsatt finnes her. De det er størst sjanse for at har forsvunnet er de to snutebillene *Calosirus apicalis* og *Thamnicolus viduatus*, som begge er knyttet til enger i kulturlandskapet. Den førstnevnte er ikke funnet siden 1920-tallet i Norge, og det er mulig at arten er utdødd.

Verdi

Alle elvedelta ut i saltvann skal minimum ha verdi som viktig (B verdi) i henhold til DN-håndbok 13-1999. Engervann er en type brakkvannssjø som er sjelden på nasjonal basis, men da lokaliteten ikke er vurdert til å være et svært viktig funksjonsområde for vannfugl og vadefugler eller det er funnet noen høyt listede rødlistearter (I hvert fall ingen nyere funn) får det ikke A-verdi, som lokaliteten tidligere er oppført med (Blindheim 2001).

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Kjempebjørnekjeks ble funnet der Øverlandselva kommer inn i vannet, og bør snarest fjernes ved rotkutting for å hindre ytterligere spredning. Det parkregede området ved utløpet av vannet bør vurderes tilplantet med noe svartor. Dette vil gi fugler og annet villt flere skjulesteder i et ellers forholdsvis åpent landskap med mye trafikk. Svartor har et rikt strøfall som bidrar positivt til næringsgrunnlaget for fisk, invertebrater og mikroorganismer i vannmassene.

42, Borøya indre - KULTURLANDSKAP, *Naturbeitemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Beskrivelse hentet fra Bjureke (2007): Det flate området i forsenkningen mellom de to ryggene (nr. 3 på Kart 4):

Klart kulturpreget område, som pr. i dag skjøttes av beitende sauer. Nærmest havet i NØ et ca 10 meter bredt takrørsbelte med foruten takrør også havsivaks (*Schoenoplectus maritimus*). Innenfor dette en frisk fukteng med mjødukt (*Filipendula ulmaria*), myrtistel (*Cirsium palustre*), fredløs (*Lysimachia vulgaris*), engreverumpe (*Alopecurus pratense*) og sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*). I denne forsenkningen ligger en mindre SV-NØ rygg med kalktørreng hvor det vokste rikelig med stjernetistel (*Carlina vulgaris*). Mellom denne mindre ryggen og den større sammenhengende skogkledd ryggen i sørøst ligger en beiteeng med bl a jonsokkoll (*Ajuga pyramidalis*). Dette åpne kulturlandskap kan sikkert ha eksistert på mange av de andre øyene, men her på Borøya ser vi det fortsatt i dag. Derfor har det høy representativitet og viser hvordan tidligere bruk preger både landskap, plantesamfunn og forekomst av enkeltarter. Av største betydning å beholde det åpne landskapet med beite.

Mindre rygg midt på nordvestre delen av øya, med tufter (nr. 4 på Kart 4): rikelig med bergskrinneblom (*Arabis hirsuta*) og gul gåseblom (*Anthemis tinctoria*), noen individer av malurt (*Artemisia absinthium*) og stikkelsbær (*Ribes uva-crispa*), en trolig rest fra den tiden det var gårdsbruk på øya.

Verdisetting: Engene og trolig også habitatene rundt er leveområde for tre kritisk truede sommerfuglarter. I tillegg er denne typen engsamfunn blitt en sjeldenhet i Indre Oslofjord. Lokaliteten gis derfor verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: For å bevare engene er det positivt med et moderat beitetrykk og noe rydding. Ingen gjødsling. Blomsterengene og kantsonene mellom sjøen og skogen bør ikke utsettes for høy slitasje.

46, Øverland sør - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 02.06.2000:

Bitotopen ble befart av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen i forbindelse med mulig utbygging av området som Norges Vel eier. Biotopen ligger ned mot veien som går inn til trafostasjonen og er forholdsvis liten. Går over i mer kulturpåvirket mark i nord. Sjelden å finne denne typen kalkeng så pass lang fra fjorden. Naturtypen er sjelden i nasjonal sammenheng og bør prioriteres avsatt (Blindheim 2000c).

Hensyn og skjøtsel: Det bør følges med på om kalktørrbakken vokser igjen. Dersom dette er tilfelle bør det ryddes/slås annet hvert år.

47, Kroken - SKOG, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 05.11.99:

Østvendt rik grannlågurskog med gammel flersjiktet granskog. Det er innslag av høgstaudekog og alm-lindskog. Grana dominerer, men det er et forholdsvis stort innslag av boreale og edle løvtrær. Det er en god del lærer av alle typer i alle faser av nedbrytning. Det er en god del gadd av gran. Mye rasmark og bergvegger, endel store steiner og hengslav på trær. Det finnes noen grove lærer av selje og gran. Enkelte gamle hogstspor ble observert. Ett funn av huldresty ble antakelig funnet i denne biotopen i 1978 av Einar Timdal (Lavherbariet 1999). Arten ble imidlertid ikke gjenfunnet på min befaring i området (Blindheim 2000).

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 05.11.99:

I Bratli 1995 er lokaliteten beskrevet. To arter av rødlistede sopp ble funnet (Bratli 1995).

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en buffersone på 30 meter mot sør. Det kan her tas ut 50% av trevirket. Det skal legges vinn på å skape en flersjiktet skog på sikt.

48, Nordre Kjaglia gård - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* - Verdi C

Generelt: Potensielt gammelt kulturlandskap med interessante arter knyttet til skjøttede og ugjødslede enger og beitemark. Bør undersøkes næyere.

Hensyn og skjøtsel: Kulturlandskapet bør opprettholdes, gjødsling bør unngås.

49, Haslum Kirke - KULTURLANDSKAP, *Parklandskap* (Kirkegård) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 02.06.2000:

Deler av området ble befart av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen 31. mai 2000. Mange gamle trær av alm, lind, ask og lønn. Viktig for lav og mosearter som krever stabil grov bark, samt sopp og insekter som er knyttet til edelløvtrær. Stabile gamle murer er også viktig som lavsubstrat og spurvfugler hekker i små hull. Se liste for viltarter.

Hensyn og skjøtsel: Trærne må få stå så lenge som mulig da de er mer verdifulle jo eldre de blir. Det er positivt om døde og døende trær ikke blir fjernet, men at de kuttet 5-8 meter oppe på stammen.

50, Kråka - SKOG, *Rik sumpskog* (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble sist besøkt av Terje Blindheim i forbindelse med inventeringer i Sørkedalen (Hegglund et al. 2006).

Lokaliteten ligger på vestsiden av Bogstadvannet, SØ for Kråka.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Lokaliteten er en rik sumpskog med noe areal åpen rikmyr og litt gråor-heggeskog. Grunnvannsstanden er stabilt høy. Svartor er dominerende treslag, men det er også en del innslag av bjørk og gråor. Mange av trærne har godt utviklede sokler.

Rike lavereliggende sumpskoger er sjeldne. Lokaliteten vurderes derfor som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling. Det går en lavspent gjennom vestre deler av biotopen. Det bør utvises forsiktighet ved rydding rundt denne. Flytting av spennet kan vurderes.

51, Kråkadalen - Skog, Rik sumpskog - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble sist besøkt av Terje Blindheim i forbindelse med inventeringer i Sørkedalen (Heggland et al. 2006). Lokaliteten ligger hovedsakelig i Bærum kommune. Feltarbeid er gjennomført ved flere anledninger i perioden 1995-2006. Registranter fra Siste Sjanse gjennomførte de første registreringene: Lokaliteten ligger helt NV i Bogstadvannet, og omfatter skogen innenfor den nordvestlige bukta i vannet.

Lokaliteten har rikere sumpskog med gran som dominerende treslag. Rik sumpskog er dominerende vegetasjonstype, men i nordre del er det innslag av gråorheggeskog. I nord er det flere bekkeløp som danner et slags delta i lokaliteten. I ytre deler, mot myr og vann, er grunnvannsstanden høy og det er større andel svartor og bjørk med utpreget sokkeldannelse. I dette området vokser det også mye blærestarr, som er rødlistet som sjelden (R). Det finnes spredt med død ved av gran, men skogen er enda ikke kommet i sammenbruddsfase. En liten del av arealet ligger i Oslo kommune, og er kartlagt som en MiS-figur. Dette er ung skog, og representerer en dårligere utformet naturtype enn Bærumsdalen. P.g.a. at området til sammen utgjør en helhet med rik sumpskog inkluderes MiS-figuren i sin helhet i naturtypelokaliteten.

Lokaliteten utgjør en viktig og sjeldent fin uforming av rik sumpskog over et større areal, og må derfor verdisettes høyt. Stor forekomst av rødlistearter i høy kategori (EN) tilsier også høy lokalitetsverdi. Lokaliteten vurderes som en svært viktig naturtypelokalitet.

52, Kjøholmen - Salsund - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 16.06.2000:

Område undersøkt av Kjell Magne Olsen 6. juni 2000. Viktig lokalitet med særpreget tørrbakkevegetasjon. God utforming med rik karplanteflora.

Hele Kjøholmen er vurdert i Vernesammenheng tidligere. Det var da fokus på barskogen (Korsmo & Svalastog 1993). Lokaliteten ble befart på nytt i 2002 av Bjureke og de botaniske verdiene og avgrensningen samstemmer med tidligere registreringer og verdien er satt til svært viktig (A verdi) (Bjureke 2007). Det ble undersøkt for sopp i 2006 og det ble bl. a. funnet grann styltesopp som er direkte truet (EN), se artslistene.

Hensyn og skjøtsel: Tåler noe slitasje.

53, Kjøholmen vest - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 16.06.2000:

Område undersøkt av Kjell Magne Olsen 6. juni 2000. Viktig lokalitet med særpreget tørrbakkevegetasjon. God utforming med rik karplanteflora.

Hele Kjøholmen er vurdert i Vernesammenheng tidligere. Det var da fokus på barskogen (Korsmo & Svalastog 1993). Lokaliteten ble befart av Bjureke i 2002. Avgrensningen fra tidligere er beholdt, men verdien er satt ned fra svært viktig til viktig (B verdi) da lokaliteten ikke har de samme kvalitene eller artsmangfoldet som på lignende lokaliteter med tanke på planter. Området er også mer påvirket (Bjureke 2007).

Hensyn og skjøtsel: Tåler noe slitasje.

54, Saraholmen - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 30.11.99: Holmen ble besøkt av Geir Gaarder og Terje Blindheim 3. juni 1999. Øya har til tross for sterkt angrep av gravbergknapp (se skjøtsel og hensyn) en artsrik flora. Det ble registrert ca 80 arter i løpet av et kort besøk, se liste. Lokaliteten er med på kommunens viltkart. Lokaliteten ble reinventert i 2002 av K. Bjureke. Teksten under er hentet fra hennes rapport (Bjureke 2007): I 1870 kjøpte Ernest Frølich Saraholmen og bygget et ganske staselig hus i sveitserstil. I 1915 fant to unge menn et steinhode i et kratt nedenfor den murte terrassen til dette huset, som da ikke lenger fantes. Hodet er datert til 1300-tall og antas å ha kommet fra Mariakirken i Oslo, men det finnes ingen endelige bevis (Calmeyer 1978). Det fantes flere bygninger på øya under begynnelsen og midten av 1900-tallet (se illustrasjon). Øya har pr. 2003 ingen vernestatus.

I denne registreringen ble det observert 176 plantearter på øya. Kalktørrengen på selve midtplatået var dominert av bakketimian (*Thymus pulegioides*), dunkjempe (*Plantago media*), oregano (*Origanum vulgare*), hjorterot (*Seseli libanotis*), gulmaure (*Galium verum*) og flattrapp (*Poa compressa*). Det vokste kun noen få individer av blodstorkenebb (*Geranium sanguineum*) på øya, på østsiden mot Borøya. Spredte forekomster av vill-løk (*Allium oleraceum*) i engvegetasjonen.

Mindre strandeng/sump noe nord for midten av vestre stranden, hvor det vokste strandkjeks (*Ligusticum scoticum*), engrødtopp (*Odontites vulgaris*), myrrapp (*Poa palustris*), mjødukt (*Filipendula ulmaria*) og åkertistel (*Cirsium arvense*).

På nordre delen av øya er vegetasjonen klart påvirket av tidligere bebyggelse. Krattet er rikt på syrin og hageplanter som bergenia står fortsatt kvar. Gaarder og Blindheim registrerte også hageplanten rød lungeurt (*Pulmonaria rubra*) i 1999. Det bør dog noteres at de interessante og opprinnelige artene hybridasal (*Sorbus hybrida*) og svartmispel (*Cotoneaster niger*) også vokste i krattet.

Ved den mest brukte rasteplassen på sørligste delen av øya vokste typiske følgeslagere til mennesket som tunarve (*Sagina procumbens*) og tevkarse (*Lepidium ruderales*). Den sistnevnte kan også vokse der grunnet gåsebeite og store mengder gåsemøkk.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Vedrørende Saraholmen må vi være bevisste på at øya har vært kraftig påvirket av bebyggelse, og at det satt sine spor som nedhugging av trær, tufter og syrenkatt pluss andre hagerømlinger. Kanskje hadde midtplatået vært mer skogkledd om øya hadde vært helt urørt. Øya er i tidligere naturtypekartlegging fått verdi Viktig. Denne rapporten legger verddivurderingen et trinn lavere, da øya ikke kan oppvise noen høy representativitet grunnet de introduserte artene som er meget dominerende.

Samlet vurdering av verdier knyttet til karplanter (tre rødlistearter i følge rødliste 2006) og potensiale for insekter, samt verdi for vilt gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Øya er hardt besatt av den inførte arten gravbergknapp som er en hageplante tilpasset skrinne tørre voksesteder. Denne har funnet et ideelt voksested på Saraholmen og dominerer vegetasjonen på holmens sørhelling. Det er viktig at denne arten ikke spres videre til andre strandberg i Indre Oslofjord. Det bør settes inn tiltak for å bekjempe denne og flere introduserte arter.

55, Østbukta - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 16.06.2000:

Område undersøkt av Kjell Magne Olsen 6. juni 2000. og Kristina Bjureke i 2003. Viktig lokalitet med særpreget tørrbakkevegetasjon. God utforming med rik karplanteflora. Kalle avgrenset av plen og graseng. Til tross for høyt rødlistede arter gis lokaliteten verdi som viktig (B verdi) da arealet er lite.

Hensyn og skjøtsel: Tåler noe slitasje

56, Svartebukta - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 16.06.2000:

Område undersøkt av Kjell Magne Olsen 6. juni 2000 og Kristina Bjureke senest i 2003. Viktig lokalitet med særpreget tørrbakkevegetasjon. God utforming med rik karplanteflora. Til tross for flere rødlistede arter i høy kategori gis lokaliteten verdi som viktig (B verdi) da den er liten og noe påvirket i nord.

Hensyn og skjøtsel: Tåler noe slitasje

57, Smedtangen - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert nov. 2005 av Siste Sjanse, hentet fra Bendiksen (1994) og Røseeng (1996): Knaus/tørrengen har middels til stor verneverdi. Artsrik flora av varmekjære karplanter. Et bergkanus parti er sterkt dominert av fjellrapp. De sentrale partiene av området har stor verneverdi. Totalt 319 karplanter ble registrert noe som er et svært høyt antall for en lokalitet av denne størrelsen. Skjøtsel og kanalisering av ferdsel bør vurderes. Lokaliteten vurderes å være svært viktig (A verdi) for bevaring av biologisk mangfold.

Hensyn og skjøtsel: Området er mye brukt til soling og bading. Økt ferdsel er ikke ønskelig.

58, Koksabukta øst - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten er sist besøkt av Kjell Magne Olsen og Terje Blindheim, Siste Sjanse i september 2006. Lokaliteten er angitt tidligere i Bendiksen (1994) og Røseeng (1996) og beskrevet som lite til middels verneverdig. Lokaliteten er todelt med en rygg i nord som er preget av rik kalktørreng og en sørvendt bakke som er skogkledd i vest og mer åpen i øst. De største verdiene er i dag knyttet til de rike engpartiene. Foruten et par grove eiker er alm-lindeskogen ung og uten helt spesielle kvaliteter. Det er imidlertid et hvist potensial for rødlistede markboende sopp knyttet til lind, eik og hassel. Lokaliteten gis verdi som viktig (B verdi) da arealet er forholdsvis stort og karplantefloraen er rik i en vegetasjonstype som er regnet som truet. Det er gjort funn av en rødlistet soppart.

59, Paradisbukta øst - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 13.12.2000:

Biotop registrert av Kjell Magne Olsen i juni 2000 og Bjureke i 2003. Viktig lokalitet for arter knyttet til kalkrike strandberg og tørrbakker. Bureke (2007) beskriver odden: Kalktørrbergsamfunn, furu, blåveis og velutviklet blodstorkenebbsamfunn. Ut fra størrelse, utforming og artsfunn vurderes lokaliteten å verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det er mulig at beiting er gunstig for å opprettholde et åpent vegetasjonsbilde.

60, Tjersrudtjern - FERSKVANN/VÅTMARK, *Rik kulturlandskapssjø* (Næringsrik utforming) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 28.04.99: Et funn av sjelden vanntege i 1922 (Aagard & Hågvær 1987). Ikke rødlistet, status usikker.

Supplerende informasjon innlagt av ILØ den 29.04.99: Et eutroft vann med rik sump og vannflora. Carex riparia dominerer flekkvis i åpne starr-sumper i små glenner i gråor-/ svartor-sumpskog eller gråseljekratt. Den opptrer i mindre tett bestander i "siv"-belter ytterst mot det åpne vannet, her ofte sammen med brei dunkjevle (Typha latifolia). Transektanalyse på dette finnes (Høyland 1998).

Fire områder er vurdert i forbindelse med mulig utbygging av skole på Jarmyra. Det er kun områdene rundt tjernrudtjernet som er tatt med her. Området 2 og 3 i rapporten er helt eller delvis inkludert i området 1, Tjersmyrtjern (Sløreid m. fl. 1995). Lokaliteten er prioritert på viltkartet og det er notert som et viktig område for finker, sangere og "spurv".

61, Hosledammen - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ 27.04.99 Dammen ligger i et parkområde på SV -siden av Snarøya og eies av Snarøya vel. Dammen er omgitt av grasplener med stier og gamle, høye trær: mest bjørk, svartor og furu (figur finnes). I vest finnes også en del tettere undervegetasjon. En stor del av dammen ligger derfor skyggefyllt til, og bladnedfall fra trærne kan være et problem for oksygenforholdene på botn. Vannkvaliteten er presentert i tabell. Bredden er fast mark med stein. Omkring parken er det villabebyggelse og vegger.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Else M. Meidell/ Jæge Schmidt har fortalt at det tidligere, ca for 25 år siden, vrimlet av stor salamander i og rundt Hosledammen. På 90-tallet er så godt som ingen dyr observert. Bilene har tatt knekken på mange (Dolmen 1994).

Det er fremdeles en rik og verneverdig flora rundt tjernet, og verdien forsterkes ved at det nå er det eneste større, åpne vann på Fornebu (Røsseng 1996).

Et skyggefullt tjern i nærmest parkliknende løskogsholt. Tjernet mottar betydelige mengder løvnedfall fra trærne hvert år. Dyrelivet syntes artsrikt, men ingen sjeldne arter ble funnet. Stor og liten salamander er tidligere kjent fra tidligere, men ble ikke funnet ved denne undersøkelsen. Fuglelivet er også trolig spesielt (Bolghaug & Dolmen 1996).

En larve av liten salamander ble registrert i 1993. Tjernet ligger ca. en km fra Snarøya skole og er velegnet til undervisningsformål (Rinden og Eine 1993).

Lokaliteten er rimelig godt undersøkt, stor salamander er ikke gjenfunnet de seneste årene og det er ikke påvist andre spesielt sårbare arter. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Se Dolmen 1994 for ulike tiltak som kan gjennomføres for å bedre forholdene f. eks for salamandere. Røsseng 1996 foreslår å fjerne noen av svartorene og mener tjernet har godt av en opprensning.

62, Ollebukta - KYST OG HAVSTRAND, Strandeng og strandsump (Hevdet med beite) - Verdi B

Generelt: Ollebukta (nr. 3 på Kart 3) har en helt annen utforming enn Paradisbukta, det er en smal, avlangt rektangulær vik inn på motsatte siden av øya. Innerst i vika er et lite belte med takrør, havsivaks (*Schoenoplectus maritimus*) og havstarr (*Carex paleacea*) som mot land overgår i en mindre fukteng med flattsiv (*Juncus compressus*), strandvortemelk (*Euphorbia palustris*), strandvindel (*Calystegia sepium*), vendelrot (*Valeriana sambucifolia* ssp. *sambucifolia*) og fredløs (*Lysimachia vulgaris*). Fuktengen overgår i gråor og seljekratt. På sørsiden av Ollebukta vokser strandkjeks (*Ligusticum scoticum*), strandaster (*Aster tripolium*) og strandkvann (*Angelica archangelica* ssp. *litoralis*). Kalkstrandberg er prydede med bl a bakkefiol (*Viola collina*), harekløver (*Trifolium arvense*) og gul gåseblom (*Anthemis tinctoria*). Hus på nordsiden. Bukta med omkringliggende klipper må regnes som biologisk meget verdifull (Bjureke 2007). Lokaliteten vurderes å verdi som viktig (B verdi) i følge Bjureke (2007).

63, Lysakertjern - FERSKVANN/VÅTMARK, Rik kulturlandskapssjø - Verdi A

Generelt: Informasjon innlagt av ILØ den 29.04.99:

Tidligere lokalitet for knottblom (*Microstylis monophylla*) Arten ble sist sett i 1965 av H. Rui. Lokaliteten ble besøkt i 1978, og da ble arten ikke gjenfunnet. Konklusjonen er at arten trolig har utgått fordi myra sør for Lysakertjern er i ferd med å tørke og gro igjen. Nord for tjernet er landskapet friserert, og den naturlige vegetasjonen er ødelagt (Rune Økland, dagbok) (Høyland 1988). Trass skiftende inngrep har en rekke typiske kalkmyrarter overlevd, og i dag er myra i noen grad ført tilbake til opprinnelig tilstand. Det er funnet flere regionalt sjeldne arter, bl. a. myrtelg. Høy verneverdi som en av de siste kalkmyrene i regionen (Røsseng 1996).

Det ble bl. a. gjort funn av stor salamander. Potensialet som fremtidig naturområde er vurdert som bra, kanskje svært bra (Dolmen 1994). Samlerapport med forslag til reservat for Lysakertjern (Bjørbeek & Lindheim AS 1993).

Hensyn og skjøtsel: Se Dolmen 1994 og Røsseng 1996

64, Tanumbråtan - SKOG, Gammel fattig edellauvskog (Forekomst av lind) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 12.11.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 21.10.99.

Biotopen ligger i større område med ulike edelløvtrær og bjørk som dominerende treslag. Biotopen blir ansett som viktig pga. det store innslaget av lønn som begynner å bli noe grove. Skogen er ikke gammel, men kanskje noe av det eldste av denne typen i Bæum, jeg ser da bort fra enkelttrær. Andre treslag var også representert: osp, ask, selje, hegg og alm.

65, Indre Hundsund - SKOG, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006: Lokaliteten er sist besøkt av Terje Blindheim, Siste Sjanse, i september 2006. Lokaliteten er avgrenset fra tidligere større område. Kalle med rik edelløvskog (kalklindeskog) i sørvendt bakke ned mot fukteng og takrørskog. Lia er rik med mye blåveis og liljekonvall, men ellers ganske dårlig utviklet feltsjikt pga. lite lystilgang. Noe innslag av litt eldre trær av eik, bjørk, furu, ask, rogn, lønn og lind. Det finnes noe gadd og læger spredt, men det er generelt sett en ganske ung skog. Det går en sti gjennom lokaliteten i sør og det er en del gammel spor etter kalkraving. Lokaliteten er rik og med en del verdifulle elementer, men som kalklindeskog holder den trolig ikke følge med de aller viktigste i Indre Oslofjord. Lokaliteten får derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Partiene helt på toppen av kollene har enda preg av kalktørrengvegetasjon, men er rask gjenvoksende.

66, Skallum - SKOG, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi C

Generelt: Informasjon hentet fra Naturtypebasen i Bærum kommune og nye registreringer i 2005:

Skogen på lokaliteten består av en blanding av rik edelløvskog og kalkskog med furu og hassel. Det forekommer enkelte halvgamle trær. Skogen bærer preg av tidligere beiting og uttak av gran. Floraen er forholdsvis fattig i østlige deler grunnet det tette løvtaket som gir minimal lystilgang for alt annet enn vårplanter. Mot vest er det mer lysåpent og til dels rike kalkinnslag som gir en forholdsvis rik flora. Lengst i vest går det også en gammel allé med styvede trær som trenger skjøtsel. I følge herbariedatabasen for sopp er det registrert en rødlistet markboende sopp på lokaliteten: snyltesliresopp, funnet voksende på heggetraktsopp - som typisk vokser i rik løvskog. Ved to anledninger høsten 2005 ble området undersøkt for storsopp, men soppesongen må betegnes som dårlig da det nesten ikke fantes sopp i området. Generelt bærer hele området sterkt preg av å være et lekeområde med mye tråkkstilasje.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Lokaliteten er lokalt sett et av de større restarealene med skog i byggesonen. Totalt sett vurderes området som lokalt viktig (C verdi) for biologisk mangfold. Områdets betydning for fugl og annet vilt er ikke vurdert (Blindheim et al. 2006).

Hensyn og skjøtsel: Skjøtsel m.h.p. biologisk mangfold: Alleén i vest trenger skjøtsel (styving). Platanlønn som finnes spredt bør fjernes.

67, Øverlandselva ved Kloppa - Skog, Rik edellauvskog (Or-askeskog) - Verdi A

Generelt: Biotopen ble undersøkt av Terje Blindheim (TBL) og Tore Berg 1. september 1999, samt av Terje Blindheim og Kristian Hassel i forbindelse med bygging av dobbeltspor Lysaker-Sandvika i 2005. Teksten under er hentet fra Blindheim et al. (2006):

Lokaliteten er et større område med gråor-askeskog og til dels rein askeskog. Noen steder dominerer lønn og alm og til dels lind. Naturtypen med elv og intakt, rik edellauvskog på begge sider må sies å være sjelden både i regionalt og nasjonalt. Vegetasjonen er frodig, og ulike lommemoser finnes spredt. I midtre deler av biotopen graver kildebekker seg ned i den myke leira og danner små daler med særlig frodig vegetasjon. I det rikeste området er det en middels stor populasjon med junkerbregne. Skogen er generelt forholdsvis grov og det er stedvis mye liggende og stående død ved. Mot sør er det steile kalkrike berg hvor lind og bjørk dominerer.

Det er registrert to nasjonalt sjeldne karplanter (blærestarr og greinmjølke) og en regionalt sjelden lavart (moseglye). Den rødlistede vedboende soppen rustkjuke ble påvist på flere læger spredt i området. I nordøst ble "bølgekjuke" *Oligoporus undosus* (VU) påvist på læger av løvtre. Under feltarbeid i 2005 ble den direkte truede arten pelsblæremose (rødlistekategori VU) påvist på mange titalls trær helt opp til 70 meter fra elva. Denne arten finnes også rikt på de andre lokalitetene og området i sin helhet utgjør trolig den rikeste forekomsten for arten i Europa. Det ble lett etter slektningen oreblæremose (rødlistekategori EN) på lokaliteten uten at denne ble påvist. I et område med aktive raskanter ned mot elva lever lommemosen (*Fissidens exilis*) (DM). I den bratte nordvendte skråningen sør for turveien som krysser elva ble den sårbare (V) arten stammesigd (*Dicranum viride*) funnet med en rekke små tuer på nordsiden av grov lind helt på kanten av skrenten. Arten er meget sjelden på hele Østlandet og er kun funnet her og i lokalitet Lysakerelva siste 60 år. Kombinasjonen av askeskog på rik leire i en nordvendt skråning i boreonemoral sone virker trolig svært gunstig på mange av de fuktighetskrevende artene.

Vegetasjonstypen er oppført som truet (Fremstad og Moen, 2001), det er påvist direkte truede arter, og potensialet for flere rødlistearter er stort. Lokaliteten er en viktig viltbiotop. I sum vurderes lokaliteten derfor som svært viktig (A verdi)

Hensyn og skjøtsel: Trær som faller eller som kan antas å falle over veier eller stier bør legges inn i biotopen.

68, Lomma, nedre del - FERSKVANN/VÅTMARK, Viktig bekkedrag (Bekk i intensivt drevet jordbrukslandskap) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse oppdatert av Biofokus mars 2008: Viktig biotop for arter knyttet til fuktige omgivelser i rik gråor-askeskog og gråor-heggeskog. Mulighet for å ivareta et slikt miljø uten at dette kommer i konflikt med turveier, bilveier m.m. I en rik sump langs Sandvikselva var det en stor populasjon med blærestarr. Biotopen har stort potensiale for å huse andre sjeldne og trua arter. Viktig viltbiotop. Lokaliteten går helt opp til Glitteruddammen, men det er områdene sør for riksvei 160 som har de største verdiene. Ved undersøkesler av bunndyrsfaunaen på lokaliteten i 2004 (Olsen og Reiso 2005) ble den hensynskrevende arten liten skredder funnet. Hele elvestrekningen vurderes som artsrik med tanke på ferskvannstilknyttede invertebrater. Den nedre delen fra Sandvikselva til Wøyen fører laks og sjørret.

I forbindelse med kartlegginger i 2007 ble området og særlig kantsonene befart på ny: Like nedstrøms Glitteruddammen den opprinnelige vegetasjonen sterkt modifisert. Både oppdemmingen, anlegg av rørgater, høyspentlinjer, stier, bilvei og eldre terrenginngrep bidrar til dette. Problemarter dominerer i antall og arealdekning over steden flora. Særlig i åpne og forstyrrete miljø slik som under kraftlinja, langs stier og på fyllmasser/ skrotemark langs hovedveien er det mye gullris, bringebær, rødhyll og buvinterkarse. Andre mer sparsomt forekommende problemarter som inngår er kjempebjørnekjeks, platanlønn, gullregn og strandvindel. I en kunstig dam i avsnørt bekkeløp helt øverst ved demningen finnes vasspest. Her finnes imidlertid også en rest av den opprinnelige vegetasjonen med bl. a. en liten bestand av den sjeldne rødlistearten stautstarr (EN).

Videre nedstrøms går en kraftlinje mer eller mindre parallelt med vassdraget og vegetasjonsrydding under denne har ødelagt det meste av skoglige kvalitetene helt ned til Løken og biotop nr 536. Gang- og sykkelsti langs vassdraget beslaglegger også mye areal, og industribebyggelsen er plassert tett inntil vassdraget flere steder. En smal kant med or-askeskog, gråor-heggeskog og stedvis alm-lindeskog står likevel igjen langs det meste av strekningen. Langs gang- og sykkelveien er vegetasjonen sterkt kulturpreget. Av fremmede arter inngår noe berberiss, gullregn, mongolspringfrø, åkertistel og hvitkløver, og rett sør for riksvei 160 er det partier med mye skvallerkål. F.ø. inngår noe granplantefelt på østsiden av Lomma. Strekingen sør til riksvei 160 må betegnes som en ørken mtp lavfloraen, eneste nevneverdige er skjelliglye direkte på overrislet hornfels.

De største og mest intakte avsnittene langs vassdraget er figurert ut som naturtyper og beskrevet etter naturtype-metodikken.

Verdien på delstrekningen vurderes å variere fra lokal (C verdi) til nasjonal verdi (A verdi). Totalverdien settes til A og det bør gjøres en jobb for å øke verdien på de delene av lokaliteten i nord som har lave kvaliteter.

Hensyn og skjøtsel: Det bør utarbeides en plan for hvor det skal drives aktiv skjøtsel og på hvilke arealer skogen skal få utvikle seg fritt. Fremmede arter bør bekjempes. Tilgjengelige områder med mye introduserte arter bør slås tidlig på våren og en gang i løpet av juni. Det er svært viktig at særlig kjempebjørnekjeks bekjempes før den blir mer dominerende enn den er i dag.

69, Vøyen allè I - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse oppdatert av Biofokus mars 2008:

Området ble befart av Geir Gaarder og Terje Blindheim 29.10 1999. Hele eikeallen er å se på som viktig elementer for sopp og insekter og på sikt også lav når engang forurensningen fra biltrafikk opphører. Noen av eikene har trolig blitt borte som en følge bygging av ny E16. Vurderes som viktig, særlig på sikt når det utvikles hulheter i trærne (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Trær som vokser opp under eikenes kroner bør fjernes

70, Røstvetfjell-Dromåsen - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 23.11.99:

-Naturtyper i Bærum kommune -

Biotopen ble registrert av Tom Hellik Hofton 7. juli 1999. Stort område, mest vestvendt. Stor variasjon i vegetasjonstyper: rik høgstaudekog i søkk til tørr blåbærskog på kollene. Gammel gran dominerer, litt glissen skog. Typisk er mange sammenbruddspartier med store mengder gadd og ferske-middels nedbrutte læger. Sterkt nedbrutte læger finnes svært spredt. Av andre elementer finnes litt rasmark, bergvegger, hengslav, endel høystubber 3 hule trær, noen styva trær, enkelte grove læger og trær med grov bark. Skogen er flersjiktet med god spredning. Stedvis endel løvtrær som begynner og bli gamle, samt noe læger av løvtrær. I sørvest er det et par koller med lavfuruskog. Biotopen er opprettet for å prøve og samle litt av den interessante skogen i området i en biotop. Det finnes en del gamle hogstspor spredt i hele biotopen, det går også en sti gjennom biotopen. Det ble funnet noen rødlistede arter knyttet til død ved, se artsliste. Området ble undersøkt for vern etter naturvernloven i 2003 og området ble gitt nasjonal verdi (***). Området ble vernet i 2006. Potensielt viktig viltområde for arter som søker større sammenhengende gammelskogsområder.

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes buffersoner hvor det i en 30 meters sone ikke tas ut mer enn 50% av volumet. Det bør legges vinn på å skape en sjiktet buffersone på sikt. Der hvor biotopen er naturlig beskyttet av topografisk variasjon kan buffersonen utelates.

71, Oksenøya vest - Skog, Kalkskog (Frisk kalkfuruskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse siste oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006:

Mosaikkpreget kalkvegetasjon preger lokaliteten. Strandeng og eksponert havstrand inngår også i biotopen. 398 arter av karplanter er funnet, hvorav mange svært sjeldne. Området er per 2006 inne i verneplan for Indre Oslofjord (Fylkesmannen i Oslo og Akershus 2005).

Skog dekker mesteparten av arealet. Området utgjør ytterste del av Oksenøya som også i eldre tid synes å ha vært skogbruksareal, iallefall ytre deler. Både vegetasjonsbilde og skogstruktur indikerer imidlertid at arealet har blitt utnyttet, som overalt ellers på Fornebu. Strandvegetasjon og kalktørrenger er også godt representert i området. Kalktørrengene har middels til stor verneverdi, mens barskogen har middels verneverdi (vurderingen gjelder vegetasjonen) (Bendiksen 1994).

Røsseng angir at området har stor verneverdi på bakgrunn av karplanter. Marinaens arealer har ingen til middels verneverdi. Det rikeste karplanteområdet på Fornebu, funnet ca. 400 arter, noe som må sies og være et meget høyt antall for et såpass lite område (Røsseng 1996, Often & Berg 1996, Often & Røsseng 1998). Trolig er store deler av området viktig habitat for de mange rødlistede sommerfuglene som er kartlagt på Lilløye i perioden 2002-2006. Sjeldne vegetasjonstyper, rik skog og engelementer og viktige insekthabitater tilser verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Kanalisere ferdsel og øvrig bruk av området

72, Dæliveien - Skog, Rik sumpskog (Varmekjær kildelausvog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 04.05.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim og Reidar Haugan. Aske-snelleskog / Svartorsumpskog som er beliggende mellom Dæliveien i vest, dyrka mark i nord, sti i øst og tørrere granskog i sør. Rikt representert med skavgras i nordvest. Flersjiktet skog med liten spredning. De viktigste treslagene er svartor, ask og gran, men med innslag av noe bjørk, furu, osp, gråor, hegg og hassel. Det var noe død ved i alle nedbrytningsstadier av lauv, noen unge læger av gran. De største trærne av ask og svartor hadde en diameter på 35 cm.

Formålet med biotopen er å ivareta en sjelden naturtype: ask-snelleskog som kun finnes sparsomt rundt Oslofjorden og noe i Trøndelag. Biotopen har et stort potensiale med henblikk på å utvikle bedre sjiktning, trær med grove dimensjoner og kontinuitet i død ved. Det vil ta 50-150 år for biotopen og nå denne tilstanden. Sumpskoger er generelt viktige insekts og fugle biotoper.

Hensyn og skjøtsel: Biotopen bør få utvikle seg fritt. biotopen bør observeres med tanke på grunnvannsbalansen. Utgravd bekk i øst påvirker antakelig denne og den bør vurderes gjengravid. Skavgraset i nordvest trækkes lett ned. Det bør derfor ikke legges til rette for at denne delen utsettes for unødige trekk. Svake trær som står i utkanten av biotopen og som kan falle der folk går skal felles inn i biotopen.

73, Oust sør - Skog, Kalkskog (Tørr kalkfuruskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av Arne Heggland den 05.05.99: Området består av kalkskog, kalktørrenger og rik edelløvskog. Dette er skogtyper som har vært vanlig i regionen, men som er sjeldne i dag. Rikt insektfauna, rik flora. Innslag av linderasmark. Grenser til andre

verdifulle naturtyper (Midtgaard og Aarvik 1984).

Se lokalitet Ringerikshaugane for informasjon om registrerte rødlistede insektarter i området.

74, Dromåsen nord - Skog, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av den 23.11.99:

Biotopen ble registrert av Tom Hellik Hofton 8.juli 1999. Flatt område med sumpskog. Mest blanding av gran og svartor, men også rene svartorbestand. Relativt grove og gamle trær, endel død ved og gadd av gran og løvtrær. Relativt rikt med høgstaude. Skogen har inntatt grunnvannsstand og er ikke grøftet. Mange trær med velutviklet sokkelbygning. Skogen er flersjiktet med god spredning.

Hensyn og skjøtsel: Buffersone mot sør og vest 20 meter 50 % av volumet kan tas ut. Mot øst kan noe mer av volumet tas ut.

75, Gaupeberget - Skog, Rik blandingsskog i lavlandet (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 23.11.99:

Biotopen ble registrert av Tom Hellik Hofton 6. juli 1999. I bunnen svært frodig høgstaudekog, lenger opp i sørvendt helling, steinete lågurtgranskog, dels rasmark med mye lønn. Mye gammel gran, samt gadd og læger, men sterkt nedbrutte læger mangler helt. Høgstaudekogen er ganske glissen. Skogen er flersjiktet med god spredning. Det renner to bekker gjennom biotopen, det er en del rasmark og noe bergvegger og store steiner. Noen gran og løvtrær har grov sprekkemark. Enkelte gamle stubber ble observert. Det ble registrert en art som står på den norske rødlista for truede arter.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Biotopen bør overlates til fri utvikling.

76, Hesthellåsen - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 23.11.99:

Rik sørvendt skråning med mye blandingsskog, mye løvskog. Ganske gammel skog, men bærer tydelig preg av sterk plukkhogst. En del død ved, men lite i seine nedbrytningsstadier. En god del grangadd.

Hensyn og skjøtsel: 30 meters buffersoner mot sør, øst og vest. Det kan tas ut inntil 60% av volummassen i buffersonen. Rund områder i biotopen som har mye løvtrær kan en større del av trærne i buffersonen tas ut.

77, Østernvann vest - Skog, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.11.99:

Biotopen ble registrert av Irene Lindblad i forbindelse med registreringer av nøkkelbiotoper under Levende Skog prosjektet i 95. Biotopen er angitt som rasmark med noen eldre og mange yngre løvtrær. Biotopen ble saumfart av Sigve Reiso sommeren 2000: I tillegg til edelløvskog er det forholdsvis mye osp i lokaliteten. Det er læger i alle nedbrytningsstadier av løvtrær, samt en del gadd av osp. Skogen er flersjiktet med liten spredning.

Verdisetting: Viktig biototype i Indre Oslofjord med funksjon for en rekke arter av insekter, sopp, moser og lav. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for buffersoner rundt biotopen

78, Åbortjernbekken - Skog, *Bekkekløft og bergvegg* (Bekkekløft) - Verdi A

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse innlagt av TBL 15.11.2005, og supplert av AHE den 31.03.2006. Lokaliteten er feltundersøkt over en periode på 10 år, med Siste Sjanse-registrering i 1995 som første registrering. Siden har NIJOS undersøkt lokaliteten, da det ligger en prøveflate her. Lokaliteten ble sist besøkt av Terje Blindheim høsten 2005. Lokaliteten er også kartlagt i MiS-sammenheng.

Beliggenhet

Lokaliteten ligger langs Åbortjernbekken, ca 1,5 km nedstrøms utløpet av Åbortjern og ca 1 km før utløpet i Bogstadvannet. Lokaliteten ligger både i Bærum og Oslo kommune. Hele lokalitetsbeskrivelsen er tatt med her. Den mest verdifulle delen av lokaliteten ligger i Bærum.

Beskrivelse

Lokaliteten er en bekkekløft med mindre bekk og mye rasmarkskog på til dels grove masser. Dalsidene er til dels meget bratte, noen steder er det rein ur og vegetasjonsløse partier. Den østvendte siden er grandominert men innslag av noe løv og noe furu. Vegetasjonen veksler mellom blåbærmark, lågurtmark og mosedekt og åpen rasmark. Skogen er flersjiktet, noe glennepreget og det er innslag av mye død ved i ulike nedbrytningsstadier. Skogen er ikke veldig grovvokst, men enkelte trær med brysthøydiameter mellom 50 og 60 cm ble observert. Av andre nøkkelementer finnes høystubber av gran, enkelte grove læger, bergvegger og noen osp og lønn (ikke særlig grove). På østsiden av bekken er det generelt mer åpent og mindre skogkledd. Rasmark, berg og skrinne småvokst skog dominerer hvertfall i de øvre delene. Det vokser noe lønn i nedre deler av rasmarka mot bekken. I den nedre delen er det tatt med noe areal med høybonitets plantet granskog for å sikre en god arrondering av lokaliteten. Det er funnet flere rødlistearter av vedboende sopp på gran, og både sibirskjuka og sjokoladekjuke er meget sjeldne arter i høy rødlistekategori (sårbar). Lokaliteten er forholdsvis upåvirket i nyere tid. Spor etter eldre hogster finnes spredt.

Vurdering

Bekkekløft med grandominert skog med mye død ved i bratt østvendt li med ur og rasmark. Området utgjør en viktig bekkekløft i dette landskapet, og dokumentasjonen av arts mangfold viser hele 5 funn av rødlistede råtesopper, hvorav to i høy rødlistekategori (sårbar). Intakt bekkekløft med funn av sårbar og sterkt truet art tilsier verdi som svært viktig (A verdi). Lokaliteten er på Oslo-sida identisk med avgrensning av en MiS-figur.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er inkludert i biotopen.

79, Bjørumåsen - Skog, *Rik sumpskog* (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av Terje Blindheim den 19.05.99: Ikke-grøftet svartorsumpskog med svartor og gran som de dominerende treslag. Det er også en del bjørk og gråor. Grunnvannsstanden er forholdsvis høy i hele sumpen, det renner en liten bekk inn fra nord-vest. Største svartor ca. 35 cm dia i brysthøyde. Høyeste sokler 1-1,5 meter. Det er noe død ved av furu og

enkelte løvtrær, samt gadd av svartor og bjørk. Formålet med biotopen er å ivareta de spesielle artene som er knyttet til rike sumper. Dette er viktige biotoper for insekter og fugl, samt moser og lav. Sumpskoger er en hardt beskattet naturtype som det i intakt stand er lite igjen av. Biotopen har et stort potensiale med henblikk på å utvikle bedre sjiktning, trær med grove dimensjoner og kontinuitet i død ved. Det vil ta 50-150 år for biotopen og nå denne tilstanden.

Avgrensning:

Selve sumpen er avgrenset som på vegetasjonskartet for Bærum. Det bør i tillegg settes igjen buffersoner som forklart under skjøtsel.

Hensyn og skjøtsel: Området må ikke dreneres/ grøfles da mange av kvalitetene til sumskoger er bundet opp til den høye grunnvannsstanden.

Granskogen mot øst må stå igjen nedenfor markert kant. Buffersone på 15 meter mot sør og sørvest. Plukkhogst ellers.

80, Lillevangsmyr nordøst - SKOG, *Rik sumpskog* (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 08.11.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim i juli 1999.

Biotopen er dominert av gran, men med forholdsvis stort innslag av svartor. Det er også innslag av andre treslag, bl. a. to større almer. Sumpskogen er ugrøftet.

Supplerende informasjon innlagt av TBL 16.01.2000:

Jan Korsmo observerte med stor sannsynlighet et hønehaukreir i eller i nærheten av denne biotopen.

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en standard buffersone på 20 meter mot sør og øst. Dersom hønehaukreir ligger rett utenfor biotopen bør grensene vurderes utvidet mot og rundt dette.

81, Borøya NV - KYST OG HAVSTRAND, *Strandeng og strandsump* (Strandeng-forstrand/panne) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av Terje Blindheim 19.05.99:

Strandlokalitet som er vurdert som regionalt verneverdig i 1991. Lokaliteten var da lite påvirket. Stranda ligger i tilknytning til kalkfuruskog som er beskrevet i Bjørndalen og Branderud 1989. De to lokalitetene bør sees i sammenheng (Lundberg og Rydgren 1994). Biotopen ble besøkt av Geir Gaarder og Terje blindheim sommeren 1999. Dersom strandengene skal bevare og utvikle sitt spesielle artsmangfold er det viktig at området blir beitet eller slått. Dette er viktig for å hindre gjengroing av strandengene.

Området ble befart sist i 2003 av Kristina Bjureke og beskrevet som svært verneverdig. Teksten under er hentet fra Bjureke (2007): Strandsump, strandeng og takrørsbelte, kantes mot land av en bord av gråor-heggeskog. Innenfor bukta, i skråningen opp, en fantastisk eng med bl a hjartegras (*Briza media*), vill-lin (*Linum catharticum*) og knegras (*Danthonia decumbens*). I sumpen bl a duskstarr (*Carex disticha*) og dikeforglemmegei (*Myosotis laxa* ssp. *cespitosa*). Strandeng og tidligere beitemark på odde retning nord-nordvest. Pr. 2003 var det mye gåsemøkk og tydelige spor av gåsebeite. Her har Flatby (1994) tidligere observert harerug (*Bistorta vivipara*) og bleikfrytle (*Luzula pallidula*), men de så jeg dessverre ikke i 2002 eller 2003. En mulig årsak kan være at vegetasjonen var kortvokst grunnet den intense gåsebeitet. Harerugen vokser der sikkert fortsatt, og forekomsten er meget spesiell, den eneste på øyene i Oslofjorden nord for Jøløya. Strandengen må regnes som et meget verneverdig plantesamfunn. Fortsatt beite er en nødvendighet for å opprettholde denne vegetasjonstypen.

Hensyn og skjøtsel: Det bør settes inn skjøtselstiltak for å hindre videre gjengroing av strandenga. Beiting deler av sommeren bør være aktuelt.

82, Bogstadvannet - FERSKVANN/VÅTMARK, *Rik kulturlandskapssjø* (Næringsrik utforming) - Verdi A

Generelt: Kommentar: Lokalitetskrivelse, basert på Siste Sjanse-notat 2005-8 (Olsen og Reiso 2005):

Beskrivelse: Rik kulturlandskapssjø med viktige kantsoner, både på Bærum- og Oslosiden. Viktig viltlokalitet. Bare de best utviklede våtmarksområdene rundt innløpet i nordlige deler av vannet på Oslosiden er undersøkt i felt sommeren 2004. Nye funn er derfor ikke gjort på de resterende delene av Bogstadvannet. Bogstadvann står oppført som en av 55

storørretlokaliteter i Norge men forekomsten er betegnet som usikker (GARNÅS ET. AL. 1997). Det er også registrert

elvenigøye i vannet (VANNINFOBASEN 2003). Når det gjelder kransalger er det gjort funn av *Nitella flexilis* (DC) og *Nitella*

gracilis (V) i hhv. 1968 og 1969 (LANGANGEN 2004). Den rødlistete sneglen stor ferskvannsgjellesnegl (R) er tidligere

registrert i sørenden av vannet (Egne observasjoner 2002). Potensialet for flere rødlistede og sjeldne arter regnes som stort og

videre undersøkelser bør foretas. Trolig finnes flere av artene som ble registrert ved utløpet (Lok. 649) også andre steder

rundt vannet. Bogstadvannet er viktig som viltlokalitet, og viltverdier i området er knyttet til en stor "samleviltlokalitet". Se også rapporten Heggland et al. (2006) for mer informasjon om naturverdier i områdene rundt Bogstadvann.

Vurdering: Lokaliteten er vurdert som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes hvorvidt skjøtsel er nødvendig for å bevare kvalitetene knyttet til lokaliteten.

84, Paradisbukta - KYST OG HAVSTRAND, *Strandeng og strandsump* - Verdi A

Generelt: Område undersøkt av Kjell Magne Olsen 6. juni 2000 og Kristina Bjureke i 2003.

Grunn poll/bukt med lite eller ingen vegetasjon ute i vannet på bløtbunn. Fine strandenger og en noe ferskvannspåvirket sumpaktig eng. Viktig fuglelokalitet. Ingår noe kalktørrberg med bl. a. furu og eik. Teksten under er hentet fra Bjureke (2007): Paradisbukta (nr. 2 på Kart 3) er en grunn bukt med gjørmebunn. En beskyttende "arm", med kalktørrbergsamfunn, furu, blåveis og velutviklet blodstorkenebbsamfunn beskytter bukta mot kraftig vind og turbulens. I det relativt stillestående vannet vokser saftmelde (*Suaeda maritima*). Langs stranden finner vi en smal stripe med velutviklet strandeng med bl a mange hundre individer av strandrisp (*Limonium humile*), samt de typiske strandegartene strandstjerne (*Aster tripolium*), strandkryp (*Glaux maritima*), strandkjempe (*Plantago maritima*) og saltsiv (*Juncus gerardii*). Innenfor strandenga, i grus og driftvoller, vokser asparges (*Asparagus officinalis*), strandkjeks (*Ligusticum scoticum*) og strandvortemelk (*Euphorbia palustris*). I den sørlige delen av bukta overgår strandengsstripen til en frisk fukteng/sump med bl a sverdlilje (*Iris pseudacorus*), vasshøymole (*Rumex aquaticus*), duskstarr (*Carex disticha*), saftstjerneblom (*Stellaria crassifolia*) og klourt (*Lycopus europaeus*). Fuktengen kantes av en bord med svartor (*Alnus glutinosa*).

-Naturtyper i Bærum kommune -

Selve utformningen av Paradisbukta er unik, den er en beskyttet "poll". Bukta med omkringliggende område må regnes som biologisk meget verdifull. På bakgrunn av resultatene og vurderingene fra de to befaringene vurderes lokaliteten å ha verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Strandenga kan med fordel beites av et lite antall dyr, f. eks sau.

85, Paradisbukta sør - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 16.06.2000:

Område undersøkt av Kjell Magne Olsen 6. juni 2000. Viktig lokalitet med særpreget tørrbakkevegetasjon. God utforming med rik karplanteflora. Bratt og eksponert med forholdsvis lite plantedekke, spesiell utforming. Innehar de fleste typiske planter for denne naturtypen. Lokaliteten vurderes til å ha verdi som viktig (B verdi) på bakgrunn av karplantefunn og et forholdsvis begrenset areal).

Hensyn og skjøtsel: Tåler noe slitasje

86, Blommenholm, Solvikveien 17 - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Gammelt tre) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 25.05.99: En eik vernet som naturminne (Skar 1993). Eika er ikke undersøkt for biologisk mangfold.

Hensyn og skjøtsel: Trær som komme opp under krona til treet bør fjernes før de begynner å skygge for eikas nedre greiner.

87, Jar, Trollveien 10 - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Gammelt tre) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 25.05.99: En alm vernet som naturminne. Verneår: 1956 (Skar 1993). Treet er ikke undersøkt for biologisk mangfold.

88, Tanum naturminne - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Gammelt tre) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 25.05.99:

En eik. Viktig element for sopp, insekter og epifyttiske lav og moser. Verneår: 1962 (Skar 1993).

Hensyn og skjøtsel: All høyere (trær og busker som når opp til greinene) vegetasjon under eikas krone må fjernes.

89, Ollebukta N - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 16.06.2000:

Område undersøkt av Kjell Magne Olsen 6. juni 2000. Viktig lokalitet med særpreget tørrbakkevegetasjon. God utforming med rik karplanteflora. En del syrin har forvillet seg til lokaliteten, ødelegger en del for den naturlige utformningen av tørrbakken, lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi). Se også Bjureke (2007) for mer info om Grimsøya.

Hensyn og skjøtsel: Tåler noe slitasje. Det bør ryddes i gammel piggråd Syrin bør fjernes.

90, Furuholmen v/Borøya - KYST OG HAVSTRAND, *Rikt strandberg* (Sørlig) - Verdi C

Generelt: Hele beskrivelsen er hentet fra Bjureke (2007): Liten langsmal øy utenfor sydvestre hjørnet av Borøya. Ved lavt vann er det lett å vasse over fra Borøya til Furuholmen. Mye gåse- og sauelort (sauene går over fra Borøya). Steinstrand og kalkrike strandklipper. Rett sør for Furuholmen ligger et fuglerikt skjær som er naturreservat med ilandstigningsforbud 15/4 - 15/7. Jeg har ikke besøkt dette skjæret.

I herbariet på Botanisk museum, UNM, Oslo finnes 7 kollektorer fra Furuholmen, tilhørende 7 forskjellige plantearter (Tabell 2). Sandfiol (*Viola rupestris*) fra 1924, strandrisp (*Limonium humile*) fra 1924 og tusengylden (*Centaurea littorale*) fra 1962 ble ikke observert i 2002. Strandrisp og tusengylden vokser presis nede i strandlinjen, og har med største sikkerhet forsvunnet p g a slitasje fra badegjester og båtoppdragning. Sandfiol sitter i små klippsprekker, og da klippene er svært populære for solbading, kan denne arten også ha forsvunnet grunnet slitasje. Den kan også ha blitt forbisett ved denne registreringen, da den blomstrer tidlig.

Ved denne registreringen ble det observert 73 arter av karplanter på øya. Øya ble besøkt seint på sommeren og forsommersapekten kan ha gått tapt. Det reelle artsantallet for øya er trolig høyere. Østre stranden er steinete og der vokser bl a mange individer av asparges (*Asparagus officinalis*), hvitdodre (*Berteroa incana*), hvit steinkløver (*Melilotus albus*), vinterkarse (*Barbarea vulgaris*) og rynkerose (*Rosa rugosa*). Vestre stranden består av svakt hellende klipper. Denne siden er populær for ankrende båtfolk. Midt på øya er, til tross for mye besøkende badegjester, en fint utviklet kalktørreng med knollmjødurt (*Filipendula vulgaris*), dunkjempe (*Plantago media*), oregano (*Origanum vulgare*), hjorterot (*Seseli libanotis*), gulmaure (*Galium verum*), mye prikkperikum (*Hypericum perforatum*), aksveronika (*Veronica spicata*), gjeldkarve (*Pimpinella saxifraga*), enghavre (*Avenula pratensis*) og flatrapp (*Poa compressa*). Det vokste kun noen få individer av blodstorkenebb (*Geranium sanguineum*).

På stranden nærmest Borøya vokser flere individer av nonsblom (*Anagallis arvensis*). Tre- og busksjiktet på Furuholmen besto av 1 stk furu (*Pinus sylvestris*), 1 stk spisslønn (*Acer platanoides*), syrin (*Syringa vulgaris*), kjøtttype (*Rosa dumalis*), kanelrose (*R. majalis*), busttype (*R. villosa* ssp. *mollis*), rynkerose (*R. rugosa*) og einer (*Juniperus communis*).

Meget populær liten øy for friluftslivet/båtfolket.

Grunnet tapet av tidligere interessante arter (se oven) kan ikke noe verneverdi fra botanisk synspunkt legges frem pr. i dag.

Øya skal forbeholdes naturtilpasset friluftsliv. Det bør ikke anlegges noen form for tillrettelegging. Konklusjon: Lokal verdi (C verdi) på tross av at flere av karplantene er rødlistet i henhold til rødlista for 2006.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Begrense ferdsel. Ikke anlegge brygge. Vurdere fast grillplass for å hindre grilling over alt.

92, Stubberud skogpark - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 25.05.99: Norges først edelløvskogreservat. I dag finnes også granskog med urskogspreg, eng, hagemark m.m. Verneår: 1929 (Skar 1993, Høiland, K. 1991). Her finnes det en mengde litteratur. Røsseng og mange andre har vært her. 300-400 karplanter er observert.

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 19.10.2000:

Området er merket av på kartet som viktig viltbiotop. Det er imidlertid kun kattugle som er notert for lokaliteten. Antakelig viktig leve-/hekkeområde for mange spurvefugler.

Hensyn og skjøtsel: Det bør foreligge en skjøtelsesplan for området

93, Dalbo naturreservat - SKOG, *Rik sumpskog* (Varmekjær kildelauvskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 25.05.99:

Formålet med vernet er å bevare edelløvskog av typen snelle-askeskog med skavgras. Bestanden er et av de største vi har av denne skogtypen, og antakelig unikt for hele Nord-Europa. Meget sjeldent skogsamfunn som forekommer ved kilder med kalkrikt sigevann i nedbørrike områder. Verneår: 1978 (Korsmo 1974, Skar 1993).

94, Skotta - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av den 25.05.99:

Formålet med vernet er å bevare edelløvskog av typen alm-lindeskog med hegg. Skogen er forholdsvis ung og lite kontinuitetspreget. Verneår: 1978 (Korsmo 1974, Skar 1993).

95, Ramsåsen naturreservat N - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi A

Områdebeskrivelse oppdatert av Biofokus 2007: Denne naturtypeavgrænsningen inkluderte de nordlige delene av Ramsåsen naturreservat etter utvidelsen i 2005. Lokaliteten inkluderer også arealer utenfor reservatet som har naturtypekvaliteter.

Ramsåsen naturreservat består av et langt, smalt belte av rik edelløvskog av typen alm-lindeskog med hegg. Det er ca. 450 dekar stort og ligger i bratt, noe utilgjengelig terreng i Ramsåsens østvendte li. Reservatet ble opprettet i 1982 (Skar 1993, Korsmo 1974) og utvidet i 2002 og 2005.

Reservatet ble undersøkt av FM i -07: Mange av almene har almeteppepose på barken. Til tross for mye ur og steinete grunn er plantelivet rikt, og reservatet byr på plantearter som ellers i dalføret er fraværende eller uvanlige. Av disse kan nevnes falkbregne, olavs-skjegg, humle, norsk asal, svarterteknapp, bergmynte og bakkestjerne. Den rødlistede rovfuglen vandrefalk ses hyppig i og over dette reservatet i sommerhalvåret.

I forbindelse med registreringer i Jordbruområdet i 2007 ble områdene rett nord for re-servatet undersøkt. En liten lokalitet med rik sumpskog ble avgrenset som egen lokalitet (597), mens rasmarkene videre nord for reservatet ble inkludert i denne lokaliteten.

Området nord for naturreservatet inneholder høy lagdelt bergvegg med kvartsballekong-lomerat i øyehøyde. Blokkmark nedenfor med grandinert boreonemoral blandingsskog i aldersfase. Partier med mye død ved av gran. Interessante dødvedarter: *Skeletocutis kuehneri* (NT), *Skeletocutis brevispora* (VU) og *Taigakjuke* (*Skeletocutis stellae*). Meget rik moseflora tilknyttet den nedre, strukturelle delen av bergveggen. Her er store mengder krusfellmose, og i tillegg blant annet glansperlemose, lysmose, storklokkemose, saglommose og grønburkne. Nasjonalt viktig (A-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Grensene for reservatet bør vurderes i nordre deler da det er store verdier rett utenfor grensene.

96, Enli naturreservat - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 25.05.99:

Formålet med vernet er å bevare edelløvskog av typen alm-lindeskog med sterk dominans av lind. Lite tilgjengelig. Verneår 1982 (Korsmo 1974, Skar 1993).

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 07.10.99:

Alm-lindeskog med påfallende sterk dominans av lind (Gultvedt 1991). Deler av reservatet ble sett på av Terje Blindheim og Geir Gaarder 29 oktober 1999. Sammenlignet med andre skråninger med alm-lindeskog i Bærum er kanskje dette den med sterkest lindedominans i kommunen. Enkelte lindetrær begynner også å bli forholdsvis grove. Øverst i en av urene sto det også en grov gammel eik i rasmark.

97, Borøya N - KYST OG HAVSTRAND, *Rikt strandberg* (Sørlig) - Verdi B

Generelt: Hele beskrivelsen er hentet fra Bjørke (2007): Lengst mot NØ relativt rikelig med trefingersildre (*Saxifraga tridactylites*), deretter enkeltindivider av sandfiol (*Viola rupestris*), bitterblåfjær (*Polygala amarella*) og oslosildre (*Saxifraga osloensis*), stort bestand av nyresildre omtrent midt emot sørpissens av Saraholmen. Meget verneverdig plantesamfunn.

Vurdert som viktig (B verdi) i naturtypesammenheng.

98, Tuemyr - MYR OG KILDE, *Rikmyr* (Åpen intermedier og rikmyr i lavlandet) - Verdi A

-Naturtyper i Bærum kommune -

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.05.99:

Formålet med vernet er å bevare intakt rikmyr med rik og frodig vegetasjon. Verneår 1981 (Moen & Wischmann 1972, Skar 1993).

Hensyn og skjøtsel: Det er mulig at det har vært drevet myrslått her tidligere. Slik slått bør vurderes.

99, Venåsmyra naturreservat - MYR OG KILDE, *Rikmyr* (Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 25.05.99: Formålet med reservatet er å bevare en av de få rikmyrene i indre del av oslofjordområdet. Verneår: 1981. (Moen & Wischmann 1972, Skar 1993).

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes om slått på mye er et tiltak som vil opprettholde artsdiversiteten på myra.

100, Kalvøya naturreservat - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 25.05.99:

Geologisk reservat. Formålet med vernet er å verne en viktig lokalitet og forståelse av oslofeltets fossilførende bergarter. Verneår: 1988 (Skar 1993).

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 22.11.99:

Reservatet har innslag av noe rikere strandbergvegetasjon samt noen kalkfuruslagsfragmenter (Bjørndalen & Branderud 1989).

Hensyn og skjøtsel: Ferdsel og Kalvøya er et kjent problem og mye omtalt. Se aktuell litteratur.

102, Borøya NØ - KYST OG HAVSTRAND, *Rikt strandberg* (Sørlig) - Verdi B

Generelt: Hele beskrivelsen er hentet fra Bjureke (2007): Nyresildre (*Saxifraga granulata*) på de kalkrike skrånningene ned mot takrørbukta, og meget rikelig med smånøkkel (*Androsace septentrionalis*). Ytterst på odden en liten bukt med skjellstrand hvor strandklippene prydes av oslosildre (*Saxifraga osloensis*) og smånøkkel. Meget verneverdig plantesamfunn.

Vurdert som viktig (B verdi) i naturtypesammenheng.

103, Øverlandselva, Kirkeveien-Kloppa - FERSKVANN/VÅTMARK, *Viktig bekkeleie* (Parti som binder sammen andre naturmiljø) - Verdi A

Generelt: Øverlandselva fra Kirkeveien og ned til første bru nedstrøms Fossveien utgjør i sør en liten elvekløft med ask, gråor og alm som viktigste treslag i kantsonen. I det øvre partiet er det en større elveslette lignende skog med gråor, ask, alm og lønn, samt noe innplantet gran.

Under feltarbeid i 2005 ble det påvist flere asketrær og lønn (helt ned i 5 cm i diameter) med den direkte truede mosearten pelsblæremose (VU). Elvemiljøet med til dels grov skog (ask opp til 1 meter i diameter) må derfor vurderes som svært viktig for bevaring av biologisk mangfold. Lokaliteten gis derfor A-verdi.

Nord for Løkeberg (NM 872 425) er et parti storvokst, eldre or-askeskog med en del død ved i partier. Skogen er gjennomskåret av en bred bilvei opp til byggefeltet på Løkeberg. På østsiden av vassdraget går bebyggelsen helt ned til vannstrengen. En rekke med eldre trær står igjen, men noen er også hogd ned av boligeiere. Bekken er for øvrig stedvis kanalisert, samt lagt i rør under kryssende veier videre oppstrøms. Tre råtevedarter med signalverdi er påvist i dette partiet; rustkjuke, naftalinlæringsopp og lønnkjuke. Skvallerkål er en aggressiv kolonist inn i or-askeskogen flere steder og opptrer ellers rikelig i veikantene. I tillegg inngår noe kanadagullris på forstyrret mark nær veiene.

Hensyn og skjøtsel: Det bør ikke foretas inngrep i lokaliteten.

107, Mellemskjæret naturreservat - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 25.05.99:

Opprettet i 1970. Formålet er å bevare livsmiljøet for plante og dyrelivet i området, særlig ut fra hensyn til sjøfuglene og deres hekkeplasser (Skar 1993).

Tellinger av sjøfugl ble utført i 1997 (Andersen og Bergan 1997).

Verdisetting: Verdien er skjønsmessig satt til viktig (B verdi) på noe tynt grunnlag. Viktig viltlokalitet trekker opp.

Hensyn og skjøtsel: Ilandstigningsforbud deler av året.

110, Alv naturreservat - KYST OG HAVSTRAND, *Rikt strandberg* (Fuglepåvirket strandberg) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 25.05.99:

Opprettet i 1970. Formålet er å bevare livsmiljøet for plante og dyrelivet i området, særlig ut fra hensyn til sjøfuglene og deres hekkeplasser (Skar 1993). Lokaliteten ble registrert av NOF/Oslo og Akershus våren 1997 (Andersen og Bergan 1997). Sommeren 2002 ble lokaliteten undersøkt for karplanter og det ble totalt registrert 74 plantearter. Vegetasjonen er svært gunnåpåvirket med typiske arter som tvekarse, småstorkenebb, vinterkarse, smånesle, gjetertaske, åkerstemorfiol m. fl. Mindre fragmenter av strandeng og krattsamfunn finnes (Bjureke

-Naturtyper i Bærum kommune -

2007). Ingen rødlistede og sjeldne arter er funnet, men vegetasjonstypen er rødlistet i henhold til Moen (2001). Lokaliteten gis derfor totalt set verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Ilandstigningsforbud deler av året.

112, Ytre Vassholmen naturreservat - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 25.05.99: Opprettet i 1970. Formålet er å bevare livsmiljøet for plante og dyrelivet i området, særlig utfra hensyn til sjøfuglene og deres hekkeplasser (Skar 1993). Vegetasjonskartet over kommunen viser at hele holmen består av kalkstrandberg/tørrbakker. Hele øya er merket av som viltområde på kommunens viltkart.

Lokaliteten ble besøkt av Bjureke i 2003. Teksten nedenfor er hentet fra Bjureke (2007):

Langstrakt øy vest for Snarøya. Brygge på den lune siden mot land. Seilerforeningen og Oslofjordens Friluftsråd har hytter på øya. Mindre hageanlegg i tilknytning til bygningene. Sørliche delen har et rikt fugleliv og er naturreservat med besøksforbud 15/4 - 15/7.

9 registreringer av hekkende sjøfugl: sildemåke, fiskemåke, gråmåke, svartbak, ærfugl, grågås, siland, stokkand og tjeld. I følge sjøfugltellingen i 2003 hekket 188 par sjøfugl, hvilket er en reduksjon fra 2001, men som normalt. Ytre Vassholmen huser den største stormåkekolonien blant reservatene i Indre Oslofjord, med 134 par gråmåke, 14 par sildemåke og 7 par svartbak. I 2003 hekket 2 par med hvitkinngås. Midtøys finner vi partier med blodstorkenebbsamfunn med bl a aksveronika (*Veronica spicata*), prikkperikum (*Hypericum perforatum*), nikkesmelle (*Silene uniflora*), harekløver (*Trifolium arvense*), nakkebær (*Fragaria viridis*), fagerknoppurt (*Centaurea scabiosa*), hjorterot (*Seseli libanotis*) og gulmaure (*Galium verum*). Nærmere stranden vokser mye grasløk (*Allium schoenoprasum*) og gul gåseblom (*Anthemis tinctoria*).

Sommerhusene på den nordre delen av øya har under lengre tid hatt hageanlegg rundt bygningene, men også ute i kalktørrengen finner vi rømlinger fra disse hager.

Straks sør for husene ligger et mindre område, en tredunge med en dam i midten som tørker ut sommerstid. Usedvanlig mange trær og busker vokser innenfor dette lille mikromiljø, som hengebjørk (*Betula pendula*), syrin (*Syringa vulgaris*), søtkirsebær (*Prunus avium*), rogn (*Sorbus aucuparia*), osp (*Populus tremula*), geitved (*Rhamnus catharticus*) og kornell. Vi finner også fuktrevende planter som tiggerssoleie (*Ranunculus sceleratus*), brønnkarse (*Rorippa palustris*) og myrmaure (*Galium palustre*).

Den søndre delen (naturreservat, markert på Kart nr. 6) av øya er som et gult hav om forsommeren. Da dominerer vinterkarsen (*Barbarea vulgaris*) totalt. Fugletettheten har bidratt til et tydelig guanopåvirket vegetasjonssamfunn hvor vi finner tevkarse (*Lepidium ruderales*), tranehals (*Erodium cicutarium*), småstorkenebb (*Geranium pusillum*), kratthumleblom (*Geum urbanum*), gjetertaske (*Capsella bursa-pastoris*), smånesle (*Urtica urens*), meldestokk (*Chenopodium album*) og usedvanlig storvokst korsknapp (*Glechoma hederacea*).

Naturreservat (N.lov § 8) opprettet i 1970. Formålet er å bevare livsmiljøet for plante- og dyrelivet i området, særlig ut fra hensyn til sjøfuglene og deres hekkeplasser (Skar 1993). Grunnet vernebestemmelsene og den derved fremtidige sikringen av lokaliteten fra eksploatering, burde vegetasjonen følges opp for å analysere fuglelivets innvirkning på arts sammensetning og kolonisasjon. Øya må sees på som et meget interessant studie/forskningsobjekt. Verdien vurderes totalt sett som viktig (B verdi). En del arealer knyttet til husene er ikke interessante i denne sammenheng.

Hensyn og skjøtsel: Ilandstigningsforbud deler av året. For å være en så liten øy så vokser det usedvanlig mange naturaliserte hagerømlinger på Ytre Vassholmen. Syrin er vanlig, og vi finner sibirertebusk (*Caragana arborescens*), morell (*Prunus avium*), dagfiol (*Hesperis matronalis*), spirea-arter, kanadagullris (*Solidago canadensis*), eple (*Malus domestica*) og gravbergknapp (*Sedum spurium*). Det bør gjøres tiltak for å holde syrin unna de rike engene.

113, Møkkalassene naturreservat - KYST OG HAVSTRAND, *Rikt strandberg* (Fuglepåvirket strandberg) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 25.05.99: Opprettet i 1970. Formålet er å bevare livsmiljøet for plante og dyrelivet i området, særlig ut fra hensyn til sjøfuglene og deres hekkeplasser (Skar 1993).

Hettmåke og Fiskemåke hekket her i 1990, men ble ikke registrert i 1997 (Andersen og Bergan 1997)

Bjureke besøkte holmene i august 2003. Teksten under er hentet fra Bjureke 2003:

Møkkalassene er en samlebetegnelse for tre øyer utenfor Lortbukta på Snarøya. Ved lavvann er småøyene nesten sammenhengende. I følge sjøfugltellingen i 2003 var hekkingen bedre kvalitativt enn vanlig, men kvantitativ nedgang da hettmåkene forsvant på slutten av 1990-tallet. Det ble observert 29 par gråmåke av de totalt 58 parene med sjøfugler. Det var 8 reir med ærfugl. Møkkalassene er naturreservat (Naturvernloven § 8) med ilandstigningsforbud 15/4 - 15/7. Total areal vernet område med hav er ca. 19 daa.

Ved denne registreringen ble det totalt for alle tre øyene observert 46 arter av planter. Vegetasjonen er tydelig preget av det rike fuglelivet. Vi ser mange typiske guanoplanter som smånesle (*Urtica urens*), (alle tre småøyene), meldestokk (*Chenopodium album*), tevkarse (*Lepidium ruderales*), småstorkenebb (*Geranium pusillum*), vinterkarse (*Barbarea vulgaris*), åkersvineblom (*Senecio vulgaris*) og burot (*Artemisia vulgaris*). Den sørligste av Møkkalassene (i tabellen M1) hadde det mest artsrike (40 arter av karplanter) og varierte plantesamfunnet med småfragmenter av tørrbakkessamfunn: aksveronika (*Veronica spicata*), flatrapp (*Poa compressa*) og nakkebær (*Fragaria viridis*) i tillegg til guanoplanter og bergknappsamfunn. Selv en liten seljebusk (*Salix caprea*) prøvde seg på å vokse her. Den midterste øya huste færrest arter, kun 14 karplanter ble registrert.

På den nordligste øya vokste totalt 30 arter. Sju arter som ble ikke observert på de andre småøyene: strandrug (*Leymus arenarius*), ryllik (*Achillea millefolium*), tveskjeggveronika (*Veronica chamaedrys*), groblad (*Plantago major*), gjetertaske (*Capsella bursa-pastoris*), høymole (*Rumex longifolius*), snegleskolm (*Medicago lupulina*) og vindeslirekne (*Fallopia convolvulus*). I seg selv ganske interessant at plantelistene for de tre småøyene var så forskjellige, berggrunn og eksponering er den samme. Mengden hekkende sjøfugl og den svake forskjellen i høyde over havet kan sikkert være grunnen til forskjellen mellom øyene.

Ingen observerte plantearter på Møkkalassene er ført opp på Nasjonal rødlista (DN 1999).

Verdien er satt til regionalt viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Ilandstigningsforbud deler av året.

115, Storøykilen - KYST OG HAVSTRAND, *Strandeng og strandsump* (Strandeng-forstrand/panne) - Verdi A

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006:

Våtmarksreservat. Formålet er å bevare viktig vegetasjon og dyreliv knyttet til områdene. Opprettet i 1992 (Skar 1993).

Komplekst område med bløtbunnsområder i fjorden og takrør- og fjæresalturtvegetasjon i overgang mot strandeng og kulturbetingede engsamfunn og kolle med kalktørrang. Noe skogpreg stedvis med enkelte grove edelløvtrær som lind og eik. Pollen og de fuktige vegetasjonstypene nærmest denne har et meget rikt fugleliv og er viktige hekkeområde for sivspurv og rørsanger. Det er et viktig overvintringsområde for flere arter av spurefugl og som rasteplass for flere fuglearter, f.eks. stær og meiser (Andersen m.fl. 1991).

Baklandet innenfor Storøykilen er meget rikt på planter. Brochmann registrerte 229 karplanter i Storøykilen i 1981, de fleste av disse er i den egentlige strandsonens bakkant, men innenfor reservatet. Vår og tidlige sommerplanter ble ikke registrert. Det ble funnet flere (Brochmann 1981). De siste års (2002-2006) undersøkelser av sommerfugler rundt Lilløyplassen har vist at det finnes en rekke sjeldne og trua arter som er knyttet til ulike vertsplanter som finnes innenfor reservatgrensene. Det er skrevet svært mye om dette området for ytterligere lesning se (Hansen og Hansen 1998, Røsseng 1996, Bendiksen 1994, Reitan 1996, Reitan og Bendiksen 2003). I perioden 2004-2006 er det samlet en del biller i reservatet og områdene rundt naturhuset. Totalt 8 til dels meget sjeldne arter er beskrevet i Sverdrup-Thygeson et al. (2007). Reservatet har totalt sett store verdier for en rekke artsgrupper og må verdsettes som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Kulturlandskapet i reservatet bør beholdes som åpen landskapstype, og det bør utarbeides en skjøtelsesplan. Slitasjeskapende aktiviteter må unngås, men arealet er et svært verdifullt opplevelsesområde. Kanaliseringen av ferdsel er viktig (Bendiksen 1994).

Økt ferdsel i de indre delene av strandsonen og tilstøtende enger i forbindelse med utbygging på Fornebu vil være ødeleggende for områdets entomologiske verdier (Hansen og Hansen 1998).

116, Skillebekken - SKOG, *Rik sumpskog* - Verdi C

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.11.99: Løvsuksesjon med rik blanding av ulike treslag. Biotopen ble registrert i forbindelse med nøkkelbiotopregistreringer i Levende Skog. Området ble registrert igjen av Sigve Reiso i 2000. Gråor er dominerende treslag, men med forholdsvis stort innslag av gran, bjørk, rogn og noe ask, lønn og lind. Skogen er ensjiktet med lite død ved.

Hensyn og skjøtsel: Plantet granskog i sør kan med fordel plukkes ut dersom dette ikke skader biotopen vesentlig.

117, Triungsvann - MYR OG KILDE, *Intakt lavlandsmyr i innlandet* (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.05.99:

Deler av reservatet ligger i Oslo kommune. Våtmarksreservat. Formålet er å bevare viktig vegetasjon og dyreliv knyttet til områdene. Opprettet i 1992 (Skar 1993). Triungsvannene er et viktig viltområde for en rekke andefugler og som spillplass for orrfugl.

Utdrag fra viltrapport:

Generelt

Triungsvann er vernet som våtmarksreservat. Kommunegrensa mellom Oslo og Bærum deler reservatet. Reservatet består av et komplekst vann-, sump- og myrsystem. Det er store arealer med flytetorv i vannet i tillegg til myrer, særlig i norvest. Vannet er dystroft og omkranses av granskog. I utkast til verneplan for våtmark (Fylkesmannen i Oslo og Akershus 1987) beskrives området som regionalt verneverdig. Hovedfunksjonen til området er som hekke og hvile/rasteplass under trekket. Botanikken viser sterk dominans av lite krevende karplanter. Et par rikmyrsarter er registrert.

Verdi for viltet

De utilgjengelige flyteøyene er gunstige hekkeplasser for fugl. Mange ande- og vadefuglarter er dokumentert hekkende eller trolig hekkende i området; krikand, stokkand, toppand, kvinand, vipe, enkeltbekkasin, skogsnipe, grønnstilk, strandsnipe og fiskemåke (NOF/Oslo og Akershus 1998). I tillegg fantes det en hettemåke-koloni her på 60/70-tallet. Av spurvefugl finnes blant annet gulerle og sivspurv i området. Flere av artene som hekker her er sjeldne som hekkedugler i det øvrige av Oslo- og Bærumsmarka. Randsonene til Triungsvann er mye benyttet som sommerbeiteområde for elg.

Konklusjon/forvaltning

Triungsvann utgjør et sjeldent våtmarkskompleks. De største viltverdiene knytter seg til hekkende ande- og vadefugl. Området er vernet som naturreservat og trenger ingen skjøtselstiltak.

118, Jonsrudtjern nord - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av Terje Blindheim den 27.07.99: Lokalitetene er registrert av Tom Helliik Hofton 09.07.99. Er avgrenset av vei mot øst, toppen av skrent i vest.

Bratt østvendt skrent med rik eldre alm-lindeskog. Store partier har løs, ustabil, tørr rasmark/jord. En større steinur inngår. I sør inngår noe lågurtskog. Nordover er skogen ganske gammel med mosegrodde stammer og spredt død ved av gran, boreale løvtrær og edelløvtrær. Alle nedbrytningstadier er mer og mindre representert. Det finnes noe gadd av gran, alm og lønn, samt noen gadd av bjørk og osp. Det er spredt med grove trær av alle slag, enkelte er hule, noe som er viktige insekthabitater. 8-10 almer var styvet.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Biotopen har mange kvaliteter som er viktige å ta vare på. Mange av artene som finnes i denne skogtypen har sine nordligste utposter i dette landskapet. Biotopen har likevel potensiale til å utvikle kvaliteter som kan huse enda flere arter som i dag er mangelfullt representert i landskapet. Til tross for at det ikke ble registrert noen sårbare eller truede arter i biotopen er den gitt verdi som svært viktig da rasmarka er en av de best utviklet i undersøkelsesområdet. Potensialet for en interessante insekter knyttet til rasmark og gamle løvtrær er stort.

Hensyn og skjøtsel: Nøkkelbiotopen bør unndras hogst da verdiene knyttet til biotopen er knyttet til gamle trær og lang økologisk kontinuitet. Det er ikke nødvendig med buffersoner rundt biotopen dersom de skisserte grensene holdes. Det er en fordel om de trærne som har vært styvet fortsettes og styves med ca. 5 års mellomrom. Det er foretatt en del inngrep i nedre del av rasmarka i forbindelse med veibygging. Ved ytterligere inngrep er det en fare for at deler av biotopen kan rase ut. Dette bør derfor unngås.

119, Bjørumsåsen nordøst - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Biotopen ble registrert av Siste Sjanse 20 mai 2000.

Bratt østvendt blandingsskog med endel rasmark (endel av den relativt stabil). Ganske jevn blanding av gran og edellauv, og et betydelig innslag av boreale løvtrær som bjørk, osp og selje. Næringsrikt og kalkrikt på det meste av arealet. Død ved av alle treslag, men ikke i store mengder. Død ved av gran er mest i tidlige nedbrytningsstadier. Det finnes enkelte steinblokker, bergvegger og noe henglav på enkelte trær. Biotopen er forholdsvis rik og vurdert som svært viktig på grunn av dens størrelse og gjennomgående store kvaliteter. Enkelte hensynskrevende arter ble funnet (Blindheim 2000).

Hensyn og skjøtsel: Styving av gamle styva trær.

120, Bukkesteinshøgda øst - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 27.05.00:

Bratt, østvendt blandingsskog med mye rasmark, endel løvskog. Temmelig rik, endel bergvegger, noen små kløfter. Skogen er flersjiktet med liten til stor spredning. Grana dominerer skogen, men det er rike innslag av osp, selje, bjørk og lønn, samt noe gråor, hassel, rogn og alm. Det er mye død ved av gran, særlig i tidlige nedbrytningsfaser. Det finnes også spredt med død ved av de fleste treslag og i alle nedbrytningsstadier. Gadd av gran, furu, bjørk og osp. En del av treslagene har representanter med som er grove. Det finnes en stor styva alm, høystubber av gran, enkelte hule trær og noen trær med grov bark.

Hensyn og skjøtsel: Skogen bør overlates til fri utvikling. Buffersoner er ikke nødvendig.

121, Ormeåsen nordvest - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Bratt vestvendt blandingsskog av gran, borealt lauv og edellauv på kalkrik og næringsrik mark. Edellauv mest i rasmark og i bratte partier. Granskogen stedvis preget av sammenbrudd med død ved av i alle nedbrytningsstadier. Det ble registrert flere rødlistearter i biotopen.

122, Nedre Riskleivbekken - Skog, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av den 27.05.99:

Vestvendt helling med endel skrenter med rasmark. Små flate partier innimellom, steinete bekkeløp. Gran dominerer, men brukbart innslag av lauv i skrenter og langs bekk. Stor variasjon i rikhet, treslag og nøkkelelementer. Inntakt gammel svartorsump på ca 2 daa. Mye død gran, sterkt nedbrutte læger er underrepresentert. Av nøkkelelementer kan nevnes: en del rasmark og bergvegger, noen store steiner og henglav på enkelte trær, en bekk med små fosser, en mindre dam, høystubber av gran, flere løvtreslag med grov bark, samt svartor med sokker i sumpskogen. Flere arter som står på den norske rødliste ble registrert. Gul snyltejuke (sårbar i rødlista).

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en buffersone på 30 meter mot sør og vest. Det kan tas ut intill 50% av kubikkmassen i denne sonen. Det skal legges vinn på å skape en sjiktet buffersone på sikt.

123, Hvilebergåsen sør - Skog, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Biotopen ble registrert av flere i Siste Sjanse i slutten av mai 1999. Sørvendt li med bratte smådaler, dominert av gran med innslag av edelløvtrær og endel grove osper. Flate partier i dalen med sumpskog, både svartorsump og gran-bjørkesump. Mye rasmark i dalene med løvtrær (særlig lønn). Gammel skog, lite påvirket i nyere tid, store mengder granlæger, særlig middls nedbrutt. varierende rikhet, men søkkene er rike. God variasjon i topografi, eksposisjon, rikhet, fuktighet. Det finnes læger i alle nedbrytningsstadier av de fleste treslagene, kløfter, berg, kilder og bekker. Det er mye høystubber av gran og noen mindre av osp selje og lønn, det er hule trær av alm, endel lauvtrær med grov bark, svartor med sokkeldannelse, grove læger av gran og osp, samt enkelte tiurbeita furutrær. Det ble gjort en del interessante funn av sopp og lavararter, noen er oppført på den norske rødlista. Lokaliteten grenser opp mot et A område pga. sin størrelse, rikhet og variasjon.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er inkludert i biotopgrenser

124, Bjørumssaga - Skog, *Gråor-heggeskog* (Liskog/raviner) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Biotopen ble registrert av Siste Sjanse i slutten av mai 1999. Bekkekløft langs elva, stedvis med bratte bergvegger og noe rasmark. Gammel granskog og lauv/edellauvskog langs kløfta. Lengst sør yngre gråor/heggeskog og noe ask-snelleskog. Raviner nedenfor skrentene med delvis rein gråor-heggeskog, delvis blandingsskog av løv og gran. Flekkvis skavgrasutforming av ask-snelleskog. Sjeldne skogutforminger på marin

-Naturtyper i Bærum kommune -

leire. Stort potensial for et spesielt og truet mangfold. En del artsfunn fra andre inventører er antagelig gjort i denne delen av dalen, men dataført i lokalitet Kjaglidalen. Det ble gjort funn av flere hensynskrevende arter.

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 16.10.2000: Området besøkt av Reider Haugan 1. oktober 2000. Rikt på kalkkrevende mosearter knyttet til berg. Se spes. art register for info.

125, Hvilebergåsen - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Biotopen ble registrert av Tom H. Hofton 20 mai 1999. Vest til sørvestvendt bratt og løs rasmark med edellauvskog. Mer gran i nedre deler av biotopen. Rik berggrunn. gammel skog, endel død ved. Det ble gjort noen funn av en del krevende lavararter.

126, Setertjern øst - Skog, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Sumpen ligger i et søkk med små bergvegger langs østre kant. En del av svartortrærne er flerstammete og trolig gamle, og de har til dels grov og oppsprukket bark. Skogen har også et stort innslag av gran, noen av dem relativt gamle og grove. Noe bjørk inngår også. Enkelte læger av gran og svartor, de fleste lite nedbrutte. Skogen er flersjiktet (Haugset 1995).

Hensyn og skjøtsel: Ikke hogst i sumpskogen. Det er nødvendig med en 30 m bred buffersone rundt området for å hindre uttørking av sumpskogen. Det kan foretas plukkhogst i buffersonen med intill 50% utak av volumet.

127, Setertjern vest - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Relativt gammel granskog med flekkvis endel granlæger i tidlige nedbrytningsstadier. Mye av den døde veden, både gadd og læger har vært utsatt for barkebillangrep. Innslag av bjørk og furu, særlig mye løv i randsona mot tjernet. Flersjiktet skog. Ingen kontinuitet i dødt virke (Haugset 1995).

Hensyn og skjøtsel: Ikke hogst i granskogen. Det bør settes av en 30 m bred buffersone rundt biotopen. Kun plukkhogst bør gjennomføres i denne sonen. 50% av kubikkmassen skal til enhver tid stå igjen.

128, Setertjern sørvest - Skog, Gammel lauvskog (Gamelt ospeholt) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Eldre ospeholt. Endel store og grove osper, og i tillegg innslag av furu, gran, bjørk og rogn. Flersjiktet, med dominans av eldre trær. Bjørkegadd, samt en østvendt bergvegg (Haugset 1995).

Hensyn og skjøtsel: Ikke hogst i ospeholtet.

129, Kif-hytta nordvest - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Eldre granskog i ei nord-sørgående kløft. høye, bratte bergvegger finned delvis på begge sider av kløfta. Miljøet i kløfta er tildels skyggefullt og fuktig. Flekkvis mange læger i tidlige nedbrytningsstadier (de fleste angrepet av barkebill, noen vindfall). Delvis store dimensjoner på den døde veden. flersjiktet skog, uten lægerkontinuitet. Endel bjørk og noe rogn. Gadd av gran (Haugset 1995).

Hensyn og skjøtsel: Ikke hogst i granskogen. Det bør avsettes en minst 50 m bred buffersone hvor det kan foretas plukkhogst.

130, Kolsåsstupene - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Realitv gammel granskog med endel læger. Ingen kontinuitet i død ved. Stedvis barkebilleangrepet skog. Innslag av bjørk, osp, hassel, gråor, ask og lønn. Flersjiktet skog. Høgstubber og ei gammel grov bjørk er verdifulle nøkkelelementer (Haugset 1995).

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 30.07.99:

Etter en bafiring i området er grensen til lokalitet 5 i Haugset (1995) utvidet betraktelig da verdiene jevnt over var like i hele området. Store mengder med svære blokker og mange mosekledde bergvegger. Spredt med læger i hele biotopen. Biotopen er antakelig også en viktig viltkorridor mellom stupene og bebyggelsen (Blindheim 2000).

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 26.11.99:

Funn av rynkeskinn 01.05.1996. UTM (ED 50) NM 847 430 (Soppherbariet 1999).

Hensyn og skjøtsel: Ikke hogst. Ved fare for at trær skal skade bebyggelsen i nedkant av biotopen skal disse felles inn i biotopen. Dette skal ikke gjøres før det er absolutt påkrevet.

131, Kolsåsstupene sørøst - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

-Naturtyper i Bærum kommune -

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Gammel granskog som stedvis er sterkt angrepet av barkbiller. Enkelte steder store mengder død ved av varierende dimensjon, men ingen konituitet i død ved. Noe innslag av rogn, bjørk, osp, hassel. Flersjiktet. Noen høgstubber og en gammel, grov bjørk. 170-205 m.o.h. Flekkvis mye stein. Høgstubber og grangadd, samt en gammel rogn er verdifulle nøkkelelementer (Haugset 1995). Dødrisk lokalitet gir verdi som viktig (B verdi). Stort potensial for kravfulle arter av insekter.

Hensyn og skjøtsel: Ikke hogst. En 30 m bred buffersone bør settes av for å hindre uttørring. Plukkhogst kan foretas i buffersonen.

132, Langenga øst - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99: Eldre edelløvskog med endel gamle, delvis mosekledd lind- og lønnetrær. Enkelte trær har vært styva. Sprette forekomster av furu, gran, bjørk og hassel. Død ved av gran (liggende og stående), høgstubber og hule edelløvtrær. Flersjiktet (Haugset 1995). Ved gjennomgåelse mai 99 av Gaarder og Blindheim fant vi grunn til å utvide denne biotopen i forhold til Haugset 1995. Det var spredt med grove linder og andre edelløvtrær i hele området. Skogen står på en kalkrygg og gir potensiale for et rikt planteliv. Den dirkte truede kjempeslørsoppen, samt arten kremlevokssopp er funnet i denne biotopen (Brandrud & Bendiksen 2000). Stort potensiale for flere rødlistede arter.

133, Dælivannet østlia - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Gammel granskog med enkelte læger av gran, lite nedbrutte. Ingen kontinuitet i dødt virke. Stedvis er skogen angrepet av barkebiller. Gadd av gran finnes. Endel bjørk og furu, og noe hassel og lønn. Flersjiktet skog hvor det ble gjort funn av to rødlistede sopparter (Haugset 1995).

Hensyn og skjøtsel: Ikke hogst. En 20m bred buffersone bør settes av for å hindre uttørring. Plukkhogst kan foretas i buffersonen.

134, Dælivannet nord - Skog, Gammel lauvskog (Gammel bjørkesuksesjon) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Eldre, fuktig bjørkeskog. Innslag av svartor og furu. Skogen er nylig tilplantet med gran og delvis grøftet. Endel døende bjørkeved, både læger og gadd (Haugset 1995).

Supplerende informasjon innlagt av TBL 24.01.2000:

Under befaring sommeren 1999 ble det observert at det nylig var blitt tatt ut noen store bjørker fra biotopen, dette til tross for at ikke-hogst var blitt anbefalt i 1995 .

Hensyn og skjøtsel: Ikke hogst. Ikke behov for buffersone.

136, Buråsen / Kastemyr - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi C

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Stor betydning som viltområde (spes. jerpe, orrfugle, hare og elg). Området grenser i vest mot Løvenskiold-Vækerø A/S i Asker kommune hvor blant annet haveråsmyra (Kastemyr) befinner seg. Myra var tidligere en god spillplass for orrfugl. Det er både gammel og ung skog i området. Skogen er karakterisert som fuktskog og skog med busksjikt (Bærum kommune/ Skogvesenet 1988). Usikker naturtype, men lagt inn som myrområde med sumpskogsinnslag. Lokaliteten er en del påvirket og gis derfor verdi som lokalt viktig (C verdi). Grensene er ikke nøyaktig inntegnet.

Hensyn og skjøtsel: Se flerbruksplanen hvor retningslinjer for hogst, grøfning og bruk av kjemiske midler er gitt. Skjøtselplan kan være utarbeidet.

137, Lønnemåshøgda nord - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 01.12.99: Biotopen ble undersøkt i forbindelse med Levende Skog registreringer i 1995. Biotopen beskrives som en god kontinuitetsbiotop med mye grove liggende stokker av gran i alle faser av nedbrytning. Biotopen er reinventert i 2000 av Sigve Reiso og grensene justert.

138, Setertjern - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 01.12.99:

Bitotopen ble undersøkt i forbindelse med nøkkelbiotopundersøkelser i Levende Skog i 1995. Grenser og verdier er nærmere undersøkt i 2000 av Sigve Reiso. Biotopen er grandominert, men med noe innslag av bjørk, furu, selje og rogn. Skogen er flersjiktet med god spredning og inneholdt brukbare mengder med læger av gran i alle nedbrytningsstadier. Av andre nøkkelelementer kan nevnes noe rasmark, gadd av gran og enkelte grove læger. De største grantrærne måler opp mot 70 cm i diameter. Enkelte gamle hogstspor ble registrert.

Hensyn og skjøtsel: Behov for buffersoner må avgjøres ved besøk i 2000

139, Kalvemyrputt - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi C

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

-Naturtyper i Bærum kommune -

Området består av vann, myr og eldre produksjonsskog hvor busksjiktet av smågran har begynt å utvikle seg. Det er merket sti og løyper i området. Området har randsoner til vann, myr, stier og løyper. Grenselinje mellom Bærum og Lier. (Bærum kommune/ Skogvesenet 1988). Myra er forholdsvis fattig, delvis av løsbunn type. Det er ikke kjent spesielle kvaliteter knyttet til myra hverken av vilt eller vegetasjon. Lokaliteten gis derfor verdi som lokalt viktig (C verdi).

Lavereliggende myrer av en hvirs størrelse som ikke er nevneverdig påvirket begynner å bli sjelent på i lavereliggende deler av østlandet. Det er derfor viktig å bevare de som er igjen for å ta vare på en hardt utnyttet naturtype og det arts mangfoldet som er tilknyttet den (TBL).

Hensyn og skjøtsel: Se flerbruksplanen hvor retningslinjer for hogst, grøfting og bruk av kjemiske midler er gitt. Skjøtselplan kan være utarbeidet.

140, Hornivollåsen - SKOG, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi C

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Området er bonitert til G11. Et av de tre bestandene området består av er h.kl.V. Et toppområde? med storfuglregistreringer, og en meget god elgbiotop.

Bærum kommune/ Skogvesenet 1988

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 18.10.99:

Området ble befart av Terje Blindheim 18 juni 1999. Skogen består overveiende av blåbærgranskog, men med noe høgstaude og lågurtskog i kantene er inkludert i dette forslaget til restaureringsbiotop. Skogen er flersjiktet med liten spredning, det finnes noe læger av gran i alle nedbrytningsstadier, men det er ikke snakk om kontinuitet i død ved. Det er innslag av rasmark, noen bergvegger, enkelte store steiner og noe hengslav på trær. Biotopen kan ikke klassifiseres som nøkkelbiotop ut fra dagens kvaliteter, men utgjør et forholdsvis stor område med seintvoksende blåbærgranskog, noe som det ikke er mye av i Bærum (kun mindre biotoper). Jeg mener at dette vil være en god restaureringsbiotop som kan fange opp arter som er knyttet til seintvoksende granskog på middels bonitet.

Hensyn og skjøtsel: Se flerbruksplanen hvor retningslinjer for hogst, grøfting og bruk av kjemiske midler er gitt. Skjøtselplan kan være utarbeidet.

141, Ringivollåsen m / Ringivollen - SKOG, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi C

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Området har kulturhistorisk og zoologisk interesse. Merket sti/skiløype går forbi en gammel setertuft. Vegetasjonen er i ferd med å ta overhånd, slik at selve vollen med hustuffer i dag praktisk talt er bortgjemt. Toppområdet er en utmerket biotop for orrfugl, elg, og i noen grad storfugl.

Bærum kommune/ Skogvesenet 1988

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 18.10.99:

Ringivollåsen ble registrert av Terje Blindheim 18 juni 1999. Denne beskrivelsen går på de høyereliggende partiene som de er avgrenset på kartet. Biotopen ligner på Hornivollåsen, men er mer ensartet i sin utforming. Det var kun død av gran i tidlige nedbrytningsstadie. Biotopen må regnes som en restaureringsbiotop, som er verdifull ut fra størrelse og type (seintvoksende blåbærskog). Biotopen er vesentlig insnevret i forhold til de 130 daa som tidligere har vært adm. vernet .

Hensyn og skjøtsel: Se flerbruksplanen hvor retningslinjer for hogst, grøfting og bruk av kjemiske midler er gitt. Skjøtselplan kan være utarbeidet.

142, Hornivollen - KULTURLANDSKAP, *Naturbeitemark* (Frisk fattigeng) - Verdi C

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99:

Hornivollen var seter for Hornigårdene. Det er nå bare rester av hustuffer igjen. Blåmerket sti fører over vollen. Området er i ferd med å gro igjen av stedegen vegetasjon.

Området er ikke oppsøkt i felt 1999.

Hensyn og skjøtsel: Se flerbruksplanen hvor skjøtselplan er gitt. Området bør fortsettes og beites dersom verdier knyttet til kulturlandskapet skal opprettholdes.

143, Breimåsan - MYR OG KILDE, *Intakt lavlandsmyr i innlandet* (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av ILØ den 27.05.99: Området er meget brukt som friluftsområde, og er bevaringsverdig både zoologisk og botanisk. Myra har ingen betydning for skogproduksjon. Randsonene har variert bredde og består for det meste av lauvkratt og småvokst barskog. Spillplass for orrfugl. Myra er tidligere delvis grøftet, men gjengrodd, slik at fattigmyrvegetasjonen er delvis intakt. Myra må vurderes som en helhet og ikke bare innenfor kommunens arealer. Myrtype må avklares.

Bærum kommune/ Skogvesenet 1988

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 18.11.99:

Microstylis monophyllos (L.) Sw, knottblom - Sårbar.

-Naturtyper i Bærum kommune -

AKERSHUS: BÆRUM

Bredmosen paa Ramsaas i Bærum

UTM (ED50): (NM 79,42)

30/7 1894, Leg. & det.: J. Dyring O 18195

Status er usikker (Karplanteherbariet i Oslo 1999).

Lokaliteten vurderes som viktig (B verdi) ut fra dagens kjente kvaliteter.

Hensyn og skjøtsel: Se flerbruksplanen hvor retningslinjer for hogst, grøfting og bruk av kjemiske midler er gitt.

144, Kirkebykollen - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 01.12.99: Biotopen ble registrert under nøkkelbiotopregistreringene i Levende Skog 1995. Rasmark med alm-lindeskog.

Verdisetting: Viktig biototype i Indre Oslofjord med funksjon for en rekke arter av insekter, sopp, moser og lav. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Antakelig ikke behov for buffersoner

145, Øyervann øst - Skog, Rik blandingsskog i lavlandet (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 01.12.99:

Biotopen er registrert i forbindelse med Levende Skog i 1995. Varierende innsalag av mange treslag. Blokkmark, rasmark, bergvegger. Det finnes læger av nesten alle treslag i ulike nedbrytningsfaser.

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling.

147, Fleskum - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 29.11.2000:

Biotopen ble undersøkt grovt av Terje Blindheim og Sigve Reiso 17. juli 2000. Skogen er stedvis godt flersjiktet og har en treslagssammenheng av lind, alm, ask, bjørk, lønn og gran. Det finnes spredt med læger av edelløvtrær og boreale løvtrær i alle nedbrytningsfaser, samt noe læger av gran i tidlige nedbrytningsfaser og enkelte gadd av gran, bjørk og alm. Opp til 15 lindetrær målte 60 cm i diameter, det finnes flere grove bjørker og en svær gammel styva alm som var hul. Det finnes også spredt med rike bergvegger i hele biotopen. Totalt sett en meget verdifull biotop hvor det kan forventes og finnes sjeldne arter fra ulike organismegrupper. Biotopen er også en viktig viltbiotop og må sees i sammenheng med andre løvskoger rundt Dælivann og kulturlandskapet generelt.

Hensyn og skjøtsel: Biotopen bør overlates til fri utvikling. Fokus for biotopen er lind så grana kan plukkes ut dersom dette er mulig uten å skade lindeskogen.

148, Tretteråsen vest - MYR OG KILDE, Rikmyr (Åpen intermedier og rikmyr i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 27.07.99:

Registrert av Tom Helli Hofton 09.07.99. Biotopen er avgrenset av myrkantene som inntegnet på vegetasjonskart.

Rikmyr som ikke har de største kvalitetene med tanke på å huse en rik vegetasjon. I kanten og langs bekken, som stedvis går under torva, er det halvgammel gråor-vierskog. Gråor er dominerende treslag der det finnes trær, noe læger av gråor i alle nedbrytningsstadier. Viktig å sikre de siste rikere myrene mot grøfting. I følge ny forskrift fra landbruksdepartementet er nygrøfting av rikmyrer ikke lovlig da dette er en artsrik og hardt beskattet naturtype.

Hensyn og skjøtsel: Myra må ikke grøftes. Trær som er knyttet til myra må få stå.

149, Skogen - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark ((D04) Frisk/tørr, middels baserik eng) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 27.07.99:

Området ble registrert 19.07.99 og 25.08.2000 av Terje Blindheim og Geir Gaarder. Sopper ble registrert ved siste besøk. Gammel beitemark, dels i skog og dels i åpent terreng, mellom mer intensivt drevne arealer. Området er kalkpåvirket og det ble påvist en rekke av naturbeitemarkenes karplante og sopparter. Flere av plantene må karakteriseres som regionalt sjeldne, flere av soppartene står på den norske rødlista for truede arter. Grunneierne opplyste at det ikke har vært gjødslet det siste tiåret. Dersom det ikke gjødsles og beitetrykket opprettholdes er potensialet stort for at kanskje enda flere av våre sårbare kulturlandskapsarter kan etablere seg på beitemarkene.

Det er antakelig en av de best bevarte ugjødslede naturbeitemarkene i kommunen og en av de finere i denne delen av lavlandet østafjells..

Verdisetting: Stor variasjon i vegetasjon, rikt arts mangfold knyttet til planter og sopp og funn av flere rødlistearter tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: * Det bør ikke gjødsles på beitenene.

* Beitetrykket kan økes noe ut fra dagens situasjon, men ikke for mye.

* Rydding av lauvoppslag (lauv- og torne kratt) og enkelte store trær.

* Det er en fordel at styvingstrærne skjæres ned ca. vært 5-7 år.

* Det er bra med ulike beitedyr i løpet av sommeren, sau og lett storfe (gammel rase).

* Enkelte av kantene til slåttemarka kan med fordel slås mer.

NB! Det kan søkes om skjøtselsmidler fra kommunen.

150, Bråtan - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Frisk fattigeng) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 27.07.99:

De gamle ugjødslede slotte/beitemarkene ligger spredt rundt Bråtan gård. Lokaliteten ble besøkt 19.07.99

Det ble gjort funn av et tjuetalls karplanter som opptrer vanlig i ugjødsle-hevda slåtteenger. Engene bar imidlertid preg av å gro igjen. Det er usikkert om lokaliteten bør har verdi som viktig eller kun ha lokal verdi.

Hensyn og skjøtsel: Dersom verdiene knyttet til engene skal opprettholdes og styrkes må de tidligere slåtte/beiteområdene igjen slås eller beites. Arealene vil ellers gro igjen.

151, Dælivannet nordøst - SKOG, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 30.07.99:

Fuktig granskog med innslag av en del lauv. En God del død ved av gran og lauvtrær. Til dels sunpskogsreg av rik type. Det ble ikke brukt tid på å lete etter kravfulle og sjeldne arter, men disse er potensielt til stede.

Hensyn og skjøtsel: Ikke hogst

152, Laenga sør - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Hult tre) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 30.07.99:

En enkeltstående eik nesten 1,5 meter i diameter og som er hul. Dette er på sikt, sett i sammenheng med mange av de andre grove trærne i området, en viktig insektlokalitet og potensialet for kravfulle lavarter knyttet til grov bark og sopp knyttet til eikeved er stort.

Hensyn og skjøtsel: for at ikke eika skal dø ut må den få nok lys. All vegetasjon under kronetaket skal kuttes ned for å bevare eika best mulig. Dette bør gjøres så raskt som mulig.

153, Laenga vest - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 30.07.99:

Område med mange store lindetrær. Også innslag av mye hassel, samt andre edelløvtrær. Det ble registrert buorm i lokaliteten.

Veldig mye av området på denne siden av Dælivann er spesielt og det kan være kunstig å dele opp i så mange nøkkelbiotoper. Dette bør være et signal på at kanskje hele området bør unndras hogst!

154, Solkollen - SKOG, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 02.08.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim og Geir Gaarder 1. juni 1999. Flersjiktet granskog, alm-lindeskog og rasmarkskog i sørvestvendt bratt li. Lågurtgranskog og alm-lindeskog er dominerende veg. typer. Det er mer og mindre død ved i alle stadier av nedbrytning av både bartrær og løvtrær. Det er gadd av gran, bjørk, osp og lønn. Enkelte grove trær av de fleste treslagene. Det er mye rasmark og bergvegger, samt en del store steiner og noe hengelav på trærne. Skogen er ikke spesielt gammel og bærer preg av et kontinuitetsbrudd for 50-80 år siden (Blindheim 2000).

Hensyn og skjøtsel: Det bør kun foretas forsiktig plukkhogst i en trelengdes avstand fra sørlig grense. Buffersoner er ellers ikke nødvendig.

155, Raudfjellåsen - SKOG, *Gammel barskog* (Gammel furuskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 02.08.99:

Gran/furuskogsbiotop med en del læger og gadd av furu, noe som er sjeldent og finne i landet i det hele tatt. Noe død ved av gran og osp, bjørk. Ekelte ganske grove furuer. En stor del av biotopen er ikke-produktiv skogmark.

Hensyn og skjøtsel: Ikke nødvendig med buffersoner. Ikke hogst.

156, Greinåsen - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 02.08.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim, Geir Gaarder og Tom H. Hofton sommeren 1999. Vestvendt li med rik lågurtskog, innslag av høgstaude- og småbregneskog. Gran er dominerende treslag, men med rike innslag av bjørk, osp, lønn og selje, samt noe ask, eik, furu, gråor, hegg, rogn, hassel, lind og einer. Skogen er flersjiktet med rimelig god spredning. Flere løvtrær var forholdsvis grove og enkelte osp, lønn, bjørk og selje hadde forholdsvis grov sprekkebark. Det finnes død ved av nesten alle treslag, men sterkt nedbrutte læger er underrepresentert. Gadd av gran, bjørk, osp og lønn. Av andre elementer finnes rasmark, noe bergvegger og henglav på enkelte trær, enkelte høystubber av gran. Ut fra den rike treslagsblandingen og lokalitetens eksposisjon er dette høyst sannsynlig en viktig insekt lokalitet og med stort potensiale for å huse sjeldne arter av lav, sopp og karplanter. Det ble registrert to arter som står oppført på den norske rødlista (Blindheim 2000).

Hensyn og skjøtsel: Ikke hogst. Ikke nødvendig med bufferzoner mot vest, nord og øst. Plukkhogst mot sør i en trelengdes avstand fra grense.

157, Greinåsen vest - Skog, Rik blandingsskog i lavlandet (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 02.08.99:

Bratt vestvendt skrent med rasmarkskog, mye løv. Noen gamle trær og noe død ved av alle treslag. Det finnes gadd av gran, furu, bjørk, osp, lønn og selje. I nord dominerer yngre osp som på sikt vil være et viktig element for mange arter.

Hensyn og skjøtsel: Ikke hogst.

160, Stovivannet - FERSKVANN/VÅTMARK, Rik kulturlandskapssjø (Næringsrik utforming) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 20.08.99:

Området er befart ved flere anledninger i august 1999. Floraen på vestsiden av vannet er noe undersøkt. Vannet og områdene rundt som grenser til dyrka mark eller skogen på vestsida bør sees på som en helhet. Vannet er i sommersesongen godt skjemet mot ferdsel ved til dels vanskelig tilgjengelighet på vestsiden og jordbruksdrift på østsiden. Vannet ser ikke ut til å være veldig eutroft da sikten er rimelig god i vannet. Noe vannfugl forekommer under trekket (NOF/Oslo og Akershus 1998). NIVA har gjort en rekke undersøkelser i vannet, kontakt NIVA for mere informasjon.

Hensyn og skjøtsel: Kantsonene rundt vannet må opprettholdes. Gråorskogen i nord bør få utvikles fritt.

161, Gaupeberget øst - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 24.08.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 24 juni 1999.

Biotopen er hovedsakelig dominert av lågurtgranskog, men det er en mindre sumpskogsbit i øst og spredt innslag av edelløvskog. Det er innslag av noe læger av gran og en større lønnelåg. Skogen er flersjiktet med liten spredning. Mange av lønnetrærne hadde en diameter på mer enn 40 cm. Det finnes noe rasmark og bergvegger, samt enkelte store steiner og litt henglav på trær

Hensyn og skjøtsel: I øst er det innkludert noe sumpskog i biotopen. Her må det ikke grøftes eller på annen måte gjøres inngrep som forandrer vannhusholdningen i biotopen. Utenfor sumpskogen bør det kun plukkhogges med et uttak på maks 50% av volumet.

162, Hompekollen - Skog, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 24.08.99:

Biotop registrert av Terje Blindheim 26.06.99.

Ikke grøftet svartorsumpskog med forholdsvis høy grunnvannstand. Av de eldre trærne er svartor dominerende. Det har vært foretatt inngrep i biotopen for en tid tilbake. Det var mye bekkblom og en del vendelrot i biotopen. Flere av trærne hadde mindre sokkelbygning.

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en buffersone på 20 meter rundt hele biotopen. I buffersonen kan det plukkhogges med uttak av maks 50% av volumet. Det må ikke foretas inngrep i eller rundt biotopen som kan endre vannhusholdningen i den.

163, Eine - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.08.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 26.06.99

Hele den Nordøst-sørvest gående skråningen mot Eine gård innehar mange fine elementer av edelløvskog, rasmark, styvingstrær og læger av ulike typer og nedbrytningsstadier. Det er viktig å ta vare på disse elementene ved hogst. En nøkkelbiotop har imidlertid blitt avgrenset. Her finnes hovedsakelig granskog av lågurt og høgstaude-type, men også en del innslag av edelløvtrær, og furuskog på knausene. Det renner en bekk gjennom biotopen som også har mye bergvegger, endel store steiner og noe henglav på trær. Det er død ved av gran og boreale løvtrær i alle nedbrytningsstadier, men først og fremst yngre læger er representert. Det er foretatt små hogstinngrep i biotopen for ca 10 år siden.

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en buffersone på 20 meter rundt hele biotopen unntatt mot øst. I buffersonen skal det til enhver tid stå igjen 50% av kubikkmassen.

164, Gaupeberget sør - Skog, Rik blandingsskog i lavlandet (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.08.00:

Biotopen ble registrert av Tom Hellik Hofton 06.07.99. Terje Blindheim og Geir Gaarder 29. okt. 1999.

Forholdsvis stort område med mye rik gransumpskog. Endel eldelløvskog på ramark i sør og dalsøkk med rik blandingsskog. Grana begynner å bli ganske grov. Skogen er flersjiktet med god spredning, det finnes mye læger, noen grove, hovedsakelig lite nedbrutt, men læger i alle nedbrytningsfaser finnes. På kanten er det fattingere blåbærskog og stedvis små brattheng med litt rasmark. Variasjonen av vegtyper er stor: blåbær-, småbregne-, storbregne- og gran-bjørkesumpskog er hyppigst representert. Det finnes to kilder og en bekk, samt mye høystubber av gran, trær med grov bark av gran, osp og lønn og noen spettehull. Det ble registrert noen gamle hogstspor i biotopen og det er en gammel grøft helt i nord. Se viltopplysninger.

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en etandard buffersone rundt hele biotopen på 20 meter. I bufferonen skal det til enhver tid stå igjen 50 % av volummassen. Det bør legges vinn på å opprette en sjakta skog i bufferonen på sikt. Det skal utføres plukkhogst i bufferonen.

165, Roliåsen øst - Skog, Gammel fattig edelløvskog (Forekomst av lind) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.08.99:

Biotopen ble registrert av Tom Hellik Hofton 07.07.99

Sør-vestvendt, to rike bekkedaler med mye høgstaudekog og bratte kanter med endel løs grus. Mye løvskog, stedvis nesten ren løvskog. Det er innslag av rasmarkskog og sumpskog. endel læger av gran, noe mindre læger av løvtrær. Kun læger i tidlig nedbrytningsfase. Det var endel grove seljer i biotopen. En ask var 80 cm i diameter. Biotopen var flersjiktet med stor aldersspredning. Det finnes gadd av gran, bjørk, osp og noe edelløvtrær. Det ble registrert to styvingstrær og to hule trær. Noen grove læger av osp og gran.

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en etandard buffersone rundt hele biotopen på 20 meter. I bufferonen skal det til enhver tid stå igjen 50 % av volummassen. Det bør legges vinn på å opprette en sjakta skog i bufferonen på sikt. Det skal utføres plukkhogst i bufferonen.

166, Roliåsen nord - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.08.99:

Biotopen ble registrert av Tom Hellik Hofton 07.07.99

Rik fuktig høgstaudekog av gran og litt løvskog langs bekken og hellingen inntil. Mange ferske og middels nedbrutte læger av gran. Lite død ved av løvtrær, endel gadd av gran. Ganske glissen, grov og gammel skog som er flersjiktet med god spredning. Det er representert noe sumpskog i dragene. Langs vestre bekk finnes endel grove styva almetrær. Det er noen innslag av rasmark, bergvegger, hengslav på trær, høystubber, hule trær, trær med grov bark og grove læger.

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en etandard buffersone rundt hele biotopen på 20 meter. I bufferonen skal det til enhver tid stå igjen 50 % av volummassen. Det bør legges vinn på å opprette en sjakta skog i bufferonen på sikt. Det skal utføres plukkhogst i bufferonen.

167, Langmyrbekken - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.08.99:

Biotopen ble registrert av Tom Hellik Hofton 08.07.99

Fokuset på denne biotopen er en bekkeløft og en del gammel osp. Gammel granskog dominerer. Biotopen er vestvendt med en gangske bratt li ned mot bekken som danner en liten løft med rik vegetasjon og løs rasmark. Mot øst tørrere, ganske glissen skog med brukbart innslag av grov, gammel osp, død og levende. Skogen er flersjiktet med god spredning. I biotopen finnes noen bergvegger, høystubber og gadd av gran og osp, en hul alm, samt noen osp, alm og lønn med grov bark. Det ble observert 5 spettehull.

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en buffersone på 20 meter rundt høgstaude delen av biotopen. I bufferonen skal det til enhver tid stå igjen 50 % av volummassen. Det bør legges vinn på å opprette en sjakta skog i bufferonen på sikt. Det skal utføres plukkhogst i bufferonen.

168, Furuåsen sørøst - Skog, Rik blandingsskog i lavlandet (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.08.99:

Biotopen er registrert av Tom Hellik Hofton 08.07.99

Østvendt helling med steinete lågurtskog, halvåpen med mye lønn. Grana har er her i sammenbruddsfase. Søkk med sumpskog dominert av gran og svartor. Det er mye læger og gadd av gran, mindre av løv. Generelt rik skog som er flersjiktet med god spredning. Det er noen innslag av rasmark, bergvegger, høystubber, to hule trær, lønn med grov bark og enkelte trær med markert sokkel i sumpskogen. Det ble registrert en art som står oppført på den norske rødlisten (Blindheim 2000).

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en etandard buffersone rundt hele biotopen på 20 meter. I bufferonen skal det til enhver tid stå igjen 50 % av volummassen. Det bør legges vinn på å opprette en sjakta skog i bufferonen på sikt. Det skal utføres plukkhogst i bufferonen.

169, Trollmyr - Skog, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi A

Lokaliteten ble sist besøkt av Biofokus i oktober 2008. Området er vernet som naturreservat i 2002 og tidligere dokumentert i Bronger (1986). Formålet med fredningen er å bevare en velutviklet svartor-gråorsumpskog med artsrik flora og mange næringskrevene og plante-geografisk interessante arter.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Forsumpet, skyggefullt skogområde i bred bekkedal med høy grunnvannsstand langs Skvallerbekken. Deler av området er oversvømmet gjennom sesongen. Tresjiktet dominert av ca. 20 meter høy svartor, bjørk og gran. På tørrere steder dominerer gråor. Svartorskogen er best utviklet i sør hvor det er nærmest renbestand av svartor. I resten av det foreslåtte reservatet er det yngre granskog og halvgammel gråor som dominerer. Naturtypens tilstand var utover de få daa i sør ikke veldig godt utviklet. Det vil på sikt kunne utvikles et rikt sumpskogsmiljø med flommarkspreg og et fint innslag av en delvis meanderende elv/bekk. Vegetasjonstypen må betegnes som en blanding av svartorsumpskog, varmekjær kildeløvskog og flommarkspreget gråor-heggeskog. I sør er det bl. a. rike forekomster av slakkstarr. Området er en del av et større sumpskogskompleks med store naturverdier. Området gis derfor verdi som svært viktig (A verdi) til tross for at det er en del påvirket både av kanteffekter fra hogsti vest og noe drenneringsskader.

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en buffer på 20 meter rundt biotopen dersom dette ikke er lagt inn som er del av reservatet. Det skal kun drives lett plukkhogst i buffersonen. 50% av kubikkmassen skal stå igjen til enhver tid. Det bør legges vinn på å skape en godt sjiktet buffersone på sikt.

171, Kattåsen øststup - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi A

Skrinn østvendt eksponert rasmarksbiotop med endel edelløvskog. Den sørlige delen er dominert av lind. Ellers er hassel, alm, ask, lønn, bjørk, gran og furu vanlige treslag. Det er spredt med eik og osp. Enkelte trær er gamle og har grov sprekkebark. Det finnes noe lærer av gran, alm og lind i alle nedbrytningsfaser. Noe lærer av boreale treslag finnes spredt. Det er representert gadd av edelløvtrær og gran. De største eikene hadde en di-ameter på 60cm, 40 cm for lind. Biotopen var generelt fattig på lavarter og karplanteflo-raen er rikest helt oppe mot bergrøttene hvor det er tykkere jordsmonn. Her vokser bl. a. myske og taggbregne. På flere av edelløvtrærne finnes almeteppepose. Biotopen står også oppført som verneverdig i Korsmo (1974). Rik edelløvskog med forekomst av mye gamle trær og død ved i en solvarm li tilser stort potensial for en rekke sjeldne insekter, samt sopp. Lokaliteten vurderes derfor å være av nasjonal verdi (A-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Dette er en helt marginal biotop for skogbruk. Det er imidlertid viktig at det ikke bli hogd ved o.l. i biotopen.

172, Kolleputten - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 30.08.99:

Området ble befart av Terje Blindheim 19.08.99.

Biotopen er tatt ut på bakgrunn av at det er sjeldent og finne et vann-myrstystem som er såpass urørt. Det er inntatt gammelskog rundt vann og myr. Mest blåbærskog, men med gode innslag av gransumpskog, lågurtskog, høgstaueskog og lav og lyngrik furuskog. Av nøkkelementer finner noe lærer av gran og enkelte edelløvtrær i kløfta opp mot topp og hytte. Det ble her funnet sølvnever og lungenever på gammel mosegrodd lønn. Biotopen er og se på som restaureringsbiotop med stort potensial for å huse et artsrikt og sjeldent mangfold på sikt.

Hensyn og skjøtsel: Skogen rundt biotopen i en sone på 20-30 meter kan plukkhogges. 30 % av volummassen bør stå igjen til enhver tid. Det br opprettes en sjiktet buffersone på sikt.

173, Sakseveien - Skog, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 08.09.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 3. aug. 99.

Den rikere sumpskogen ligger mellom fattigere myr i vest og skarpt avsatt brattkant i øst. Grensene er trukket noe opp på kanten i øst og noe ut på myra i vest for å bevare et stabilt fuktig klima i biotopen. Biotopen er rik på karplanter og moser og har en treslagsfordeling mellom gran, bjørk, gråor og svartor hvor gran er det dominerende treslaget. Sumpskogen er ugrøftet, men er noe påvirket av tidligere hogster. Det er lite død ved av gran, spredt med død ved av lauvtrær.

Av andre elementer finnes noe hengslav på enkelte trær, samt en del svartor med noe utviklede sokler.

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke nødvendig med buffersoner ut over det som ligger innenfor avgrensningen.

174, Tømmerdalen - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 08.09.99:

Biotopen er befart av flere personer. Reidar Haugan påviste i 1997 arten Gul snyltekuje som er sårbar i Norge. Arten er ikke tidligere belagt fra Bærum (Soppharriet 1999).

Terje Blindheim besøkte biotopen 3. aug. 1999.

Biotopen er verdifull på grunn av dens store mengde død ved i grov gammel granskog på rik mark. Det ble registrert lærer av gran og løvtrær i alle nedbrytningsgrader. En del av lægrene er grove. Skogen er flersjiktet med god spredning, gran er dominerende treslag med mindre innslag av bjørk, gråor, svartor, og rogn. Biotopen er variert med tanke på vegetasjonstyper og ulike nøkkelementer. Det er innslag av sumpskog, myr, bergvegger og noe blokkmark. Det er mye gadd av gran og endel hengslav på enkelte trær. Det er endel gamle stubber og det går en gammel hestevei gjennom biotopen.

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en buffer på 20 meter rundt biotopen, men ikke mot mot øst (fra myr og nordover) eller helt i nord. Her er behovet for buffer ikke så stort. Det skal kun drives lett plukkhogst i buffersonen. 50% av kubikkmassen skal stå igjen til enhver tid. Det bør sikt legges vinn på å skape en godt sjiktet buffersone.

175, Huldretjern - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 08.09.99:

-Naturtyper i Bærum kommune -

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 2. aug. 1999

Rik til middels rik vegetasjon. Gran er det dominerende treslaget, men det er noe innslag av løvtrær. Det renner en bekk vest i biotopen, grensen bør trekkes 10 meter vest for denne (Asker kommune). Det finnes en del læger av gran i alle nedbrytningsstadier, men de fleste er forholdsvis lite nedbrutt. Noe læger av løvtrær, gadd og grove læger av gran. Mindre innslag av selje, bjørk, svartor, gråor og rogn.

Hensyn og skjøtsel: Buffersonen er inkludert i biotopen.

176, Skallumtjernet - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* (Gårdsdam) - Verdi A

Generelt: Informasjon hentet fra Bærum kommunes naturtypedatabase og nye registreringer i 2005:

Stor (20x100 meter) dam. Ingen amfibier registrert av Rinden og Eine i 1993. Dammen ligger ca. 200 meter fra Stabekk skole og er velegnet til undervisningsformål (Rinden og Eine, 1993). Dammen med kantsonen er et viktig beiteområde for spurvefugl som lever av insekter. De to rødlisteartene dronningstarr og korsandemat ble dokumentert i dammen. Dammen har ganske godt utviklet fuktvegetasjon rundt hele og i NØ er det en blanding av rikere sumpskog og vierskog.

5. klasse på Stabekk skole dokumenterte liten salamander i dammen i 2001. Totalt 7 voksne individer i parringstiden (Jan Schweencke pers. med. 2005)

Dammen ble kartlagt for invertebrater av Kjell Magne Olsen i 2005. Diversiteten av øyenstikkere var god, men ingen sjeldne eller trua arter ble påvist. Det ble heller ikke registrert sjeldne arter av andre grupper invertebrater.

Funn av liten salamander som er rødlistet som nær truet (NT), samt en direkte truet og en nær truet plante tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Ved en evt. utbygging er det viktig at det ikke blir tilrettelagt ytterligere for mere trafikk rundt dammen. Lokaliteten er liten og sårbar for fragmentering.

177, Urselva nord - SKOG, *Bekkekløft og bergvegg* (Bekkekløft) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 07.10.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 20. oktober 1999.

Steil bekkekløft hvor juvet utgjør mesteparten av biotopen. Opp til 30 meter høye bergvegger bare 5 meter bredt på det smaleste. Særpreget i Bærum og i regionen for øvrig. Potensielt god lokalitet for en del mose og lavarter selv om de nedre delene av kløfta kan bli noe mørk for en del lav og kan være utsatt for forurensning fra veien. Det ble funnet mye råtevedmoser på læger som hadde falt ned i kløfta. Fossesprøytsoner nedenfor fossen når elva går stor.

Hensyn og skjøtsel: Det er viktig å sette av en randsone med trær mot kløfta da moser knyttet til nedfalte trær har helt spesielle kår nede i en slik dyp fuktig kløft. Bekken må ikke reguleres.

178, Urselva sør - SKOG, *Gråor-heggeskog* (Flommarksskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 07.10.99:

Biotopen ble registrert av Ingunn Løvdal i august 1999. Meanderende bekkelokalitet med frodig gråorskog som er rik på strutseving. Det finnes noe læger og gadd av gråor, men skogen er generelt sett relativt ung. Skogen er flersjiktet med god spredning. De største gråor og ask måler ca. 30 cm i diameter. Biotoper av denne typen er de rikeste viltbiotopene vi har med tanke på hekkende fugl.

Hensyn og skjøtsel: Biotopen bør settes av til fri utvikling

179, Lauvåsen - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 23.01.2000:

Sør-vestvendt skrent på uret grunn. Brukbar aldersspredning på trærne, men det er få virkelig gamle og grove løvtrær. Forholdsvis lite læger, men finnes alle nedbrytningsstadier av gran, osp, selje og lønn. Av andre elementer finnes ei grov låg av lønn, enkelte bergvegger, gadd av gran, osp og rogn.

Verdisetting: Variert biotop med potensiale for et rikt insektliv og på noe sikt stor verdi for sopp, lav og moser. Lokaliteten gis på denne bakgrunn verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er ikke nødvendig for å ivareta kvalitetene ved biotopen.

180, Lauvåsen øst - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 13.10.99:

Biotopen ble kartlagt av Irene Lindblad 12 juli 1995 i forbindelse med en nøkkelbiotopkartlegging i Levende Skog regi. Biotopen karakteriseres som velutviklet edelløvskog i rasmarg og domineres av hassel, alm, lønn, ask og gran. Det finnes død ved av både edelløvtrær og boreale løvtrær, samt noen gadd. Skogen var flersjiktet og inneholder nordøstvent bergvegg, en del store steiner og enkelte hule trær (Blindheim 2000).

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for buffersoner utover avgrensningen for å ivareta kvalitetene ved biotopen.

-Naturtyper i Bærum kommune -

181, Kjølåsen - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 13.10.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 8 juni 1999.

Biotopen består i hovedsak av eldre granskog på blåbær og småbregnemark, men det er også betydelig innslag av sumpskog. Skogen er flersjiktet med liten spredning, gran er dominerende treslag. Det finnes død ved av gran i alle nedbrytningsstadier, men lite nedbrutte læger dominerer. Det er gadd av gran og gråor, rasmark mot stien i øst, enkelte bergvegger, store steiner og det finnes noe hengelav på enkelte trær. Enkelte trær i sumpen har sokkel. Størst dimensjon på grana er 50cm i diameter. Viktig biotop i denne delen av marka som ellers er intensivt drevet.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner ikke nødvendig utover oppsatte grenser.

182, Semsåsen - Skog, Rik sumpskog (Viersump i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 13.10.99:

Biotopen ble kartlagt av Terje Blindheim 8 juni 1999.

Sumpskogsbiotop med innslag av både gransumpskog, gråor-heggeskog og viersumpskog. Det er i dag områdene nærmest elva Gupu som har de største kvalitetene. Her finnes en del død ved av gran og gråor, samt en del grangadd. Biotopen er flersjiktet med liten spredning og gran er det dominerende treslaget. Biotopen har utviklingspotensiale når det gjelder skogstruktur og elementer.

Hensyn og skjøtsel: Biotopens grenser er en del dratt ut for å innlemme bufferområde. Biotopen er omgitt av skiløype, kraftlinje og elv og er naturlig avgrenset i forhold til disse. Det er viktig at det ikke blir drenert i eller i nærheten av biotopen på en måte som gjør at vannstanden synker.

183, Semsåsen øst - Skog, Gammel barskog (Gammel furuskog) - Verdi C

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 13.10.99:

Biotopen ble kartlagt av Terje Blindheim 8 juni 1999.

Biotopen består av fattig røsslyng-furumyrskog. Denne skogtypen er ikke representert i noen av de andre nøkkelbiototypene i kommunen og foreslås her som en restaureringsbiotop.

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke nødvendig med buffersoner rundt denne forholdsvis lysåpne biotopen

184, Jongsmyr - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 15.10.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 8 juni 1999. Biotopen ligger ved Jongsmyras nordvest side på grensen til Asker. Biotopen består delvis av gråor-heggeskog og delvis av rikere sumpgranskog, fuktig høgstauteskog. Gran er det dominerende treslaget, men det er bra med bjørk og gråor. Skogen er flersjiktet med liten spredning og i har noe læger av gran i alle nedbrytningsstadier, samt noe læger av gråor. Det finnes noen gadd av gran og gråor, noen hengelav på enkelte trær og en bekk renner gjennom biotopen. Biotopen grenser til å betegnes som restaureringsbiotop, men vurderer den som er viktig nøkkelbiotop i en del av kommunen hvor skog på denne boniteten er hardt utnyttet.

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en buffersone på 20 meter rundt hele biotopen for at nåværende og kommende kvaliteter ved biotopen skal ivaretas. I bufferonen kan det tas ut inntil 50% av kubikkmassen. Det skal legges vekt på å skape en sjakta buffersone på sikt.

185, Kastemyr sør - Skog, Rik blandingskog i lavlandet (Sørboreal blandingskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 15.10.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 8 juni 1999. Biotopen grenser mot Asker i sør og øst og mot 5 år gammelt hogstelt i vest. Biotopen er østvendt. Enkelte gran er plukket i biotopens østre del. Dominerende treslag i den godt flersjiktete skogen er gran, lønn og alm. Det er innslag av rogn og selje. Det er sparsomt med granlæger, men på en stor gammel granlåg finnes det hensynskrevende artene grønnsko og svartsoneskjute. De største lønnetrærne var opp til 60 cm i diameter, almene opp til 45 cm i diameter. (Blindheim 2000).

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for buffersoner rundt biotopen.

186, Vassmyråsen - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 15.10.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 8 juni 1999 og 10 november 99.

Forholdsvis stor biotop med til dels mye død ved av gran i alle stadier av nedbrytning. Skogen er nesten helt grandominert og forholdsvis lite sjiktet. Det er en del gadd av gran. Det er forholdsvis variert topografi med bergvegger og små daler. Det finnes noen grove granlæger, en del høystubber, noe hengelav på enkelte trær og det renner en liten bekk gjennom biotopen. En del av skogen vil på sikt få tilbake noe av sitt sumpskogspreget da gamle grøfter nå er i ferd med å gro igjen. Det finnes en del gamle hogstspor og i sør er det mange nummererte trær som NISK bruker i forskningssammenheng.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er inkludert i avgrensningen

187, Ramsåsen naturreservat S - Skog, Rik blandingskog i lavlandet (Sørboreal blandingskog) - Verdi A

Området er besøkt flere ganger etter naturtypekartleggingen i 1999 og er nå vernet som naturreservat.

Meget variert område med østvendt bratt lågurtgranskog og rasmarg med alm-lindeskog i den sørlige delen, frodig alm-lindeskog i dalen som grenser til eksisterende reservat, steile mosekleddede kløfter og frodig rik kontinuitetsgranskog i nord. Stor biotop med store kvaliteter fordelt over hele biotopen. En stor biotop som krever ytterligere undersøkelser skal de eksisterende verdiene kunne dokumenteres skikkelig. Det ble observert mange hogstspor innimellom, men hovedsakelig godt bevart eldre skog. Innslag av mange ulike naturtyper: Rik og gammel edelløvkog, gammel granskog, rasmarg. Det er totalt kartlagt 3 sårbare (VU) og 9 nær truede (NT) arter på lokaliteten (Blindheim 2001, Hofton et al. 2004). Skoglige kvaliteter, funn av rødlistearter og stort potensial for flere slike tilsier verdi som svært viktig (A-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for buffersoner utover de grenser som er avmerket.

188, Anderskleiva - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 18.10.99:

Østvendt blåbærgranskogsbiotop på middels bonitet. Granskogen er godt sjiktet og hovedelementet er store mengder læger i tidlig nedbrytningsfase og noen middels og mye nedbrutte læger. Det er mye gadd av gran, samt en del hengslav og noen høystubber. Det ble observert noen gamle stubber i biotopen .

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en buffersone på 20 meter på biotopen sør og vestsida for at nåværende og kommende kvaliteter ved biotopen skal ivaretas. I bufferonen kan det tas ut inntil 50% av kubikkmassen. Det skal legges vekt på å skape en sjakta buffersone på sikt.

189, Myssmørkleiva - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 18.10.99:

Fuktig, rik lite tresatt sump omgitt i vest av østvendt skråning med lågurtgranskog og mot øst av blåbærskog på middels bonitet. Det var læger av gran i alle nedbrytningsfaser, men hovedsakelig i tidlig fase. Det var en del gadd av gran, noen høystubber, enkelte bergvegger og noe hengslav på trær. Biotopen er påvirket av hogst i sør og det finnes en del spor etter eldre hogster i biotopen. Det ble ikke registrert rødlistede arter i biotopen.

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en buffersone på 20 meter på biotopen sør og vestsida for at nåværende og kommende kvaliteter ved biotopen skal ivaretas. I bufferonen kan det tas ut inntil 50% av kubikkmassen. Det skal legges vekt på å skape en sjakta buffersone på sikt.

190, Steindalen - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 18.10.99:

Vestvendt rik, variert lågurtskog med gran som dominerende treslag, men med en del innslag av alm-lindeskog ned mot bekken i vest. Skogen er flersjiktet, men med tildels liten spredning. Det er læger av gran og lauvtrær i alle faser av nedbrytning, bl. a. flere store grove seljelæger. Det ble registrert gadd av gran og osp, endel rasmarg, mye mosekleddede bergvegger og store steiner, samt endel hengslav på trær. Biotopen grenser mot dalbunn og bekk i vest. Det ble registrert en del spor etter gamle hogster i biotopen . Alt i alt en biotop med stort potensiale til å huse arter som ikke kan leve i et intensivt drevet skoglandskap. Det bør kanskje vurderes hvorvidt biotopen bør forlenges nordover for å inkludere en bekkbiotop som fortsatt har forholdsvis intakt gammelskog på begge sider av kommunegrensen .

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en buffersone på 30 meter på biotopens vestsida for at nåværende og kommende kvaliteter ved biotopen skal ivaretas. I bufferonen kan det tas ut inntil 30% av kubikkmassen. Det skal legges vekt på å skape en sjakta buffersone på sikt.

191, Merradalen - Skog, Rik blandingskog i lavlandet (Sørboreal blandingskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 18.10.99:

Grandominert noe sjiktet skog i østhellning ned mot Ramsåsstupene. Innslag av en del lauvtrær og læger av lauvtrær, særlig osp. Det er læger av gran særlig i tidlige nedbrytningsfaser. Deler av biotopen bør muligens vurderes som restaureringsbiotop, selv om en del kvaliteter absolutt er til stede. Lokaliteten vurderes å være viktig ut fra potensialet denne typen biotoper har i området og for dens beliggenhet i tilknytning til Ramsåsen naturreservat. Verdien vurderes som viktig da lokaliteten er en viktig del av større sammenhengende skogområde med store kvaliteter.

Hensyn og skjøtsel: Det bør opprettes en buffersone på 20 meter på biotopens sørvestside for at nåværende og kommende kvaliteter ved biotopen skal ivaretas. I bufferonen kan det tas ut inntil 50% av kubikkmassen. Det skal legges vekt på å skape en sjakta buffersone på sikt.

192, Jansbonnåsen sør - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 20.10.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 12 okt. 1999.

Biotopen består i hovedsak av en sørvendt forholdsvis rik rasmarg med alm-lindeskog, men i sør og øst er det reinere granskog med innslag av lågurtskog, gråor-heggeskog og noe høgstaueskog. Biotopen er avgrenset mot bekk i sør og vest og mot yngre skog i øst. Skogen er flersjiktet med god spredning og det finnes noe læger i alle nedbrytningsfaser av gran, selje, osp og edelløvtrær. Det ble registrert gadd av gran, bjørk, alm og lønn. De største edelløvtrærne målte mellom 45 og 60 cm i diameter. Det finnes mye rasmarg i de øvre delene av biotopen, mye sørvendte bergvegger, noen store steiner og en del hengslav på enkelte trær. Enkelte lønn, ask, alm og osp hadde grov sprekkebark og enkelte av dem var hule. Det ble registrert en god del gamle hogstspor og i sør mot bekken har granskogen kun restaureringskvaliteter. Det ble funnet en del lavararter som er knyttet til rik løvtrebark, samt en hensynskrevende kjuke.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er inkludert i de grenser som er inntegnet.

-Naturtyper i Bærum kommune -

193, Jansbonnåsen nord - Skog, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi C

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 20.10.99:

Biotopen ble overfladisk registrert av Terje Blindheim 12.10.99. Klassisk åpen forholdsvis ensjiktet blåbærgranskog. Mye gamle skjørtegraner. Biotopen foreslås som restaureringsbiotop for denne typen i Bærum.

Hensyn og skjøtsel: Ikke hogst.

194, Fuglemyr vest - Skog, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 20.10.99:

Biotopen ble besøkt av Terje Blindheim 12.10.99.

Biotopen består av en liten nord sørgående dal med tilliggende dalsider. Østsiden består av yngre skog som ikke har nøkkelbiotopkvaliteter, men som fungerer som en naturlig buffersone. I dalbunnen er det fuktig rik skog og i vest rik lågurtgranskog med en god del død ved, innslag av en del løvtrær, noe rasmark og en del hengelav. Enkelte av grantrærne var 60 cm i diameter og det var flere grove læger av gran i biotopen. Det var flere spor etter eldre hogster i biotopen. Det ble ikke registrert noen rødlistede arter i biotopen, men potensialet for slike vil være stort med tiden. Området sør for nøkkelbiotopen egner seg godt som restaureringsobjekt da den inkluderer mange ulike naturtyper og er rimelig godt arrondert. Skogen her nærmer seg hogstmoden.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er inkludert i grensene.

195, Kavringen - Skog, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 22.10.99:

Område registrert av Terje Blindheim 12 okt. 1999. Rasmark med alm-lindeskog og lågurtskog. Sørøstvendt skrent hvor det står en del alm, lønn, ask, hassel og osp. Noe gran og gadd av gran i nordøstlige deler av biotopen. Ligner på mange av de andre nøkkelbiotopene av samme type som er funnet i Bærum.

Verdisetting: Viktig biototype i Indre Oslofjord med funksjon for en rekke arter av insekter, sopp, moser og lav. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for buffersoner for å ivareta kvalitetene ved biotopen.

196, Finnehytta - Skog, *Rik edellauvskog* (Or-askekog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 22.10.99:

Biotopen er blitt besøkt av Ingunn Løvdal 18 aug. 1999 og Terje Blindheim noe senere. I vest dominerer gråor-heggeskog/askekog, mens det i skråningen mot vest inngår lågurtskog og tildels høgstaudekog. Skogen er flersjiktet med god spredning og alm, ask og gråor er dominerende treslag. Det er også en del gran, samt noe bjørk, rogn, selje, osp og lønn. Det finnes læger av gran i tidlige nedbrytningsstadier, læger av boreale og edle løvtrær i alle nedbrytningsstadier. Det ble registrert noen gadd av gran, alm og gråor. Tre store styvingstrær av alm og to av ask målte over 1 meter i diameter. Det er flere grove læger, endel høystubber og enkelte hule trær, noe rasmark og enkelte store steiner. En spesiell biotop i kommunen selv om det ikke ble påvist rødlistede arter.

Hensyn og skjøtsel: Det bør settes av en buffersone på 20 meter mot sør og vest. Det kan plukkes enkelttrær i denne sonen, men 50% av det naturlige volum skal til enhver tid stå igjen. Det skal legges vinn på å skape en flersjiktet sone på sikt.

197, Burudvann øst - Skog, *Gammel barskog* (Gammel furuskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 22.10.99: Biotopen ble registrert av Ingunn Løvdal 18/9-99

Vestvendt varm, tørr furuskrent med mange strukturfuruer med flat krone og grov bark, relativt grove dimensjoner. Furuskogen har et særegent preg sett i landskapsperspektiv og har et godt potensiale til å huse vedboende sopp og insekter knyttet til furu. Skogen er flersjiktet med god spredning. Furu er dominerende treslag, men med innslag av en del gran og spredte trær av bjørk, osp, rogn og einer. Det finnes noe læger av gran og furu i tidlige nedbrytningsstadier. Av andre nøkkelelementer ble det registrert endel rasmark, spettehull og flere storfuglbeita furuer. Enkelte gamle hogstspor ble observert.

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for buffersoner for å bevare kvalitetene ved biotopen.

198, Øyervann - Skog, *Rik sumpskog* (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 22.10.99:

Frodig beskyttet søkk med voksen, men fremdeles småvokst sumpskog. Gråor dominerer i nord, mens ask dominerer i sør. Biotopen er rik og godt beskyttet og avgrenset. Skogen er flersjiktet med god spredning. Det ble ikke registrert noen spesielle arter i biotopen, men potensialet for etablering av arter som er knyttet til kontinuitetssumpskog er stort på sikt (Blindheim 2000).

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for buffersoner da biotopen ligger meget skjermet.

199, Vuikollen vest - Skog, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.10.99: Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 2. september 1999. Mindre sørvendt rasmark med alm-lindeskog med tilhørende rikere sumpskog i bunnen. Variert biotop innenfor et forholdsvis lite areal. Gran er dominerende treslag, men med innslag av alm og rogn i rasmarka og svartor og gråor i sumpskogen. Skogen var flersjiktet med liten spredning. Det finnes

-Naturtyper i Bærum kommune -

en del død ved av gran i tidlige nedbrytningsstadier, samt noe død ved av or og alm. Det ble registrert noe gadd av gran, enkelte bergvegger og noe henglav på enkelte trær. Det finnes enkelte eldre hogstspor. Det ble ikke registrert noen arter som står oppført på den norske rødlista.

Verdisetting: Viktig biototype i Indre Oslofjord med funksjon for en rekke arter av insekter, sopp, moser og lav. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er inkludert i biotopgrenser.

200, Torvøya - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 04.06.99:

Holme med kalkrike strandberg som ligger på hver sin side av en kil med strandengvegetasjon som er uvanlig i sin utforming og til dels mangfoldig med funn av bl. a. legevendelrot. På bergene var det typisk strandberg vegetasjon og på grasmattene/ engene kom det inn enkelte beite/ slåttemarksarter (se liste). Det ble i løpet av en drøy time registrert 100 ulike karpalnter på holmen.

Det hekket noe fiskemåke og antakelig Kanadagås på øya. Typelokaliteten for den sårbare sildre oslosildra er fra Torvøya (Knaben 1959). Kristina Bjureke kartla i 2001 totalt 209 forskjellige karplanter på øya og konkluderer med at lokaliteten er meget verneverdig og av nasjonal verdi. (Bjureke 2007).

Funn av totalt 8 rødlistede karplanter, sjelden vegetasjonstype og stort mangfold totalt av karplanter, samt potensial for tilhørende mangfold av insekter gir verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Mangfoldet av karplanter vil holdes oppe og kanskje berikes dersom engene med rimelig sammenhengende vegetasjon slås annet hvert år i slutten av juli. Det er også mulig at et par beitedyr kan være en god løsning her hvor det ikke er for mye ferdsel. Med tanke på at flyplassen er nedlagt vil nok holmen nå være et attraktivt sted for båter og legge til. Dette kan føre til mer slitasje enn det en del av floraen kan tåle. Det bør vurderes om en eller annen form for adgangsrestriksjoner skal innføres.

201, Bjørumsbråtan - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.10.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 5. okt 1999. Biotopen består av delvis gammel blåbærgranskog med mye død ved oppe på kollen og rasmarskog med gran og en del edelløvtrær nede i skråningen, hvor det også var jevnt med død ved. Det er spredt elementer av bergvegger, store steiner, høystubber, grove læger og mye gadd av gran. Biotopen har tross mye død ved mye å gå på når det gjelder skoglig kontinuitet. Det ble ikke observert arter som er oppført på den norske rødlisten.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er inkludert i biotopavgrensningen.

202, Kollen - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 25.10.99:

Sørvestvendt skråning som Kollen sør. Biotopen inneholder gammel granskog og rasmarskog med en del edelløvtrær. Skogen er flersjiktet med god spredning og har læger av gran og osp i alle nedbrytningsstadier. Det er også noe gadd av alm, gråor, gran og osp, de største trærne er middels grove. Det er mye bergvegger mot nordøst, en del store steiner og noe henglav på enkelte trær. Det finnes enkelte høystubber, hule trær, en ospegadd med grov sprekkebark og noen grove læger av gran. Det ble registrert en soppart som står oppført på den norske rødlista for truete arter. Det var bare observert gamle hogstspor i biotopen.

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for buffersoner utover de grenser som er satt for biotopen.

203, Kollen sør - Skog, Kalkskog (Kalkgranskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av den 25.10.99:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 2 sept. 1999.

Sør vestvendt skråning på kalkrik grunn. I rasmarka som utgjør halvparten av biotopen er det endel almlindskog med stedvis hassel og alm, ask og lønn. Det er ellers innslag av høystaudeskog i sør, spredt med granlågurtskog og noe kalkfuruskog. Det er spredt med død ved av gran og boreale løvtrær i alle nedbrytningsfaser. Det er spredt med død ved av gran, mye kalkrike bergvegger, noen store steiner og spredt med henglav på trær. Det ble ikke registrert noen rødlistede arter i biotopen, men potensiale for at disse finnes eller vil kunne etablere seg på sikt er stort. Det ble registrert flere hogstspor, både gamle og unge.

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke nødvendig med buffersoner utover de grenser som er avmerket for biotopen.

204, Strandalleen - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 13.12.2000:

Rik, frisk løvskog i et ellers forholdsvis tettbebygd område. Variert treslagsblanding av alm, ask, lønn, lind og spredte furuer. Viktig viltlokalitet for spurvefugl.

Hensyn og skjøtsel: Skogen bør overlates til fri utvikling.

205, Tanum søndre - KULTURLANDSKAP, Hagemark (Askehage) - Verdi B

-Naturtyper i Bærum kommune -

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av den 08.01.2001: Observert av Terje Blindheim september 2000.

Gammel beitemark omgitt av steingjerder. Kun delområdet nord for sti, som skiller markene, ble beitet. Det hadde vært bra om også de sørlige delen ble tatt i bruk til beiting. Hovedtreslaget var ask. Lokaliteten er ikke undersøkt for arter, men potensialet for beiteggjennede arter er tilstede.

Hensyn og skjøtsel: Hele området bør underlegges beiting for at det skal beholde sitt preg. Området må ikke gjødsles.

206, Kleivveien - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av TBL den 09.01.2001: Mindre område med frodig skog. Granskog i nord og løvskog i sørlig del. Det ble gjort funn av ramsløk i sørlig del. Forholdsvis inntak skogfragment i et eller hardt utnyttet område.

Hensyn og skjøtsel: Området bør i den grad det er mulig overlates til fri utvikling.

207, Dyrefaret - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av TBL den 09.01.2001: Biotopen ble besøkt kort av Terje Blindheim og Yngve Andersen sommeren 1999. Biotopen er preget av en yngre hasselskog på vestsiden av stien og en fuktigere gråor-askeskog i bunn av dalen i øst. En stor hul alm blir brukt til leketre. Det går turvei gjennom hele biotopen. Trær som evt. faller over denne bør ikke fjernes, men legges inn i skogen. Biotopen ligger midt mellom Nadderud og Eikeli skoler og vil være et potensielt viktig undervisningsområde.

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling. Hogst av trær av naboer bør begrenses. Enkeltrær bør bevares til de avgår naturlig.

208, Glittedammen øst - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av TBL den 11.01.2001:

Flere edelløvskoger i denne vestvendte skråningen er angitt som verneverdige (Korsmo 1974). Skråningene er stort sett meget bratte og deler er ur. På sikt vil dette være viktige biotoper for sopp og lav knyttet til edelløvtrær, samt insekter knyttet til varmekjære skoger i soleksponerte skråninger.

Hensyn og skjøtsel: Skogen bør overlates til fri utvikling

209, Reverud - Skog, Rik blandingsskog i lavlandet (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Østvendt rikere skråning med gran- og edelløvskog. Enkelte fuktigere partier i forbindelse med bekken som renner gjennom deler av biotopen. En del påvirket i bekkeløpet. Potensiale for sjeldne og trua arter knyttet til edelløvskog og rik granskog. Det er forholdsvis stort innslag av lind i deler av skråninga. Enkelte grove trær i kanten mot jorden i nord.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

210, Eineåsen sydstup - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten er sist besøkt av Terje Blindheim, Biofokus ved to anledninger i september og oktober 2008. Hele lokaliteten ble befart bortsett fra de vestligste delene. Lokaliteten er over 1,5 km lang og opp til ca. 200 meter på det breieste. Den avgrenses av skog på de fleste kanter, men stedvis mot bebyggelse i vest.

Naturtyper/utforminger: Lokaliteten utgjør en naturlig enhet, men har ganske stor variasjon. Smale belter med lindeskog finnes nesten gjennom hele lokaliteten i underkant av de loddrette fjellsidene, men stedvis har eik overtatt linden sin plass. Eik finnes også spredt i bratt lende og i slakere partier samt på små koller. I området ovenfor helseheimen er det en ospesuksesjon som dominerer skogbildet. Spredt dominerer hassel og spredt finnes en del gran, særlig vest i området. Bergvegger og grov blokkmark og ur opptar større deler av arealet mange steder. Urterike åpninger med bl. a. engtjæreblom finnes sparsomt. Lokaliteten er definert som skog da det er vurdert til hen at de største kvalitetene er knyttet til skogkledd mark og ikke til berg og rasmark i seg selv. Disse miljøene er imidlertid med på å skape variasjon og ikke minst et meget varmt miljø noe mange av insektartene er avhengig av.

Skogstruktur: Skogen er for det meste ganske ung i økologisk forstand, men stedvis har skogen blitt så gammel at det er skapt mye gadd, læger og grove trær, særlig i området langs stien nordvest for helseheimen. Spredt finnes mange gamle krokete lindetrær, grove eiker og grantrær.

Vegetasjon: Vegetasjonen er i hovedsak av lågurttype der denne er utviklet i det som oftest skrinne jordsmonnet. Mange steder står trærne tilsynelatende rett i ura uten særlig mye jordsmonn, noe som er typisk for rasmarker.

Artsmangfold: Nedre deler av lia er undersøkt for storsopp av Tor Erik Brandrud i 2001 og det ble gjort funn av flere sjeldne arter knyttet til hassel/lindeskog (soppherbaret). Det er gjort gode studier av sommerfuglfaunaen lenger vest på Isi. Her er det dokumentert svært mange arter knyttet til denne artsgruppen og mange av disse er rødlistede. Skogtype, flora, eksposisjon og beliggenhet ellers er helt lik som i dette området. Det er derfor svært sannynlig at også denne lokaliteten er leveområde for mange av disse artene. Der også stort potensiale for andre grupper av insekter som er knyttet til lokaliteter med eldre skog og soleksponerte forhold.

Påvirkning: Skogen innenfor det avgrensede området er lite påvirket i senere tid. Det går i dag noen få stier gjennom lokaliteten, men disse forringer ikke miljøet.

Verdisetting: Artsmangfold, utforming og størrelse tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling. Det er ikke påvist noen arter som har behov for skjøtsel, men potensialet for flere arter knyttet til eldre skog er stort.

211, Kjørbo III - Skog, Kalkskog (Tørr kalkfuruskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten er tidligere undersøkt i forbindelse med veisaker (Statens vegvesen 2000) og i naturtypekartleggingen i 2000 (Blindheim 2001). Området er undersøkt av botanikere og lokalfloraen (Stabbetorp m. fl. 1994) beskriver arter som lakrismjelt, flekkgriseøre, blåveis og humle fra lokaliteten. Beskrivelsen under erstatter tidligere tekst i naturdatabasen.

Lokaliteten er forholdsvis heterogen med alm-lindeskog (D4a) i kombinasjon med kalkfuruskog (B2a). Stedvis finnes innslag av rik lindehasselskog og små innslag av kalktørrang. Langs stranden får vi inn driftsinfluert grus/stein-strand (V5). Dominerende treslag er furu (40 %), ask (25 %), lønn (10 %). Ellers innslag av bøk, lind, bjørk, eik, rogn,

hassel, osp, einer og morell.

Skogen er rik, men ikke veldig gammel og har få nøkkelementer som død ved og gadd.

Noen furutrær er allikevel grove og det vil på sikt utvikle seg større kvaliteter knyttet til gammel skog. Spredt finnes døde læger av ask, lønn og furu (to grove), samt gadd av furu. Det er få hogstspor i biotopen, men enkelte steder har furu blitt hogd ut. Her er skogen noe krattpreget. Muligens har området blitt beitet for en stund tilbake. Skogen er flersjiktet med

god spredning og har naturlige glenner. Undervegetasjon i skogen består av varmekjære og næringskrevende arter som blåveis, nakkebær, liljekonvall, blodstorkenebb, fagerknoppurt, oregano, humle, hengeaks, dvergmispel, hvitbergknapp, lakrismjelt, kantkonvall, storklokke, teiebær, gulmaure, korsknapp, markmalurt, gjeldkarve og bakkemynte.

Karakteristisk for den driftsinfluerte grus/stein-stranden er tangmelde, strandrug, krushøymole, strandsmelle, hvitmure, gulmaure, strandkvann og strandvortemelk.

Ved barnehangen står et dødt meget grovt styvingstre. Dette bør få stå da det kan være verdifullt for en rekke insekter, samt sopp. Det ble gjort funn av den rødlistede arten liten lakrismjeltsekkemøll (Coleophora colutella) som står oppført som sårbar på rødlista. Arten er knyttet til bladene på lakrismjelt som vokser i overgangen mellom åpen strand og skog. Arten

ble påvist indirekte ved "gnag". Nordvest i området ble den rødlistede vedboende soppen rustkjuke funnet på et gammelt løvlæger.

En liten bestand av kjempebjørnekjeks ble registrert på stranden i syd (se kart).

Verdi: Alle rike edelløvskoger og kalkskoger vurderes å være viktige for bevaring av biologisk mangfold. Potensialet for rødlistede markboende sopp er stort selv om slike ikke ble påvist under feltarbeid i 2004. Med forekomst av rødlistearten liten lakrismjeltsekkemøll kunne biotopen vært klassifisert som svært viktig da denne er klassifisert som sårbar. Da mye edelgran forringer verdien er denne klassifisert som Viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Edelgran som har bredt seg ut over store deler av området bør fjernes. Det er særlig viktig i første omgang å få fjernet trær som frør seg. Videre vil fjerning av mindre trær være atskillig enklere enn å fjerne dem når de blir større. Kjempebjørnekjeks bør rotkuttes. Det bør tynnes ut i den tetteste krattskogen for å skape et mer flersjiktet skogbilde her og fremme mangfoldet av karplanter i undervegetasjonen.

218, Isielva - FERSKVANN/VÅTMARK, Viktig bekkedrag (Parti som binder sammen andre naturmiljø) - Verdi B

Generelt: Lokalitet 218 er både viltlokalitet og naturtypelokalitet som har ulik avgrensning. Naturtypelokaliteten strekker seg fra Bjørumsaga til Kjerudbakken, mens viltlokaliteten strekker seg fra Kjaglidalen viltområde og helt ned til sjøen. Som naturtype har lokaliteten de samme kvalitetene som lokalitet 427 med stedvis rike kantsoner, bergveggsmiljøer og flommarksmiljøer, samtidig som kantsonene i lange partier er svært påvirket eller fraværende. De viktigste og største kantsonepartiene er avgrenset som egne naturtyper. Isielva er som en del av Sandviksvassdraget regnet som det viktigste vassdraget for Laks og sjørørret i Oslo og Akershus. I følge lagseregisteret er det imidlertid vært en dårlig utvikling for laksestammen senere år, mens ørretstammen har holdt seg bedre.

Det er knyttet flere sjeldne insekter til de grove løvtrærne i lokaliteten. I 2006 ble det påvist en ny art for Norge (Uleiota planata) i områdene hvor det i 2006-07 er stor byggevirksomhet i forbindelse med nye E16. Den sårbare arten Carabus cancellatus (VU) er også registrert i denne delen av lokaliteten sammen med Platysoma minus (NT) (Stefan Olberg pers. med.).

Prioritert viltområde, utdrag fra viltrapport er gjengitt nedenfor:

Dette viltområdet omfatter Sandvikselva fra sjøen til Kjaglidalen viltområde. Vegetasjons-sonen langs elva varierer i bredde. Elva renner i partier gjennom bebyggelse. Grøntsonene er flere steder meget smale eller fraværende. Enkelte steder (f.eks. sør for Nybrua), finnes partier med velutforma gråor-heggeskog og rik edelløvskog. Det finnes spredt med kalkrike bergvegger ned mot elva. Ved Berghov er det dokumentert stor rikdom av barksopper i en undersøkt lokalitet (Nakken1979), se lokalitet 528. En av de største kjente populasjonene av vintererle er kjent fra vassdraget.

Sør for Nybrua finner vi en blanding av gråor-heggeskog og rik edelløvskog. Treslagsvariasjonen er stor med alm, ask og gråor som dominerende treslag, men gran, bjørk, ospsvartor, hegg, rogn, selje, hassel og lønn finnes også spredt. Biotopen er stedvis beitepåvirket og stedvis utgjøres den av gjengrodd åkermark. Det finnes mye død ved av løvtrær i alle nedbrytningsstadier. Det finnes spredt med kalkrike bergvegger ned mot elva, enkelte gamle grove styva trær, små daler med bekkeløp, enkelte store steiner og noen grove læger av bjørk. Biotopen utgjør en viktig korridor for vilt og er merket av på viltkartet.

Verdi for viltet

Lokaliteten er en viktig viltkorridor. Bever finnes i de nedre delene. I de øvre delene er det gode forhold for vintererle. For andefugl er elva en viktig trekk-korridor og et par vanlige arter hekker dessuten her. Sandvikselva er en mye brukt fiskeplass for gråhegre. I de nedre delene (ved Sandvika) raster en del gjess, svaner og ender. Uvanlige arter som dvergdykker og isfugl er også registrert her.

Konklusjon

-Naturtyper i Bærum kommune -

Sandvikselva/Isielva har stor verdi som trekkvei/korridor for mange fuglearter. De nederste delene har også verdi som raste/overvintringsområde. Noe fugl hekker i tilknytning til elva og en del kantsoner er også viktige for andre skoglevende organismer som moser, sopp, lav og insekter. Kantsonene langs isielva allerede sterkt fragmentert og det bør jobbes for å restaurere kantsoner der dette er mulig. Verdien av selve elvestrekningen er satt til viktig (B verdi) da større strekninger har dårlig utviklet kantsoner eller disse er ødelagt med forbygninger m.m. De nedre delene er sterkt angrepet av kjempebjørnekjeks, noe som trekker verdien ned. For mer informasjon om fisk henvises det til egen litteratur (Bærum kommune 2004, Bækken 2008, Muniz 2003).

Hensyn og skjøtsel: Kantsonene bør spares i så stor grad som mulig.

219, Prinsen - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 31.10.99:

Det er vanskelig å plassere området i noen naturtypebåss da det er stor variasjon innenfor korte avstander. Kalkrike enger (flere typer engsamfunn) som type da disse kanskje er de aller viktigste i denne biotopen. I område Prinsen inngår ellers: Kalkfurskog, Varmekjær hagemarkskog, svartorstrandskog, rik fukteng, bergknappsamfunn, havsivaks- og takrørsump.

Floraen har et stort innslag av sørlige og sørøstlige arter, hvorav flere har sterkt begrenset utbredelse i Norge (fremkommer ikke av rapp. hvilke arter det dreier seg om). Forekomst av enkelte østlige og alpine arter.

Konklusjon: Lokaliteten har stor verneverdi. Her forekommer en rekke interessante vegetasjonstyper og sjeldne arter. Spesielt må odden med de velutviklede kalktørreng- og bergknappsamfunnene fremheves. Fuktenga har en spesiell utforming med flere sjeldne arter. Her finnes også en uvanlig rik sommerfuglfauna. Hestehavreenga har muligens kulturhistorisk interesse (Bronger 1986b).

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 13.12.99:

Hele området er foreslått som en del av et større område på Ostøyas nordvestside, som et prioritert og verdifullt kulturlandskap. Variert vegetasjon som er sjelden nasjonal og regional sammenheng. Mange karplanter knyttet til kulturmark, se liste (Flatby 1994).

Hensyn og skjøtsel: Området bør ikke benyttes til friluftsfremål. Utleie av huset bør fortsette da dette hindrer ferdsel på området. Lokaliteten kan inngå i et større verneområde (Bronger 1986).

Det bør gjøres en vurdering av i hvor stor grad noen av utformingene har blitt preget av beite/ slått. Det sies i Bronger 1986 at lokaliteten er lite kulturpåvirket, men at enger er i ferd med å gro igjen av furu. Dette bør sees nærmere på.

220, Nordhagen - Skog, Kalkskog - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 31.10.99:

Område hvor kalkfurskog dominerer, men noe innslag av granlågurtskog og vanlig hagemarkskog.

Floraen består av flere svært sjeldne, sørlige og sørøstlige arter, samt innslag av enkelte oseaniske arter. Det fremkommer ikke av rapporten hvilke arter det er snakk om.

Konklusjon: Lokaliteten har stor verneverdi. Kalkfurskogen representerer en meget rik utforming som er sjelden i oslo-området. Bestanden er velutviklet med flere sjeldne og plantegeografisk interessante arter. Artsinventaret i de enkelte sjiktene tyder på tidligere beiting (Bronger 1986b).

Hensyn og skjøtsel: Forsiktig hogst i kanten av kalkfurskogen kan være aktuelt for å hindre innvandring av gran. Kanaliseringen av ferdselen bør legges utenom kalkfurskogen. Lokaliteten kan inngå i et større verneområde.

221, Stuteberget - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 31.10.99:

Område hvor lågurtgranskog dominerer åssiden. I tillegg finnes to mindre edelløvskogsbestand og en gråor-askeskog i en forsøknings høytt opppe i åssiden. I forsøknings i nord er det en gammel hogstflate. Floraen er artsrik med innslag av sørøstlige og sørlige arter.

Konklusjon: Lokaliteten har middels verneverdi. Området har mange fine utforminger av skogsamfunn. Spesielt må det fine bestanden med lågurtgranskog framheves. Bestanden med gråor-askeskog er meget uberørt og velutviklet. Alm-lindeskogen har oppsalag av eldre trær enn ellers på øya. Lokaliteten kan inngå i et større verneområde (Bronger 1986b).

Hensyn og skjøtsel: Det foreslås i Bronger 1986 at lauvtreoppslag på hogstflata i nord skal fjernes, evt. også utplantning av gran. Jeg foreslår heller at suksesjonen får gå sin gang. Grana vil komme naturlig inne etter hvert og i mellomtiden vil det komme opp en svært viktig løvsuksesjonsfase som er enda mer sjelden enn lågurtgranskogen.

222, Postdammen og Møllerengåsen - Skog, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 31.10.99:

Variert område som er dominert av lågurtgranskog, men med rike innslag av sumpskog i forsøknings og på rygene finnes kalkfurskog. Det finnes to grunnvansdammer i området. Floraen inneholder flere sørøstlige arter hvorav flere er sjeldne i Norge. Enkelte østlige arter.

Konklusjon: Lokaliteten har stor verneverdi. Området har en rik og variert flora og vegetasjon. Flere av drågene inneholder interessante og spesielle sumpsamfunn. Spesielt må vegetasjonen i og rundt postdammen fremheves, likeså dråget på NV siden av åsen. Her finnes flere sjeldne arter. Området kan ha stor betydning som forsknings- og undervisningsobjekt. Enkelte av skogsamfunnene bærer preg av tidligere beiting. (Bronger 1986b).

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Status rundt de to dammene er usikker. Se Bronger 1986.

223, Hestehagen - SKOG, *Kalkskog* - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 31.10.99: Kalkfuruskog og lågurtgranskog dominerer store deler av åsryggen. I NØ finnes blandingsskog og edelløvskog. Artsrik flora med stort innslag av sørlig og sørøstlige arter.

Konklusjon: Lokaliteten har stor verneverdi. Bortsett fra en hogstflate er store deler av området uberørt. Åsryggen med kalkfuruskog i sør og edelløvskog i nordøst gjør området meget interessant. I begge disse samfunnene finnes en rekke sjeldne arter (Bronger 1986b).

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 31.10.99:

Hestehagebukta er undersøkt av Lundberg & Rydgren (1994) og fikk her kun lokal verdi.

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 11.12.99:

Funn av kalkrøyskopp (V+) i 1962 (Soppherbariet 1999).

Hensyn og skjøtsel: Antakelig er noe av lokaliteten nær bukta og ny hyttebebyggelse ødelagt. Skogpartiene på åsen kan være intakt.

Edelgran bør fjernes.

224, Bjørnen - KYST OG HAVSTRAND, *Strandeng og strandsump* (Stort strandengkompleks) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 31.10.99:

Variert område med flere ulike naturtyper: kalkfuruskog, rik ødeeng, rik fukteng, driftvollsamfunn, havsivaks- og takrørsump. Flora er artsrik med sjeldne sørlige og sørøstlige arter. Enkelte interessante havstrandsarter.

Konklusjon: Lokaliteten har stor verneverdi. Strand- og fuktengene er meget store og velutviklede. Flere sjeldne arter forekommer på lokaliteten. Vegetasjonen i bukta er trolig verdifull som fuglebiotop. Området kan ikke inngå i et større verneområde (Bronger 1986).

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 17.11.99:

Funn av ru jordstjerne ble gjort av Olliver Smith i 1963 helt sør i området på kalkrik forvittringsjord, der veien fra vest kommer ut til sjøen, UTM WGS 886 370 (Soppherbariet 1999).

225, Dronningen - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 13.12.99:

Område Dronningen ble grundig inventert av Cees Bronger 26.06.99. Ut fra vegetasjon er området betegnet som middels verneverdig. Tørreng-, fukteng- og krattsamfunn dominerer. Meget fine, uberørte blodstorkenebbenger. Langs sørøstre del forekommer forskjellige skogsamfunn. Mange ulike vegetasjonstyper: kalk/lågurtfuruskog, gråor-askeskog, varmekjær hagemarkskog, krattsamfunn, kalktørreng, blodstorkenebbeng, rik ødeeng, rik fukteng, bergknappsamfunn, saltsiveng, havsivaks- og takrørsump. Stort innslag av sørlige og sørøstlige arter, hvorav flere har sterkt begrenset utbredelse i Norge. Innslag av et fåtall oseaniske og alpine arter. Takrørsumpene er viktige fuglebiotoper og engene er rike på sommerfugler (Bronger 1986b).

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 13.12.99: Området er prioritert i den nasjonale planen for bevaring av verdifulle kulturlandskap. Området har velutviklede kalktørrenger, typisk for kambro-silurøyene i indre oslofjord. Artsrike utforminger med en rekke sjeldne karplanter, se liste (Flatby 1994).

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 13.12.99: Området ligger innenfor en større enhet på Ostøyas nordside som er betegnet som meget verneverdig (A område) (Langedalen & Gabrielsen 1971).

Hensyn og skjøtsel: Det bør foretas opprydding på området, Fjerning av lauvtreoppsalg på tørrengene (Bronger 1986 b).

226, Sæternbekken - SKOG, *Gråor-heggeskog* (Liskog/raviner) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse oppdatert av Biofokus mars 2008: Biotopen ble registrert av Tom Hellik Hofton 28 okt. 1999 og sist av Biofokus juni 2007.

Svært fuktig, rik skog i to kløfter på marine sedimenter. Mye sumpskog og rik høgstaudekog/gråor-heggeskog med høyt innslag av løvtrær, av karplanter knyttet til rik og fuktig grunn finnes strutseving, trollurt, skogsvinerot, sumphaukeskjegg, olavsstake, storkonvall og skogstjerneblom. På noe tørrere mark vokser trollbær og firblad. Innslag av kranskonvall tyder på at deler av skogen kan kategoriseres som or-askeskog. Det er en del innslag av bergvegger i nord, rasmark og blokkmark øst for Sæternbekken i sør og til dels mye død ved av gran og løvtrær i partier på østsiden av Sæternbekken. Det finnes gadd av gran bjørk og gråor, litt rasmark, og noe hengelav på enkelte trær. Det renner bekk gjennom begge kløftene. Dominerende treslag er gran, gråor og ask, men med spredte innslag av osp, bjørk, rogn og selje. Det ble ikke registrert noen arter som er oppført på den norske rødlista. På død ved av gran ble det i 2007 registrert flere eksemplarer av granrustkjuke. De hogstsporene som ble registrert var gamle. Forholdsvis intakte bekkedaler som dette som ikke er grøftet og gjenplantet er sjeldent i regionen, lokaliteten vurderes å være viktig (B verdi). Lokaliteten ble oppsøkt på ny i 2007 i forbindelse med kartlegginger langs Sandviksvassdraget. Grensene ble da noe utvidet mot nord og langs bekken i sør.

Hensyn og skjøtsel: Det bør lages en 20 meter bred buffersoner rundt hele biotopen, bortsett fra i øst der grense for biotopen er lagt i kanten av flattere terreng. I buffersonen kan det tas ut inntil 50 % av virket. Det skal legges vinn på å opprette en sjiktet buffersoner på sikt. Uttaket av trær i buffersonen kan godt være dominert av gran. Det kan vurderes om også noe av grana inne i biotopen kan tas ut som et enkeltuttak. Krever konsultasjon av biolog.

-Naturtyper i Bærum kommune -

227, Nygard - Skog, Rik sumpskog - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 03.11.99: Biotopen ble registrert av Tom Hellik Hofton 28. oktober 1999.

Trolig ugrøftet sumpskog med mest svartor, men noen fattigere med gran, bjørk og furu i midtre deler. Mange svartor er temmelig gamle grove, men det er lite utvikling av sokler. Blåbærgranskogen i sør har en del ferskt til middels nedbrutt dødved, men er ikke særlig gammel. Den er inkludert i biotopen som et viktig bufferområde, men har også potensiale på sikt til å huse et arts mangfold som på sikt ikke vil overleve i et intensivt drevet skogbrukslandskap. Skogen er flersjiktet med god spredning, gran og svartor er dominerende treslag. De største svartorene er mer enn 150 cm i omkrets. Det ble registrert noen få bergvegger, enkelte høystubber, svartor med grov sprekkebark og noen svartor med sokkelbygning. Formålet med biotopen er å bevare og utvikle en ugrøftet svartorsumpskog.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er inkludert i de grensene som er gitt for biotopen.

228, Garlaushøgda øst - Skog, Kalkskog (Kalkgranskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 03.11.99: Biotopen ble registrert av Tom Hellik Hofton 23. oktober 1999.

Sørvendt varm, tørr og rik skog med kalkpreg. Skogen er flersjiktet med stor spredning og inneholder høyreiste trær og en del læger av gran, furu, boreale løvtrær og edelløvtrær. Det er en del gadd av gran, furu, bjørk og osp. Biotopen har enkelte innslag av rasmark, bergvegger og store steiner, noen høystubber, grove læger av furu og furutrær med grov sprekkebark. Det går en sti gjennom området og det ble registrert enkelte gamle hogstspor. Det ble gjort funn av rødflagre og det er rikelig med blåveis, dvergmyspel og rosebusker. Biotoper med død ved og gadd av furu er ikke vanlig selv i et nasjonalt perspektiv, det er derfor viktig og bevare slike biotoper.

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for buffersoner rundt biotopen.

229, Garlaushøgda - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 03.11.99: Biotopen er registrert av Tom Hellik Hofton 22. okt 1999.

Nordøst vendt liseid med blåbær og bærlyngskog øverst, rikere skog nedover i lia. Gammel flersjiktet granskog dominerer, men særlig i nord finnes det gode innslag av grove furuer. Flekkvis finnes det endel osp. Skogen er delvis i sammenbruddsfase og det finnes spredt med død ved, særlig i tidlige nedbrytningsstadier. Det finnes mye gadd av gran og en del av furu, bjørk og osp. Det ble registrert noen trær av osp og furu med grov sprekkebark, noen spettehul i osp og enkelte storfuglbeita furuer. Det ble registrert noen gamle hogstspor, flere stier og bålplasser i biotopen. En hensynskrevende art av poresopp ble funnet.

Hensyn og skjøtsel: Det bør etableres en buffersone på 20-30 meter mot biotopens østside. Det kan her avirkes intill 50% av kubikkmassen som plukkhogst. Det skal legges vinn på å etablere en sjiktet buffersone på sikt.

230, Skriverberget - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 03.11.99: Biotopen ble registrert 23 oktober 1999 av Tom Hellik Hofton.

Fuktig østvendt granskog med god sjiktning. Flere steder finnes glenner etter naturlig avgang. Innslag av en del osp, særlig i vest der skogen ligner en boreal løvsuksesjon. Det finnes tildels mye læger av gran og osp i ulike nedbrytningsstadier. Av andre elementer finnes en kilde, noe hengelav på enkelte trær, høystubber, samt noen høystubber av gran og osp. Dominerende treslag er gran, men det er også en del osp i biotopen. Mindre innslag av furu, bjørk, gråor, rogn og selje. Skogen skiller seg ut fra resten av skogen i området som en viktig lokalitet for bevaring av biologisk mangfold. Det ble registrert enkelte gamle stubber i biotopen.

Hensyn og skjøtsel: Det bør etableres en buffersone på 20-30 meter mot biotopens sør og vestside. Det kan her avirkes intill 50% av kubikkmassen som plukkhogst. Det skal legges vinn på å etablere en sjiktet buffersone på sikt.

231, Stein - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 03.11.99: Biotopen er registrert av Tom Hellik Hofton 22.10.1999.

Sørvendt, rik og velutviklet alm-lindeskog. Generelt ikke veldig gammel skog, men enkelte eldre trær finnes, bl. a. en grov eik som målte 250 cm i omkrets. Spredt med læger av mange ulike treslag i alle faser av nedbrytning. Skogen er flersjiktet med god spredning, dominerende treslag er lønn, lind, ask og alm. Det finnes også en del hassel, selje og osp. Enkelte eik, lønn, ask og alm hadde grov sprekkebark. Noen gamle hogstspor ble registrert. Det er stedvis en del foryngle av gran.

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for buffersoner ut over de grensene som er inntegnet.

232, Kollen nord - Skog, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 04.11.99: Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 11. oktober 1999.

Variert biotop med et belte av rik og intermediær sumpskog som går gjennom indre deler av biotopen. De omkringliggende deler av biotopen er å betrakte som Urskog/gammelskog. Biotopen har flersjiktet skog med god spredning, hvor gran er dominerende treslag. Svartor, bjørk, osp, gråor, rogn og selje er også godt representert. Det finnes til dels store mengder læger av gran i alle nedbrytningsstadier. Fersk død ved er imidlertid best representert. Det ble også registrert noe død ved av løvtrær i alle nedbrytningsstadier. Gadd av gran, bjørk, osp og svartor finnes i varierende mengder. Av andre elementer finnes noe rasmark, bergvegger, store steiner og endel helgelav på enkelte trær. Det går ett sig/bekk gjennom hele biotopen, det finnes enkelte høystubber, selje og osp med grov sprekkebark og enkelte grove granlæger. Det ble registrert både eldre og yngre hogstspor i biotopen. En hensynskrevende soppart ble funnet.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er inkludert i biotopgrensene.

233, Høgbrenna - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 04.11.99: Biotopen er befart ved flere anledninger sommer og høst 1999.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Området Høgbrenna er svært variert, med mange forskjellige utforminger av granskog og sumpskog (Se vegetasjonskart for biotopen). Høgstaudekog på deler av de flater partiene, blåbærskog på kollene mellom de to nord-sørgående hoveddalene, i skråningene i nord og sør er det lågurtgranskog med en del innslag av edelløvtrær og boreale løvtrær. På de fuktigste partiene er det innslag av svartorskog, intermediær myr og skogørkvein-viersumpskog. I hele biotopen er det mye læger av gran, men også en del av løvtrær. Finnes i alle nedbrytningsstadier, men overveiende i tidlige stadier. En av biotopene i Bærum med desidert best utviklet skoglig kontinuitet. Flere fuktige områder med kildefremspring. En del rasmark, bergvegger, enkelte store steiner og noen trær med endel hengelav. Skogen er flersjiktet med god spredning og det er lite spor etter nylige hogster. Det finnes en hytte nordøst i biotopen, men denne er falleferdig og har ikke vært i bruk på mange år. Biotopen ble undersøkt for innlemmelse i Kjaklidalen naturreservat i 2003. Området ble i denne anledning vurdert til å ha nasjonale verdier (**). Området ble vernet i 2006.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner bør vurderes. Biotopen bør inngå i foreslått naturreservat i Kjaklidalen

234, Engadalen sør - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 04.11.99: Biotopen ble undersøkt av Terje Blindheim og Geir Gaarder 29. oktober 1999.

Biotop med overveiende alm-lindeskog og lågurt granskog. Grana dominerer, men det er gode innslag av ulike edelløvtrær. Skogen bærer ikke mye preg av kontinuitet, men det er noe læger av ulike typer representert. enkelte eldre løvtrær med interessant mose flora. Det renner en bekk gjennom biotopen, som er generelt rik og med et godt innslag av fuktige bergvegger. Det går en eldre hestevei gjennom biotopen. Den regionalt sjeldne junkerbregna og en hensynskrevende mose- og soppart ble funnet.

Hensyn og skjøtsel: Inngår i større natutreservat

235, Engadalen øst - Skog, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Området er sist undersøkt i forbindelse med registreringer for utvidelser av Kjaglia NR: Vestvendt helling avgrenset i overkant av markert skrent. Vegetasjonstyper varierer mye, fra skrinne bærlingfuruskog på koller til fuktig gråor-askeskog i søkk i nordlige del. Lågurtskog med dominans av gran og en del innslag av løvtrær, inkludert spredte edelløvtrær er mest vanlig. Skogen er klart påvirket, bra sjiktet, men med bare spredt dødved og nærmest total mangel på gamle læger. Noen kraftige furuer står på kollene (Hofton et al. 2004).

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling.

236, Engadalen - Skog, *Gråor-heggeskog* (Liskog/raviner) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 04.11.99:

Mindre fuktskog med gråor og ask. Forholdsvis rik karplanteflora .

Hensyn og skjøtsel: Biotop bør inngå i naturreservat.

237, Kroken øst - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 05.11.99: Biotopen ble undersøkt av Terje Blindheim 26. oktober 1999.

Variert rik biotop med en del ramark med alm-lindeskog, noe høgstaude skog, lågurtskog og løvsuksesjoner. Det er omtrent like mye gran som ulike løvtreslag (se karplanteliste). I østre deler er det en liten bekk med frodig vegetasjon. Det er mye rasmark, bergvegger og en del store steiner. Læger av gran og ulike løvtrær i flere nedbrytningsfaser. Det ble registrert en moseart som står på den norske rødlisten som hensynskrevende. Enkelte gamle hogstspor ble observert.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er inkludert i avgrensningen.

238, Rognlia vest - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 05.11.99:

Biotop med innslag av alm-lindeskog med delvis mye lind og alm. Rik karplanteflora med slakkstarr og kjempesvingel. I sør et område med skavgras på rik sigevannsjord. To hensynskrevende arter ble registrert.

Hensyn og skjøtsel: Biotopen bør inngå i større verneområde

239, Jonsrudtjern - MYR OG KILDE, *Rikmyr* (Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Se Dalland og Moen & Wixchmann

Hensyn og skjøtsel: Sjekk Dalland

240, Rognlia - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 08.11.99:

Området ble besøkt i august 1999 av Terje Blindheim. Området bar preg av gjennvoksning, særlig tidligere dyrka mark. Solblom som tidligere er funnet på stedet ble ikke gjenfunnet. Dersom slått eller beite ikke blir gjenopptatt vil verdien av område som kulturlandskap bli borte.

Lokaliteten ble besøkt av Torstein Engelskjønn i 1960. Den regionalt sjeldne arten Solblom som er knyttet til ugjøddeleide beite/slåttemarker ble da funnet (Karplanteherbariet i Oslo 1999).

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Det bør overveies og gjennomføre slått og beiting i de skrinneste ugjødde delene av kulturlandskapet. Det er her vi har muligheten til å finne de mest utsatte artene. Det må ikke gjødsles.

241, Engaåsen - Skog, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 08.11.99: Området er undersøkt av Terje Blindheim og Geir Gaarder høsten 1999.

Østvendt rasmark som er tildels lite tresatt. Ett område på midten har også innslag av en del gran. Noen elementer i form av død ved, bergvegger og noserike løvtrær finnes. Den hensynskrevende mosearten grønnsko ble funnet på granlæger nede ved bekken.

Verdisetting: Viktig biototype i Indre Oslofjord med funksjon for en rekke arter av insekter, sopp, moser og lav. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Biotopen bør inngå i verneområde

242, Lillevangsmyra vest - Skog, *Rik sumpskog* (Varmekjær kildelauvskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av den 08.11.99:

Mindre, men forholdsvis hardt utnyttet rikt sumpskogsparti med skavgras.

Hensyn og skjøtsel: Det bør kun plukkhogges skog i en avstand på 30 fra biotopens sør, vest og øst grense. Maks uttak av 50% av kubikkmassen.

243, Dronningåsen - Skog, *Kalkskog* - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 08.11.99:

Gran- og furuskogsamfunn dominerer. Fragmenter av edelløvskog forekommer i forsenkningen på NV-siden. Flere andre naturtyper forekommer: Kalkrike enger, gråor-heggeskog og urskog/gammelskog.

Konklusjon: Lokaliteten er middels verneverdig. På tross av store hogstflater og stygge sår i jordbunnen vil området over tid vende tilbake til sin naturlige tilstand. Kalkfurskogen nederst i åsen er meget velutviklet og hører med blant de største på øya. Lokaliteten kan inngå i et større verneområde (Bronger 1986b).

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 13.12.99:

Deler av biotopen (vestlige mot Dronningen og Prinsen) er prioritert som verdiful kulturlandskapsområde (Flatby 1994).

Supplerende informasjon innlagt av TBL den 13.12.99:

Området ligger innenfor en større enhet på Ostøyas nordside som er betegnet som meget verneverdig (A område) (Langedalen & Gabrielsen 1971).

Hensyn og skjøtsel: Kalkfurskogen nederst i åsen er foreslått regulert til friluftsmål. Dette kan være uheldig for bestandet (Bronger 1986b).

244, Prestevika - Skog, *Kalkskog* (Kalkgranskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 08.11.99:

Ytre deler av området domineres av sumpvegetasjon. Tørre knausamfunn på oddene. Gradvis overgang mot forskjellige skogsamfunn i sør. Av naturtyper inngår: rik lågurtgranskog, svartorstrandskog, kalkrike enger, rik ødeeng, havsivaks- og takrørsump. Floraen inneholder flere sjeldne, sørlige og sørøstlige arter samt et fåtall arter tilhørende det østlige element.

Konklusjon: Lokaliteten har middels verneverdi. Flere svært artsrike vegetasjonstyper forekommer. Spesielt må den rike lågurtgranskogen fremheves. De store hogstinnrepene og driftsveien har redusert de botaniske verdiene i området, men deler av lokaliteten kan muligens inngå i et større verneområde (Bronger 1986b).

I 2006 ble den meget sjeldne grann styltesopp funnet på kalktørrberg ved sjøen.

245, Oustommen - Skog, *Kalkskog* - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 08.11.99:

Kalkfurskog dominerer ura sentrale deler. I nord og på de slakere partene i sørøst dominerer lågurtgranskog. Fragmentariske tørreng- og bergknappsamfunn finnes på klipper og knauser nederst i ura. Av andre naturtyper inngår krattsamfunn og ulike rikere engtyper.

Det er et stort innslag av sørøstlige og sørlige arter, hvorav flere har begrenset utbredelse i Norge. Enkelte interessante østlige arter.

Konklusjon: Lokaliteten har middels verneverdi. Flora og vegetasjon er rik og vekslende med mange sjeldne arter. Spesielt må bestandet med rik lågurtgranskog fremheves. Lokaliteten kan inngå i et større verneområde (Bronger 1986b).

Hensyn og skjøtsel: Opprydding, avfallsdunker bør settes opp. Ferdsel bør begrenses til de allerede sterkt nedslitte, laveste delene av lokaliteten. (Bronger 1986b)

-Naturtyper i Bærum kommune -

246, Prestejordet - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Rike kalktørrberg typiske for indre Oslofjord. Stort mangfold av karplanter, sopp og insekter er knyttet til naturtypen, se Bronger 1986b.

Verdisetting: Sjelden og truet vegetasjonstype med funn av en direkte truet art tilsier minst verdi som viktig (B verdi).

247, Prekestolen - SKOG, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 08.11.99:

Lågurtgranskog i forskjellige utforminger dominerer. Litt edelløvskog og småbregnegranskog i forsøknningen i sørøst. Andre naturtyper som inngår er fattig storstarrsump og gråor-askeskog. floraen er artsrik med innslag av enkelte interessante østlige arter.

Konklusjon: Lokaliteten har middels verneverdi. På tross av store hogstflater finnes fine, uberørte områder lengst øst i åsen. Spesielt må den frodige overgangstypen med lågurtgranskog fremheves. Lokaliteten kan ha betydning som forsknings- og undervisningsobjekt. Lokaliteten kan inngå i et større verneområde (Bronger 1986b).

Hensyn og skjøtsel: Opprydding etter hogst (Bronger 1983b)

248, Ringerikshaugene - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 08.11.99:

Legg inn kommentar (Bronger 1986b).

Supplerende informasjon innlagt av AHE den 17.11.99:

Både kalkrike enger (igjenvokst?, trolig gamle slåtteenger) og tørrbakkesva er inkludert. Grenser til andre verdifulle naturtyper. Rik insektfauna, rik flora (Midtgaard og Aarvik 1984).

249, Storenga - KYST OG HAVSTRAND, *Strandeng og strandsump* (Kortvokst, åpen, artsrik saltsiveng på skjellsand) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 08.11.99:

Lokaliteten har middels verneverdi. Svært velutviklede saltsiv- og salturtenger forekommer i området. Golfbanen fungerer som barriere for ferdsel gjennom de mest sårbare plantesamfunnene. Flere sjeldne og plantegeografisk interessante arter er kjent fra området. (Bronger 1986b). Området inneholder også verdifull kalktørreng og noe fattig ødeeng.

Hensyn og skjøtsel: Opprydding (Bronger 1986b).

250, Flisebukta - SKOG, *Kalkskog* (Frisk kalkfuruskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av den 08.11.99:

I tillegg til kalkfuruskogen som er meget frodig er det interessante og uberørt blodstorkenebbeng på søndre del av lokaliteten, se planteliste. Det inngår også gråor-askeskog og driftevollsamfunn (Bronger 1986b). Verdien er satt til svært viktig ut fra forekomster av trua karplanter.

Hensyn og skjøtsel: Opprydding, andre tiltak er ikke vurdert (Bronger 1986b).

251, Urselva nedre - SKOG, *Gråor-heggeskog* (Liskog/raviner) - Verdi B

Lokaliteten utgjør en liten elvedal med gråor-heggeskog, edelløvskog og granskog delvis på marin leire. Noe død ved, endel bergvegger. Området har stort potensiale til å utvikle seg til en kontinuitetslomme med stabile fuktighetsforhold. Det ble gjort flere funn av mosearten sveipfelmose på edelløvtrær langs elva. I nord finnes et parti med ask-snelleskog som er en kritisk truet vegetasjonstype.

Hensyn og skjøtsel: På det strekket langs elva som i dag er hogd bør det settes av en sone på 10 meter.

252, Gupu - KULTURLANDSKAP, *Høstingsskog* (Høstingsskog med edellauvtrær) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 11.11.99: Området ble registrert av Terje Blindheim og Yngve Andersen 10 november 1999. Større kulturlandskapsområdet med mange styvede trær, små bekkedråg, sumper, små berghamre. Mindre flekker med grasmark omgitt av små lunder og skrenter med løvtrær. Endel eik, den største var over 1meter i diameter, styva alm og ask som var opptil 80-90 cm i diameter. Spredt med lønn, rogn, selje og en del ospeholdt hvor enkelttrær begynner og bli ganske grove.

Nede ved Gupuelva ståre det en stor grov lind og det ligger ei lindelåg rett ved siden. Mange av trærne hadde en rik epifyttflora av moser og lav. Viktig området for lav og moser knyttet til styvingstrær og andre store grove trær, viktig område for fugl og insekter, samt for vedboende sopp. Området er generell ganske karrigt. Det var for sent til å undersøke området for karplanter. Se egen kommentar for skjøtsel av området. En skikkelig kjøtselsplan bør utarbeides for et området av en slik størrelse med så mange kvaliteter.

Hensyn og skjøtsel: * Gjødsling bør unngås

* Trærne bør fortsettes og styves

* Det bør overveies om fuktenga mot lysløypa kan slås eller beites.

253, Åsfjellet - Skog, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 12.11.99:

Biotopen ble avgrenset og grovt registrert av Terje Blindheim 21.10.99. Svartorskog med nesten rein bestand av svartor og forholdsvis høy grunnvannsstand. Skogen er flersjiktet, men med liten aldersspredning. De største trærne målte opp til 45 cm i diameter og enkelte trær hadde sokkelbygning. Viktig biotop for insekter, fugl, lav og moser. På sikt også sopp som er knyttet til gamle døende trær. Det var lite av disse elementene i dag.

Skogen er omtalt i Temakart for Tanumskogen og her nevnes opp enkelte funn av karplanter, se liste (I.L. Tyrving & Tanum Vel 1993).

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er inkludert i avgrensning. Ask og svartor som kommer opp rundt biotopen bør få stå. ellersfølge avgrensning.

254, Tanumbråtan nord - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Hult tre) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten er registrert første gang i 1999. Nye registreringer høsten 2008 har medført grensejusteringer og heving av verdi fra B til A.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger sørvest for Tanum kirke, mellom Tanumveien og sopelimkroken. Området er et skogsområde avgrenset av dyrket mark i øst, vest og nord, og skog i sør. Spredt rundt på lokaliteten er det ca 15 styvede ask og noen få styvede alm (NT). Disse varierte fra ca 60 til 130 cm dbh og de fleste hadde utviklet hulheter av varierende størrelse. Det er lenge siden sist disse trærne ble styvet. Den omkringliggende skogen er til dels åpen og ung, bestående av lønn, ask, gran, bjørk, selje, gråor, eik og hassel. I sørvest er det langs kanten en del eldre grove, seljetrær og et fuktigere parti med bl.a. svartor. Også enkelte grove bjørk (60 cm) og lønn forekommer i kantene. Det er en del død ved innenfor området og knuskjuke, rødrandkjuke, ørekjuke, putekjuke, hasselkjuke, seljekjuke, lønnkjuke, bjørkemusling, glanskjuke, tegelkjuke, tannsopp og skorpekjuke forekom på døde stammer og greiner. En nøttekråke ble observert innenfor området og en rugde ble skremt opp i svartorkrattet. Billene Agariochara latissima og Ennearthron cornutum ble funnet på henholdsvis bjørkemusling og putekjuke/hasselkjuke. På grunn av at bakken var dekket av snø, var det vanskelig å registrere arter i marksjiktet, men blader av blåveis ble observert flere steder.

Trusler: Viktigste trussel er trolig hogst eller arealutnyttelse til boligområder.

Verdisetting: Alle forekomster av rik edelløvskog er viktige (Direktoratet for naturforvaltning 2006). Området vurderes som svært viktig (verdi A) fordi lokaliteten innehar en del grove, styvede ask og almetrær og spisslønn og innehar viktige naturelementer.

Hensyn og skjøtsel: Enten bør området åpnes opp og de gamle aske- og almetrærne styves på nytt, eller så kan området overlates til fri utvikling.

255, Åsengveien - Skog, Rik sumpskog (Varmekjær kildelauvskog) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 12.11.99:

Biotopen er nevnt i brosjyren for Tanumplatået hvor Røsseng beskriver en mindre ask-snelleskog. Denne ble befart raskt av Blindheim høsten 1999. Lokalitet er intakt og bør ivaretas da den er sjelden i nasjonal målestokk.

Hensyn og skjøtsel: Skogen vokser tett på folk og trær som truer sikkerheten bør felles inn i biotopen.

256, Granbakken vest - Skog, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 16.11.99:

Rikere ugrøftet sumpskog.

Hensyn og skjøtsel: Det bør ikke foretas grøfting i eller i områder rundt biotopen som kan føre til at grunnvannsstanden senkes. Rundt biotopen bør det settes igjen så mye skog at fuktighetsforholdene inne i biotopen bevares. Sonens størrelse kommer ann på eksposisjon og terrengform.

257, Rolfstangen - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert nov. 2005 av Siste Sjanse: Området ble kartlagt for karplanter av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen 31. mai 2000. Området er en av de største gjenværende tørrbakkene i Bærum. Området er rikt på de karplanter som naturlig finnes på denne vegetasjonstypen i Indre Oslofjord. Området er utvilsomt også svært viktig for en rekke insekter som er knyttet til denne naturtypen. Lokalitetens størrelse, truet vegetasjonstype og stort arts mangfold av planter med potensielt tilhørende insektmangfold tilser verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Området skjøtter seg selv med den ferdseilen som finnes i dag. Området har nok tidligere vært beitet og det kan være bra å slå de øvre delene av biotopen som er mer engpreget enn de tørreste liene ned mot sjøen. Det bør vurderes å kanalisere ferdseilen dersom trykket på området blir mye større med de nye utbyggingene på Fornebu.

258, Langodden - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 29.08.2000:

Området ble befart på kort tid av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen 2. juni 2000. Spredte kalktørrenger avbrutt av menneskelige inngrep. Videre utbygging vil hindre ødeleggelse av gjenstående rester. Tørrbergene inneholder et variert innslag av de sørlige og sørøstlige artene som er spesielle for disse områdene i Indre Oslofjord. Totalt sett en del areal med en i Norge truet vegetasjonstype tilser verdi som viktig (B verdi) til tross for en del påvirkning.

Hensyn og skjøtsel: Normal ferdsel er kun av det gode for at lokalitetene skal holdes åpne. Enkeltrær og buskas av løvtrær kan fjernes.

259, Fürstenga - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006: Området ble undersøkt av Kjell Magne Olsen og Terje Blindheim 2. juni 2000 og av Terje Blindheim i september 2006. Frodig tørrbakke med innslag av en god del smaltimotei. Lite buskvegetasjon, men en del innslag av bjørk, furu og lønn i øvre deler av biotopen. Etter første gangs registrering er den vestlige delen av lokaliteten ødelagt ved at vegetasjonsslaget er skrapet vekk. Det gjenværende av lokaliteten utgjør i midlertid rester av gammel hevdet kalkeng og gis fortsatt verdi som svært viktig (A verdi). Det er viktig at område skjøttes i fremtiden.

Hensyn og skjøtsel: Engene er frodige og ville ha godt av og bli slått en gang i august annet eller tredje hvert år. Plantemateriale må fjernes etter at det er slått.

260, Sjøholmen I - Skog, Kalkskog (Frisk kalkfuruskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 29. september 2005: Området ble befart av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen 2. juni 2000. Terje Blindheim befarte området 12. september 2005 sammen med representanter for Bærum kommune. Lokaliteten inneholder overveienende furuskog i øvre partier. Denne er til dels grov og det finnes spredt gadd og læger av furu. Største furu målte 80 cm i diameter. Furuskogen har innslag av rogn, lønn, eik, ask, alm, lind og bjørk og er av en frisk og forholdsvis rik type (se karplanteliste). Skogen er flersjiktet med god alders- og dimensjonsspredning. Det er imidlertid forholdsvis lite foryngelse av furu. Lokaliteten grenser til rik kalktørrang i sørvest (egen lokalitetsbeskrivelse). I nedre deler av den sørvendte skråninga er det frodig askeskog i overgang til bjørkelund. Denne skogen er forholdsvis ung, men vi trolig utvikle seg fort under de rike og frodige forholdene som finnes her. Totalt sett har lokaliteten kvaliteter i dag og for fremtiden som gjør den egnet som levested for en rekke arter knyttet til gammel soleksponert furuskog, rik bakkevegetasjon med potensial for sjeldne jordboende sopparter og på sikt for død ved tilknyttede arter på en rekke ulike treslag. Trebukken reliktbukk (*Nothorina punctata*) lever muligens i en eller flere fururer på åsen, men dette er ikke bekreftet sikkert. Totalt sett vurderes lokaliteten som Viktig (verdi B) for ivaretagelse av biologisk mangfold.

Hensyn og skjøtsel: Målsettinga med området er å ha en forholdsvis åpen furuskog med innslag av edle løvtrær. All furur, grove hasselkratt, eik og lind bør settes igjen. Det kan tynnes noe blandt treslag som alm, ask, bjørk og gran. All edelgran bør fjernes så fort som mulig for å hindre ytterligere spredning. Det er viktig at dette gjøres veldig forsiktig for å ikke få opp enda mere krattskog. På sikt vil skogen åpne seg noe av seg selv når enkelt trær få dominere og det skjer en naturlig avgang av utkonkurerte trær. Alt dødt trevirke, liggende og stående bør ikke røres. Lokaliteten har tidligere vært brukt som del av et hageområde og det er rester etter hundekirkegård og dukkehus. Det er rester av hageplanter, men disse finne kun i små mengder i dag. Det er generelt lite trafikk av mennesker på åsen i dag. En fremtidig tilrettelegging gjennom området bør gjøres skånsomt og hels benytte de små farene som finnes i dag. Det anbefales at stiene som ønskes brukt merkes og at de kunn tråkkes opp uten ytterligere tilrettelegging. Ved en evt. sterk økning av antallet brukere av området kan kvaliteten på stiene vurderes på nytt.

261, Sjøholmen II - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 03.09.2000: Området ble besøkt av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen 2. juni 2000. Terje Blindheim befarte området 12. september 2005 sammen med representanter for Bærum kommune. Lokaliteten består av frodig noe gjenvokst kalkeng med rik karplanteflora., se liste. Kalkenger av denne typen finnes bare i Indre Oslofjord i Norge og er viktig levested for en rekke karplanter, markboende sopp og insekter som er knyttet til de ulike planteartene. Lokaliteten er avgrenset også nedenfor stien mot sjøen da det her finnes lignende, men noe karrigere vegetasjon. I beltet ned mot sjøen ble det påvist lakrismjeltsekkemøll (*Coleophora colutella*) som er knyttet til bladene på lakrismjelt. Verdien på denne lokaliteten er gitt på bagrunn av engmiljøet i første rekke. Den sårbare arten lakrisssekkemøll skal automatisk gi lokaliteten A verdi, men da denne planten kunn finnes i utkanten av lokaliteten og også utenfor det avgrensede området har vi valgt å ikke vekte dette funnet så høyt. Lokaliteten er totalt sett gitt verdi som Viktig (B verdi) med potensiale for høyere verdi dersom området blir skjøttet tilfredsstillende.

Hensyn og skjøtsel: Biotopen er preget av gjengroing og bør ryddes og så slås eller beites i etterkant. Løvoppslag samt buskvegetasjon bør fjernes. Dersom beite blir aktuelt er det viktig at det ikke settes på for tunge dyr som kan tråkke i stykker marka. Ask slår mye rotskudd så denne må kuttes ned jevnlig. Det går en større sti/vei gjennom området mot sjøen og opp til husene, samt et mindre tråkk gjennom engen og opp på kollen. En utvidelse av denne stien bør ta så lite plass som mulig (helst et enkelt tråkk) da enga har sine største kvaliteter i dette området. Ved inngjerding av området for beite bør en evt. sti legges rundt enga i øst eller vest.

262, Rosenholmen - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 09.10.2000:

Artsrike strandberg med mange sørlig og sørøstlige arter. God utforming av naturtypen, som har en stor populasjon av planten dragehode som nå begynner å bli sjelden i Indre Oslofjord. En av få lokaliteter hvor arten finnes på øyene i Bærum.

Hensyn og skjøtsel: Gravbergknappen som er innført kan med fordel forsøkes gjernet, men dette er antakelig vanskelig. Det er to store St. Hansbål på øya.

263, Gåsøya nordøst - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 09.10.2000:

Området ble befart av Kjell Magne Olsen 7. juni 2000. Viktig plantelokalitet og antakelig viktig lokalitet for mange varmekrevende insekter. Den innerste delen av tørrbakken er bebygd og ikke innlemmet i lokalitetsavgrensningen. Se karplanteliste. Lokalitetens utforming, størrelse og beliggenhet med potensial for et truet mangfold av insekter tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Normal ferdsel fra hyttenaboer er ingen trussel. Må ikke bygges ned.

264, Gåsøya Nordøst II - KYST OG HAVSTRAND, Strandeng og strandsump (Strandeng-forstrand/panne) - Verdi C

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 11.10.2000:

Området ble undersøkt av Kjell Magne Olsen 7. juni 2000. Lokaliteten har sin verdi først og fremst pga. forekomsten av strandrisp som er en sjelden art. bebygd del og hage er ikke vurdert som viktig. Lokaliteten vurderes å ha lokal verdi (C verdi).

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Området bør ikke bebygges ytterligere. Det bør vurderes beite eller slått for å opprettholde strandengverdiene.

265, Gåsøya Nord - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 11.10.2000:

Lokaliteten ble besøkt av Kjell Magen Olsen 7. juni 2000. Kun arealene vest for hytter ble vurdert som viktige selv om også disse er forholdsvis snau. Det ble gjort funn av bakkefiol. Se ellers karplanteliste.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør ikke bebygges ytterligere. Engene bør slås om mulig og planemateriale fjernes.

266, Gåsøya Nordvest - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 11.10.2000:

Lokaliteten ble undersøkt av Kjell Magne Olsen 7. juni 2000. Består av to små knauser med tørrbakkevegetasjon og noen små biter av strandeng. Det finnes store mengder med strandrisp. Se ellers karplanteliste. Områdene langs vestsiden av øya er ikke vurdert som viktige da hytter og hager dominerer.

Lokaliteten ble undersøkt sist av K. Bjureke 14.09.2002. Hun betegner strandenga og området rundt som meget botanisk verneverdig. Lokaliteten vurderes totalt sett som viktig (B verdi) på bakgrunn av de karplantefunn som er gjort og ut fra lokalitetens størrelse.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten må ikke bebygges. Det bør vurderes slått eller beite på lokaliteten.

267, Furuholmen v/Gåsøya - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 11.10.2000:

Holmen er ikke undersøkt, men plukket ut på bakgrunn av vegetasjonskartet til kommunen. Lokaliteten bør undersøkes senere da det ikke ble tid til dette i år 2000. Verdien er satt til svært viktig i følge føre var prinsippet.

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes slått eller beite på lokaliteten.

268, Mellomholmen - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 11.10.2000:

Holmen er ikke undersøkt, men plukket ut på bakgrunn av vegetasjonskartet til kommunen. Lokaliteten bør undersøkes senere da det ikke ble tid til dette i år 2000. Verdien er satt til svært viktig i følge føre var prinsippet. Holmen er med på kommunens viltkart og er vektlagt som viktig.

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes slått eller beite på lokaliteten.

269, Vestvik - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 11.10.2000:

Lokaliteten ble besøkt av Kjell Magne Olsen 6. juni 2000. Består delvis av kalktørrenger og delvis av en liten takrørskog inne i bukta i sør. Se karplanteliste. Lokaliteten vurderes ut fra karplantefunn, utforming og størrelse til å ha verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes slått eller beite på lokaliteten.

270, Ollebukta sør - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 11.10.2000:

Lokaliteten ble undersøkt av Kjell Magne Olsen 6. juni 2000. Strandlija videre nordøstover er også undersøkt, men denne er ikke prioritert som viktig i denne sammenhengen. Lokaliteten er derfor begrenset til det sørvestlige hjørne av Grimsøya. Lokaliteten er ikke undersøkt av Bjureke i 2003. Lokaliteten vurderes til å være viktig (B verdi) med utgangspunkt i registrerte karplanter og lokalitetens areal.

Hensyn og skjøtsel: Det må ikke bygges ytterligere i lokaliteten. Det bør vurderes slått eller beite på lokaliteten.

271, Ropern - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 11.10.2000:

Området ble befart av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen 31. mai 2000. Restområder av tidligere sammenhengende kalkstrandberg med krevende tørrbakkearter. Mindre lokalitet med en del innslag av furu på noe frodigere mark. Se karplanteliste. Rik karplantevegetasjon tilhørende truet vegetasjonstype gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Området må ikke utbygges ytterligere. Det bør vurderes slått eller beite på lokaliteten.

272, Kongshavn vest - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 11.10.2000:

-Naturtyper i Bærum kommune -

Kalkstrandberg med blodtopp og andre arter fra det typiske oslofjordelementet. Liten lokalitet som antakelig vil klare seg godt dersom den ikke blir bebygd eller ferdselvaner blir endret hos de som bruker området. Rik karplantevegetasjon tilhørende truet vegetasjonstype gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Området må ikke bebygges. Turvei som går gjennom biotop må ikke flyttes. Det bør vurderes slått eller beite på lokaliteten.

273, Kongshavn - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 11.10.2000:

Området ble observert på avstand av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen 2. juni 2000. Kalkrike strandberg/tørrbakker som ligger inne på private eiendommer. Til dels rike utforminger, men splittet opp av ulike bygninger og hageanlegg. Totalt sett en del areal med truet vegetasjonstype med stort potensial for å huse sjeldne og trua planter og tilhørende insektfauna., gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Områdene må ikke bebygges ytterligere. Det er gunstig med slått av engene og fjerning av for tett busk- og krattvegetasjon.

274, Lortbukta - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006: Lokaliteten ble besøkt av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen 2. juni 2000. Komplekst område som består av en gammel grov allè i vest, gammel grasmak med flere store og grove trær og en kalktørreng i sørøst. Grenser ned mot liten strand. Gamle husrester i biotopen. Variert område som innehar et rik planteliv og har potensiale til å huse et rikt insktliv og fungerer som viktig viltbiotop. Den sjeldne kvitfrytla ble funnet i grasenge mot veien. Den nordre delen av lokaliteten som ble avgrenset i 2000 er nå begygd. Gressene er justert i forhold til dette i 2006. Gjenværende arealer vurderes som viktige for biologisk mangfold og gis verdi B (viktig). Da det er de kystbundne delene med rike strandberg som står igjen er naturtypen endret fra parklandskap til slåttemark-tørreng.

Hensyn og skjøtsel: De gamle gressbakkene kan med fordel slått hvert eller annet hvert år. gresset må fjernes etter slått. Et gamelt gjerde langs allen bør fjernes.

275, Ropern øst - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 15.10.2000: Området ble undersøkt av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen 2. juni 2000. Typisk, forholdsvis frodig, tørrbakke med rik karplantevegetasjon. Se liste over karplanter. Lite område som er utsatt for tråkk, bygninger m.m. Lokaliteten er avmerket på kommunens viltkart. Rik karplantevegetasjon tilhørende truet vegetasjonstype gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Området ligger i have/park. Viktig å gjøre beboerne oppmerksomme på denne lille restflekken med frodig tørrbakkevegetasjon.

280, Ringsås Restaurant - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000:

Liten velholdt hagedam med liten salamander (2 larver). Det er nylig satt ut to fisker i dammen (Rinden & Eine 1993).

281, Bjerke - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000:

Nylig utvidet gårdsdam rett sør for låven med liten salamander (5 larver) og vanlig frosk (3 rumpetroll). Dammen er soleksponert og nærmest uten vegetasjon i vannet og langs breddene. Vannet var fortsatt uklart etter gravingen (Rinden & Eine 1993).

282, Stovivannet øst - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000:

Gårdsdam med stor (3 larver) og liten (2 larver) salamander. Dammen brukes som drikkevannskilde for sauer. Beboerne rensket opp dammen i 1992 (Rinden & Eine 1993).

283, Tandberg - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000:

Gårdsdam med store mengder (>50) larver av liten salamander (Rinden & Eine 1993).

284, Tolverudveien - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000:

Stor hagedam med ender. Ingen amfibier observert, men det er observert salamandere i dammen tidligere (Rinden & Eine 1993).

285, Torgholtet - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000:

Skogsdam (5x10 m) med tegn til begnende gjengroing. 1 voksen hann og en larve av liten salamander ble observert (Rinden & Eine 1993).

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Mudring bør overveies.

286, Grunnalsåsen øst - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000:

Myrtjern omgitt av hogstflater. Tre larver av stor salamander observert. (Rinden & Eine 1993).

Hensyn og skjøtsel: Ikke behov for skjøtsel

287, Bjerkoddveien - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000:

Hagedam (10x10 m). Vannstanden er senket etter at kartet er tegnet. Grunneier skal ha fått pålegg om å sikre dammen. En voksen liten salamander ble funnet (Rinden & Eine 1993).

Hensyn og skjøtsel: Dammen bør renskes opp.

288, Homannsvei - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000:

Stor hagedam med tett vannvegetasjon. Karrus og larve av liten salamander observert (Rinden & Eine 1993).

289, Ramstaddammen - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000: Velholdt hagedam. To larver av liten salamander (Rinden & Eine 1993).

290, Høvik søndre - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000: Delvis gjengrodd hagedam. Ikke undersøkt, men det ble observert to salamandere på Gamle Drammensvei ca. 150 meter fra dammen høsten 1993 (Rinden & Eine 1993).

Hensyn og skjøtsel: Mudring bør vurderes anbefalt.

291, Gamle Drammensvei 48A - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000: Lite steinsatt hagebasseng. 6-8 voksne individer av liten salamander samt noen egg observert (Rinden & Eine 1993).

292, Prestegårdsdammen - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000: Lite Velholdt hagedam. Det var i følge naboer store mengder salamandere i dammen før, men etter at det ble satt ut ørret er det langt sjeldnere å se salamandere. Det ble funnet fem larver av liten salamander i i dammen (Rinden & Eine 1993).

293, Arboretet Øverland - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000: Velholdt parkdam. Ca fem larver av liten salamander (Rinden & Eine 1993). Privatåperson har oppgitt at også stor salamander er tilstede i dammen.

294, Utsiktsveien - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* (Gårdsdam) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 21.03.2007: Tekst fra Blindheim et al. (2006): Stor velholdt hagedam omgitt av grantrær. Liten salamander var vanlig i dammen tidligere, men forsvant i følge grunneieren da det ble satt ut fisk i dammen på slutten av 80 tallet. (Rinden og Eine, 1993) Dammen ble undersøkt på ny i 2005 av Kjell Magne Olsen: Ganske grunn dam (10-30 cm) med mye løvfall og H2S i bunnsubstratet. Mye pollen på overflaten. Har tidligere vært karuss i dammen, men denne er nå borte. Det ble heller ikke påvist salamander eller øyenstikkere. Flere tuer med drønningstorr står rundt dammen. Det ble gjort funn av den rødlistede vannkalven Rhantus frontalis (DC). Arten er kun kjent fra Østlandet (Øf, Ak, He, Bu, Vf, Te). Dammen bør renses for å bedre bunnforholdene i dammen.

295, Øvrevoll - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000: Delvis gjengrodd dam (4x10 m hvorav 2x2 m vannspeil, maks 40 cm dyp. Ca. 10 larver av liten salamander. Velegnet til undervisningsformål (500m fra Steinerskolen), men bør restaureres (Rinden & Eine 1993).

296, Listuveien - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 19.10.2000: Nyutvidet, dyp gårdsdam (10x30 m). Lite vegetasjon langs breddene og i vannet. Syv larver av stor salamander (Rinden & Eine 1993).

316, Tanum kirke nord - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 09.11.2000:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim 4. august 2000. Rik edelløvskog som på sikt også vil utvikle mange kvaliteter knyttet til eldre skog. Alm-lindeskogen er alm, ask og lønn og det finnes nesten ikke gran i det hele tatt. Mindre mengder av bjørk, osp, rogn, selje, eik, hassel og lind. Skogen er flersjiktet med liten spredning. Det finnes få læger og gadd. En ask og en alm målte ca. 2 meter i diameter.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Skogen bør overlates til fri utvikling. Det er ikke behov for buffersoner.

317, Tanumveien - KULTURLANDSKAP, *Parklandskap* (Allé) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 09.11.2000:

Registrert av Terje Blindheim 4. august 2000. Deler av Tanumveien over Tanumplatået har mange styvede trær og utvokste store trær i kanten av veien. Det er viktig at styvede trær fortsettes og styves og at det ryddes under lyskrevende treslag for at disse ikke skal dø. Gamle trær er viktige biotoper for mange insekter, sopp og lav som har få andre levesteder.

Hensyn og skjøtsel: Trær og buskas som kommer opp under kronen må fjernes. Flere trær bør plantes på strekninger hvor trærne har blitt gamle. Døende og døde trær må få stå så lenge som mulig.

318, Tanumveien nord - SKOG, *Rik edellauvskog* (Or-askekog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 09.11.2000:

Frodig og rik edelløvskog med mye ask. En del død ved av små dimensjoner. Lite gran har etablert seg i biotopen.

Hensyn og skjøtsel: Skogen bør overlates til fri utvikling. bufferroner er ikke nødvendig.

319, Butterud vest - SKOG, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 09.11.2000:

Biotopen ble registrert av Terje Blindheim og Sigve Reiso 17. juli 2000. Skogen er flersjiktet med god spredning. Dominerende treslag er ask, lønn, osp og bjørk. Mindre mengder med gran (grove), gråor, hegg, rogn, selje, eik, hassel og lind. Noe død ved av flere treslag i flere nedbrytningsfaser, samt gadd av gran, bjørk og osp. Av andre nøkkelelementer kan nevnes rasmark, mye bergvegger, noen store steiner, hule trær av ask og lønn, styva asker, grove læger av osp. Totalt sett er denne kantonen mellom to jorder en av de best bevarte edelløvskogene i bærum og har enda stort potensiale til å utvikle viktige kvaliteter for biologisk mangfold.

Hensyn og skjøtsel: Skogen bør overlates til fri utvikling. Trær som faller på jordene bør legges inn i biotopen.

320, Endli S - SKOG, *Rik sumpskog* (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 22.11.2000:

Biotopen ble besøkt av Terje Blindheim og Sigve Reiso 17. juli 2000.

Fuktig løvbiotop på rik grunn. Rik sumpskog dominerer det meste av biotopen, men den sørvestlige delen nede i mindre dal hvor det går beitedyr er det rik edelløvskog av alm-linde type. Skogen er flersjiktet med god spredning. Ask, alm og gråor er dominerende treslag, men det finnes en del innslag av bjørk, svator, hegg og gran, noe mindre av selje, hassel og lønn. Av nøkkelelementer er det spredt med læger av løvtrær i alle nedbrytningsfaser. Det finnes kilder, en bekk, enkelte styva trær og store steiner. Biotopen har spredt hogstspor. Viktig biotop for hjortevilt og fugl.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling. Det kan godt foregå beite i skogen.

321, Snarøya skole - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten er sist besøkt av Terje Blindheim, Siste Sjanse i september 2006: Lokalitet med typisk kalktørrengvegetasjon, men som er ganske fragmentert av veiskjæring, veien opp til Snarøya skole og uteområde til skolen. Til tross for mye påvirkning er de gjenværende restene fine og bør være viktige også i undervisningssammenheng. Totalt sett en del partier med truet vegetasjonstype med rik karplanteflora gir verdi som viktig (B verdi).

Lokaliteten er viktig for varmekjære sørlige planter som kun finnes rundt indre Oslofjord.

Hensyn og skjøtsel: Kratt som kommer opp langs veien kan med fordel ryddes bort.

322, Brunkollen sør - SKOG, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 22.11.2000:

Biotopen ble undersøkt av Terje Blindheim 18. juli 2000. Biotopen er grandominert og flersjiktet med god spredning. Furu, osp, og lønn er stedvis godt representert, mindre innslag av bjørk, rogn, selje og hassel. Det ble også registrert barlind i biotopen. Det finnes en god del læger av gran i tidlige nedbrytningsstadier noe mindre i seine stadier. Det ble registrert gadd av gran, furu og osp og noe læger av løvtrær i alle nedbrytningsstadier. De største granen målte 60 cm i diameter, 40 cm for osp og opp til 70 cm for furuene som står på en kalle vest i biotopen. Biotopen inneholder en del bergvegger, samt noe rasmark, store steiner og litt hengslav på trær. Enkelte læger av gran og osp var grove. Biotopen inneholder enkelte gamle hogstspor.

Hensyn og skjøtsel: Buffersoner er inkludert i biotopen. Ikke-hogst.

323, Søndre Stovi - KULTURLANDSKAP, *Parklandskap* (Allé) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 22.11.2000:

Lokaliteten ble undersøkt av Terje Blindheim og Sigve Reiso 17. juli 2000. Det står flere store grove styvingstrær av ask langs veien. Disse er delvis hule og delvis mosedekt. Det vokser store mengder bleikdoggnål på enkelte av stammene. Den gamle hagemarka i på vestsiden av

-Naturtyper i Bærum kommune -

veien er også tatt med i denne biotopen. Det er gunstig om det er mulig å få til beiting eller slått her og få ryddet noe kratt og styvet trær. (Sett-inn-referansen-her).

Hensyn og skjøtsel: Trærne bør styves for at ikke krona skal bli for stor og tung og dermed vindutsatt. Det bør plantes flere trær der alléen er i ferd med og tynnes ut. Hagemarka bør beites eller slås.

324, Tanum Kirke - KULTURLANDSKAP, *Parklandskap* (Kirkegård) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 22.11.2000:

Kirkemurer og gamle trær knyttet til slike kan være viktige levesteder for mange arter av lav, moser, insekter og sopp.

Hensyn og skjøtsel: Trærne bør få utvikle seg og bli gamle. Kirkemuren bør få stå i fred da mange arter av lav og moser kan etablere seg på slike gamle steinmurer.

379, Selskjær - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Midtpartiet av øya består av velutviklet rik kalktørreng med mye engnellik, samt aksveronika, hjorterot, knegras og knoppurt m. fl. På østsiden finnes en mindre strandeng, mens det på andre strandnære områder er guanovegetasjon som på Alv (Bjureke 2007). Lokaliteten vurderes som viktig (B verdi) på bakgrunn av karplantefunn og potensiale for truede insekter. Se Bjureke (2007) for funnstendig beskrivelse.

Hensyn og skjøtsel: Ingen tiltak nødvendig. Kun en mindre forekomst av gravbergknapp (Bjureke 2007).

385, Østern - FERSKVANN/VÅTMARK, *Viktig bekkedrag* (Parti som binder sammen andre naturmiljø) - Verdi A

Generelt: Områdebeskrivelse oppdatert av Biofokus mars 2008:

Lokaliteten utgjør en markert bekkeløft på marin leire, omgitt av dyrket åker. Treslagsvariasjonen er stor, med rikt innslag av edle løvtrær som alm, lønn, ask, hassel og svartor, samt boreale løvtrær som hegg, bjørk, selje, rogn, gråor og osp. Løvtrærne er for det meste forholdsvis unge, med brysthøydiameter opp til 30 cm, men enkelte grove hasselkloner med enkeltstammer på opp til 20 cm inngår. Det er innslag av enkelte graner, opp til 50 cm. Busksjiktet inneholder arter som krossved, hassel og leddved, samt rødhyll og rognasal på lysåpne steder. Feltsjiktet er artsrikt på karplanter med kranskonvall, skogburkne, storklokke, skogsnelle, skjellrot, tveskjeggveronika, rød jonsokkblom, bringebær, trollurt, lundrapp, brunrot, skogsalat, humle, løkurt, tyrihjelms, hvitmaure og beitesveve. Partier har mer preg av lågurtsskog, med liljekonvall, markjordbær, tveskjeggveronika, hengeaks, suphaukeskjegg, og teiebær. I fuktige, flatere deler av området er det partier med flommarksskog, med gråor og noe bjørk i tresjiktet og mye strutseving i feltsjiktet. Her danner bekken halvøyer som trolig oversvømmes i flomperioder. Andre arter som inngår her er humle, sløke, mongolpringfrø, skogstjerneblom, vendelrot, villrips, bekkeblom, skogsivaks og gulldusk. Blærestarr (EN) vokser flere steder langs bekken. Et parti midt mellom Griniveien og Ankerveien er et flatt område som tidligere har vært bunnen av en dam. Her dominerer i dag skog- eller vassrørkvein, med innslag av skogstjerneblom, mjødurt, skogsivaks, hundekjeks, og fredløs, og med en klynge med svartor. Det vokser også noe blærestarr i dette området. Et ospedominert parti med ca. 10 trær (25–40 cm bhd) inngår i nedre del. Rett syd for Ankerveien vokser en av de innførte artene park- eller kjempeslirekne. Mongolspringfrø og skvallerkål er også innførte arter. I lysåpne kanter av området vokser ugrasspreget vegetasjon med russekål, kanadagullris, valurt, rødhyll og gullregn. Pelsblæremose (VU) ble funnet på flere trær. Området er trolig viktig for småfugler. Flere arter ble observert syngende. Gjennom sommeren ble det fanget invertebrater ved hjelp av stangsil og en Malaise-felle i og ved bekken nedenfor Østern gård. Ingen rødlistearter og heller ingen arter nye for Akershus ble funnet - med forbehold om tovinger/biller/veps. Faunaen i området er imidlertid artsrik. Lokaliteten vurderes som heterogen, rik og med god treslagsblanding. Funn av en sterkt truet art (blærestarr) tilsier verdi A, svært viktig.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling. Parksilrekne ved veien i nord bør bekjempes.

387, Kalvøya midtre Ø I - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Kalkrike strandberg med rik karplanteflora. Trolig flere rødlistede arter av karplanter og insekter. Gitt verdi som viktig (B verdi) på bakgrunn av truet vegetasjonstype.

388, Kalvøya midtre Ø II - SKOG, *Kalkskog* (Tørr kalkfuruskog) - Verdi B

Generelt: Rik kalkfuruskog av samme type som er vernet. Noe slitasje rundt stier. Ingen kjente artsregistreringer.

389, Kalvøya, badebukta N - SKOG, *Kalkskog* (Tørr kalkfuruskog) - Verdi B

Generelt: Rik kalkfuruskog av samme type som lenger sør. Rik vegetasjon og ganske grov og gammel skog. En del slitasje knyttet til ferdsel. Verdier på hele øya knyttet til insekter, karplanter og markboende sopp. Verdien vurderes som viktig (B verdi). Ytterligere undersøkelser er ønskelig.

390, Borøya SV - KYST OG HAVSTRAND, *Strandeng og strandsump* (Hevdet med beite) - Verdi A

Generelt: Hele beskrivelsen er hentet fra Bjureke (2007): På sørsiden små fragmenter av strandengvegetasjon; med et teppe av strandkryp (*Glaux maritima*) og saltsiv (*Juncus gerardii*). Interessante arter: tusengylden (*Centaureum littorale*), ca. 60 blomstrende individer i 2003, engrødtopp (*Odontites vulgaris*), saltbendel (*Spergularia salina*), småtorskemunn (*Chaenorhinum minus*) og nonsblom (*Anagallis arvensis*). Noe høyere opp på de relativt vegetasjonsfattige strandbergene vokser bl a stjernetistel (*Carlina vulgaris*), gul gåsblom (*Anthemis tinctoria*) og hestehavre (*Arrhenatherum elatius*). Stjernetistel vokser spredt over hele den sørøstlige ryggen og skråningen ned mot vannet.

Funn av direkte truet art gir verdi som svært viktig (A verdi) til tross for at området er lite og til dels en del påvirket.

Hensyn og skjøtsel: Det er viktig med hevd av området dersom verdiene skal kunne ivaretas i fremtiden.

393, Glitterudammen - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi B

Generelt: KMO fyller inn på det generelle:

NOF har kartlagt totalt 131 arter i tilknytning til området, men området har ikke en særlig viktig funksjon for alle disse. Totalt 56 arter er sett hekkende, de viktigste av disse er lagt inn i basen, totalt fire rødlistearter. Hele 8 forskjellige sangere hekker i tilknytning til lokaliteten.

Hensyn og skjøtsel: Beite bør gå helt ned i dammen.

399, Kalvøya, Blinkenrabben Ø - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble kort befart av Terje Blindheim 23. august 2002. Teksten under er hentet fra Blindheim (2002) og gjelder alle de registrerte kalkrike engene på øya. Finnes i overgangen mellom skog og skrinnere strandberg, men er mest utbredt på flatere partier litt inne på øya. Her vokser aksveronika, blodstorkenebb, hjorterot, åkermåne m. flere. På fuktigere og frodigere steder er det områder med mjødurt og noe tistler. Flekker med krattsamfunn finnes også. Viktige områder for en rekke sopp (se liste under) og insekter i tillegg til den rike karplantefloraen. Sansynligheten for at disse engene huser arter som er sterkt truet i nasjonal målestokk er stor. Verdien er likevel satt til viktig da engene ikke hevdes i dag.

Hensyn og skjøtsel: Skjøtsel og hensyn: De større engarealene bør slås i slutten av juli. Plantematerialet bør fjernes. Dette bør gjøres for å hindre gjengroing på sikt. Furu er allerede på god veg opp i mange deler av engene. Engene må ikke gjødsles.

405, Bjerkholmen - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten ble befart av Kristina Bjureke i juli 2002. Kalkrik tørreng dominerer området, men det er ike kalkberg i nord, strandeng i vest og en del krattsamfunn spredt. Lokaliteten er i gjengroingsfase etter tidligere beite/slått. En rekke sjeldne og truede karplanter er påvist. Trolig meget viktig område også for insekter. Artslistene er ikke utfyllende. For mere informasjon se Bjureke (2007). Bjureke bedømmer den sørlige delen av holmen til å være av nasjonal verdi (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det bør settes i verk tiltak for å fjerne syrin og søtkirsebær som sprer seg og fordriver opprinnelig vegetasjon. Gravbergknapp er kun sparsomt forekommende.

408, Borøya S - Skog, Kalkskog (Tørr kalkfurskog) - Verdi B

Generelt: Hele beskrivelsen er hentet fra Bjureke (2007): Østsiden av øya, en langstrakt rygg fra SV til NØ, med kalkfurskog på høyere/liggende områder, og krattvegetasjon på den relativt bratte siden mot havet.

Lys og luftig furskog med stor mangfold av gras, som hjertegras (*Briza media*), hengeaks (*Melica uniflora*), knegras (*Danthonia decumbens*), smyle (*Deschampsia flexuosa*), engkvein (*Agrostis capillaris*), enghavre (*Avenula pratensis*) og hundegras (*Dactylis glomerata*). Ellers tyttebær (*Vaccinium vitis-idaea*), blåveis (*Hepatica nobilis*), gullkløver (*Trifolium aureum*) og flere forvillede *Cotoneaster*-arter som sprikemispel (*Cotoneaster divaricatus*) og blankmispel (*C. lucidus*).

Kalkfurskogen vurderes som viktig (B verdi).

412, Haugskollen - Skog, Rik blandingsskog i lavlandet (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 10.12.2000:

Lang sørøstvendt skråning med mange ulike miljøer som granskog, kalkberg og alm-lindeskog i rasmarek. Stedvis høyt innslag av død ved av gran. Stort potensiale for varmekjære insekter knyttet til død ved. Dimensjonene på trærne var små, noe som tyder på skogsdrift i forholdsvis nylig tid. Biotopen har stort potensiale til å huse et arts mangfold som er knyttet til varmekjære forhold og en rik berggrunn. Avmerket som viltbiotop. Korsmo har beskrevet kort fire områder av edelløvskog i skråninga som han betegner som verneverdige. Totalt ca. 15 daa (Korsmo 1974). Denne typen skråninger med stor solinnstråling og høyt løvinnslag er ofte viktige vinterbeiteområder for hjortedyr.

Hensyn og skjøtsel: Området bør i størst mulig grad overlates til fri utvikling.

413, Lomma øvre - FERSKVANN/VÅTMARK, Viktig bekkedrag (Bekk i intensivt drevet jordbrukslandskap) - Verdi A

Generelt: Lokalitetskrivelse siste oppdatert av Biofokus 20. mars 2007: Stor samlelokalitet for Lomma fra Glitteruddammen og til markagrensa, samt et stykke oppover sideelven Vesleelva. En rekke områder som tidligere var med innenfor denne lokaliteten er skilt ut som egne naturtypelokaliteter. Her er beskrevet de generelle kvalitetene ved elva og dens kantsoner som ikke er beskrevet i egne lokaliteter. Lomma øvre er både viktig viltområde og en viltkorridor samtidig som det er stort potensiale for å huse organsimegrupper som moser, sopp, lav og insekter. På en del steder hvor det i dag ikke finnes kantsoner langs vassdraget er det ønskelig at slike opprettes. Viltregistreringene knyttet til denne lokaliteten har en større utbredelse enn naturtypelokaliteten. Nedenfor følger utdrag fra viltrapporten:

Verdi for viltet

Det går flere trekkveier for elg i området. Langs vassdraget er det helårsbiotoper for rådyr. Deler av strekningen er jaktområde for flere arter av flaggermus (Gjerde m.fl. 1996). Fuglelivet er rikt og omfatter bl.a. spurvefugl, spetter og ender. Det er potensielle jerpebiotoper i øvre deler av vassdraget. Fossekall og vintererle hekker flere steder. Opplysninger er i hovedsak hentet fra viltkart for Bærum (Fylkesmannen i Oslo og Akershus 1989 og 1998).

Undersøkelser av bunndyrfaunaen i området nord for Skollerudveiens kryssning av Lomma avdekket at det er rikt med elvemusling i dette området (Olsen og Reiso 2005). Nye undersøkelser av Enerud i 2006 påviste arten og det er trolig snakk om samme populasjon (Enerud 2006). Elvemusling er en sårbar (VU) art i henhold til den norske rødlista. Arten finnes trolig videre nedover og oppover i vassdraget. Lomma må betegnes som en rik lokalitet med tanke på å huse ferskvannstilknyttede insekter og andre invertebrater. Enerud (2006) skriver videre om tilstand og utfordringer knyttet til elvemusling i vassdraget: Elvemuslingbestanden i Lomma var preget av eldre individer (forgubbing), og tegn til rekruttering i de senere år ble ikke funnet. Det er viktig i forvaltningssammenheng å kunne angi faglig verneverdi av en bestand. Henriksen m.fl. (1997) har utviklet en metode for å kunne vurdere den faglige verdien knyttet til en bestand av elvemusling. Lomma vil etter de kriteriene få 4 poeng og havne i klasse1 - verneverdig. Det kan være flere årsaker til at elvemuslingbestanden har gått tilbake i Lomma. For mange år tilbake var det nok vanlig med gode elvemuslingbestander i alle vassdrag under marin grense i Osloområdet. I Lomma bar vannkvaliteten preg av å være forurenset med tilførsel av illeluktende spillvann fra flere bedrifter langs elva. Vi fant også død fisk (stingsild) flytende nedstrøms brua. Elvebunnen var også betydelig nedslammet som følge av erosjon fra landbruket. Vi så noen få ørret(15-25 cm) på

-Naturtyper i Bærum kommune -

strekningen. Elvemuslingen er avhengig av ørret eller laks for å kunne gjennomføre en vellykket livssyklus. Det er antatt at tettheten av ettårig fisk må være større enn fem individer pr. 100 m² i mai/juni når glochidiene(larvene) slipper seg løs. Andre estimater sier at tettheten må være 10-20 fisk pr. 100 m² til sammen av alle årsklasser, men dette forholdet mellom fisk og musling er ikke godt nok undersøkt.

I Lomma er det viktig å få kontroll med alle utslipp til elva som kan forurense vassdraget. Det er også viktig å beholde eller plante til kantvegetasjon for å redusere erosjon og tilslamming av elvebunnen. Vannføringen bør være stabile og god med flomperioder som rensker opp av og til. Ved lav vannføring vil elvemusling og andre ferskvannsorganismer være spesielt utsatt ved forurensning og andre inngrep.

I forbindelse med kartlegging av Sandviksvassdraget i 2007 ble det innsamlinger særlig av insekter ved Guribysaga: På en liten tange ved evja sørvest for Nedre vensås sto det i perioden 13. juni til 7. september 2007 et malaisetelt (insektfelle). Denne ble tømt/sjekkert tre ganger (18. juli, 9. august og 21. august), men området var sterkt rammet av flom i flere perioder, og hele eller deler av fangsten gikk tapt ved et par anledninger. I tillegg ble det 13. juni, fra veien og ned til evja, samlet inn dyr fra selve elva og langs elvebredden ved hjelp av håndplukking, sommerfuglhåv og stangsil. En hunn av den kritisk truede vårfluearten *Lype reducta* (CR) lå i fella 18. juli. Arten er ellers kun kjent fra et funn av en hann i Buskerud i 1988 (Andersen m.fl. 1993), skjønt Bækken (2003) nevner et sannsynlig funn fra Sognsvannsbekken i Oslo og K.M. Olsen (BioFokus) har tatt arten i Verpelva i Re, Vestfold (samt flere steder i Sandviksvassdraget i 2007). Hårvingsmyggarten *Symmerus annulatus* (EN) er knyttet til edelløvsogksområder, og har fem kjente norske lokaliteter (Gammemo og Rindal 2006, Kjærandsen og Jordal 2007), hvorav de fleste kjente befinner seg i pressområder for utbygging, hogst og annen menneskelig aktivitet. Slektingen *Symmerus nobilis* (EN) har samme økologi og står overfor de samme trusler, men har bare fire kjente lokaliteter i Norge (Gammemo og Rindal 2006, Kjærandsen og Jordal 2007). I tillegg til det nevnte er begge disse *Symmerus*-artene funnet i Lommedalen i denne undersøkelsen. Beris morrisii? ____ Kortvingearten *Deleaster dichrous* er en sjelden kortvingeart som bare er kjent fra noen få lokaliteter i Norge. Den lever i tilknytning til vann og er blant annet kjent fra elvebredder. Svermer om natten (blir tiltrukket av lys) og har et bortgjemt levevis. Ett eksemplar ble tatt i perioden 18.VII-09.VIII.2007. Snutebillen *Hypera rumicis* står som nær truet (NT) på rødlisten. Denne snutebillen er tilknyttet åkerkanter (knyttet til syre/høymole og slirekne) og er funnet en rekke steder i hele Sør-Norge og opp til sørøstre deler av Nordland. Svært få nyere funn tyder imidlertid på kraftig tilbakegang, men årsaken til dette er noe uklar. Denne ble funnet i ett eksemplar sammen med foregående art. Ellers ble det både i fellen og ved manuell innsamling funnet en lang rekke arter, men ingen av disse er spesielt nevneverdige. I den lille evja er det store mengder vasspest. Også på motsatt side av elva, noe lenger sør, er det to-tre antydninger til små evjer. Kun den sørligste av disse, ved 32VNM82354903, har kvaliteter som naturtype-element, men bortsett fra svevemyggen *Chaoborus pallidus*, som nylig ble funnet for første gang i Norge (Olsen og Abel 2003), og senere er funnet på fem steder, hvorav to i Bærum, ble ingen spesielt nevneverdige arter funnet. Noe kjempebjørnekjeks finnes også i området. Rødlisterarten alm (NT) finnes i området.

Konklusjon/forvaltning

Lomma er en viktig landskapsøkologisk korridor i et intensivt drevet kulturlandskap. Sammen med Sandvikselva/Isielva danner Lomma en sammenhengende korridor fra sjøen til marka. Inngrep som fragmenterer grøntkorridoren må unngås. Arealer som ligger i tilknytning til andre registrerte lokaliteter er særlig viktige. Funn av elvemusling, sterke viltinteresser og en generelt rik ferskvannsf fauna tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: De kantonene som finnes langs elva i dag skal i størst mulig grad overlates til fri utvikling. Der det ikke finnes kantsoner bør det opprettes slike. Det er kartlagt forholdvis lite kjempebjørnekjeks i denne delen av vassdraget. Det bør prioriteres høyt og fjerne de få populasjonene som finnes før disse spres til hele lokaliteten.

416, Kjørbo II - KULTURLANDSKAP, *Parklandskap* (Park) - Verdi B

Generelt: Parklandskap med store, gamle trær. Dominerende treslag er alm (30 %), ask (10 %), lønn (15 %), lind (10 %), bøk (10 %) og bjørk (10 %). Ellers innslag av eple, selje, hestekastanje, sommereik, rogn, blodbøk og lerk. 15 almetrær er grove, største diameter i brysthøyde (dbh.) er 160 cm. 10 lindetrær er grove (største dbh. 130 cm). Store dimensjoner finner vi også av selje, eik, bøk, bjørk, ask, lønn og blodbøk. Ingen hogstspor er å se i området, men noen få trær er styva. Trærne er ulikaldrede. Bunnvegetasjonen består hovedsakelig av gressplen, ingen flere sjikt.

Kjempebjørnekjeks: En bestand av kjempebjørnekjeks. Den tette delen av denne er slått med ljà. Den middels tette delen av denne bestanden er står og sprer seg med en 7-8 store fertile individer.

Verdi: Verdien er satt til B da trærne mangler lav og mose. Dette er en følge av forurensning fra E18 og vil kunne komme tilbake dersom denne reduseres (Friis et al. 2004).

Hensyn og skjøtsel: Fjerning av kjempebjørnekjeks

Inntil tre meter høy skjermplante med etsende Arten spres typisk langs korridorer som vassdrag og t-banelinjer. Finnes den i et vassdrag/langs en t-banelinje må hele vassdraget/ strekningen betraktes som infisert. Hele strekningen bør derfor gåes over når planten skal fjernes. For å bli kvitt planten må hvert individ graves opp. Videre må lokaliteten befares hvert år i 7-8 år fremover for å kontrollere for ny spiring og grave opp disse individene. (Bård Brede pers. komm.)

All kjempebjørnekjeks bør fjernes!

1. Kartlegg arten i hele kommunen (gjøres lettest om høsten når store fertile individer er lett synlige)

2.Fjern arten (hver år i 7-8 år, gjøres lettest om våren når planten er liten)

Dette bør gjøres så fort som mulig! Ellers vil problemet øke eksponentielt.

417, Kjørbo I - KULTURLANDSKAP, *Parklandskap* (Allé) - Verdi B

Generelt: Allé ved Kjørbo med store gamle trær av alm, lønn og lind. En gammel hul lind med grov sprekkebark måler nær en meter i diameter. Avgrensningen er gjort etter trekrone, da dette tilsvarer røttens omfang. Gamle trær er viktige for en rekke arter av sopp, lav og særlig insekter. Spesielt hule trær er viktige for mange insekter.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Verdien er satt til B (viktig) da de er rimelig grove og ett av trærne har utviklet hulrom. Dersom forurensningen fra E18 avtar vil dette gjøre trærne mer egnet som levested for lav og moser som er følsomme for luftforurensning (Friis et al. 2004).

Hensyn og skjøtsel: Trærne bør pleies på en måte som gjør at de kan leve lengst mulig. Skjøtsel med kutting av enkeltgreiner, høyt stammekutt dersom det er helt nødvendig pga. fare for trevelt.

418, Hamang 1 - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: I skråningen mellom Bærum sykehus og Hamang ligger er ganske stort gjenværende biotop i et ellers hardt utnyttet område. Ned mot veien er det nesten utelukkende rike hasselkratt. Flere treslag kommer inn nærmere sykehuset, blant annet en stor andel alm, ask og lønn. Det kommer også noe innslag av gran, bjørk, morell og rogn. Skogen er flersjiktet, men med liten spredning. Biotopen har middels mengde hogstspor, men en god del ved ligger igjen i biotopen, særlig av hassel. Disse hogstsporene er relativt ferske. Flere trær har rotvelta og det finnes gadd av gran.

Skogen er forholdsvis ung men har likevel en variert alderssammensetning og med naturlige glenner. Området bærer preg av å ha vært utnyttet kulturmark i tidligere tider. Undervegetasjon rommer en del krevende arter som storklokke, kranskonvall, storkonvall, liljekonvall, blåveis, hengeaks, kratthumleblom, vårerteknapp, mjødurt, krossved og leddved. I tillegg finnes den hesynskrevende (DC) soppen granrustkjuke som vokser på en lite nedbrutt granlåg rett ved hovedstien.

Stedvis og særlig på kolle i vest finnes litt engpreget vegetasjon med tveskjeggveronika, prikkperikum, kransmynte og hvitmaure. Området må regnes som en viktig viltbiotop for spurvefugl da det er av en hvis størrelse og består av rik løvskog som også har innslag av fuktige partier med potensielt god insektproduksjon.

Det finnes en del hageavfall i kantene av området i møte med bebyggelsen. Denne typen avfall kan være en trussel i forhold til spredning av fremmede arter / endring av den naturlige artssammensetningen i området.)

Verdi: Alle rike edelløvskoger er viktige. Funn av rødlistearten granrustkjuke (DC) og områdets funksjon som viktig viltbiotop tilsier også B verdi.

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for særskilte skjøtselstiltak for å bevare områdets verdi som skogbiotop. Området har flere stier som kan holdes åpne uten at dette i stor grad går på bekostning av biologisk mangfold verdiene.

419, Kjørbo IV - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi A

Generelt: Denne biotopen grenser helt inntil biotopen på den store kollen (Kjørbo II), men skiller seg fra denne ved å ha større dominans av edelløvtrær og innslaget av edelgran er langt mindre, selv om den finnes spredt. Vegetasjonstype er alm-lindeskog (D4a). Hassel, lind, ask og lønn er de viktigste treslagene. Biotopen rommer tre grove asketrær og en meget grov bjørk. Oppe på kollen ligger ei svær askelåg som er tett bevokst med den vanlige sopparten fløyelskjuke (*Trametes pubescens*) Lokaliteten har mye grove løsmasser som det ikke vokser så mye i.

Der jordsmonnet er tykkere finnes en del krevende arter som blåveis i store mengder, liljekonvall, kantkonvall og leddved. Soppfloraen er rik med typiske arter for lågurskog og kalkskog. I skrentskog opp mot privat bolighus vokser lind og hassel. Her ble det trolig gjort funn av sopparten *Cortinarius cesiocinctus* som ble nybeskrevet for Norge for noen år siden og dermed ikke vurdert for rødlisten eller gitt norsk navn. Arten er imidlertid sterkt knyttet til kalklindeskog som er en truet naturtype.

Verdi: Alle rike edelløvskoger og spesielt kalklindeskoger skal vurderes som svært viktige etter DN håndbok 13. Biotopen er lite påvirket av fremmede arter og har rik bunnevegetasjon av typiske kalkarter og karplanter. I tillegg er det gjort funn av en sjelden soppart. Verdien er derfor satt til Svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Edelgran finnes spredt og bør fjernes før den får større forfteste

420, Løkkeåsen nord - Skog, Kalkskog (Kalkgranskog) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten er avgrenset på Løkkåsens nordside og utgjør den grandominerte delen av Løkkåsen. Biotopen utviser stor variasjon over korte avstander. Denne nordvendte og forholdsvis fuktige skråningen er preget av smårygger/terrasser som skaper variasjon i fuktighetsforholdene og dermed også i vegetasjonen. Hovedpreget på skogen er kalklavurtskog (B2), men det kommer inn or-askeskog i søkkene, med en særlig fin utforming helt nede ved turveien hvor det er et litt større område med ren or-askeskog. På brinkene hvor det er noe tørrere enn nedenfor bergene står det en blanding av lind, hassel og furu, mens gran og ask er vanligere nedenfor kantene. Gran er klart det dominerende treslaget og stedvis finnes rene granskoger med undersjikt av hassel. Her er typisk bunnsjikt etasjemose med tyttebær, blåveis og teiebær, samt spredte innslag av andre løvtrær og noe furu. I lokaliteten finnes spredt med rogn, selje, osp, bjørk, lønn, gråor og alm. Skogen er flersjiktet med god spredning. Det er få yngre hogstspor i biotopen og ellers lite nyere inngrep. Uvanlig for denne skogtypen er den store mengden med død ved av gran. Til dels grove læger i ulike nedbrytningsstadier finnes spredt i større deler av biotopen. Majoriteten av stokkene er lite nedbrutt og vedboende arter som granrustkjuke og rynkeskinn finnes spredt. Den vedboende soppen dråpekjuke, som er en meget sjelden art i skandinavia (rødlistet som sårbar i Sverige, ikke funnet naturlig i Norge da rødlisten ble laget), ble funnet på et grovt granlæger. Av andre nøkkelementer finnes høgstubber av gran og gadd og død ved av gråor og kalkrike bergvegger dekket av kalkkammose. Av karplanter kan nevnes krossved, tyssbast, myske, kratthiol, skogsvinerot, kranskonvall, trollbær, liljekonvall, leddved, storkonvall, blodstorknebb, teiebær, kantkonvall, breiflangre, gul lerkespore og bakkefiol. Andre spesielle arter er krusfagermose i fuktige miljøer, kalkkammose på nesten alle berg, hvit tømmermose og kjøttkjuke på granlæger. Det er registrert en rekke kalk og lågurt tilpassede markboende sopp som: fagerbrunpigg, rødflekket vokssopp, duftslørsopp, galleslørsopp, gyllenbrun slørsopp, knollslørsopp, reddikmusserong, skjeggmusserong, såpemusserong, kongesjampinjong, duftvokssopp, gul-brun vokssopp og silkemusserong. Av marklevende sopp som er rødlistet er det funnet: svartflekket vokssopp (DC), praktrødsivesopp (E), dueblå slørsopp (V) og bananslørsopp (V).

Verdi: Større og velutviklede utforminger av kalkskoger, samt lokaliteter med forekomst av rødlistearter skal regnes som svært viktige. Biotopen er velutviklet og inneholder flere rødlistearter. Den bør derfor klassifiseres som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Skjøtsel/hensyn: Områdets kvaliteter er ikke avhengig av spesiell skjøtsel for å ivaretas. Fri utvikling med fornyelse av gamle trær og liggende og stående død ved er positivt.

421, Jongskollen - Skog, Kalkskog (Tørr kalkfuruskog) - Verdi A

-Naturtyper i Bærum kommune -

Generelt: Østside av kolle med sammenhengende område med frisk kalkfuruskog, rik edelløvskog og kalklindeskog i et ellers tett utbygd område. Biotopen er topografisk variert med flere smådaler avgrenset av krappe rygger i øst-vestretning. De nedre delene mot garasjeanlegget til forsvaret er meget bratte, mens det i smådalene vest i biotopen har flattere terreng. Vegetasjonen gjenspeiles i terrengvariasjonen med rikere løv og granskoger i dalene på frodigere mark, mens linde/hasselskoger og kalkfuruskog dominerer på skrinne mark i bratthellingene og på kollene. Vanlige karplanter er liljekonvall, teiebær, blåveis, markjordbær, hengeaks, rødflangre, storkonvall, skogsvevearter, tyssbast, kranskonvall og dvergmispel. Løvtrær som bjørk, rogn, ask og lønn forekommer spredt. Skogen er flersjiktet med god spredning, men områder med mer ensjiktet skog forekommer. Gamle trær av furu, lind og hassel forekommer spredt. Langs ryggene finnes eksponert kalkberg med en rik moseflora. Liggende og stående død ved finnes spredt, men sparsomt, av flere ulike treslag og i ulike nedbrytningsstadier. Skogen er forholdsvis lite påvirket i nyere tid, men bærer stedvis preg av at gran har vært hogd ut enkelte steder for 20-40 år siden.

Kantvegetasjon mot boligområdenes friarealer er noe mer slitasjepreget enn ellers i biotopen.

Når det gjelder arts mangfold har vi gjort særlig mange interessante funn i den sørlige østvendte skrenten som nesten utelukkende består av lind, hassel og noe gran. Her finner vi igjen mye av det samme arts mangfoldet som tidligere er beskrevet for kalklindeskogen i Løkkåsen. Av rødlistede mykorrhiza arter ble det gjort funn av hasselvokssopp (R), bananslørssopp (V) og kanarigul slørssopp (DC) i dette området. I tillegg ble rustkjuke (DC) funnet på død ved av lind. Videre nordover langs garasjene finnes et lignende miljø med mye hassel en del lind og blanding av gran og furuskog. I dette området ble det gjort funn av begerfingersopp (DC) på ospelåg, Rynkeskinn (DC) på granlåg, samt at kjempeslørssopp (E) ble funnet på i to områder under hassel rett bak garasjeanlegget. På den østlige kollen (øst for garasjene) ble det på toppområdet, som består av linde-hasselskog, gjort funn av en stor populasjon med kjempeslørssopp, samt av den rødlistede gullkremien (DC).

Verdi: Alle kalkskoger skal regnes som viktige. Når det her i tillegg er funnet en rekke rødlistearter som til dels er meget sjeldne bør området få verdi som svært viktig (A verdi) (Friis 2004).

Hensyn og skjøtsel: Et gjerde går tvers gjennom biotopens nedre deler og stenger for allminnelig ferdsel.

422, Jongskollen N - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi C

Generelt: Liten inngjerdet knaus tett opp til jernbanen. Skogknausen kan karakteriseres som rik edelløvskog med innslag av furu. Dominerende treslag er ask, lønn, hassel og furu. Også innslag av bjørk, rogn, eik og morell. Skogen er flersjiktet med god spredning. Noe død ved finnes selv om biotopen er liten. Det er middels antall hogstspor. Undervegetasjon med en del krevende arter som bergmynte, lakrismjelt, hengeaks, kantkonvall, dvergmispel, svarthyll, markjordbær, liljekonvall, leddved, blåveis og marianøkleblom. I et hjørne står et telt som ser ut til å være relativt permanent plassert. Det har en god del søppel rundt (uteliggerplass?).

Alle kalkskoger og alle rike edelløvskoger regnes som viktige. Da denne er svært liten og en del påvirket er den gitt verdien C.

Hensyn og skjøtsel: Det er ikke behov for særskilt skjøtsel for å ivareta de biologiske kvalitetene knyttet til biotopen.

423, Kjorbokollen - Skog, Kalkskog (Tørr kalkfuruskog) - Verdi C

Generelt: Liten gjenværende kalkskog i et svært tett utbygget område. P-plass og boliger er bygget på knausen. Vegetasjonstypen er en blanding av kalklågurtskog (B2) og alm-lindeskog (D4). Skogen består hovedsakelig av lind, hassel, eik og furu med noe innslag av rogn. Den er flersjiktet med god spredning. Skogen har variert alderssammensetning med naturlige glenner. Biotopen har lite død ved. Undervegetasjon med en del krevende arter som liljekonvall, teiebær, bergmynte, markjordbær og hengeaks. Det er spredt med stubber i hele biotopen. En flaggstang er dessuten satt opp. En del kanadagullris, innslag av hageplanter, samt mye kanteffekter får biotopen til å virke noe parkpreget.

Verdi: Alle kalkskoger regnes som viktige. Denne er imidlertid svært liten og har innslag av hageplanter. Den klassifiseres derfor som lokalt viktig (C verdi).

Hensyn og skjøtsel: Kanadagullris og andre fremmede arter kan med fordel fjernes. Biotopen har begrenset verdi og ligger tett på folk. Sårbarheten i forhold til enkle inngrep anses derfor som liten. En hvis grad av tilrettelegging med stier og benker vil derfor være akseptabelt.

424, Hamang 2 - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten er omtalt som lokalitet 418, Hamang II i rapporten Friis et al. 2004: Biotopen ligger i en bratt skråning med store mengder store steiner vest i biotopen. I området som domineres av store steinblokker er bunnvegetasjonen dårlig utviklet. Tresjiktet er dominert av forholdsvis grov lind. I øst dominerer hassel og alm og vegetasjonen er bedre utviklet med leddved, kranskonvall, storkonvall, kratthumbleblom og liljekonvall. Totalt sett må vegetasjonstypen regnes som alm-lindeskog (D4) med stor andel lind (35 %), hassel (25 %) og alm (25 %). Ellers innslag av gran, hegg og rogn. Skogen er flersjiktet med liten spredning, den har få hogstspor, og det finnes noe død ved i partier. Det ble lett etter markboende sopp høsten 2004, men lokaliteten var nærmest helt fri for denne artsgruppen. Det ser altså ut til at ikke alle lindeskoger i Sandvika ser ut til å utvise det samme mangfoldet knyttet til markboende sopp.

Verdi: Alle skoger med innslag av lind på kalk regnes som svært viktige. Biotopen er i tillegg svært spesiell i sin utforming. Den er allikevel relativt liten og det ble ikke dokumentert rødlistearter. Den bør derfor klassifiseres som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Skjøtsel/hensyn: Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel for å bevare og videreutvikle kvalitetene.

425, Lychesvingen - Skog, Kalkskog - Verdi C

Generelt: Liten gjenstående knaus i et tett utbygget område. Vegetasjonstypen er kalklågurtskog (B2). Skogen består i all hovedsak av gran og furu, med furu på de høyeste og mest eksponerte knausene. Noe innslag av rogn, hassel og lind. Skogen er flersjiktet med varierende grad av spredning. Det er få hogstspor, men da biotopen er svært liten er det allikevel begrenset med død ved. Allikevel finnes noen læger av gran og gadd av rogn. Skogen er ulikaldret og med naturlige glenner. Av kravfulle karplanter kan nevnes: liljekonvall, teiebær, blåveis, kantkonvall, hengeaks og markjordbær.

Verdi: Alle kalkskoger er viktige, men denne biotopen er svært liten og er dårlig arrondert. Den er derfor gitt verdien C.

Hensyn og skjøtsel: Skjøtsel/hensyn: Det er ikke behov for noen form for skjøtsel for å bevare kvalitetene knyttet til biotopen.

426, Borøya SØ - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Fint utformede kalktørrenger med bl. a. mye stjerne-tistel (Bjureke 2007)

Engene vurderes som viktige (B verdi) da vegetasjonstypen er vurdert som truet og det er registrert noen rødlistearter, samt at potensialet for flere er stor.

Hensyn og skjøtsel: Engene bør slås eller beites.

427, Sandvikselva, Kirkerudbakken-utløp - FERSKVANN/VÅTMARK, Viktig bekke- og elvedrag (Parti som binder sammen andre naturmiljø) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten går fra sjøen og opp til Kirkerudbakken: Teksten under er hentet fra Friis et al. (2004):

Nedre deler av Sandvikselva renner gjennom kompakt urban by-bebyggelse med enkelte grønne lommer. Kantsonene varierer fra steinsatt, via parkpreg til naturlig vegetasjon. Det finnes også soner der bredden er sprøytet med sement. Ved utløpet finnes strandengpreget vegetasjon med bl. a. takrør i et belte mot Kjørbo-parken. Dette bildet er ganske likt helt opp til brua hvor Slependsveien krysser elva. Nord for denne finnes større og mindre elvekanthager med naturtyper som rik edelløvs-kog, kalkgranskog og gråorheggeskog. Områdene med gråor-heggeskog er gjerne preget av å være flommarkskog. Vegetasjonstyper i disse områdene er gråor-almeskog (D5), gråor-heggeskog (C3), alm-lindeskog (D4) og kalkgranskog (B2). Vanlige treslag er gran, bjørk, osp, gråor, hegg, rogn, selje, eik, hassel, alm, ask, lønn og bøk. I områder med naturlig vegetasjon finnes karplanter som kranskonvall, humle, haneke, fredløs, lunngrennaks, vendelrot, slyngsøtvier, springfrø, kattehale, storklokke, prikkperikum, rød jonsokblom, myske, enghumleblom, teiebær, liljekonvall, ugrasklokke, kantkonvall, korsknapp, stornesle, strutseving og kjempepiggon. Enkelte trær langs breddene er forholdsvis grove og har en viktig funksjon for fugl i dag, men også for insekter, sopp, lav og moser på noe sikt.

Ferskvann

Forskjeller i vannstand grunnet flo og fjære kan sees helt opp til Bjørnegårdsvingen. De nedre delene av elva er svært stilleflytende. Det blir mer bevegelse fra broen mellom BI og Lefdal og oppover. Prøver tatt ved broen mellom BI og Lefdal utviser en relativt ren ferskvannsfåuna, med bl.a. leirkutling og pungreken *Neomysis integer* som viser at disse delene av elven er påvirket av enten brakkevann, eller i det minste av en brakkevannsfåuna. Økologien i elva ser dermed ut til å være saltpåvirket i hele kommunedelplan-området. Elva har en god bestand av laks og ørret noe som skyldes stor grad av kultiveringsarbeid med utsetting av laks- og ørretungel (Enerud og Lund 1994). Det ble undersøkt for elvemusling sommeren 2006 uten at arten ble påvist i noen deler av lokaliteten (Enerud 2006). For mer informasjon om fisk se Bærum kommune (2004), Muniz 2003 og Bækken 2008.

Vilt (Utdrag fra viltrapport (Hegglund 2001))

Generelt. Dette viltområdet omfatter Sandvikselva fra sjøen til Kjalglidalen viltområde. Vegetasjons-sonen langs elva varierer i bredde. Elva renner i partier gjennom bebyggelse. Grøntsonene er flere steder meget smale eller fraværende. Enkelte steder (f. eks. sør for Nybrua), finnes partier med velutforma gråor-heggeskog og rik edelløvs-kog. En av de største kjente populasjonene av vintererle er kjent fra vassdraget.

Verdi for viltet Lokaliteten er en viktig viltkorridor. Bever finnes i de nedre delene. I de øvre delene er det gode forhold for vintererle. For andefugl er elva en viktig trekk-korridor og et par vanlige arter hekker dessuten her. Sandvikselva er en mye brukt fiskeplass for gråhegre. I de nedre delene (ved Sandvika) raster en del gjess, svaner og ender. Uvanlige arter som dvergdykker og isfugl er også registrert her.

Konklusjon/forvaltning Sandvikselva/Isielva har stor verdi som trekkvei/korridor for mange fuglearter. De nederste delene har også verdi som raste/overvintringsområde. Noe fugl hekker i tilknytning til elva.

Verdi: Intakte bekke- og elvedrag generelt i Sør-Norge skal under enhver omstendighet regnes som viktige. Med forekomst av skivemorkel som er rødlistet som sårbar (VU) kunne biotopen vært klassifisert som svært viktig. En rekke tekniske inngrep forringer imidlertid verdien. Den har derfor fått verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: For at Sandvikselva skal kunne fungere som en viktig grønt korridor i fremtiden er det viktig at det legges til rette for å bevare og noen steder videreutvikle kantsonene til elva. I de områdene hvor elva graver mye (yttersvinger) vil det være problematisk å gjøre noe med selve elvekanthager. I områder hvor strømmen ikke tar så mye tak vil det imidlertid

ligge til rette for at man kan la naturlig vegetasjon etableres. Reetablering eller utvikling av kantsoner kan bestå i å plante gres på steder som i dag er steinsatt eller planting av trær langs

elva. På tungen som stikker ut i elva fra BI kan det være mulig å grave en grop som flomvannet kan fylle opp. Dammer med stillestående vann kan skape en ny nisje for mange arter styrke

naturvariasjonen i området. Det kan også være mulig å grave ut beskyttede evjer enkelte steder langs elva for å skape et avvikende miljø. Vadefugl foretrekker ofte slike stiller i elvene. Når det gjelder treslag er løvtrær stort sett å foretrekke. På vinteren når bladene er falt vil imidlertid mange fugler foretrekke tettere bartrær som skjulested for rovfugl. En sjelden og en hensynskrevende sopp er knyttet til sandbankene som dannes der elva legger igjen finmateriale (innersvinger). Dette kan også være viktige habitater for flere insektarter. Det er derfor viktig at slike områder ikke ødelegges.

428, Øverlandselva, Bærumsveien-Haga - FERSKVANN/VÅTMARK, Viktig bekke- og elvedrag (Bekk i intensivt drevet jordbrukslandskap) - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse oppdatert av Biofokus mars 2008:

Viktig bekke/elvedrag med verdier knyttet både til organismer som lever i vannet og til kantsonene som ligger ned mot elva. På enkelte strekninger hvor det i dag ikke i dag finnes kantsoner er det ønskelig at slike blir etablert for å sikre en så helhetlig grønt korridor som mulig.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Dette bekkeområdet er kalkrikt og er også en viktig viltkorridor og leveområde for mange fuglearter. I forbindelse med registreringer av Sandviksvassdraget i 2007 ble følgende observasjoner gjort:

Nord for riksvei 160 er nylig anlagt gang- og sykkelvei langs vestsiden av vassdraget. Inngrepet har medført tap av nesten all skoglig verdi langs denne strekningen. Bare en smal stripe med trær gjenstår på begge sider av veien. Østsiden karakteriseres av skrenter og bergvegger, og like over brekket er det byggefelt. Like sør for jernbanen (på vestsiden av vassdraget) er det i forbindelse med boligutbygging tømt ut løsmasser mot vassdraget, og samtidig ble noe av skogen ryddet slik at den i dag fremstår som tett 10-20 år gammelt kratt. Her står en meget grov alm (men ikke spesielt gammel) som nå er i ferd med å bli skygget ut. I tillegg har masseutfyllingen påført denne stammeskader.

Vassdraget og den smale kantsonen har fremdeles visse naturverdier med sin brokete struktur, store treslagsblanding og forekomst av basofile lavlandsarter, bl.a. laven vassgrye og små bløtdyr. Når det gjelder fremmede arter er det mye kanadagullris og noe kjempebjørnekjeks ved det gamle sagbruket like ovenfor riksvei 160. Disse vil trolig spre seg langs den anlagte gang- og sykkelveien nordover etterhvert. På fyllmasser oppe ved jernbanen finnes noe berberiss og kristtorn (trolig hageflyktning). Nord for jernbanen er fragmenter av eldre gråor-almeskog og or-askeskog langs vassdraget. Den er best utviklet like nord for jernbanen ved Nes. Her finnes blant annet en liten populasjon av den sjeldne rødlistearten pelsblæremose *Frullania bollandieri*. Videre oppstrøms er gang- og sykkelvei langs vestsiden av vassdraget. Det gjenstår bare en meget smal sone med trær mellom gang- og sykkelveien og vannstrengen. Vest for sykkelstien er i hovedsak treløs kulturmark, skrotemark og private tomter. Dette arealet, og ellers stien, er mange steder sterkt dominert av nitrofile arter inkludert fremmede arter som kanadagullris, kjempebjørnekjeks og skvallerkål. På østsiden går hagene stedvis helt ned til bekken og det naturlige økosystemet er da følgelig utradert. Også steder hvor hagene ikke går ned til bekken er flere store ask og almetrær hogd ned. Oppe ved Haslum krysser en høyspentlinje bekken. Linja er ukritisk ryddet fritt for trær og busker og oppslaget av nitrofile fremmede arter er kraftig.

Til tross for mange inngrep og få velutviklede parti er flere signalarter funnet spredt på død ved langs vassdraget. Nevneverdige arter er røykkjuke, kullskorpe, skrukkeøre, lønnkjuke, glanskjuke, rustkjuke og glasskjuke. Lavartene vassgrye og flishinnelav finnes på mosekleddede bergvegger av kalk ovenfor jernbanen der gang- og sykkelveien krysser bekken.

Verdi for viltet

Vassdraget med kantsoner utgjør en nesten sammenhengende grønn korridor fra sjøen til Bærumsmarka. En slik sone har korridoreffekt for flere arter, blant andre spurvefugl, vadere, ender og hjortedyr. En del andefugl og vadefugl benytter vassdraget som hekkeplass. I de største skogpartiene langs elva, er det meget rikt fugleliv; bl.a. flere hakkespettarter, kjernebiter, gulsanger og bøksanger. I kulturlandskapet i øvre deler av vassdraget er mange sjeldne sangere registrert; gresshoppesanger, elvesanger, myrsanger m.fl. Dette er arter som ikke hekker årlig i området. Totalt har NOF/Oslo og Akershus registrert 95 ulike fuglearter i et mindre område langs elva nedstrøms for Haga (Stensland og Bøhler 1997).

Konklusjon/forvaltning

Øverlandsvassdraget har stor verdi som viltkorridor. I tillegg har enkelt-lokaliteter i løvskogen langs elva høy verdi som hekkeområde for uvanlige fuglearter. Nøkkelbiotoper i området bør få utvikle seg fritt. Inngrep som fragmenterer grøntkorridoren og reduserer vannkvaliteten må unngås. Grensene som er trukket signaliserer at det stedvis bør arbeides for å reetablere kantsoner. Dette bør være mulig der det er kulturlandskap mot vassdraget og i området ved golfbanen. Totalt sett vurderes denne delen av elvestrekningen å ha regional verdi (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Kantsonene bør bevares

429, Øverlandselva, Haga-IIabekken - FERSKVANN/VÅTMARK, *Viktig bekkedrag* (Bekk i intensivt drevet jordbrukslandskap) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble sist befart i 2007 i forbindelse med kartlegging av naturverdier i Sandviksvassdraget. Denne delen av Øverlandselva er sterkt påvirket av golfbanen og mye av de tidligere kantsonene er borte. Det har imidlertid, på kunstig vis, kommet til en del våtmarksarealer langs bekken som ikke fantes her tidligere. Disse sumpene og dammene kan helt klart få en viktig funksjon for biologisk mangfold. Området er en viktig del av viltområde Øverlandselva, men noe av korridorfunksjonen er kanskje borte etter at tresjiktet langs elva ble redusert. Verdier vurderes derfor i dag å være viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Kantsonene bør bevares.

430, Grini mølle - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør skogområdene som ligger rett sør for de åpne jordene ved Grini mølle. Lokaliteten er avgrenset mot skog som ikke bærer så sterkt preg av å være under gjengroing. Det er også langt større graninnslag lenger sør. Lokaliteten utgjør en slak til bratt hellende østvendt lise ned mot elva.

I sør domineres biotopen av edelløstrær som hassel, alm, ask, lønn og lind, men det er også en del gran, bjørk, gråor, hegg, rogn og selje. I nord er det delvis gjengroende beitemarkskog i randen av et jorde. Dominerende treslag her er rogn og selje, men med noe innslag av hassel, alm, ask, lønn og eple. Feltvegetasjonen er stedvis dårlig utviklet på grunn av liten lystilgang. Av mer krevende karplanter som finnes kan nevnes kantkonvall, kranskonvall, liljekonvall, rødflangre og trollbær.

Skogen er flersjiktet med liten dimensjons- og aldersspredning. Det er lite død ved og gamle trær, men det finnes noen gamle seljer spredt i nord. Den nordligste delen av lokaliteten bærer enda preg av å være gjengroende kulturmark/hagemarkskog. Floraen er stedvis rik og det er potensial i biotopen for sjeldne arter av særlig markboende sopp knyttet til lind og hassel. Det er ikke påvist noen rødlistearter i dette området per 2006.

Rike skogtyper med en rik treslagsblanding i boreonemoral sone er viktige områder for biologisk mangfold. Gjeldende område er en del påvirket/ gjengrodd derfor gis det verdi som lokalt viktig (B verdi) (Blindheim og Friis 2006).

Hensyn og skjøtsel: Det anbefaler at biotopen overlates til fri utvikling.

431, Fossum - Skog, Gammel lauvskog (Gammel bjørkesuksesjon) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør en østvendt bratt skråning sør for Fossum bruk og på vestsiden av veien som går inn til fabrikkområdet.

Variert vegetasjon med gråor-heggeskogsig med mye strutseving, høgstaudekog med storklokke, skogsvinerot og krossved. På tørre partier er det lågurtvegetasjon med firblad og liljekonvall og stedvis er det svært dårlig utviklet feltsjikt pga. tett kronesjikt. Lokaliteten bærer stedvis preg av å være gammel hagemark. Tresjiktet er variert med gråor, ask, lønn, bjørk, rogn og gråor.

Løvskogen er blitt ganske grov med de fleste trærne mellom 20 og 50 cm i diameter. Det finnes også noe svært grove seljer, samt noe liggende og stående død ved. En del gamle stubber av gran tyder på at det er hogd noe for en tid tilbake. Det er ikke kartlagt noen spesielle arter, men området har potensial for å huse arter knyttet til død ved på noe sikt.

Til tross for at lokaliteten noen steder bærer preg av å være en ung gjengroingskog finnes mange viktige elementer og fint utformet vegetasjon i deler av lokaliteten. Den vurderes derfor til å være viktig (B verdi) (Blindheim og Friis 2006)

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling. Tømming av hageavfall i lokaliteten bør opphøre.

432, Kalvøya, Blinkenrabben - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble kort befart av Terje Blindheim 23. august 2002. Teksten under er hentet fra Blindheim (2002) og gjelder alle de registrerte kalkrike engene på øya. Finnes i overgangen mellom skog og skinnere strandberg, men er mest utbredt på flattere partier litt inne på øya. Her vokser aksveronika, blodstorkenebb, hjorterot, åkermåne m. flere. På fuktigere og frodigere steder er det områder med mjødurt og noe tistler. Flekker med krattsamfunn finnes også. Viktige områder for en rekke sopp (se liste under) og insektarter i tillegg til den rike karplantefloraen. Sansynligheten for at disse engene huser arter som er sterkt truet i nasjonal målestokk er stor. Verdien er likevel satt til viktig da engene ikke hevdes i dag.

Hensyn og skjøtsel: Skjøtsel og hensyn: De større engarealene bør slås i slutten av juli. Plantematerialet bør fjernes. Dette bør gjøres for å hindre gjengroing på sikt. Furu er allerede på god veg opp i mange deler av engene. Engene må ikke gjødsles.

433, Geita - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Området ble besøkt av K. Bjureke sommeren 2002. Teksten under er hentet fra hennes rapport Bjureke (2007): I denne registreringen ble kun engen og strandsonen på den sørlige delen undersøkt. Engen er relativt flat uten skyggende trær eller kratt. Bland de mest anerkenningsverdige planteartene må nevnes dragehode (*Dracocephalum ruyschiana*). Arten er rødlistet som sårbar (VU).

I strandkanten vokste noen få individer av strandkål (*Crambe maritima*). I Bærum kommune var det kun her og på Gåsøya som den ble registrert i 2002 og 2003. Nordre delen: Ikke noe botanisk verdi. Flere hus og hageanlegg og ruderat område.

Sørlige delen: Regional verdi. Under ingen omstendigheter må denne engen eksploateres eller bygges ned. Delt forvaltning av øya slik som forholdet er på Ytre vassholmen. Sørlige delen foreslås som naturreservat, med begrunnelse i større sammenhengende kalktørreng, og at slike områder av denne størrelse er meget uvanlig. Under 2004 gjennomføres en nøyaktig undersøkelse med hensikt å kartlegge størrelsen av arealet og de biologiske verdiene, inkludert entomologi. En slik eng med 100% solbestråling og som skrånar mot sør har med all sikkerhet en meget interessant insektsfauna.

Lokaliteten dekker et ganske stort område med intakt kalktørreng hvor det bl. a. vokser dragehode. Lokaliteten gis på denne bakgrunn verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Engene bør slås eller beites.

434, Ullern mølle - FERSKVANN/VÅTMARK, Fossesprøytsone (Moserik utforming) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør de fossesprøypåvirkede bergveggene rett under Røafossen på Bærumsiden av elven. Bergveggene er kun observert på noe avstand og bør undersøkes bedre ved lav vannstand når det er mulig å ta seg frem til de bratte bergene.

Bergveggene med tilhørende flora antas og være forholdsvis intakte, men det er usikkert hvorvidt

flomperiodene er lange nok eller kommer ofte nok til at de mest fuktighetskrevede artene overlever.

Naturtypehåndboka sier at intakte utforminger av en viss størrelse, inkludert de fossesprøypåvirkete arealene rundt skal ha verdi som viktig (B verdi). Vi mener lokaliteten oppfyller disse kriteriene.

Hensyn og skjøtsel: Bergveggene bør undras inngrep av noe slag. Man bør være oppmerksom på denne typen miljøer når begrensninger i vannføringen i elven diskuteres

435, Kalvøya, Blinkenrabben NØ - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble kort befart av Terje Blindheim 23. august 2002. Teksten under er hentet fra Blindheim (2002) og gjelder alle de registrerte kalkrike engene på øya. Finnes i overgangen mellom skog og skinnere strandberg, men er mest utbredt på flattere partier litt inne på øya. Her vokser aksveronika, blodstorkenebb, hjorterot, åkermåne m. flere. På fuktigere og frodigere steder er det områder med mjødurt og noe tistler. Flekker med krattsamfunn finnes også. Viktige områder for en rekke sopp (se liste under) og insektarter i tillegg til den rike karplantefloraen. Sansynligheten for at disse engene huser arter som er sterkt truet i nasjonal målestokk er stor. Verdien er likevel satt til viktig da engene ikke hevdes i dag.

Hensyn og skjøtsel: Skjøtsel og hensyn: De større engarealene bør slås i slutten av juli. Plantematerialet bør fjernes. Dette bør gjøres for å hindre gjengroing på sikt. Furu er allerede på god veg opp i mange deler av engene. Engene må ikke gjødsles.

436, Holtet sag V - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør et forholdsvis flatt parti i den østvendte skråninga vest for Holtet sag. Lokaliteten ligger som en øy i tørrere skogtyper rundt.

Vegetasjon

Dominerende treslag er gråor, ask og alm, samt mindre innslag av hassel, lønn, gran og bjørk. Skogen er flersjiktet med god spredning. Av kravfulle karplanter finner vi breiflangre (rikelig, ca. 40 individer), liljekonvall, trollbær og kranskonvall. Vegetasjonstypen må karakteriseres som or-askeskog som er oppført som en noe truet (VU) vegetasjonstype (Fremstad og Moen 2001).

Tilstand og artsmangfold

Lokaliteten har tydelig forholdsvis høyt grunnvannsspeil noe synes på alle røttene som ligger et godt stykke over bakken. En del av trærne begynner å anta ganske grove dimensjoner med stor høyde. Det finnes en del læger i alle nedbrytningsstadier av flere treslag, men dimensjonene er ganske små. Av andre elementer finnes et uttøket, årstidsavhengig bekkefar og en høystubbe. Det er få hogstspor i biotopen. Skogen er flersjiktet med liten spredning. Det er ikke påvist noen spesielle arter i lokaliteten

Or-askeskoger er sjeldne i landskapet og potensialet er bra for at lokaliteten kan få frem kvaliteter knyttet til grov gammel løvskog på forholdsvis kort sikt. Lokaliteten er liten og det er ikke påvist spesielle arter, den vurderes derfor til å være viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: I Fremstad og Moen (2001) står det at vegetasjonstypen er avhengig av en viss grad av skjøtsel som plukkhogst og styving, og den tåler også et svakt beitepress. Det er lite trolig at det er kulturlandskapsskjøtsel som har formet denne naturtypen og det vil på sikt trolig bli et større graninnslag i lokaliteten. På sikt vil lokaliteten beholde sitt preg av å være en fuktig blandingsskog med or-askeskog kvaliteter. Det anbefales ikke-hogst i lokaliteten.

437, Marstranderveien-Åsveien - Skog, Rik edellauvskog (Rike hasselkratt) - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av TBL den 14.03.2005: Lokaliteten ble undersøkt av Terje Blindheim og Kristian Hassel11. mars 2005.

Sørøstvendt bratt skråning som domineres av kalklindeskog og hasselkratt. Vegetasjonstypen er vurdert som truet (Fremstad og Moen, 2001). Liknende skogtyper på Bygdøy og i Sandvika har vist seg å være svært rik på sjeldne og truede markboende sopp. Ble undersøkt for markboende sopp høsten 2005, men uten funn av sopp. Det at det ikke ble funnet sopp over hodet kan skyldes en generelt dårlig soppsesong og ikke nødvendigvis kvaliteter knyttet til lokaliteten. Det kan også skyldes uttørring på grunn en gammel skjæring som har "kuttet" av lokaliteten midt i skråninga. Dette forhold virker trolig svært drenerende og kan virke negativt på soppfloraen. Før evt. artsfunn gjøres vurderes denne lokaliteten på grunn av lite- og påvirket areal og være av lokal verdi (C verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling uten ytterligere inngrep.

438, Marstranderveien - Kulturlandskap, Parklandskap (Allé) - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av TBL den 14.03.2005:

Lokaliteten ble feltbefart av Terje Blindheim 11. mars 2005.

Lindeallè med trær fra 25-50 cm i diameter. Gamle trær i kulturlandskapet er potensielt viktig for en rekke arter av sopp, lav, moser og insekter. Denne alleen er forholdsvis ung og mangler virkelig grove og gamle trær. Ingen hule trær ble observert. Lokaliteten gi derfor verdi som lokalt viktig (C verdi).

Hensyn og skjøtsel: Alleen bør få utvikle seg til å bli gammel.

439, Marstranderveien N - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av TBL den 14.03.2005:

Lokaliteten ble feltbefart av Terje Blindheim 11. mars 2005.

Mindre sørvendt bakke med med edelløvskog med hassel, lønn og alm som dominerende treslag. Skogen er en rest av tidligere større skogområder fra før boligutbyggingen. Lokaliteten har trolig kvaliteter knyttet til rikere soppflora. Det bør undersøkes for denne organismegruppen på et egnet tidspunkt. Størrelse, utforming og manger på konkret dokumentasjon tilsier foreløpig lokal verdi (C verdi).

Hensyn og skjøtsel: Skogen bør utvikle seg fritt.

440, Engervann NØ - Skog, Rik edellauvskog (Or-askeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble befart av Terje Blindheim 10. mars 2005 og Kjell Magne Olsen juni 2005.

Biotopen er lokalisert ved vannkanten og består av en temmelig storvokst or-askeskog med flere ganske grove trær av ask og osp. Det er spettehull hvertfall i ett av trærne. Det finnes en del liggende og stående død ved. Lokaliteten grenser delvis til vann og delvis til et vierkrattbelte som står langs vannet. Det klatrer mye humle på stammene på de fleste trærne i ytre sone mot vannet, og skogen er et potensielt mulig miljø for arten humlevikler som kun er funnet en gang i Norge. Arten ble imidlertid ikke påvist ved feltarbeid i 2005. Det er rik vegetasjon med funn av bl. a. storrap som er en forholdsvis sjelden art i regionen. Fuktenga i østre deler er tidvis oversvømmet og har gjennomgående høyt vannspeil og er trolig svært rik på næringsstoffer.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Ugrøftet rik or-askeskog er en vegetasjonstype som i følge Fremstad og Moen (2001) er sjelden og truet. Dette sammen med forekomst av grove trær og død ved tilsier at lokaliteten gis verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling

441, Engervann N - SKOG, *Gråor-heggeskog* (Flommarksskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble befart av Terje Blindheim 10. mars 2005 og Kjell Magne Olsen juni 2005.

Lokaliteten består av et helt flatt parti med grov gråor-heggeskog med en del død ved og gadd, samt grov gråor helt opp til 50 cm i diameter. På fuktigere partier finnes godt utviklet viersump. Humle vokser tett i store deler av biotopen og huser potensielt den sjeldne arten humlevikler, selv om denne ikke ble funnet under feltarbeid i 2005. Lokaliteten er flompåvirket da den ligger på breddene av Øverlandselvas utløp i Engervann. Lokaliteten er en uvanlig naturtype og vurderes som godt utviklet, og gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling

442, Røa mølle V - SKOG, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi B

Generelt: 1,4 km lang og mellom 50 og 150 meter bred østvendt li. Strekker seg nesten hele veien mellom Grini mølle og Ullern mølle.

Skogen domineres av treslagene gran og furu med stedvis store innslag av hassel. Det er også innslag av, bjørk, alm, ask, lind, rogn og selje. Vegetasjonen må betegnes som en blanding av alm-lindeskog, lågurtskog og rein kalkskogsvegetasjon. I de fuktigere søkkene med tykkere brunjord er det høgstaudeskog og fuktige lågurttype. Av karplanter kan nevnes firblad, markjordbær, trollbær, kantkonvall, fredløs, liljekonvall, storkonvall, tyssbast og kranskonvall.

Skogen er i all hovedsak godt flersjiktet og det er stedvis falt ned så mange trær at det har dannet seg naturlige glenner. Det er både liggende og stående død ved i betydelige mengder og i alle nedbrytningsstadier. Stammer er kuttet over for å sikre tilgjengeligheten til stien, men har allikevel fått lov til å bli liggende. Biotopen har grove, gamle trær av gran (dbh=70 cm), furu (dbh= 60 cm), og bjørk (dbh= 60 cm). Det er få synlige hogstspor i biotopen, men en god del hageavfall og noen inngrep for å tilrettelegge for turgåere (rekkverk). Noen spor etter "hyttebyggere" samt noe søppel. Det forventes at artsmangfoldet knyttet til rik markvegetasjon og død ved er stort, men det er ikke påvist mange spesielle arter under feltarbeid. Helt i nord ble den rødlistede vedboende sopp *rynkeskinn* funnet på ei granlåg. Den introduserte arten *mongolspringfrø* finnes spredt i hele lokaliteten.

Rike skogtyper med en rik treslagsblanding i boreonemoral sone og mye død ved i alle nedbrytningsstadier tilsier verdi som viktig (Blindheim og Friis 2006).

Hensyn og skjøtsel: Det er ønskelig at så mye av lokaliteten som mulig kan overlates til fri utvikling, men at dagens praksis med oversaging av læger som faller over stier kan videreføres. Dersom tørrtrær felles før de er falt bør de kappes over i ca. tre meters høyde dersom dette lar seg gjøre. Det er trolig en umulig oppgave og fjerne *mongolspringfrø* fra lokaliteten og ut fra hensyn til biologisk mangfold er det kanskje heller ikke nødvendig.

443, Vøyen allé II - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* - Verdi B

Generelt: Områdebeskrivelse innlagt av TBL den 22.11.99:

Området ble befart av Geir Gaarder og Terje Blindheim 29.10 99. Hele eikeallen er å se på som viktig elementer for sopp og insekter og på sikt også lav når engang forurensningen fra biltrafikk opphører.

Hensyn og skjøtsel: Trær som vokser opp under eikenes kroner bør fjernes

444, Bjerkåsen - SKOG, *Kalkskog* (Frisk kalkfuruskog) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten utgjør åsen sør for lokalitet 67 og består av blandingsskog med grov bjørk, furu, lind, hassel, alm, selje, gran og eik, samt ask i fuktigere partier. Området er småkupert med en rekke kalkberg og små daler med friskere og dypere jord. Området er generelt preget av rike og tørre vegetasjonstyper. Det er lite død ved, men skogen er stedvis grov med bjørk, lind og furu som måler opp til 75 cm i diameter. Vegetasjonen er en blanding av kalkfuruskog, alm-lindeskog, kalklindeskog og lågurtskog. Stedvis er blåbær dominerende art i feltsjiktet. Høsten 2005 ble den direkte truede (E) arten kjempeslørsopp (*Cortinarius praestans*) funnet i tre små forsenkning under hassel på nordsiden av åsen. Lengst øst ble det registrert grå trompetsopp. På nordsiden er det også svært mange kalkrike bergvegger med rik moseflora. Lokaliteten vurderes å ha vært betydelig mer åpen tidligere som en følge av beitepress. Lokaliteten vurderes til å være svært viktig (A verdi) for bevaring av biologisk mangfold på bakgrunn av artsfunn og generell utforming, samt stort potensial for ytterligere funn av rødlistearter (Blindheim et al. 2006)

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten har ingen spesielle behov for skjøtsel

446, Øverlandselva, Kloppa sør - Engervann - FERSKVANN/VÅTMARK, *Viktig bekkedrag* (Bekker på kalkgrunn) - Verdi A

Generelt: Del av Øverlandselva som renner gjennom tett bebygd område. Kantene ned mot elva innehar forholdsvis grove edelløvtrær. Kantvegetasjonen er stedvis godt utviklet og stedis er det aktive raskanter. Den direkte truede mosearten *pelsblæremose* ble funnet på en rekke trær av alm, ask og gråor på sørsiden av elva. I elveløpet på stein ble den rødlistede arten *striglekrypmose* (*Amblystegium fluviatile*) funnet. Arten finnes trolig spredt i vassdraget ned mot Engervann. Lokaliteten ble undersøkt for invertebrater knyttet til ferskvann i 2005, men det ble ikke gjort funn av sjeldne eller trua arter. Bekkedraget er viktig levested for truede arter knyttet til både kantsone og vann. Vassdraget er i tillegg viktig for sjøret og laks. Lokaliteten gis derfor verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Kantsonene bør i størst mulig grad overlates til fri utvikling.

450, Pinsekirken - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Gammelt tre) - Verdi C

Generelt: To forholdsvis grove almetrær som måler 70-80 cm i diameter i brysthøyde. Store gamle trær er et potensielt viktig levested for en rekke insekter, sopp, lav og moser.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Verdi. Trærne er ikke spesielt grove og har ikke hulrom eller grov bark. De vurderes derfor som lokalt viktige.

Hensyn og skjøtsel: Trærne bør skjøttes på en måte som gjør at de lever så lenge som mulig.

451, Ullern mølle SV - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Vestvendt li sørvest for Ullern mølle og Lysejordene. Lågurt- og kalklågurtskog dominerer denne delen av kløfta men partier kan også karakteriseres som alm-lindeskog. Skogen er granskogsdominert, men med innslag av en rekke løvtreslag. Av mer krevende karplanter finnes storkonvall, teiebær, trollbær, liljekonvall, leddved og nesleklokke.

Skogen er flersjiktet med liten spredning. Det finnes spredt med død ved av gran og løv i alle nedbrytningsfaser, men ikke store mengder. Det er ikke gjort funn av noen spesielle arter, men potensialet for at det finnes interessante arter knyttet både til død ved og rik markvegetasjon er stor.

Rik blandingsskog med en del død ved, gamle trær og rike bergvegger gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling er ønsket. Kapping av læger som faller over stier og gjensetting av tre meter høye høystubber ved aktiv kapping av trær.

452, Grinidammen - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* (Gårdsdam) - Verdi A

Generelt: Grinidammen er avgrenset av Griniveien i nord og Grinimølle i sør. Alle naturlig tilhørende kantsoner rundt dammen er inkludert. Engarealene i øst er ikke tatt med. Det finnes en del storstarrsump-vegetasjon på en del steder langs vannet. Særlig godt utviklet i nordvest ved Griniveien. Tresjiktet ved breddene er stedvis ganske godt utviklet.

Grinidammen er en kunstig dam men har trolig hatt stabil vannstand over lang tid. Lokaliteten er undersøkt for amfibier både i 1988 og i 1994 (Strand 1994, Sandås 1996), men det er ikke påvist amfibier ved noen av anledningene. Det finnes to mindre og en større populasjon blærestarr (R) i lokaliteten. Den store populasjonen er knyttet til våtmarksvegetasjonen i nordvest. Hybriden mellom Blærestarr og sennegress opptrer frekvent rundt vannet. Av andre arter kan nevnes elvesnelle, guldusk, fredlaus, tusenblad, vassrørkvein, kattehole, vasshøymole og vasspest. Helt nord i lokaliteten ble det i 2004 påvist en rik fauna av buksvømmere, både i antall arter og i antall individer. Hele åtte arter, hvorav én rødlistet som sårbar (Paracorixa concinna) ble registrert. Ti individer ble tatt av sistnevnte art, som ellers bare er kjent fra en håndfull lokaliteter i Norge.

Flere forekomster av den rødlistede arten blærestarr og en rik invertebratfauna med én registrert sårbar art tilsier verdi som svært viktig (A verdi) (Blindheim og Friis 2006).

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes om det skal gjøres tiltak mot vasspest i dammen. Deler av miljøet på østsiden av dammen har karakter av eng. Det ville vært positivt om disse områdene ble ryddet og slått. Kompostering av hageavfall på Oslosiden av dammen bør opphøre.

453, Wilses vei N - Skog, *Rik edellauvskog* (Or-askeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten er forholdsvis topografisk variert med små søkk og et markert dalsøkk midt i lokaliteten. Lokaliteten er avgrenset mot noe mer granskogsdominert skog i sør og nord. Nord for svingen på elva er alm-lindeskog dominerende vegetasjonstype, mens det lenger sør er or-askeskog og til dels lågurt og kalklågurtskog i partier med gran. Leddved, trollbær, vendelrot, mjødukt, nesleklokke, markjordbær og liljekonvall finnes spredt i hele området. Den sørlige delen domineres av gråor, svartor og ask, men det er også betydelige innslag av hassel, lønn, alm, lind og gran.

Det finnes mye død ved av alle treslag og nedbrytningsstadier i lokaliteten. Skogen er godt sjiktet, det er mye bergvegger og de fuktige drågene med bekker gir et rikt tilskudd til variasjonen i området som helhet. Det er registrert en rødlistet art i lokaliteten. Oligoporus undosus (VU) som er funnet på læger av løv. Det går en krafline gjennom deler av lokaliteten som hindrer utvikling av eldre skog pga. av gjentatt rydding.

Lokaliteten vurderes som viktig (B verdi) til tross for funn av rødlistet art i kategori VU (sprbar). Dette fordi kvalitetene ellers skiller seg lite ut fra omgivelsene i dalen. Lokaliteten vurderes å ha stort potensiale for flere sjeldne arter (Blindheim og Friis 2006).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling. Det bør vurderes om deler av skogen under høyspentten har god nok klaring til at rydding kan unngås.

455, Jarfyllingen N - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten strekker seg i hele lias bredde fra Bærumsveien (Jar brua) og 250 meter nordover. De sørlige delene har en dalpreget form, partiene nede ved elva utgjør den største elvesletta i kløfta. Ovenfor denne er det en ganske bratt vestvendt li. De nedre delene på elvesletta bærer preg av å være av or-askeskogstype, mens liene må betegnes som lågurtskog, kalklågurtskog og delvis alm-lindeskog. Av noe mer krevende arter finnes trollbær, blåveis, markjordbær og liljekonvall.

Skogen er flersjiktet med godt spredning og den er forholdsvis grov og med store mengder død ved av alle treslag i alle nedbrytningsfaser. Det er registrert fire ulike rødlistearter som alle er knyttet til død ved. Svartsonekjuke (DC), rynkeskinn (DC), begerfingersopp (DC) og svart tvillingbeger (DC). Potensialet for at det finnes flere rødlistearter vurderes som stort.

Alm-lindeskog og or-askeskog er angitt som henholdsvis hensynskrevende og noe truet vegetasjonstype i Moen (2001). Det er registrert fire hensynskrevende sopparter og skogen er generelt rimelig godt utviklet med mye død ved. Lokaliteten vurderes derfor å være viktig (B verdi) for bevaring av biologisk mangfold (Blindheim og Friis 2006).

Under en feltbefaring i mai 2007 ble to rødlistede vedboende sopp funnet i overgangen mellom elvesletta og skråning. Granrustsnyltekuke og rosenkjuke er kun funnet henholdsvis en og seks ganger tidligere i Bærum, alle funn fra Kjaglidal området.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling. Trær som faller over stien som går igjennom hele lokaliteten bør gjennomskjæres. Ved evt. trefelling bør det settes igjen en høystubbe på tre meter.

457, Jarfyllingen S - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ligger som en lomme inne i den nordre delen av lokalitet 460 rett sør for Jarbrua. Vegetasjonen er lågurt- eller kalklågurtskog hvor dominerende treslag er gran, men det er også stort innslag av hassel og bjørk. I tillegg finnes lønn, gråor og furu. Av mer krevende karplanter finnes leddved, storkonvall og liljekonvall. Skogen er flersjiktet med god spredning. Det finnes en del død ved i ulike nedbrytningsstadier av gran, samt gadd og høystubber av gran. Det er få hogstspor i biotopen, men noen spor finnes etter barn som har bygd seg hytte. Rik skog med mye død ved, gamle løvtrær og rike bergvegger tilsier verdi som viktig (B verdi) (Blindheim og Friis 2006).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

458, Kalvøya SØ II - Skog, *Kalkskog* - Verdi B

Generelt: Kalkskog - B (lokalitet 1, tre lokaliteter): Det finnes fire større områder med kalkskog på Kalvøya. Disse er forholdsvis like når det gjelder karplantensammensetning og treslagsblanding. Lokalitet i NV har imidlertid et noe større graninnslag enn de andre og har noe mer hasselinnslag enn de andre lokalitetene. Det finnes innslag av lønn og ask, samt lind og hassel i blanding i skrentene. Lind og hassel skog med lengre kontinuitet er potensielt viktige lokaliteter for en rekke sjeldne mykorrhiza arter av sopp. Det er registrert enkelte rødlistede sopparter i kalkfurskogen (se liste under). Alle de fire lokalitetene er rike på karplanter og blåveis finnes spredt i alle. For lokaliteten som inneholder rødbrun jordstjerne bør verdien settes til svært viktig (A), men arten er ikke lokalisert skikkelig. Verdien er derfor satt til Viktig (B) for alle områdene. Sannsynligheten for at sjeldne arter finnes er imidlertid stort og vil nok etter nøyere undersøkelser av ulike artsgrupper falle i A kategorien (Blindheim 2002)

Hensyn og skjøtsel: Skogen bør i størst mulig grad få utvikle seg fritt. Enkeltrær som faller over stier kan gjennomskjæres og det kan tynnes noe skog i overgangen mot eng og strandberg dersom dette kan gjøres uten at det utvikler seg tett krattskog. Trær som fall inn i friluftsarealer kan legges tilbake i skogen eller fjernes.

459, Ullern mølle V - Skog, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten utgjør et ca. 70 meter bredt og 300 meter langt område vest for Lysejordene og Ullern mølle. Topografien varierer med bratte skrenter ned mot elva, flattere partier ovenfor disse. Små daler og noen brattere vestvendte lisider. Dette er en bit av området som er mer løvskogsdominert enn områdene i nord og sør. Vegetasjonstypen er overveiende alm-lindeskog som er dominert av alm, hassel og lind. Det er også innslag av gran, bjørk, ask, lønn, furu, osp, hegg og rogn. Stedvis finnes større graninnslag. Skogen er flersjiktet med god spredning. Av kravfulle karplanter er det registrert trollbær, liljekonvall, teiebær, nesleklokke, kranskonvall og leddved.

Mye av skogen i dette området er trolig forholdsvis ung etter tidligere stor aktivitet i forbindelse med Ullern Mølle. På et bilde av maleren Henry Schultz som viser Ullern mølle og omgivelser ser det ut som om skog som i dag finnes både på Oslosiden og Bærumssiden er borte. Det meste av skogen har derfor trolig kommet opp de siste 50-100 år. De grove lindene er imidlertid beskrevet som gamle allerede på slutten av 1800 tallet av Kaalaas (moseherbariet på Tøyen). I dag finnes det en del død ved og gadd av en rekke treslag, kalkrike bergvegger og grove lindetrær, grantrær og ask. Det finnes død ved i alle nedbrytningsstadier. Det finnes et belegg ved herbariet på Tøyen i Oslo som beskriver funn av den sårbare mosearten stammesigd (Ved Lysakerelven i Bærum, nær Ullern Mølle, Paa stammen af et lindetre, 1902.07.06, Kaalaas, B. (BG-B2379 - edit: 2004.12.16). I 2005 ble arten gjenfunnet på en grov lind og mange andre lindetrær som står ytterst på klippene ovenfor elva og rett ovenfor restene av Ullern mølle. Det kan være snakk om et gjenfunn på samme tre mer enn hundre år etter første funn! Arten har tydeligvis ikke lett for å spre seg da den virker å være helt fraværende på egnet substrat på Oslosiden. Det er også funnet rynkeskinn (DC) på læger av gran og det er funnet lindebeger (DC) på læger av lind mellom stien ved elva og de bratte skrentene.

Rik edelløvskog med funn av en av landets største populasjon av sårbar art tilsier verdi som svært viktig (A verdi) (Blindheim og Friis 2006)

Hensyn og skjøtsel: Det anbefales at lokaliteten overlates til fri utvikling. Det er svært viktig at det ikke foretas hogst av lind eller tilrettelegges for økt aktivitet i området med de største lindetrærne.

460, Jarfossen V - Skog, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten strekker seg fra Bærumsveien (Jar bru) og litt nedenfor gamle Jar sag. Skråning ned mot elva i nord er preget av alm-lindeskog med noen innslag av kalkgranskog. Bremmer mot elva med or-askeskog eller gråorheggeskog. Dominerende treslag i alm-lindeskogen (inkludert Kalkgranskogs elementene) er stedvis hassel og gran, stedvis hassel, alm, lind og lønn. Andre forekommende treslag er ask, furu, bjørk, osp og gråor. Av mer kravfulle karplanter som er funnet kan nevnes storkonvall, nesleklokke, liljekonvall, leddved, brunrot, skogsvinerot, kantkonvall og trollbær. Midtveis i lokaliteten går det en vestvendt dal opp mot veien. Her er det or-askeskog med fuktigere miljø enn eller i lokaliteten. Denne vegetasjonstypen er rødlistet som hensynskrevende i henhold til Fremstad og Moen (2001).

Skogen er flersjiktet med god spredning. Død ved finnes av betydelige mengder i alle nedbrytningsstadier. Det finnes død ved av både boreale og edle løvtrær. Grove trær finnes av både gran og lind med diameter på 70 cm for begge. Det er få hogstspor i biotopen. Selv om område totalt sett er slakere enn lenger nord finnes en del både rasmak og bergvegger. Lengst sør i lokaliteten er det kartlagt kjempebjørnekjeks. Det finnes en del hageavfall mot vei i vest, kraftgate i nord og noen gamle rør ligger igjen.

Lokalitet med rik vegetasjon, trua vegetasjonstyper og mye død ved tilsier verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør i så stor grad som mulig overlates til fri utvikling. Trær som faller over stier bør gjennomskjæres og trær som skal kuttes bør kuttes tre meter over bakken så en høystubbe blir stående igjen. Det bør arbeides for å hindre tømning av hageavfall og kjempebjørnekjeks bør bekjempes så fort som mulig for å hindre spredning.

461, Kalvøya, Båtbukta Ø - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble kort befart av Terje Blindheim 23. august 2002. Teksten under er hentet fra Blindheim (2002) og gjelder alle de registrerte kalkrike engene på øya. Finnes i overgangen mellom skog og skinnere strandberg, men er mest utbredt på flattere partier litt inne på øya. Her vokser aksveronika, blodstorkenebb, hjorterot, åkermåne m. flere. På fuktigere og frodigere steder er det områder med mjørdurt og noe tistler. Flekker med krattsamfunn finnes også. Viktige områder for en rekke sopp (se liste under) og insektarter i tillegg til den rike

-Naturtyper i Bærum kommune -

karplantefloraen. Sansynligheten for at disse engene huser arter som er sterkt truet i nasjonal målestokk er stor. Verdien er likevel satt til viktig da engene ikke hevdes i dag.

Hensyn og skjøtsel: Skjøtsel og hensyn: De større engarealene bør slås i slutten av juli. Plantematerialet bør fjernes. Dette bør gjøres for å hindre gjengroing på sikt. Furu er allerede på god veg opp i mange deler av engene. Engene må ikke gjødsles.

462, Kalvøya, Båtbukta nord - KULTURLANDSKAP, *Slåttemark* (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble kort befart av Terje Blindheim 23. august 2002. Teksten under er hentet fra Blindheim (2002) og gjelder alle de registrerte kalkrike strandbergene på øya utenom reservatene. Finnes rundt nesten hele øya og har kvaliteter knyttet til rik karplanteflora med en rekke sørlige og sørøstlige arter som aksveronika, knollmjødurt og hjorterot. På disse lokalitetene finnes trolig en rik flora av markboende sopp, sjeldne arter av sommerfugler, biller og andre insektgrupper. De kalkrike bergene helt nede ved sjøen er potensielt levested for flere sjeldne skorpelav som har en meget snever utbredelse i Norge. Naturtypen grenser og glir over i all de andre typene nevnt under og deler i en hvis grad mange av artene med disse. Verdien er satt til Viktig (B) da lokaliteten er liten og pga. av typens sjeldenhet i nasjonal sammenheng, samt at det er påvist rødlistede sopparter på Kalvøya som potensielt kan vokse her og potensialet for sjeldne arter av sommerfugler og andre insekter er meget stort. Arealene totalt sett for denne naturtypen er også forholdsvis store for denne naturtypen å være.

Hensyn og skjøtsel: Dagens bruk av strandbergene er fordelt på en måte som gjør at mesteparten av vegetasjonen får være inntak. Noe trækkes ned, men noe tråkk er også gunstig for å hindre for sterk grad av gjengroing på arealer som fra tidligere antakelig har vært mer beitepåvirket.

465, Burud S1 - SKOG, *Rik edellauvskog* (Or-askekog) - Verdi C

Generelt: Beliggenhet og topografi

Sør- og vestvendt skrent med kløft midt i (opp fra dam). I de bratte skrentene er det steinete, mens det er tykt dekke av finere løsmasser nederst og i kløfta.

Vegetasjon

Hele området har rik lågurtskog. Ask og gråor dominerer i tresjiktet. For øvrig forekommer lønn, hassel, selje, bjørk, furu og gran. Feltsjiktet inneholder arter som karakteriserer rik , til dels kulturpåvirket skog: Liljekonvall, kratthumbleblom, storklokke og trollbær. I den markerte dalen og i partiene ned mot dammen finnes arter som vokser på rik, fuktig jord: Mjødurt, vendelrot,

skogstjerneblom, bekkeblom og springfrø. I tillegg ble fredløs og ormetelg notert.

Tilstand og arts mangfold

Skogen er ikke særlig grovvokst – stammediameter (brysthøyde) for skogdannende trær ligger hovedsakelig i intervallet 10 - 30 cm. Enkelte asketrær (tidligere styvingstrær) er temmelig grove, gamle og innhule. Ask og gråor dominerer kronesjikt, mens hassel dominerer i det midtre tresjiktet. Vest i området finnes et område med en del grove, styvede ask. Ingen rødlistede arter ble funnet i

området. Området er en rik fuglebiotop og territoriehevdende gulsanger kan trekkes fram. Etter alt å dømme kan området ha verdi som levested for salamandere som gyter i nærliggende dammer.

Total vurdering inkludert sårbarhetsvurdering

Området inneholder et godt utformet og godt avgrenset lomme med rik edelløvskog. Området er i en suksessjonsfase og har trolig vært atskillig mer åpent for noen tiår tilbake. Hele området har i dag et skoglig preg og foreslås forvaltet som en nøkkelbiotop i skog, d.v.s. uten inngrep. Rik edelløvskog er ikke en spesielt sjelden naturtype i Bærum, noe data fra kommunens naturtypekartlegging viser. Lokaliteten "Burud S1" er en forholdsvis liten lokalitet og har ikke langt framskredet naturskogstilstand. Dette tilsier lokal verdi.(Heggland, Olsen & Blindheim 2003).

Hensyn og skjøtsel: Ingen spesielle skjøtelsbehov.

466, Lomma V for Hellerud - SKOG, *Gråor-heggeskog* (Liskog/raviner) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av HIF den 01.12.2004:

Beliggenhet og topografi:

Området ligger mellom Lomma i vest og golfbanen i øst. I nord går det en relativt bratt li helt ned til elva (de øvre delene er rasmark), mens det lenger sør er først et flatt parti langs elva før terrenget stiger opp mot golfbanen. I sør kommer det inn noen bergvegger som helt i sør er opp til 10 meter høye. Langs det flate partiet går det et uttørket flomløp med stedvis noe stillestående vann.

Vegetasjon:

Kantsonen danner en mosaikk av rike vegetasjonstyper som gråor-heggeskog, høgstaudeskog, rik sumpskog, storbregneskog og, på de høyere liggende delene, lågurtskog (fuktig og rik utgave). Gråorheggeskog er den dominerende typen. I de nedre delene mot elva og på flate partier er tresjiktet dominert av gråor, alm, ask, hegg og med innslag av bjørk, gran, selje, rogn, lønn og hassel. I de tørrere partiene i bakkene ned mot elva er det større innslag av osp, ask, bjørk og hassel. Feltsjiktet er rikt med arter som: umphaukeskjegg, springfrø, maigull, skogburkne, strutseving, mjødurt, trollbær, liljekonvall, enghumbleblom, firblad, tyrihjelmskjegg og skogstorkenebb.

Tilstand og arts mangfold:

-Naturtyper i Bærum kommune -

Skogen er ikke særlig grovvokst – maksimal stammediameter (brysthøyde) ligger på opp mot 25 cm for gråor, 30 cm for alm, 30-35 for bjørk og 40 cm for osp. Dimensjonene på trærne var hovedsakelig små til middels med spredte innslag av litt grovere. Tresjiktet er flersjiktet og undervegetasjonen er stedvis meget tett. Det er lite død ved og det lille som er er hovedsakelig gråor (ca 20 læger). I

forbindelse med golfanlegget, er det er ryddet en gate gjennom kantsona, rett sør for brua.

Total vurdering inkludert sårbarhetsvurdering:

Området inneholder et godt utformet og godt avgrenset kantvegetasjon med rike løvskoger mot Lomma. I tillegg til naturtypeverdier på lokaliteten, må det påpekes av hele Lommavassdraget med tilhørende kanstener har verdi som viltområde i Bærum kommune. Området vil på sikt videreutvikle naturverdier knyttet til gammel løvskog (større tredimensjoner, død ved etc.) og dette vil øke områdets verdi m.h.p. bevaring av biologisk mangfold. Fri utvikling av skogen i området anbefales. Rydding av høyere vegetasjonen i "gata" kan fortsette og det er en fordel at buskvegetasjon (under 4 meters høyde) får lov til å stå (Heggland, Olsen og Blindheim 2003).

Hensyn og skjøtsel: Ingen spesielle skjøtelseshov.

468, Burud NØ - KULTURLANDSKAP, *Naturbeitemark* (Frisk/tørr, middels baserik eng) - Verdi C

Generelt: Supplerende informasjon innlagt av HIF den 02.12.2004:

Beliggenhet og topografi: Lokaliteten ligger ca 200 meter øst for Burud-gården og består av en liten, lav kolle og skråningene ned fra kollen (så vidt inn i kulturlandskapet som omkranser kollen).

Vegetasjon, tilstand og arts mangfold: Området på kollen (sentralt og i sør) er tørt og består av åpne bakker med naturengvegetasjon samt skogkanter med bjørk, furu, gran, hassel, selje, einer og rogn. Av karplanter kan følgende arter nevnes: Grov nattfiol, smalkjempe, blåkløkke, prestekrage, harerug, kattedot, smørbusk, flekkgriser, gulaks, tepperot, ubestemte rosebusker, engtjæreblom, blåknapp, ballblom, markjordbær, skogkløver, tveskjeggveronika, engknoppurt, hvitmaure, tiriltunge, bleikstarr, hårfrytle, hengeaks, rødsvingel, engfiol, blåbær, liljekonvall, engsoleie, ubestemt marikåpe, knollerteknapp, firblad, einstape, ormetelg, enghumleblom og trollbær. Området i nord (mot liten bekk) er en fukteng med mye ballblom, mjørdurt, sumpkarse, skogstorkenebb og sumphaukeskjegg i feltsjiktet og osp og bjørk i tresjiktet.

Området er noe preget av gjenvoksning, men naturengelementet i floraen er ennå godt representert med nokså mange naturbeitemarksindikatorer blant karplanter. Det er et potensiale for en del sjeldne og truede beitemarkssopp på lokaliteten, noe som kan undersøkes i september.

Total vurdering inkludert sårbarhetsvurdering: Av de mange små naturengflekkeene som ble funnet i området, er dette den best utviklede. Lokaliteten er liten og artene som er funnet her er nokså alminnelige. Lokaliteten vurderes på denne bakgrunn som lokalt viktig for bevaring av biologisk mangfold.

Den nordøstlige delen av naturtypen er berørt av planlagte inngrep i form av "green" og bunker. Naturverdiene i området vil forringes da dette medfører en reduksjon av arealet. Sårbarheten vurderes som middels. Konflikt med dokumenterte naturverdier kan unngås dersom arealet i naturtypen unntas for inngrep. D.v.s. at avbøtende tiltak er endring av vestlige avgrensning for "green"/bunkers i området forskyves ca 50 meter østover, evt. til området nord for liten bekk/grøft (Heggland, Olsen og Blindheim2003).

Hensyn og skjøtsel: Gjenvoksning vil på sikt true arts mangfoldet knyttet til natureng på lokaliteten. Opprettholdelse av

naturverdier krever at engene holdes i hevd, helst ved slått, men moderat beitetrykk er et alternativ.

469, Burud S2 - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av HIF den 02.12.2004:

Beliggenhet og topografi: Lokaliteten ligger ca 100 meter sørvest for Burud gård og omfatter ca 10 gamle asketrær som står i en bratt, sørvestvendt grasbakke.

Vegetasjon: Feltsjiktet består av tett og kortklipt grasmatte ("plen").

Tilstand og arts mangfold: Lokaliteten består av ca 10 gamle asker. Flere har oppnådd store dimensjoner og har større eller mindre stammehulrom der det har samlet seg brun muld etter råteprosessen inne i treet. Trærne har vært styvet i lang tid og er trolig svært gamle og med liten diameter tilvekst per år. Ingen spesielle arter ble funnet, men trærne er et potensielt levested for sjeldne insektarter.

Total vurdering inkludert sårbarhetsvurdering: Styvingshager er sjeldent i kommunen og ellers i regionen. På lokaliteten finnes flere tydelig svært gamle trær som kan vise seg å ha stor verdi som levested for sjeldne og truede insektarter. På denne bakgrunn vurderes naturtypen som regionalt viktig (verdi B). Lokaliteten må sees i sammenheng med en rad med styvingstrærne som ligger ca 50 meter nærmere Burud gård (lokaliteten BurudS3) (Heggland, Olsen og Blindheim 2003)

Hensyn og skjøtsel: Fortsatt styving av trærne anbefales og et slikt skjøtselstiltak er en forutsetning for at de biologiske verdiene skal kunne opprettholdes.

470, Burud S3 - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av den 02.12.2004:

Beliggenhet og topografi: Lokaliteten ligger umiddelbart sør for Burud gård og omfatter ca 10 gamle asketrær som står i en sørvestvendt grasbakke.

Vegetasjon: Feltsjiktet består av tett og kortklipt grasmatte ("plen"), samt noe middels høyvokst "ugrasvegetasjon".

-Naturtyper i Bærum kommune -

Tilstand og arts mangfold: Lokaliteten består av ca 10 gamle asker. Flere har oppnådd store dimensjoner (max dbh cm) og har større eller mindre stammehulrom der det har samlet seg brun muld etter råteprosessen inne i treet. Trærne har vært styvet i lang tid og er trolig svært gamle og med liten diameter tilvekst per år. Ingen spesielle arter ble funnet, men trærne er et potensielt levested for sjeldne insekterarter.

Total vurdering inkludert sårbarhetsvurdering: Styvingshager er sjeldent i kommunen og ellers i regionen. På lokaliteten finnes flere tydelig svært gamle trær som kan vise seg å ha stor verdi som levested for sjeldne og truede insekterarter. På denne bakgrunn vurderes naturtypen som regionalt viktig (verdi B). Lokaliteten må sees i sammenheng med en rad med styvingstrærne som ligger ca 50 meter lenger sørvest (Lokaliteten Burud S2) (Heggland, Olsen og Blindheim 2003).

Hensyn og skjøtsel: Fortsatt styving av trærne anbefales og et slikt skjøtselstiltak er en forutsetning for at de biologiske

verdiene skal kunne opprettholdes.

471, Hellerud V2 - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Skjøttet/styvet) - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av HIF den 02.12.2004:

Beliggenhet og topografi: Lokaliteten består av en liten ansamling av asketrær i en skråning ca 100 meter vest for klubbhuset til Bærum Golfklubb på Hellerud (rett øst for stien).

Vegetasjon: Området har tidligere hatt kulturmarkspreg, men er i dag gjenvokst slik at den henger sammen med øvrig skog videre nordover. Vegetasjonstypen er lågurtsskog.

Tilstand og arts mangfold: Det er ca 5 grove asker på lokaliteten. Den groveste har stammediameter 85 cm. Flere av askene har stammehulrom. Trærne har vært tidligere vært styvet, men slik hevd har ikke vært gjennomført på lang tid. Ingen spesielle arter ble funnet på lokaliteten, men dokumentasjon av insekter på lokaliteten kan gi funn av sjeldne og truede arter.

Total vurdering inkludert sårbarhetsvurdering: Gamle edelløvtrær finnes spredt i Bærum kommune. P.g.a. at dette dreier seg om bare et fåtall trær og uten dokumentasjon av spesielle biologiske verdier, settes lokalitetsverdien til lokal (Heggland, Olsen og Blindheim 2003).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten foreslås beholdt uten inngrep av noen art.

472, Sleaskjulet N - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av HIF den 02.12.2004:

Beliggenhet og topografi:

Liten dam i golflandskap (nær skogbryn) SØ for Burud gård. Dammen ble gravd ut i forbindelse med at golfbanen ble anlagt.

Vegetasjon:

Følgende karplanter ble notert: Mjuksivaks, gråstorr, vassgro, liten andmat, brei dunkjevle, myrsnelle, vanleg tjønnaks, skogsivaks, kvitbladtistel, markrapp, ubestemt piggeknope, krypsleie, gulflatbelg, myrtistel, flaskestorr, knappsiv, engrapp, selje, ubestemt mjølke, småtjønnaks.

Tilstand og arts mangfold:

Dammen har forholdsvis mye åpent vannspeil. En hunn av liten salamander og egg av samme art ble observert. Dessuten ble rumpetroll av vanlig frosk observert.

Total vurdering inkludert sårbarhetsvurdering:

Lokaliteten er levested for rødlistarten liten salamander og må derfor prioriteres høyt som naturtype/viltobjekt. Lokaliteten vurderes som regionalt viktig (verdi B) (Heggland, Olsen og Blindheim 2003).

Hensyn og skjøtsel: Dammen, inkludert

kantvegetasjon, foreslås beholdt som i dag og det er viktig at fisk eller tamender ikke tillates utsatt i

dammen. Dersom kantvegetasjonen i framtida skulle ekspandere og åpent vannspeil er i ferd med å

forsvinne, anbefales åpning av vannspeil ved opprensning av vegetasjon. Dette bør skje i flere

omganger, f.eks. opprensning av halve dammen hvert år i to påfølgende år

473, Sleaskjulet V - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av HIF den 02.12.2004:

Beliggenhet og topografi:

Dammen ligger i åpent "golflandskap" helt sørvest i planområdet. Det har tidligere vært et sumpområde på stedet og i forbindelse med anleggning av golfbane er området gravd ut.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Vegetasjon:

Følgende karplanter ble notert: Flaskestorr, vanleg tjønnaks, liten andmat, engrapp, ubestemt piggeknope, flaskestorr, vassgro, trådsiv, sølvbunke, gråstorr, mjuksivaks, skogsivaks, lyssiv, nyseryllik.

Tilstand og artsmangfold:

I dammen ble det funnet mange rumpetroll av liten salamander. En del øyestikkere (libeller og vannymfer) ble observert, men det er ingen funn av sjeldne eller trua øyestikkere.

Total vurdering inkludert sårbarhetsvurdering:

Lokaliteten er levested for rødlistearten liten salamander og må derfor prioriteres høyt som naturtype/viltobjekt. Lokaliteten vurderes som regionalt viktig (verdi B).

Hensyn og skjøtsel: Dammen, inkludert

kantvegetasjon, foreslås beholdt som i dag og det er viktig at fisk eller tamender ikke tillates utsatt i

dammen. Dersom kantvegetasjonen i framtida skulle ekspandere og åpent vannspeil er i ferd med å

forsvinne, anbefales åpning av vannspeil ved opprensning av vegetasjon. Dette bør skje i flere

omganger, f.eks. opprensning av halve dammen hvert år i to påfølgende år.

474, Blunkerudveien Ø - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av HIF den 02.12.2004:

Beliggenhet og topografi:

Dammen ligger ca 50 – 100 meter NØ for Blunkerudveiens endepunkt. Dammen ble gravd ut i forbindelse med at golfbanen ble anlagt.

Vegetasjon:

Følgende karplanter ble notert: Bred dunkjevle, mjuksivaks, gråstorr, mannasøtgras, liten andmat, ubestemt piggeknope, krypsleie, knereverumpe, flaskestarr.

Tilstand og artsmangfold:

Dammen er nesten gjengrodd med bred dunkjevle og det er mye "grønne" i dammen. I dammen ble det funnet mange rumpetroll av liten salamander.

Total vurdering inkludert sårbarhetsvurdering:

Lokaliteten er levested for rødlistearten liten salamander og må derfor prioriteres høyt som naturtype/viltobjekt. Lokaliteten vurderes som regionalt viktig (verdi B) (Heggland, Olsen og Blindheim 2003).

Hensyn og skjøtsel: Dammen, inkludert kantvegetasjon, foreslås beholdt som i dag og det er viktig at fisk eller tamender ikke tillates utsatt i dammene. Dammen er i ferd med å gro igjen og en åpning av vannspeilet (opprensning av vegetasjon) kan gjennomføres. Dette bør helst skje seint på høsten, og gjerne deles i to (halve dammen hvert år i to påfølgende år).

475, Buruddammen - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av HIF den 02.12.2004:

Beliggenhet og topografi:

Dammen ligger i skogkanten ca 200 meter rett SØ for Burud gård. Sør for dammen finnes det et åpent "golflandskap". Dammen ble gravd ut i forbindelse med at golfbanen ble anlagt.

Vegetasjon:

Følgende karplanter ble notert: Mannasøtgras, engminneblom, flaskestorr, myrhatt, krypsleie, markrapp, kvitkløver, engsyre, bred dunkjevle, vassgro, lyssiv, ubestemt vasshår, skogsivaks.

Tilstand og artsmangfold:

Denne dammen er den dypeste av de fire dammene i området (lokaliteter 7 – 10 i denne rapporten). I dammen ble det funnet mange rumpetroll av liten salamander. Rumpetroll av vanlig frosk ble også funnet. Dessuten ble hekking av stokkand konstatert (hunn med 5 unger) og en vånd ble observert svømmende i dammen.

Total vurdering inkludert sårbarhetsvurdering:

-Naturtyper i Bærum kommune -

Lokaliteten er levested for rødlistearten liten salamander og må derfor prioriteres høyt som naturtype/viltobjekt. Lokaliteten vurderes som regionalt viktig (verdi B) (Heggland, Olsen og Blindheim 2003).

Hensyn og skjøtsel: Dammen, inkludert kantvegetasjon, foreslås beholdt som i dag og det er viktig at fisk eller tamender ikke tillates utsatt i dammen. Dersom kantvegetasjonen i framtida skulle ekspandere og åpent vannspeil er i ferd med å forsvinne, anbefales åpning av vannspeil ved opprenskning av vegetasjon. Dette bør skje i flere

omganger, f.eks. opprenskning av halve dammen hvert år i to påfølgende år.

476, Hellerud Ø - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av HIF den 02.12.2004:

Beliggenhet og topografi

Dammen er inngjerdet og ligger ca 200 meter øst for bygningene på Hellerud. Dammen ble gravd ut i forbindelse med at golfbanen ble anlagt.

Vegetasjon:

Følgende karplanter ble notert: Vasspest (mye på dypere vann, nesten ingenting når overflaten), gulflatbelg, sølvbunke, strandrøyr, gråstorr, engrapp, selje, bjørk, sennegrass, prestekrage, markrapp, langstorr, skogkløver, raudsvingel, knereverumpe, bleikstorr, burrot, krypsoleie, mjørdurt, soleihov, krushøymol (?), stornesle, skogsivaks, harestorr, lyssiv, brunrot, ubestemt vasshår, ubestemt mjølke, åkertistel, vanlig tjønnaks, grastjønnaks, mannasøtgras, gulaks, engfrytle.

Tilstand og artsmangfold:

Dammen er stor og dyp. Ett rumpetroll av liten salamander ble funnet. Mange rumpetroll av vanlig frosk ble funnet.

Total vurdering inkludert sårbarhetsvurdering:

Lokaliteten er levested for rødlistearten liten salamander og må derfor prioriteres høyt som naturtype/viltobjekt. Lokaliteten vurderes som regionalt viktig (verdi B) (Heggland, Olsen og Blindheim 2003).

Hensyn og skjøtsel: Dammen, inkludert kantvegetasjon, foreslås beholdt som i dag og det er viktig at fisk eller tamender ikke tillates utsatt i dammen. Dersom kantvegetasjonen i framtida skulle ekspandere og åpent vannspeil er i ferd med å forsvinne, anbefales åpning av vannspeil ved opprenskning av vegetasjon. Dette bør skje i flere omganger, f.eks. opprenskning av halve dammen hvert år i to påfølgende år.

477, Fontenedammen - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av HIF den 02.12.2004:

Beliggenhet og topografi:

Dammen ligger rett sør for P-plassen ved Hellerud. Dammen ble gravd ut i forbindelse med at golfbanen ble anlagt.

Vegetasjon:

Følgende karplanter ble notert: Småttjønnaks, grastjønnaks (mye), strandrøyr, mjuksivaks, knereverumpe, hestehov, krypsoleie, brei dunkjevle, ubestemt vasshår, liten andmat, flaskestorr, myrsnelle, engminneblom, trådsiv, åkersnelle, veikveronika.

Tilstand og artsmangfold:

Dammen er utstyrt med en fontene. Det er leirbunn i dammen, som dessuten preges av mye grønnalger. Ett egg av liten salamander ble funnet. I tillegg ble ett nymetamorforisert individ og mange rumpetroll av vanlig frosk observert.

Total vurdering inkludert sårbarhetsvurdering:

Lokaliteten er levested for rødlistearten liten salamander og må derfor prioriteres høyt som naturtype/viltobjekt. Lokaliteten vurderes som regionalt viktig (verdi B) (Heggland, Olsen og Blindheim 2003).

Hensyn og skjøtsel: Dammen, inkludert kantvegetasjon, foreslås beholdt som i dag og det er viktig at fisk eller tamender ikke tillates utsatt i dammen. Dersom kantvegetasjonen i framtida skulle ekspandere og åpent vannspeil er i ferd med å forsvinne, anbefales åpning av vannspeil ved opprenskning av vegetasjon. Dette bør skje i flere omganger, f.eks. opprenskning av halve dammen hvert år i to påfølgende år.

478, Osdammen S - SKOG, Gråor-heggeskog (Liskog/raviner) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten ligger rett sør for Osdammen på Bærumsiden og utgjør et ganske flatt område mellom elva og vei i vest. Gråor dominerer i lokaliteten, men det er innslag av alm, ask, lønn, bjørk og selje. Skogen er relativt ung, men med enkelte eldre trær. Det finnes noe liggende og stående død ved av små dimensjoner. Området har tidligere vært industriområde som nå er gjengrodd. Områdene rett nedenfor Osdammen lå øvre Fossum sam og seinere en tømmerrenne. Lokaliteten rommer også de gamle støttene til et vannrør som har gått her en gang det var sagbruk lenger nede ved elva (Ullern historielag 2006). Ingen spesielle arter er registrert i området.

Gråor-heggeskoger er kjent for å ha en høy tetthet av hekkende fugl. Området er ganske stort og det forventes å utvikle seg som en viktig skoglokalitet på tross av tidligere aktiviteter på dette stedet. Lokaliteten gis på denne bakgrunn verdi som lokalt viktig (C verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det anbefales at området overlates til fri utvikling

479, Naturhuset N - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Lokalitetsinformasjon under er hentet fra Blindheim (2005):

Dragehodeforekomstene på lokaliteten er dokumentert av Torbjørn Endal i naturvernforbundet i Bærum sommeren 2005 (kommentarer til reg. arbeid fra NNV Bærum). Disse forekomstene ble gått opp 31. august 2005 og en helhetlig avgrensning av naturtypen kalkrike enger ble foretatt. Utbredelsen av dragehode og naturtypens avgrensning kan sees på kart side 17. Det er ikke registrert noen naturtypelokalitet her tidligere og er trolig heller ikke omtalt av tidligere forfattere som har beskrevet de botaniske kvalitetene på Lilleøya.

Lokaliteten består av åpen kalkrik eng rundt de øvre delene av lav rygg som går mellom vei på marinaen i nord og veien inn til naturhuset i sør. På disse engene er det utpreget kalkeng med typiske arter som aksveronika, knollmjørdurt, hjorterot, smaltimotei, bakkemynte, bergmynte, harekløver og til sammen en stor og fire mindre populasjoner med dragehode (avmerket på kart side 17). Enga har et noe annet preg enn lokalitet nr. 13. Det kan være jordsmonnet som er noe annerledes og lokaliteten er mer sørlig eksponert. Det har også vært større aktivitet i dette området. Den sørlige delen grenser mot arealer som tidligere er brukt under gartneridriften. Her er det store mengder ugress med bl. a. mye kanadagullris som har spredt seg mye på hele Lilleøya. Det er tilkjørt masser på en rekke steder og det har vært mye kjøring på enga (Horettrafikk frem til 2002). Gamle rester av hus og ymse annet har ført til at enga stedvis er noe ødelagt.

Knyttet til dragehode er den sjeldne billearten dragehodeglansbille (*Meligethes norvegicus*) registrert på lokaliteten (Lars Ove Hanssen pers. med). Arten er oppført som direkte truet på den norske rødlisten (direktoratet for naturforvaltning 1998). Det finnes i tillegg registrert en rekke andre sjeldne og rødlistede arter på lokaliteten. En oversikt over dette mangfoldet av insekter vil bli presentert i rapportform av Lars Ove Hanssen i løpet av høsten 2005. Herbariets sommerfugldatabase i Oslo viser at det er fanget en rekke rødlistede arter i årene 2002-2005 som er knyttet til næringsplanter som finnes på lokaliteten.

Vegetasjonstypen er definert som type G6 i Fremstad (1997). Tørr meget baserik eng i lavlandet, enghavre eng. I rapporten over trua vegetasjonstyper i Norge (Fremstad og Moen 2001) er undertypen knollmjørdurteng benyttet som en undertype av lavurtenger og er oppført som akutt truet der. Følgende er hentet fra denne rapporten: "Lavurteng (tørr rikeng i lavlandet). Vegetasjonstypen som helhet vurderes som sterkt truet (EN), for de fire utformingene gjelder: Dunhavreeng og boreal slåtteenng (flekkgriøreeng) er sterkt truet (EN), mens knoppurteng og knollmjørdurteng er akutt truet (CR). Knollmjørdurteng Truethet: Akutt truet (CR). Finnes svært spredt på kalkstein i de varmeste områdene ved Oslofjorden. Karakteristiske arter er knollmjørdurt, smaltimotei og aksveronika (*Filipendula vulgaris*, *Phleum phleoides*, *Veronica spicata*). Underypen har stor likhet med Mellom-Europas kalktørrenger, og kan kanskje betraktes som et reliksfunn fra varmetiden".

Totalt sett har lokaliteten en rekke kvaliteter som er sjeldne i nasjonal sammenheng. Vegetasjonstypen er akutt truet og det er kartlagt direkte truede arter. Lokaliteten regnes derfor som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Skjøtsel og hensyn:

Tørre, grunnlendte enger med en tett matte av konkurransesterke arter vokser ikke igjen veldig fort, men på sikt vil skog og krattsamfunn ta over dersom de ikke skjøttes noe. I tillegg er fremmede arter som f. eks. kanadagullris en akutt trussel i dette området. Engene har trolig vært intensivt beitet gjennom lang tid og arealene bør slås eller beites i fremtiden om verdiene skal ivaretas. Kanadagullris bør slås også i omkringliggende områder for å hindre spredning inn i området. Tett skog som er med innenfor avgrensningen (mot marinaen) bør fjernes og holdes nede til engvegetasjon igjen har fått utviklet seg. Dersom eng ryddes vil det være mulig å slå denne lokaliteten maskinelt. Det er meget viktig at de intakte engarealene ikke bearbeides på noen måte. Plantemateriale må fjernes etter slått (Blindheim 2005).

480, Holtekilen indre - KYST OG HAVSTRAND, Strandeng og strandsump (Skjermede strandsumper) - Verdi C

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert nov. 2005, hentet fra Blindheim (2005): Lokaliteten er registrert av Terje Blindheim 31. aug. 2005. Større strandeng, strandsump og brakkvannspoll innerst i Holtekilen hvor de indre delene nå er fullstendig gjenvokst med takrør. Lokaliteten er kun avgrenset og registrert på avstand, men antas å være fattig på karplanter knyttet til skjøttet strandeng. Fra tidligere (Holtekilen pr. Lysaker, 1917.0808, Nordhagen, Rolf (O-V7681)) er det kjent Dvergshivaks (*ELEOCHARIS PARVULA*) (DC) fra dette området. Da denne arten ofte er knyttet til mudderflatene på grunt vann og ikke til eng er det en hvis mulighet for arten kan være her. Den rødlistede arten Bakkelundmose (*BRACHYTHECIUM CAMPESTRE*) (DM) er også kjent her fra tidligere (Førnebo, ved bunden af Holtekilen, 1890.10.26, Kaalaas, B. (BG-B6682)). Dette er opplysninger hentet fra herbariet i Oslo. Lokaliteten har noe fremtidspotensial dersom den blir skjøttet og strandengvegetasjonen gjenvinnes. Hevdete strandenger er i ferd med å bli en sjelden naturtype i Indre Oslofjord og dermed også de artene som er knyttet til typen. I dette området har man en god mulighet til restaurere et større areal med strandeng og strandsump. Verdien vurderes som lokal (C verdi) per 2005.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør skjøttes ved slått eller gjerdes inne for og beites.

481, Norske Skog N - KULTURLANDSKAP, Artsrik veikant - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse hentet fra Blindheim (2005):

Artsrike veikanter som utgjør restene av de kalkrike strandbergene som er delt i to av Oksenøyveien. Vegetasjonen ligner den opprinnelige vegetasjonen med innslag av blodstorkenebb, aksveronika og knollmjørdurt m. fl.

I følge DN håndbok 13-1999 er alle lokaliteter som ligger i fragmenterte miljøer og intensivt drevne jordbruksområder, der de tradisjonelle slåtteenge har forsvunnet å regne som viktige (B verdi). Vegetasjonen i lokaliteten må sies å være rester med tanke på den tidligere utbredelsen på Førnebo og i Indre Oslofjord.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør skjøttes ved kantslått. En del kratt og busker bør fjernes. Alt plantemateriale som slås skal ryddes vekk (Blindheim 2005).

482, Holtekilen SØ - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert nov. 2005 av Siste Sjanse, hentet fra Blindheim (2005): Lokaliteten er registrert av Terje Blindheim 31. aug. 2005. Artsrike kalkenger, kalkrike strandberg og kantkratt. Mye av den samme utformingen som lokalitet 13 men mangler dragehode og har mindre forekomster av en del andre arter. Noe mer gjenvokst med skog og kratt.

-Naturtyper i Bærum kommune -

I mangel av dragehode og kjente rødlisteforekomster gis lokaliteten B verdi og ikke A verdi. Det er imidlertid rimelig sannsynlig at det er knyttet en rekke sjeldne insekter og trolig også markboende sopp til lokaliteten. Verdien bør derfor vurderes på nytt når ytterligere informasjon tilkommer. Forholdsvis store deler av lokaliteten faller inn under lågurteng på rik grunn som er en truet vegetasjonstype.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør skjøttes ved slått eller beite. Skog og kratt bør ryddes (Blindheim 2005).

483, Portnerboligen NØ - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi C

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert nov. 2005 av Siste Sjanse, hentet fra Blindheim (2005): Lokaliteten er registrert av Terje Blindheim 31. aug. 2005. Liten kalkrik eng på gjenstående kalkrygg. Hjorterot og knollmjødurt er typiske arter. Skogen er i ferd med å vokse igjen lokaliteten. Det er en ruin midt i området.

Verdien vurderes til å være lokal (C verdi) pga. liten størrelse og noe påvirkning, samt gjenvoksning.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør skjøttes ved slått. En del skog, kratt og busker bør fjernes rundt hele. All trevegetasjon mot vei bør fjernes. Alt plantemateriale som slås skal ryddes vekk (Blindheim 2005).

484, Norske Skog NØ - KYST OG HAVSTRAND, Strandeng og strandsump (Skjermede strandsumper) - Verdi C

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert nov. 2005, hentet fra Blindheim (2005): Lokaliteten er registrert av Terje Blindheim 31. aug. 2005. Liten strandeng som nå er fullstendig gjenvokst med takrør. Det er ikke kjent noen botaniske verdier knyttet til lokaliteten, men kan ha en viss betydning for spurvefugler knyttet til slike miljøer. Lokaliteten har noe fremtidspotensial dersom den blir skjøttet og strandengvegetasjonen gjenvinnes. Hevdete strandenger er i ferd med å bli en sjelden naturtype i Indre Oslofjord og dermed også de artene som er knyttet til typen. Mangel på hevd, lite areal, samt at ingen spesielle arter er dokumentert tilsier lokal verdi (C verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør skjøttes ved slått. Områdene rundt bør også slås i denne sammenheng (Blindheim 2005)

485, Ballerud - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam (Gårdsdam) - Verdi A

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av Siste Sjanse den 22.09.2005: Dam undersøkt av Kjell Magne Olsen sommer 2005 i forbindelse med ny jernbanetunell Sandvika-Lysaker. Nesten gjengrodde dammer med mye av rødlisteartene blærestorr og drønningstorr. Også mye larver av liten salamander. En gang- og sykkelsti er anlagt midt gjennom damområdet. Delene som ligger på sørsiden av stien er nå så å si tørre, men alle de interessante artene finnes fremdeles her også. Kjempebjørnekjeks står nær dammene. Ingen sjeldne og trua arter av invertebrater ble registrert.

Hensyn og skjøtsel: Dersom dammen er mye ødelagt bør den vurderes restaurert. Kjempebjørnekjeks som finnes i ormådet bør bekjempes.

486, Sjøholmen III - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Ikke-skjøttet) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av Siste Sjanse den 29.09.2005: Terje Blindheim befarte området 12. september 2005 sammen med representanter for Bærum kommune. Stor gammel furu som måler ca. 80 cm i diameter. Treet har typiske spor etter den sårbare trebukken reliktbukk (*Nothorina punctata*) i form av klekkehull og kvæutflod. (conf. Anne S. Thygeson i NINA). Arten kan leve i treet i flere tiår og dreper ikke treet. Arten er sårbar i følge den norske rødlisten, lokaliteten er derfor gitt verdi som Svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Treet og dets rotsystem må bevares. Det er viktig at det holdes lysåpent rundt treet.

487, Sjøholmen IV - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Skjøttet/styvet) - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av Siste Sjanse den 29.09.2005: Terje Blindheim befarte området 12. september 2005 sammen med representanter for Bærum kommune. Gammel syvet ask som måler nesten 1,5 meter i diameter. Treet har lite epifytter knyttet til seg. Lavsamfunn er generelt dårlig utviklet så nær store veier. Treet vurderes derfor per i dag som Lokalt viktig (C verdi). På lenger sikt vil treets verdi for biologisk mangfold øke.

Hensyn og skjøtsel: Treet og dets rotsystem må bevares. Det er mange år siden treet har blitt styvet og med en topptung krone er det utsatt for vind. Treet bør beskjæres over 2-3 år for å unngå for stor sjokkeffekt på treet da det er lenge siden siste beskæring.

488, Sjøholmen V - Skog, Kalkskog (Frisk kalkfuruskog) - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av Siste Sjanse den 29.09.2005: Lokaliteten ble første gang befart av Kjell Magne Olsen og Terje Blindheim i 2000. Terje Blindheim befarte sist området 12. september 2005 sammen med representanter for Bærum kommune. Mindre parti med kalktørreng/kalkskog med typiske arter som blodstorkenebb og knollmjødurt. Mer spesielt med funn av vårstarr og hvitfrytle som er forholdsvis sjeldne regionalt. Lokaliteten er liten, uskjøttet og dårlig arrondert. Den gis derfor verdi som Lokalt viktig (C verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten kan med fordel holdes lysåpen. Positivt med engslått.

489, Sverrestien - Skog, Kalkskog (Tørr kalkfuruskog) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten ble befart av Terje Blindheim 20. oktober 2005.

Lokaliteten er en nordvendt skråning beliggende mellom husrekker i sør og eksisterende jernbanespor i nord. Gran og furu dominerer, men det er også spredte innslag av hassel, bjørk, osp, alm og lønn. Skogen er for det meste rik og tørr, men nedenfor gammel hoppbakke og lengst i øst er det fuktigere dråg som gir opphav til en litt annen og mer fuktighetskreven vegetasjon. På et mindre punkt var vegetasjonen spesielt rik med innslag av knollmjødurt, blåveis og blodstorkenebb. Skogen er flersjiktet og forholdsvis gammel, men uten virkelig gamle trær, død ved og gadd. Det ble registrert flere typiske kalkarter arter av markboende sopp, men bare en rødlisteart ble observert, den hensynskrevende arten gullkremle (DC). Lokaliteten var stedvis en del påvirket med hageavfall, rydningsrøyser, små hageanlegg m.m. Til tross for dette har lokaliteten en klar verdi som kalkskog og inneholder potensielt flere sjeldne arter, særlig av markboende sopp. Påvirkning og arrondering gjør at lokaliteten vurderes som lokalt-regionalt viktig (C verdi) (Blindheim et al. 2006).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten vil bli sterkt berørt av jernbaneutbygging, men det er ønskelig at så store deler som mulig ikke berøres.

490, Store Stabekk I - KULTURLANDSKAP, Småbiotoper (Åkerholme) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten ble befart av Kim Abel i november 2005. Åkerholme med kalklågurtskog. Sent registreringstidspunkt for registrering av karplanter og sopp, men vegetasjonen er rik med blåveis, gjeldkarve, gulmaure (i kantene) og kratthumleblom. Mye ungt buskas er representert, men tresjiktet er forholdsvis godt utviklet med noe gran opp mot 30-35 cm i brysthøyde i nord, ellers lønn, bjørk og kirsebær. Mye ask i busksjiktet. Et skinnere parti med noe berg i dagen og blåbærskog i de sentrale deler av holmen. I øst er det noen åpne engpartier med kalktørrberg. Naturtypen er kategorisert som: småbiotoper med lokal verdi (C).

Hensyn og skjøtsel: La løvskogen få utvikle seg. Evt. rydde noe kratt. Spare alle trær mer enn 20 cm.

491, Store Stabekk II - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble befart av Kim Abel i november 2005. Stor lind på ca 1 m i diameter som står inne på en liten åkerholme. Åkerholmen består til en stor del av skrotemark hvor det er lagt opp en del mindre ryddingsstein. Busksjiktet dominerer. Selve åkerholmen er ingen naturtype, men linda kommer inn under store gamle trær. Det er en hytte oppe i treet som med fordel kan tas ned. Buskene begynner å bli relativt høye så det er ønskelig av det ryddes rundt treet. Grove lindetrær av denne størrelsen er potensielt viktig for en rekke insekter, herav verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det bør ryddes kratt rundt treet for å få mer lys inn til stammen.

492, Ramstadsletta - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Hult tre) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble befart av Terje Blindheim i november 2005. Stort hult asketre som måler ca. 1 meter i diameter. Store gamle trær og i sær hule trær er viktige for en rekke sjeldne og trua arter av lav, sopp, insekter og moser. På denne bakgrunn gis lokaliteten verdi som viktig (B verdi) til tross for at arter ikke er påvist direkte.

Hensyn og skjøtsel: Det bør ryddes kratt rundt treet for å få mer lys inn til stammen.

500, Strømstangveien 9 I - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam (Gårdsdam) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble besøkt av Kjell Magne Olsen september 2006. Stort sette vegetasjonsløs hagedam med en liten øy hvor det er noe vegetasjon rundt. Det ble gjort funn av en sjelden vannkalvart, dronningstarr og liten salamander. Lokaliteten får derfor verdi som svært viktig (A verdi).

501, Strømstangveien 7-9 - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Registrert av Kjell Magne Olsen og Terje Blindheim, Siste Sjanse i september 2006. Kalktørreng med rik vegetasjon typisk for dette plantesamfunnet. Sørvendt langstrakt lokalitet som er 350 meter lang og 40 meter på den breieste. I tillegg til karplanter ble den rødlistede arten liten lakrismjeltsekkemøll funnet på blader av lakrismjelt. Fem rødlistearter funnet knyttet til en vegetasjonstype som er kritisk truet og et rimelig stort areal gir verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: I øst er det mye syrin som fortrenger naturlig vegetasjon. Sør for husene er det mye kjempestikle, pryddveronika, gravbergknapp og en forvillet hagenellik. Alle disse artene bør hindres i å få en videre utbredelse. Syringen bør reduseres betydelig.

502, Borgenhaug I - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006. Lokaliteten besøkt av Kjell Magne Olsen, Siste Sjanse, i september 2006. Liten kalkkulle og kalkrik eng med typiske karplantearter. Inntil området står en del kanadagullris, som på sikt kan true stedegen flora. Inne i området er det anlagt grillsted med stoler og peis, samt flaggstang. Både dette og annen ferdsel påfører området en del slitasje. Området inneholder en sjelden og truet vegetasjonstype, men er lite og en del påvirket. Det gis derfor verdi som viktig (B verdi). Potensialet for at sjeldne sommerfugler er knyttet til lokaliteten vurderes som stort.

Hensyn og skjøtsel: Kanadagullris bør bekjempes for å unngå spredning inn i engarealene.

503, Borgenhaug - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006. Lokaliteten besøkt av Kjell Magne Olsen, Siste Sjanse, i september 2006. Liten kalkkulle med typiske kalkkrevende tørrbergarter. De to innførte snegleartene vinbergsnegl og iberiasnegl finnes i området. Noe ferdsel gjennom området på grunn av utenforliggende brygger. Området inneholder en sjelden og truet vegetasjonstype, men er lite og en del påvirket. Det gis derfor verdi som viktig (B verdi). Potensialet for at sjeldne sommerfugler er knyttet til lokaliteten vurderes som stort.

504, Snarøyveien 106-108 - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006. Registrert av Kjell Magne Olsen og Terje Blindheim i september 2006: Hage hvor de rike kalktørrengene er bevart i stor grad. Engene strekker seg over flere eiendommer og utgjør totalt sett en del areal. De fleste typiske artene for denne truede vegetasjonstypen finnes her, men dragehode ble ikke registrert. Lokaliteten er en del påvirket av fremmede arter, men gis likevel verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det er positivt om de frodigste engarealene slås en gang i året og at plantematerialet fjernes. Deler av engene er ganske påvirket og delvis utkonkurert av gravbergknapp og sibirbergknapp. Det er positivt om disse artene blir bekjempet.

505, Snarøyveien 122 - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi C

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006. Registrert av Terje Blindheim i september 2006: Lite restområde med rik kalktørreng som nå begynner å vokse igjen med skog. Kalkengrestene har typiske utforming. En del innslag av lind i skrentene. Pga. av lite areal og noe gjenvoksning er lokaliteten gitt lokal verdi (C verdi) på tross av at vegetasjonstypen er truet og det er funnet flere rødlistede arter.

Hensyn og skjøtsel: Området bør åpnes en del og engene bør slås om mulig.

506, Sundbukta - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert i nov. 2006. Lokaliteten ble siste undersøkt av Blindheim og Olsen i september 2006: Kolleparti med rik kalkengflora som hovedtype, men deler av arealet har preg av å være kalkfuruskog som er rik med mye blåveis. I sørvendt brattskrent innslag av hasselkratt og rik edelløvskog og nedenfor denne igjen et mindre areal med rik eng. Lokaliteten har ikke blitt begygd fordi området har vært en del av innflygningstraseen til Fornebu lufthavn, men før dette har det vært et mindre hus på toppen av kollen. Her vokser det en del typiske hageplanter i dag som det er ønskelig at blir fjernet. Rik kalkeng og kalkskog i et lite, men forholdsvis variert område tilsier verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Engarealene bør slås en gang i året og plantemateriale fjernes. Tett og krattskog og buskvegetasjon bør fjernes. En del fremmede arter knyttet til gammel bosted på toppen bør vurderes fjernet..

507, Dokkskjæret N - KYST OG HAVSTRAND, Strandeng og strandsump (Skjermede strandsumper) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør en smal brem med intakt fukteng vegetasjon avbrutt av enkelte grusstrender og fjellknauser og ble sist besøkt av Kjell Magne Olsen, Siste Sjanse i september 2006. Viktig lokalitet for dverggyllen som ble funnet gjennom hele lokaliteten, men de tetteste populasjonene ble finnes i vest hvor det er mange hundre eksemplarer. Det ble ikke kartlagt noen andre spesielle arter. Vegetasjonen på lokaliteten blir holdt nede av ender og gjess. Viktig lokalitet for rødlisteart i sterk tilbakegang tilsier verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det er positivt om engene innenfor det avgrensede området blir hevdet med slått i midten av august.

508, Dokkskjæret NØ - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Registrert sist av Kjell Magne Olsen i septbember 2006. Lite område med kalktørreng som vokser i sprekker i fjellet. Lokaliteten huser en mindre populasjon med den fredete arten dragehode. Funn av dragehode og flere andre arter typisk for denne vegetasjonstypen tilsier verdi som viktig (B verdi) selv om arealet er lite og sterkt påvirket av menneskelig aktivitet.

509, Dokkskjæret NV - KYST OG HAVSTRAND, Strandeng og strandsump (Skjermede strandsumper) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble registrert av Kjell Magne Olsen i september 2006. Lite strandengområde hvor det ble gjort funn av rødlistearten dverggyllen (DC) som har vært i sterk tilbakegang i Indre Oslofjord de siste tiårene grunnet gjengroing. Lokaliteten er preget av brygger. Dverggyllen dekker et området på ca. 2x2 meter. Funn av rødlistet art i sterkt tilbakegang tilsier verdi som viktig (B verdi) til tross for lite areal og en del forstyrrelser. Lokaliteten beites trolig noe av ender og gjess.

Hensyn og skjøtsel: Det er positivt om engene innenfor det avgrensede området blir hevdet med slått i midten av august.

510, Svaneveien 16 - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006. Registrert av Terje Blindheim i september 2006: Liten, men velutklet kalktørreng på toppen av bratte klipper ned mot sjøen. Typisk artsinventar med bl. a. knollmjødur og aksveronika. Truet vegetasjonstype som har vært i sterk tilbakegang tilsier verdi som viktig (B verdi) da arealet er forholdsvis lite.

Hensyn og skjøtsel: Det bør ryddes litt busker og kratt.

511, Bergheimveien - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi C

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006: Lokalitet ble befart 4. setember 2006 av Blindheim og Olsen. Gjenværende kolle mellom hus hvor kalkengvegetasjonen fortsatt er rimelig intakt. Området gror noe igjen, men de midtre delene er forholdsvis intakte. Vurderes å ha lokal verdi (C verdi) per 2006.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør skjøttes med hensikt på å åpne opp og få mer lys ned på engene. Krattskog og busker bør fjernes Store furuer kan stå. Det er en kompost i midtre del og her brer kanadagullris seg. Kanadagullrisen bør bekjempes og komposten bør legges i binge. I øst mot veien er det plantet inn en del hageurter som ikke bør få spre seg inn i lokaliteten.

512, Bergheimveien 10 - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi C

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006. Lokalitet ble befart 4. setember 2006 av Blindheim og Olsen. Mindre områder med rester av kalkrik engvegetasjon inne i tett utbygd område. Den sørlige delen begynner å vokse mye igjen, mens den nordre delen er mer åpen og brukt som lekeområde. Lokaliteten vurderes å være av lokal verdi (C verdi) pga. lite og fragmentert areal.

Hensyn og skjøtsel: Området bør ryddes for kratt og enkelte trær som skygger mye. Deler av engene kan med fordel slås hvert år eller annet hvert år.

513, Rolfstangveien 10 - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten er sist besøkt av Kjell Magne Olsen, Siste Sjanse i september 2006. Lokaliteten utgjør sørvendt bakke fra hus og ned mot vei. Typisk kalktørreng som er en truet vegetasjonstype. Det finnes en rekke typiske arter for dette plantesamfunnet representert. Vegetasjonen er fint utformet og av en hvis størrelse. Den gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Positivt med slått i midten av august. Gjerde i sør for å unngå slitasje fra parkering av biler.

514, Rolfstangveien 7 - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Registrert av Kjell Magne Olsen og Terje Blindheim, Siste Sjanse i september 2006. Liten kolle med engrester og til dels plen. Forekomst av en del typiske kalkengarter. Lokaliteten gis verdi som viktig (B) da den er av en hvis størrelse og kvalitet.

Hensyn og skjøtsel: Intakte engpartier/plen bør slås i midten av august. Plantemateriale bør fjernes etter slått. Det bør ryddes så det kommer optimalt med lys ned på enga.

515, Haldensskogveien 6 - SKOG, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi C

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006. Lokalitet ble befart 4. september 2006 av Blindheim. Variert blandingskog med elementer av rik edelløvskog, kalkrik eng med knollmjødurt, rik sumpskog med mye svartor og hegg. Noe død ved, men skogen er generelt ung og uten gamle trær og død ved. Viktig rest av skog i dette område som nesten ikke har skogrester av denne typen igjen. Påvirkning og størrelse tilsier lokal verdi (C verdi).

Hensyn og skjøtsel: Området bør i størst mulig grad få utvikle seg fritt. Dette gjelder særlig midtre område med rik sumpskog. Gamle trær bør bevares, mens yngre krattskog kan åpnes noe.

516, Rolfstangveien 5 - SKOG, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006. Lokalitet ble befart 4. september 2006 av Blindheim. Rik alm-lindeskog på gjenstående kalkrygg. Dominerende treslag er lind, bjørk og furu, men det er også noe hassel, rogn og gran. Vegetasjonen er rik med mye blåveis og liljekonvall og partier med åpen engvegetasjon av tørrengtypen. Skogen er forholdsvis ung, uten gamle trær og død ved. Skogen er ganske åpen og det er lite kratt. Rike edelløvskoger er viktige for biologisk mangfold og denne skogtypen med lind og hassel har vist seg å inneholde et stort antall rødlistearter i denne regionen. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi) til tross for lite areal. Det er per 2006 ikke kartlagt noen rødlistede eller andre sjeldne arter på lokaliteten.

Hensyn og skjøtsel: Skogen bør overtes til fri utvikling. Ingen større behov for skjøtsel i den nærmeste fremtid. Det bør unngås å dumpe kompost i den vestre delen da dette medfører spredning av fremmede arter inn i skogen.

517, Langoddveien 6 - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006: Lokaliteten er sist besøkt av Terje Blindheim, Siste Sjanse, i september 2006. Liten gjenværende kolle med tørrengvegetasjon. Området inneholder bl. a. en del dragehode som vokser spredt på det meste av topppartiet. Noe påvirket av masseforflytninger mot tennisbanen. Det bør ryddes opp her og legges til rette for at kalkenga kan ekspandere noe.

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes å restaurere noe areal ned mot tennisbanen hvor det har vært en del påvirkning. Ved veibygging over lokalitet 519 bør det vurderes å bruke noe av vegetasjonen herfra som restaureringsmateriale.

518, Langoddveien 8 - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006: Lokaliteten er sist besøkt av Terje Blindheim, Siste Sjanse, i september 2006. Liten gjenværende kolle med tørrengvegetasjon. Området inneholder bl. a. en del dragehode som vokser på et lite parti rett vest for flaggstand. Enga strekker seg ned mot vei/parkering, men det nedre området har noe preg av å være plen, dog med enkelte kalkarter representert. Funn av dragehode tilsier verdi som viktig (B verdi) til tross for lite areal.

Hensyn og skjøtsel: Engarealet ned mot veien behandles som gressplen i dag. Det bør gjøres et forsøk med å slå denne bare en gang i slutten av august for å få undersøkt verdiene i denne delen av enga. Det er bl. a. mye aksveronika i "plen".

519, Langoddveien 7 V - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten er sist besøkt av Kjell Magne Olsen og Terje Blindheim, Siste Sjanse, i september 2006. Forholdsvis smal og langstrakt rest av tørrbakkevegetasjon som går langs hovedveien. Forholdsvis tett med dragehode og andre arter typiske for denne artsrike og truede vegetasjonstypen. Funn av dragehode og områdets potensiale for å huse sjeldne insekter tilsier verdi som viktig (B verdi). Se Blindheim og Olsen (2006) for en diskusjon rundt konsekvenser av veibygging.

Hensyn og skjøtsel: Trær og buskas mot veien bør fjernes for å få mer lye inn på enga. Ved utbygging av vei over lokaliteten må evt. skjøtselstiltak og avbøtende tiltak vurderes, se Blindheim og Olsen (2006).

520, Sandholmen NV - KYST OG HAVSTRAND, Strandeng og strandsump (Skjermede strandsumper) - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert nov. 2006 av Siste Sjanse. Lokaliteten ble sist undersøkt av Terje Blindheim september 2006. Lokaliteten er forholdsvis variert med typisk strandeng i partiene langs Hundsundet. Her er salturt-saltbendeleng vanlig. I de indre områdene i nord og sør på innsiden av engene dominerer takrørskogen helt og artsmangfoldet er ganske fattig. I et mellomparti der hvor veien går ut til det ytre partiet er det langt mer artsrik vegetasjon med funn av de to rødlistede artene sprøarve og dronningstarr (Røseng 1996). Lokaliteten har trolig vært hevdet med beite tidligere og bærer nå preg av gjengroing.

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes beite eller slått av strandenga mot hundsundet og hvert deler av takrørskogen bør kunne tilbakeføres til eng.

521, Langoddveien S - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Lokalitetsbeskrivelse sist oppdatert av Siste Sjanse nov. 2006. Lokaliteten sist besøkt av Terje Blindheim i september 2006. Meget artsrik kalktørreng som strekker seg i et smalt belte på toppen av kalkrygg. Avgrenses med glidende overgang mot skog i nord og strandeng i sør. To til tre populasjoner av dragehode hvor en er forholdsvis stor. Det er kartlagt to sjeldne skorpelav som vokser på det kalkrike berget på lokaliteten. Større areal med kalktørreng som er en truet vegetasjonstype, funn av dragehode og sjelden skorpelavflora tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: De delene av lokaliteten som har et klart engpreg og som er så flatt at det kan hevdes bør hevdes med slått. Det bør ryddes litt kratt mot nord hvor skoge er i ferd med å bre seg ut over engarealene.

522, Snarøyveien 63 - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten er sist besøkt av Terje Blindheim, Siste Sjanse i september 2006. Lokaliteten er angitt tidligere i Bendiksen (1994) og Røseng (1996) og beskrevet som lite verneverdig. Lokaliteten inneholder mindre fragmenter med rike kalktørrengrester og yngre edelløvskog med mye lind. Lokaliteten har vært mer åpen tidligere og trenger skjøtsel for å forbedre kvalitetene knyttet til rik engvegetasjon. Påvirkning, størrelse og gjengroing tilsier lokal verdi (C verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det bør ryddes krattskog for å få frem mer engvegetasjon. Noe eldre lindetrær bør få stå igjen.

523, Snarøyveien 36 S - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten er sist besøkt av Kjell Magne Olsen, Siste Sjanse i september 2006. Lokaliteten er angitt tidligere i Bendiksen (1994) og Røsen (1996) og beskrevet som lite verneverdig. Lokaliteten inneholder imidlertid arter som er knyttet til en truet vegetasjonstype og det finnes en rekke typiske arter for dette plantesamfunnet. Lokaliteten er liten og påvirket av fremmede arter og til dels fyllinger (masseuttak). Den gis derfor lokal verdi (C verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten inneholder en del fremmede arter som det bør sette inn tiltak for å få fjernet. Dette gjelder filterarve, gravbergknapp, syrin, blåhegg og diverse mispler.

524, Snarøyveien 52 - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten er sist besøkt av Kjell Magne Olsen, Siste Sjanse i september 2006. Lokaliteten er angitt tidligere i Bendiksen (1994) og Røsen (1996) og beskrevet som lite verneverdig. Lokaliteten inneholder imidlertid arter som er knyttet til en truet vegetasjonstype og det finnes en rekke typiske arter for dette plantesamfunnet. Lokaliteten er liten og påvirket av fremmede arter og til dels fyllinger (masseuttak). Den gis derfor lokal verdi (C verdi).

525, Telenor dammen - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam (Eldre fisketomme dammer) - Verdi B

Generelt: Gammel dam som nå har fått ny utforming etter utbygging av Telenor. Frødig i partier med typiske vannkantsamfunn av bred dunkjeve, vassgro og flaskestarr som dominerende arter. Dammen er ca. 1 meter dyp, noen steder opp til 2 meter. klart fint vann. Det er registrert to rødlistede arter i dammen. Dette er liten salamander og en ferskvannstilknyttet insektart. Funn av flere rødlistede arter og dammers generelle sjeldenhet tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

526, Langoddveien 88 Ø - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam (Eldre fisketomme dammer) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble kartlagt av Kjell Magne Olsen i september 2006. Liten buetformet dam inne i tett takrørskog. Inntil 30 cm dyp og i ferd med å gro helt igjen. Det ble funnet en rødlistet vannkalv i dammen den gis derfor verdi som viktig (B verdi). Det ble funnet noen flere mindre vanlige billearter i og ved dammen, se Blindheim og Olsen 2006.

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes å fjerne takrør og grave deler av dammen noe dypere. Dersom det ikke gjøres noe vil dette elementet være borte i løpet av få år.

527, Strømstangveien 9 II - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi C

Generelt: Lokaliteten ble kartlagt av Kjell Magne Olsen i september 2006. Liten hagedam som er nesten helt vegetasjonsløs og med oksygenfrie bunnforhold. Grunn dam med noe sverlilje i kanten. Dammen har kun lokal verdi (C verdi).

528, Gata-Økern I - SKOG, Rik blandingsskog i lavlandet (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten utgjør en vestvendt skråning og noe flommark mellom isiselve og Økern. En turvei løper gjennom lokaliteten i hele dens lengde. Mindre raviner inngår sør og nord. Lokaliteten er forholdsvis variert med innslag av flommarksskog i nord, små raviner med innslag av styvingstrær, kantsoner hvor elva graver i løsmasser skaper habitater for pionerarter av moser. Det finnes rik edelløvskog med mye alm og lønn, ospsskog, gråor og svartor i flomområdet langs elva, samt eik, bjørk, selje og rogn i øvre og tørrere partier. Det er lite bartrær i lokaliteten. I nesten hele området er det mye død ved i alle nedbrytningsklasser av ulike løvtrær noe som gjør lokaliteten svært viktig for insekter, sopp og moser knyttet til disse elementene. Stedvis finnes gamle trær som har stått i området siden det var mer preget av aktivt beite. Den rødlist grønngul vokspiggede ble funnet på ett læger av alm, men potensialet for flere sjeldne arter i dette området regnes som stort. Lokaliteten gis på denne bakgrunn verdi som svært viktig (A verdi) til tross for påvirkning av turvei og diverse kanteffekter.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

530, Risfjellkastet - SKOG, Rik blandingsskog i lavlandet (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten ligger like vest for Persbråtan og omfatter sør til østvendte skrenter med eldre boreonemoral blandingsskog. Det meste av skogen står på grunnlendt mark, blokkmark og skredjord. Mindre areal står på tykkere jordlag på horisontalt terreng. Skogen er overveiende gammel og tilhører generelt tidlig til full aldersfase. Det inngår relativt mye død ved, hovedsakelig gran, men også litt borealt løv samt edelløv. Tresjiktet er heterogent, oftest med dominans av gran, men også med høyt innslag av bl.a. lind, spisslønn, hassel, osp, eik, alm og ask. Tre delområder fortjener litt mer omtale: De sørvendte lisdene i høydelaget 220-250 moh har spesielt godt utviklet boreonemoral blandingsskog med dominans av edelløvtrær. Fattig lågurt-vegetasjon er typisk. Berggrunnen er variert og inkluderer bl.a. en tykk lagpakke med kvartsbollekonglomerat. Helt sør, nedenfor skrenten er et parti eldre granskog med spredt innslag av hassel, ask, m.fl. og forsumpete felt med bl.a. det krevende slakkstarr samt bekkemark og bekkeveronika. Ovenfor skrentene er åpen, fattig blandingsskog med gran, furu, eik og osp som viktige treslag. Aldersspredningen er god og inkluderer enkelte eik og furu på +200 år. Flere krevende og rødlistete arter er påvist i 2007, herunder granrustkjuke, Skeletocutis brevispora (VU) og rynkeskinn (NT). Mot nord smalner biotopen inn og forsvinner i ur med bare spredte edelløvtrær. I nordøst grenser biotopen til ung og innplantet gran. I sør er grensen trukket mot sterkt hogstpåvirket skog. Det samme gjelder mot vest. Biotopens størrelse, utforming, aldersstruktur og artsinventar peker i retning nasjonal verdi.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overaltes til fri utvikling.

531, Persbråtan SV - SKOG, Rik blandingsskog i lavlandet (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten omfatter en fuktig edelløvblandet granskog på slakt hellende terreng litt nordøst for Ramsåsen naturreservat. Tresjiktet har tidligere vært mer åpent og mindre grandominert, og alm har vært skattet som høstingstre. En rekke tidligere styvete almer står her fremdeles og er i live. Det inngår for øvrig også eldre alm som ikke tidligere er styvet, samt en del gråor, litt hassel og noen få barlind (VU). Skogen er i det senere åpnhet noe opp etter et vindfall som har felt en del gran. Eldre grånåger finnes også spredt, og signalarten granrustkjuke er påvist. På alm er almela (NT) vanlig, og den fuktighetskreven lavlandsarten sveipfellmose Neckera pennata er også påvist. Biotopen grenser f.ø. til tette granplantefelt og sterkt hogstpåvirket skog. Lokaliteten er liten, men er fint utformet og har fremdeles viktige elementer av høstingsskog. Høstingsskog er som vegetasjonstype rødlistet som sterkt truet (EN) og dette kvalifiserer til nasjonal verdi (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Området er ikke i hevd. Bør overlates til fri utvikling, evt nøye overveid skjøtsel med sikte på høstingstrær.

532, Risfjellkastet N - Skog, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi C

Blåbær- og småbregne-granskog langs liten skrent og i terrengforsenkning. Skogen er i aldersfase med spredt til ganske mye granlæger i flere nedbrytningsstadier. Noe edelløv inngår, herunder hassel og spisslønn. Signalarten granrustkjuke og rødlistearten rosenkjuke (NT) er påvist. Biotopen er omgitt av ungskog og mer hogstpåvirket skog, samt avgrenses av skrenten i øst. Biotopen er et lite restfragment av gammel granskog og vurderes derfor som lokalt viktig C.

Hensyn og skjøtsel: Bør overlates til fri utvikling.

533, Linbråten V - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Avgrensingen omfatter relativt ung edelløvskog i østvendt li under Risfjellet. Gråor-almeskog og alm-lindeskog (begge rødlistete vegetasjonstyper i kategori hensynskrevende (LR)) er de viktigste utformingene. Skogen er gjennomhogd for et par tiår siden og derfor nesten helt uten eldre trær, dødved og andre viktige nøkkelement. Foryngelsen er imidlertid god mtp på de naturlig forekommende treslag og gran ser ikke ut til å ville dominere skogbildet fremover i motsetningen til hva som ofte er tilfelle etter hogst av edelløvskog i regionen. Spesielle topografiske og geologiske forhold gjør at grunnvannet presses til overflaten i visse soner og gir der grunnlag for en rik og fuktighetskrevende flora av relativt konkurransesvake og basifile arter slik som slakkstarr og skogstarr. På grunn av disse forhold (spesiell og rik flora, samt god og naturlig edelløvfornyelse) vurderes lokaliteten som regional til lokalt viktig (C-B).

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling.

534, Belset Ø - Skog, *Rik edellauvskog* (Or-askekog) - Verdi B

Generelt: Middelaldret og sterkt modifisert or-ask-almeskog på horisontalt terreng ved Lomma. Hovedandelen av trærne er ganske unge, men spredte grove og relativt gamle trær forekommer, bl.a. grov hengebjørk, stor gran og stor osp. Midtre parti er best utviklet og her inngår en del død ved av gråor. Den sjeldne og truede råtesoppen piggskorpe (VU) ble påvist. Sykkel- og gangvei skjærer gjennom biotopen. På skulderen mot elva er det overvekt av eldre spisslønn. Biotopen er trolig en del redusert i østre kant pga utfylling i forbindelse med tomte-etablering. Selv om biotopen er sterkt negativt påvirket finnes viktige naturkvaliteter med forekomst av død ved og f.ø. rimelig god skogstruktur. Forekomst av VU-art tilsier regional verdi B.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling

535, Løkenbrua S - Skog, *Rik edellauvskog* (Or-askekog) - Verdi B

Generelt: Eldre og godt aldersspredde edelløvskog på marin leire i liten ravnedal. Or-askekog dominerer, men noe bør kanskje regnes som gråor-almeskog. Mange treslag inngår; ask, alm, gråor, hegg, hengebjørk, spisslønn og osp er viktige treslag. Flere meget grovvokste ask og alm finnes, bl.a. én alm på ca 1 meter i brysthøydiameter og én ask rundt 80 cm dbh. En del læger av ulike løvtrær finnes også. Signalartene rustkjuke, småporekjuke og glanskjuke er påvist. Midtre deler av ravnedalen er rimelig intakt mtp feltsjiktets sammensetning, mens kantsoner lider under invasjon av fremmede arter som skvallerkål og til dels innplantet gran. Biotopen er også skjemet av noe miljøfarlig avfall. Lokaliteten er avgrenset mot bebyggelse i nord og åker i sør. Dette gjør at biotopen er sterkt utsatt for negative kanteffekter som bl.a. tørre vinddrag. Bunnen av ravinen er likevel relativt godt skjermet og en samlet vurdering med vekt på god forekomst av grove edelløvtrær og noe død ved tilsier regional verdi B.

Hensyn og skjøtsel: Det bør ryddes søppen og det bør gjøres en vurdering av om noe innplantet gran skal felles.

536, Løken-Lomma - Skog, *Rik edellauvskog* (Or-askekog) - Verdi A

Generelt: Velutviklet or-askekog i vestvendt lise langs Lommas østre bredd ved Løken. Mye av skogen står på fuktig leirjord hvor feltsjiktet er dårlig utviklet, men partier er mer grunnlendt og lågurtvegetert. Blant annet inngår skogsalat, trollbær, kranskonvall, ormetelg og på berg en del neverlaver (*Peltigera* spp.). Spisslønn inngår som dominant treslag i de lågurtvegeterte partiene. Skogen er rimelig godt sjiktet og øvre trealder er typisk ca 150 år. En del død ved inngår, fortrinnsvis gråor, men også ask, lønn, osp, bjørk m.fl. Langs elva er også en del osp felt av bever. Signalartene rustkjuke og naftalinlærersopp er påvist. Biotopen er ganske stor og skjermet, lite negativt influert av fremmede vekster og velutviklet mtp skogstruktur og viktige nøkkelementer. Dette sammen med beliggenhet (på kambrosilur i bynære strøk i lavlandet) tilsier nasjonal verdi A.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling

537, Wøyen NØ - Skog, *Rik edellauvskog* (Or-askekog) - Verdi A

Generelt: Biotopen har mange av de samme kvalitetene som foregående naturtype (536). Av spesielle trekk skal nevnes at i nordøstre del (mellom tursti og elva) er et parklignende parti med flere store og ekstra gamle spisslønn og ask. På elvebredden er stykke nedstrøms står også en grov, hul ask. Biotopen gjennomskjæres av en relativt bred gang- og sykkelvei som i nordre del også innebærer tilsådde gressganger på sidene. Lokaliteten ligger vis å vis nr 536 og bør ses i sammenheng med denne. Verdivurderingen blir derfor den samme; A (svært viktig).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling

538, Ringikastet N I - Skog, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Rik edelløvskog og boreonemoral blandingsskog beliggende i nedkant av veiens slutt ved Ringikastet. To små ravnedaler og en tilliggende lise i vest utgjør lokaliteten. Grenser mot sandtak i sørøst. Rik vegetasjon med taggbregne, trollbær, blåveis, myskegras, or-metelg, tyrihjelms og skogsvingel. Grov gråorskog langs bekken i øst, ellers alm, lønn, mye ask og innslag av noe gran i vest. Død ved finnes spredt av både løv og gran. Mye alm er død som følge av almesyke. Barlind (VU) finnes spredt i øvre deler og almekull-sopp (VU) ble funne på død ved av alm i nedre deler. Gran er hogd ut for en tid tilbake og lokaliteten fremstår nå som en halvgammel edelløvskog med enkelte eldre trær. Rike edelløvkoger er generelt rike på biologisk mangfold. Denne lokaliteten har trolig stort potensial for å huse interessante markboende sopp, dødved-arter og arter knyttet til eldre løvtrær på noe sikt. Her er også potensielle for orkidéen fuglereir (NT), som vokser i samme naturtype i nærheten (Jordbru skytebane SV under Ramsåsen). To rødlistede arter er registrert. Lokaliteten gis på denne bakgrunn og den rike vegetasjonen verdi som regionalt viktig (B-verdi)

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling.

539, Ilabekken - FERSKVANN/VÅTMARK, *Viktig bekkedrag* (Bekk i intensivt drevne jordbrukslandskap) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten utgjøres av en bekkedal på marin leire omgitt av dyrket åker på begge sider. Bekken ligger forholdsvis flatt i terrenget, og meanderer i store deler av området. Skogen er gråor-heggeskog med innslag av andre treslag. Det er partier med grove løvtrær på begge sider av bekken. Gråora oppnår dimensjoner på 40-50 cm. Det er innslag av spredte bjørker, selje og osp opp mot 50 cm og hegg 20 cm og små individer av spisslønn, samt enkelte almer (NT). Det finnes en del død ved av gråor. Karplanteflorea i feltsjiktet er forholdsvis rik med følgende observerte arter: Humle, brennesle, mongolspringfrø, bringebær, geitrams, sløke, strutseving, skogsstjerneblom, skogsnelle, skogstorkenebb, mjødurt, storklokke, vendelrot, kratthumleblom, ormetelg, rød jonsokkblom, skvallerkål, kranskonvall, slyngsøtvier, brunrot, enghumleblom, skogsvinerot, skogsivaks. Midtveis er det en markert østvendt skråning ned mot bekken. Her er gråorskogen forholdsvis ung, men det er en del grove læger. Blærestarr (EN) vokser her i noen tuer på ca. 3 x 2 meter. Langs Østernbekken mot vest, vokser blærestarr i til dels gode bestander i kanten av golfbanen. Lenger nord, opp mot bekkemøtet, er det et mindre parti med grov svartorsumpskog, opp til 60-70 cm i brysthøydediameter. Det er godt innslag av død ved, til dels grov, med en del sterkt nedbrutte læger. En grånlåg opp mot 70 cm, og en bjørkegadd på 70 cm finnes her. Det finnes også eldre hogstspor, i form av morkne stubber her. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi) fordi den antas være forholdsvis intakt, å ha kontinuitet i kronesjiktet, en del død ved, intakte flommarkspartier, samt fordi den huser flere forekomster av en direkte truet art.

Hensyn og skjøtsel: Det finnes noe søppel i lokaliteten, bl.a. gamle, rustne metalldele. Det bør vurderes å rydde dette vekk da det kan være til skade for viltet.

540, Ila øvre - Skog, *Rik edellauvskog* (Or-askekog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjøres av fuktig or-askekog på marin leire. Terrenget heller svakt mot syd, og deler kan betegnes som en leirravine. Lokaliteten er trolig sterkt sigevannspåvirket. Sydøstre og vestre kant av lokaliteten grenser til dyrket jorde. Skogen er forholdsvis ung løvskog. Ung gråor, opp til 30 cm, dominerer, med godt innslag av ask, ellers små graner i et undersjikt. Bakken er svært fuktig og har sumpskogpreg i partier. I feltsjiktet dominerer arter som brennesle, mjødurt, skogsnelle, enghumleblom, skogburkne og strutseving. Det er innslag av hassel, rogn og rødhyll, samt grove løvtrær som ask (40 cm), kirsebær (50 cm), selje (40 cm), bjørk (30 cm), og hegg (20 cm). Området bærer preg av stor produksjon, men foreløpig er det lite død ved. Ingen rødlistearter eller signalarter ble påvist. Området vurderes som viktig (B), ettersom alle forekomster av rik edelløvskog skal vurderes som viktige.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling

541, Enga Ø - Skog, *Rik sumpskog* (Viersump i lavlandet) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten utgjør en riksump muligens i en gjenvokst dam med lav vannstand. Blærestarr (EN) med mange tuer med aks, er sammen med skogsivaks dominerende arter. Rikstarrsumpen omgis av svært ung gråorskog < 15 cm bdh. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi) på grunn av god forekomst av den sterkt truede arten blærestarr (EN).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling

542, Skutebekken - Skog, *Gråor-heggeskog* (Flommarksskog) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten utgjør gråor-heggeskog langs meanderende bekk. Gråor er dominerende treslag, opp til 35 cm, med innslag av andre treslag som ask (< 20 cm), svartor, ca. 15 stammer (opp til 35 cm), selje (60 cm), osp (50 cm), rogn (20 cm), bjørk (30 cm). Det er en forholdsvis smal sone med eldre trær langs bekken. Det finnes en del død ved. Av karplanter i feltsjiktet ble det observert skogburkne, strutseving, rød jonsokkblom, markjordbær, mongolspringfrø, krossved, skogsnelle og mjødurt. Det ble funnet stor ospeiddkjuke på grov osp. Lokaliteten vurderes som en lokalt viktig naturtype (C) på grunn av smal bredde, lite areal og få registrerte signalarter.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

543, Haga nedre - Skog, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjøres av en slak bekkeløft med rik blandingsskog med høyt innslag av edelløvtrær. Øvre deler har høy treslagsblanding, med ask, spisslønn hassel, gråor, osp, gran, og med gran opp til 70 cm. Løvtrærne er forholdsvis unge, med stammediameter rundt 20 cm, og få opp mot 30 cm. Det finnes en del død ved, og flere stokker er sterk nedbrutt. I feltsjiktet finnes karplanter som brennesle, ormetelg, sløke, trollbær, stankstorkenebb, kratthumle, gullris, mjødurt, skogburkne, skvallerkål, enghumleblom, skogsalat, skogstorkenebb, markjordbær, mongolspringfrø, krossved. Pelsblæremose (VU) ble funnet på flere trær (gråor, ask, spisslønn), med flere rosetter. Det finnes bergvekke opp til 4 meter høye, med kalkholdig bergart. På stein og berg ble det funnet glansmose, krusfellmose og Anomodon sp. Noe lenger ned er dimensjonene på løvtrærne noe større med alm (NT) (40 cm), lind (45 cm), ask (50 cm), spisslønn (40 cm), hegg (25 cm), osp (50 cm) og gran (70 cm). Her er det lågurtskog med blåbærlyng i partier, med innslag av rikere partier med brennesle, vendelrot, skogsstjerneblom, og hundekjeks. Det finnes en del død ved, mest av løvtrær, mye sterkt nedbrutt. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi) på grunn av en god forekomst med den sårbare arten pelsblæremose, samt at det er en heterogen restlokalitet god treslagsblanding, og med innslag av gamle og grove edelløvtrær, samt en del død ved.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

544, Bjørnegårdssvingen I - Skog, *Rik edellauvskog* (Or-askekog) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten utgjør en bred, sydvendt kantsone til Sandvikselva. Skogen domineres av gråor, med rikt innslag av edle løvtrær som ask, alm, hassel, spisslønn. Det er godt innslag av grove edle løvtrær med følgende observerte brysthøydediameter: Ask (flere mellom 50-65 cm), alm (NT) (30 cm), spisslønn (20 cm), gråor (30 cm), hegg (20 cm), samt en hestekastanje på ca. 50 cm, og en ubestemt art av piletre på 50 cm. I busk og feltsjiktet ble det påvist rips, skvallerkål, sibirbjørnekjeks, brennesle, skogsvinerot, samt minder busker av piletre. Ned mot elva vokser skogsivaks og strutseving. Det er mye innslag av sand i skogsbunnen, trolig på grunn av flomavsetninger. Det er noe innslag av død ved av piletre (salix sp.) og gråor. Lokaliteten deles i to av en asfaltert vei som brukes til gang og sykkelvei, samt til turvei. På andre siden av veien er det godt innslag av alm (NT), opp til 30 cm, samt unge individer av ask og spisslønn. Deler av området på oversiden av veien er trolig gjenvokst hagemark, ettersom det finnes tre gamle epletrær omgitt av helt ung skog. Lokaliteten vurderes som lokalt viktig, C, ettersom området med naturlig skog er av svært begrenset areal.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

545, Bjørnegårdssvingen II - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør en skråning med edelløvskog ned mot veien Bjørnegårdssvingen. I overkant grenser lokaliteten mot et dyrket jorde. Skogen domineres av edelløvtrærne ask, alm (NT) og spisslønn i blanding, noe hassel i busksjiktet, og med innslag av en del grove bjørker, særlig i nordlige del. Skogen er fleraldret med god spredning i dimensjoner, og med følgende observerte maksimale stammediametre: Ask (70-80 cm), alm (40 cm), spisslønn (30-40 cm). Enkelte grove og gamle bjørker går opp mot 70 cm, med høgstubber av bjørk opp mot 80 cm. Det er mulig at skogen tidligere har vært beite- eller hagemark, med noen få gamle trær. Denne beitemarken er nå er gjengrodd, og skogen har fått et fleraldret preg. I feltsjiktet ble det registrert mye skvallerkål, mongolspringfrø, ormetelg, samt en del leddved. Død ved finnes som enkelte spredte læger, generelt i små mengder, men en del gadd og høgstubber av bjørk finnes i nord. Rustkjuke ble funnet på død ved. En liten edelgra vokser i lokaliteten. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi) på grunn av at alle forekomster av rik edelløvskog skal vurderes som viktige.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

546, Bjørnegårdssvingen III - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten utgjøres av innersiden av en sving i Sandvikselva, og befinner seg mellom veien Bjørnegårdssvingen og Sandvikselva. Området ligger lavt i terrenget ned mot elva, med mest gråor langs elva, og alm, lønn og ask, samt et par graner lenger opp i skråningen mot veien. Innslaget av alm er høyt. Dimensjonene er beskjedne, < 20 cm på dominerende trær, og opp til 30 cm på enkelte almer og spisslønn. Det er lite død ved på bakken. Ormetelg, skvallerkål, og skogsalat ble funnet i feltsjiktet, og noe hassel i busksjiktet. På alm ble det funnet glansmose. Lokaliteten har få kvaliteter på grunn av beskjedne dimensjoner på løvtrærne samt lite død ved. Den vurderes som lokalt viktig (C-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

547, Bjørnegårdssvingen IV - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør en sydvendt skråning på kalkrik grunn, ned mot Sandvikselva. Skogen består av en blanding av edle løvtrær som alm (NT), ask, hassel og lønn, med innslag av gråor. De fleste trærne er forholdsvis unge, med begrensede dimensjoner, men enkelte asker ove 35 cm dbh finne spredt. Enkelte gamle hasselbusker med dbh på 15 cm finnes. I feltsjiktet vokser mye snelle sp., mongolspringfrø, ormetelg, kranskonvall, skogburkne, markjordbær, mjødurt, brennesle, kjempesvingel og krossved. Skråningen er solekspontert, og kan ha gode kvaliteter for varmeelskende insekter. Det finnes en del død ved av løvtrær, men mest mindre grove dimensjoner. Enkelte almer døde av almedød står som gadd. Det ble funnet skrukkeøre på ask, og rustkjuke på hassel. På flere steiner ble det funnet en glye (Collema sp.). Almeteppepose ble påvist på lønn. I et parti er flere trær hogd, trolig fordi de skygger for solen for en boligblokk. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi) fordi alle likaliteter med rik edelløvskog er viktige. Lokaliteten har potensiale for arter som er knyttet til varme, soleksponterte lokaliteter på rik berggrunn.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

549, Nybrua N II - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør en sydvendt skråning ned mot industriområde langs Sandvikselva. Omerkant av lokaliteten grenser mot et tidligere jorde. Skogen er edelløvskog på marin leire. Treslags sammensetningen er dominert av edle løvtrær som alm (45 cm), ask (60-70 cm), spisslønn (50 cm) hassel (20 cm), hegg. I nord er det en del gråor. Skogen er fleraldret, med stor variasjon i stammediametre. Det finnes noe død ved, men mest mindre dimensjoner. Av stående død ved er det en del almedøde almer. Dimensjoner på stående døde trær er 10-25 cm, med enkelte grovere gadd innimellom. Av karplanter i feltsjiktet ble det påvist ormetelg, storklokke, enghumleblom, men det var ellers lite karplanter å se. Det ble funnet rustkjuke på hassel, mulig almekullsopp (VU) på død almekvist og ett funn av småporekjuke. En sti går gjennom deler av lokaliteten. Noen morkne, grove stubber i området forteller om tidligere hogst. En del gammelt søppel, i form av blikkspann finnes i lokaliteten. Lokaliteten vurderes som viktig (b-verdi) fordi alle forekomster av rik edelløvskog er viktige. Lokaliteten befinner seg på marin leire, og har en del grove edle løvtrær.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

550, Nybrua N I - Kulturlandskap, Store gamle trær (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjøres av ei gammel styvet ask på ca. 1,3 meter i brysthøydiameter. Treet er sjeldent grovt i stammen, og har et hulrom som kan romme sjeldne rødlistede billearter. Store gamle og hule trær er viktige for mange arter, lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Treet bør styves. Det er flere tiår siden treet sist ble styvet, etter grentykkelsen å dømme. En ny styving bør derfor gjøres forsiktig, for å unngå at treet svekkes. Dersom treet ikke styves, kan tyngden av greinene muligens dele stammen, og føre til at treet svekkes.

551, Arenga - Kulturlandskap, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjøres av tre grove eiker på 50, 60 og 70 cm i brysthøydiameter. Gamle eiker er viktige elementer for mange svært krevende insektarter som kun har eik som levested. Lokaliteter vurderes derfor å være viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling, ingen umiddelbare behov for skjøtsel.

552, Gata-Økern III - Skog, Gråor-heggeskog (Liskog/ravine) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjøres av gråor-heggeskog på marin leire i en slak forsenkning med bekk. Gråor er dominerende treslag, med dimensjoner opp til 40 cm dbh. Et almetre på 50 cm dbh ble registrert. I feltsjiktet ble følgende karplanter registrert: ormetelg, strutseving, skogsivaks, brennesle, lyssiv, mjødurt, løkurt. Det finnes en del død ved av gråor, også en del sterkt nedbrutt. På et gråorlæger helt nord i biotopen ble den rødlistede kjukearten ceriporia excelsa (NT) registrert. Arten er kun funnet 17 ganger tidligere i landet i følge artskart. Det er liten vannføring i bekken, som har brunfarget vann, muligens på grunn av utfellinger eller forurensing. En vei deler lokaliteten i to. Lokaliteten er forholdsvis liten og påvirket av inngrep, men har kontinuitet i tresjikt, og er trolig flompåvirket. På bakgrunn av rikhet og mengde død ved, samt funn av en rødlistet vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

553, Gata-Økern II - Skog, Rik blandingskog i lavlandet (Boreonemoral blandingskog) - Verdi B

Generelt: Lokalitetsbeskrivelsen er delvis overlappende med lokalitet 528. Lokaliteten utgjøres av en slak sydvendt skråning på marin leire over berggrunn av sandstein. Området inneholder to mindre raviner, hvorav en med en sildrebekk, samt et relativt flatt parti ned mot elva. Skogen er blandingskog med stor treslagsblanding, både edle- og boreale løvtrær, samt gran. Følgende treslag med største brysthøydiameter ble registrert: Gran (70 cm), bjørk (60 cm), gråor (40 cm), selje (30), hegg (30 cm), rogn (40 cm), osp (25 cm), spisslønn (60 cm), ask (40 cm), alm (60 cm), eik (70 cm), kirsebær (18 cm), lind (10 cm) hassel, dvs. 13 registrerte treslag. I feltsjiktet ble følgende karplanter registrert: Kjempesvingel, enghumlsblom, ormetelg, skogsstjerneblom, mongolspringfrø, strutseving, brennesle, skogsivaks, storklokke, bringebær, rips, kretthumleblom, brunrot, mjødukt og i partier mye skvallerkål. Langs elva er det et flatt parti med mye gråor samt ask: or-askeskog med innslag av alm, mulig et flommaksområde. Lenger opp i skråningen dominerer boreale treslag med mye bjørk, noe selje, gran, samt enkelte spisslønn og eik. Det er en god del død ved av løvtrær, mest gråor langs elva, men også alm, ask, hegg og selje. Sterkt nedbrutt død ved forekommer. Lokaliteten vurderes som viktig til svært viktig (B-A-verdi) på grunn av stor treslagsblanding, samt at det er en restlokalitet med en del død ved og godt innslag av grove edelløvtrær og andre løvtrær.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

554, Svartorbekken - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjøres av en østvendt bekkedal med alm-lindeskog. Lokaliteten avgrenses av yngre skog på sidene. Skogen er forholdsvis ung, dominert av unge trær med beskjedne dimensjoner. Treslagssammensetningen er stor, med alm og ask som dominerende treslag, og rikt innslag av lønn. Følgende treslag med maksimale stammediametre ble observert: Ask (70 cm), alm (30 cm), spisslønn (20 cm), eik (35 cm), hassel (18 cm), gråor (50 cm), osp (20 cm), selje (18 cm), bjørk (50 cm), gran (45 cm), hegg (20 cm), dvs. 11 registrerte treslag. Et par grovre styvede asker ble påvist. Ellers er trærne stort sett unge (10-25 cm), illustrert av ei ask felt under en strømledning. Stubben var 50 cm i diameter og talte 75 år. Muligens er lokaliteten gjenvokst beitemark med enkelte gjenlevende styvingstrær. Kontinuiteten i død ved er liten, det er lite død ved, hovedsakelig i små dimensjoner. I feltsjiktet ble følgende karplanter registrert: Brunrot, ormetelg, kanadagullris, mjølke sp., brennesle, akeleie, gaukesyre, enghumleblom, rød jonsokkblom, skogsalat, leddved og skogsvinerot. På ei grov, styva ask ble bleik kraterlav (VU) funnet. Denne er tidligere kun kjent fra ett sted i Bærum. Skrukkeøresopp ble funnet på askelåg. På samme tre ble glansmose funnet. Området inneholder en del søppel i øvre del, bl.a. en gammel søppelfylling i grensen mot jorde, med glass, flasker, ruller med nettinggjerde av metall, rustent jordbrukredskap, stålwire, noe plast, en del kvist og noe død ved. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi) på grunn av at alle forekomster av rik edelløvskog regnes som viktige.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør ryddes for skrot.

555, Stovibekken - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten utgjøres av en slak, østvendt bekkedal delvis på marin leire. Lokaliteten avgrenses av dyrket åker i sør og nord, og utgjør en smal kantsone med skog langs bekken. Bekken er en liten sildrebekk. Skogen har stor aldersspredning, med høyt innslag av grove edelløvtrær > 50 cm dbh, særlig av ask, spisslønn og alm. Det er innslag av hassel med stammer opp mot 20 cm dbh. Langs bekken er det i partier en del gråor. Enkelte særlig grove, styvede asker på opp mot 2 meter dbh finnes, men ellers bærer de fleste grove trær preg av ikke å ha vært styet. Andre observerte treslag er: kirsebær (40 cm), bjørk (50 cm), gran (70 cm), rogn (35 cm), svartor (45 cm), selje (25 cm), osp (30 cm). Det finnes forholdsvis godt med død ved i lokaliteten, særlig av ask, gran, og alm, inkludert enkelte grove læger, opp mot 60 cm i diameter, enkelte temmelig morkne. Den vedlevende soppen *Skeletocutis kuehneri* (NT) ble funnet på død ved av gran. Det finnes en del gadd, bl.a. av hassel, bjørk og gran, samt almedøde almer. Følgende karplanter ble registrert i feltsjiktet: Ormetelg, storklokke, bekkekar, strutseving, brennesle. Lokaliteten inneholder en gammel hiplass for rev eller grevling. Det er rester etter en gammel steinmur. I partier er det mye gammel søppel, bl.a. flere gamle metallfat som kan være søppel fra jordbruksaktivitet. Spesielt for lokaliteten er en stor andel grove edelløvtrær, samt forholdsvis mye død ved. Dette kan tyde på at skogkontinuiteten er høy. Området vurderes som viktig til svært viktig (B-A) fordi det trolig er en viss kontinuitet i trevirke, og fordi det er uvanlig mange grove edelløvtrær i lokaliteten.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør ryddes for skrot.

556, Kveise S - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Hult tre) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjøres av ei grov, gammel eik i et veikryss. Diameteren er ca. 80 cm dbh, og stammen er hul. Gamle og hule eiker er et svært viktig habitat for en rekke sjeldne arter. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

558, Muserud S - Skog, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjøres av ei halvøy på alveavsetning i elva Lomma. Skogen er gråor-heggeskog, med innslag av enkelte bjørker, et par asker enkelte graner, samt noe vierkratt. Skogen virker forholdsvis ung, med små dimensjoner, kun enkelte trær opp mot 40 cm. Det er svært mye død ved på lokaliteten. Det meste av den døde veden er trolig drivved som elva har lagt igjen ved flom, mens lite er lokal. Området ligger lavt i terrenget, og er preget av at det har vært oversvømmet av elva, med vegetasjonen i feltsjiktet "vannkjemmet" i en retning, og gras og annet strø hengende i buskene. Noe av den døde veden er materialer som har blitt tatt av elva. Enkelte grove læger på ca 40 cm har lagt lenge. Det er innslag av noe død granved. Av karplanter i feltsjiktet ble det registrert følgende arter: Mye skvallerkål, vivendel, bringebær, enghumleblom, strutseving, skogburkne, hundekjeks, skogsstjerneblom. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi) på grunn av sin tydelige flompåvirkethet.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

559, Nedre Bjerke - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Hult tre) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten utgjøres av ett asketre med brysthøydiameter på ca. 70 cm. Det er trolig preget av tidligere styving. Verdien vurderes å være lokal (C verdi)

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

560, Nedre Jonsrud SØ - Skog, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten utgjøres av en mindre ravine med liten bekk på marin leire ned mot Lomma. Lokaliteten avgrenses av dyrkede åkrer på nord og sydsiden. Skogen er en velutviklet gråor-heggeskog, med gråor som dominerende treslag, opp til 50 cm dbh, med innslag av ask, opp til 50 cm, alm (NT)(30 cm), osp (40 cm), helst i partier med fastere grunn. Produktiviteten er trolig svært høy, illustrert av ei hogd 50 år gammel ask på ca. 30 cm i diameter. Det er store mengder død ved i lokaliteten, både læger og gadd av gråor. Læger grovere enn 30 cm er vanlige. Rustkjuke og orekjuke ble funnet på gråor. Av karplanter i feltsjiktet ble det observert strutseving, ormetelg, kratthumleblom,

-Naturtyper i Bærum kommune -

enghumleblom, skogsstjerneblom. På sidene av gråor-heggeskogen finnes det enkelte ugrassdominerte ødeenger, med bl.a. rødhyll. I vestre ende av lokaliteten har skogen et yngre preg, med mindre grove trær og mindre mengder død ved. Lokaliteten anas å ha god kontinuitet i dødt trevirke, og vurderes som svært viktig (A-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

561, Nedre Jonsrud NØ - Skog, Rik edellauvskog (Or-askehog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjøres av en smal kantsone mellom elva Lomma og dyrket åker. Skogen utgjøres i hovedsak av en enkelt trerekke dominert av grove asker, med innslag av en del gråor, samt enkelte almer (NT), bjørker, noe hegg. Flere av askene er tidligere styvet, men tykkelsen på grenene viser at det er flere tiår siden siste styving. Trær med hulrom og råte i stammen er vanlig. De groveste trærne er opp mot meteren i brysthøydiameter. Det finnes litt død løvtreved, mest små dimensjoner. Det ble funnet bleikdoggnål (NT), rustkjuke, filthinnelav, almeteppepose og glansmose på gamle asker. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi) fordi alle forekomster av rik edelløvskog er viktige. Lokaliteten er for smal og har for lite død ved til å kunne vurderes som svært viktig.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

562, Burudbekken - Skog, Rik sumpskog (Viersump i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjøres av Burudelva mellom veien og dammen vest for Burudenga. Langs nedre deler finnes en tett, men smal, kantsone av hegg, selje, gråor, svartor og gråselje/ørevier. Også noe istervier og den innførte arten alpegullregn. Vegetasjonen ellers består av strutsevang, vassrørkvein, fredlaus, skogsivaks, mjødurt, skogstjerneblom, stornesle, kratthumleblom og sløkje. Selve bekken har relativt grove steiner med mose og breddene er delvis kunstige. Flere laksefisker på ca. 20 cm observert. I svingen litt lenger opp ligger et fint parti med vier-sumpskog. I kanten av jordene ligger noen gamle høyballer med plastemballasje. I sumpskogen finnes også noe alaska-/sibirkornell. Bekken er her mye roligere og med mudderbunn. Ovenfor svingen er det mer sandbunn. Helt oppe ved den kunstige dammen (egen naturtype) ligger en del hageavfall. Ingen rødlistede eller sjeldne dyrearter ble funnet i eller langs elven. Lokaliteten gis verdi B da viersumpskog er regnet som en noe truet vegetasjonstype. De viktigste utformingene av lokaliteten er særlig knyttet til sumpskogen i svingen.

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes å rydde vekk fremmede arter fra lokaliteten. Halmballer bør fjernes.

563, Grorudenga V - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjøres av den innegjerdete, trekantede, kunstige dammen vest for Burudenga. Innenfor gjerdet er det en smal sone med landvegetasjon, bl.a. vassrørkvein, fredlaus, strandvindel, stornesle, mjødurt, skvallerkål, hundekjeks, vrang-/kvassdå, hundekveke, gulflatbelg, brunrot, bringebær, gjerdevikke, sølvbunke, raudhyll, åkertistel, slyngsøtvier, vendelrot, ormetelg, myrrapp og hundegras. I vannet dominerer vanleg tjørnaks og flaskestorr, og ellers finnes bl.a. kjempepiggeknope(?), krypsleie og liten andemat. Tresjiktet utgjøres av spredte gråor og gråselje/øyrevier. I dammen finnes den rødlistede liten salamander (NT), sammen med et relativt beskjedent antall ganske vanlige invertebrater (men dammen er ikke grundig undersøkt). Dammer er generelt sjeldne i landskapet, er forholdsvis rikt utformet og sammen med funn av en rødlisteart gis lokaliteten verdi B (viktig).

Hensyn og skjøtsel: Ingen tiltak nødvendig per 2007.

565, Åmot nordre - Skog, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten er en flommarksskog/gammel granskog på begge sider av bekken. Bekken er ganske sakteflytende og delvis meanderende med sand- og grusbunn; i hvert fall stedvis med ganske bratte bredder på 0,5-1 m. I nord grenser lokaliteten til område 566. I skogen finnes en del død ved, både stående og liggende. Her finnes bl.a. bølgekjuke (Oligoporus undosus, VU) på granlåg. Grana er dominerende i området, men det er også mye lauv, naturtypen er derfor ført til gråor-heggeskog av flommarkstype som trolig er en slags klimaks skogtype her. Det er lite synlige spor etter inngrep, men kulturlandskapselementer og hogst finnes i tilgrensende arealer, særlig langs bekken nedenfor området. På grunn av at området er av en viss størrelse og noenlunde intakt, samt funn av en sårbar sopp, gis det verdi B (Viktig). Større flompåvirkede skoger som dette med innslag av mye gran er sjeldent på hele Østlandet.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

566, Jordbærhaugen - Skog, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten består av bekken med kantsone av gråor-heggeskog og delvis mindre området med flommarksskog og viersumpskog. Lengst nord i området finnes i svakt hellende terreng et myrpreget område av en særegen type. Bekken renner relativt raskt, og bunnen består i hovedsak av grus og noen større steiner. I sør grenser lokaliteten til område 565, i vest er det kornåker langs store deler av lokaliteten. Det er noe død ved, og på døde gråorer finnes vortekjuke (Anthrodia serpula) snyltende på orekjuke. Denne arten er sjelden i indre Oslofjord, og er tidligere funnet kun én gang i Bærum. Den vedboende sopparten Hyphodontia nesporei ble funnet på læger av gråor. Arten er kun funnet en gang tidligere i Akershus og har generelt uvanlig i hele Norge. Lokaliteten er trolig viktig for viltet som resten av Lommas kantsoner. Lokaliteten er noe påvirket og de skoglige kvalitetene er ikke veldig store per 2007. Lokaliteten gis derfor verdi som lokalt viktig (C verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

567, Guriby ridesenter N - Skog, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ligger på en slette rett nord for ridesenter på vestsiden av Lomma som tidvis oversvømmes av en flomstor elv. Kartlagt sist i novemember 2007 i forbindelse med biologiske kartlegginger av Sandviksvassdraget i 2007. Lokaliteten er dominert av løvskog med variert treslagssammensetning. Noe gran spredt. Skogen er forholdsvis ung, men noen eldre trær finnes og dannelse av gadd og læger er begynt i partier. Vegetasjonen er rik med høgstaude og lågurtvegetasjon i mosaikk med sumpskog. Det ble gjort funn av en del interessante vedboende sopp i området. Bølgekjuke ble funnet nord i området, denne arten er rødlistet som sårbar (VU). En barksopp vurdert som nær truet på rødliste 2006 ble registrert i tillegg til rustkjuke og vifterynkesopp, alle på død ved av løv. Vifterynkesopp er i Sverige regnet som er god signalart på verdifulle løvskogsmiljøer hvor det er stor sannsynlighet for å finne andre sjeldne arter. Godt intakt flommarksmiljø med en del eldre løvskog, samt funn av sårbar art gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

568, By - Skog, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble kartlagt av Biofokus 13. juni 2007 i forbindelse med en generell biologiske kartlegging av hele Sandviksvassdraget. Området strekker seg fra By og 700 meter nordvestover på utgjør kantsonene på østsiden av Lomma. Deler av arealene bærer enda sterkt preg av å være gjengroende hagemark som tidligere har vært mer åpen. Flere steder finnes gamle styvingstrær. Flere styvede almer finnes rett sørvest for By gård. Det groveste målte 1 meter i diameter. Mot elva finnes sumpskogspartier av flommarkstype flere steder. Utformingene på disse elveslettene varierer fra gråor-heggeskog til or-askeskog og har en ganske rikt utviklet vegetasjon med slyngsøtevier, langstarr, ballblom, turt, bekkekar, tysbastkrypsleie, enghumleblom, sølvbunke og hvitbladtistel. I liene i sør er storklokke helt dominerende med enorme tepper. I bratte skråninger er ordinær almeskog med hassel vanlig, mens gran og diverse boreale løvtrær overtar på flattere mark. Skogen er ikke veldig gammel, men begynner stedvis å produsere gamle trær i økologisk forstand, samt stående død ved og liggende død ved av en rekke treslag. Det finnes noen bervegger i lokaliteten. Den fridige skogen huser med stor sikkerhet en rik og variert fuglefauna og vil på noe sikt også være viktig for lav, moser og sopp knyttet til rike løvskogsmiljøer. Det ble kun gjort funn av to rødlistede arter, alm og skorpelaven almelav begge rødlistet som nær truet (NT). Det rike og varierte miljøet med få nye inngrep trekker verdien opp til viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det anbefales at området overlates til fri utvikling, evt. beitebruk på deler av arealet.

569, Nordlibekken-Lomma - Skog, Gråor-heggeskog (Liskog/ravine) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble kartlagt av Biofokus i juni 2007 og senest 22.11.2007 i forbindelse med en generell biologisk kartlegging av hele Sandviksvassdraget. Lokaliteten utgjør delvis kantsoner til Lomma og dels ravinedalen som huser Nordlibekken og dens utløp i Lomma. Selve ravinedalen er ganske homogen med stor dominans av gråor, mens de øvrige arealene består av rik løvblandingsskog. Lokaliteten har rik vegetasjon med leirjordsraviner og rike flompåvirkede områder langs Lomma. Av viktige elementer finnes ganske mye død ved av gadd og læger av en rekke løvtreslag, skrenter med rik bergveggsflora av moser og holt med lind og hassel i tilknytning til disse. Spredt finnes ganske grove trær av en rekke treslag. Det ble ikke gjort funn av noen rødlistede arter, men tidspunktet for registrering var noe seint med en del snø. Potensialet for sjeldne og trua arter knyttet til gammel løvskog vurderes som stort. Lokaliteten er trolig viktig for spurvefugl, spetter og sangere. Det ble gjort funn av poresoppen glanskjume som er en typisk art for denne skogtypen, men forholdsvis sjeldent registrert i Indre Oslofjord. I Bærum er den ikke samlet og belagt siden 1924. Skogtypen og forekomsten av mange viktige nøkkelementer i skog tilsier verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Området anbefales overlatt til fri utvikling.

570, Åmotdammen S - Kulturlandskap, Store gamle trær (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Generelt: Gammel styvingsask beliggende rett sør for Åmotdammen. Treet var noe mosekledd. Det ble ikke gjort funn av spesielle arter på stammen, men størrelsen og potensialet på sikt tilsier verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Treet bør styves før greinene blir for grove.

571, Ullernbråten nordre - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør de øvre delene av Rustadbekken sør for Ullernbråten nordre, samt en sidedal med bekk som ender ut i hoveddalen. Lokaliteten inneholder rik edelløvskog som er beitepåvirket fra tidligere, grusører med grov stein, seminaturlige kantsoner, samt litt bergvegger og to små fossefall. I edelløvskogen i sidedalen er det dominans av lønn og ask og hassel som er til dels svært grov. Den største styvingsaska måler ca. 90 cm i diameter. Denne skoger er lite påvirket i senere år og ligger godt beskyttet ti en liten canyon. Det er forholdsvis fuktige forhold med en del almeteppepose på trærne. Vegetasjonen er rik med trollbær, ormetelg, storklokke, leddved, strutseving, firblad og fugletelg. Vinterele varslet hyppig i området og hekker trolig i lokaliteten som er typisk habitat for arten i Sandviksvassdraget. Til tross for en del på virkning av sprengt stein og fyllinger gis lokaliteten verdi som viktig (B verdi) da den har bra potensial for å utvikle bedre kvaliteter på sikt med tanke på et sjeldent og trua arts mangfold. Lokaliteten er ikke undersøkt for ferskvannstilknyttede arter.

Hensyn og skjøtsel: 130 meter nedenfor fossen ved Ullernbråten forsvinner bekken ned i et hull i elva. Det hadde vært fordelaktig om det vannet som var rant i elveløpet hvor det er en kantson. Innvirker også på vestre del av lokalitet 578.

572, Ullernbråten søndre N - Skog, Rik blandingsskog i lavlandet (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør to små bekkedaler som i nord går sammen til en litt større dal. Området ligger rett nord for jordene til Ullernbråten søndre. Det er en nyanlagt fylling på jordene i sør som lokaliteten grenser til. I nord grenser den til gangvei. Skogen er en blanding av edelløvskog av or-askeskogstype i bunnområdene og alm-lindeskog høyere oppe i dalsidene. Den sørvestligste bekkedalen har stort sett gråor-heggeskog. Øvre deler av liene består av boreonemoral blandingsskog på rik lågurt mark. Karplanter som storklokke, strutseving, leddved og trollbær er vanlige i lokaliteten. Alle løvtreslag bortsett fra eik og bok finnes i lokaliteten. Det finnes spredt med død ved av gran og løvtrær, små bergvegger og en liten bekk. Området er trolig beitepåvirket fra tidligere og det finnes også spredt med stubber av gran. Rik lomme med blandingsskog og en del viktige elementer for biologisk mangfold tilsier verdi som viktig (B verdi). Stort potensial for å huse sjeldne og trua arter på sikt til tross for lite areal.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten anbefales overlatt til fri utvikling. Det bør tas særlige hensyn ved evt. rydding under de to strømlinje trasseeene. Det bør klareres/sikres at det ikke lekker ut farlige stoffer fra fyllinga i sør. Disse vil da drenere rett ut i Isielva.

573, Rustadbekken II - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ligger inneklemt mellom Rustadbekken og E16 og utgjør en rik edelløvskog med trær som måler opp mot 50-60 cm i diameter. Lønn, ask, alm dominerer mens det finnes mindre av rogn, gråor, gran, hegg, hassel og selje. Vegetasjonen er rik med turt, kranskonvall, storklokke, firblad, skogsvinerot, leddved, tyrihjelmhengeaks og strutseving. Grov gran er hogd ut for en del år tilbake, men løvskogen er ganske storvokst og særlig i sør er det dannet noe læger, høystubber og gadd av edelløvtrær og noe gran. Trærne er noe mosedekte, men mangler grov barkstruktur. Lokaliteten er en typisk restbiotop som har fått stå i fred for veibyggingen og bortsett fra noen sprengstein er den ganske intakt. Rustjuka ble funnet på noen læger av løvtrær, men de bør på sikt være potensial for flere sjeldne arter knyttet til gammel og rik edelløvskog. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

574, Rustadbekken I - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

-Naturtyper i Bærum kommune -

Generelt: Lokaliteten ligger sør for Rustadbekken ca. 600 meter vest for Bjørumssaga og består av en nordøstvendt skråning på rik grunn under marin grense. Edelløvskogen er av alm-linde type, men en nokså fuktig variant med tykk brunjord hvor det bl. a. vokser skjellrot. Lønn og alm dominerer tresjiktet, som består av trær med forholdsvis små dimensjoner opp mot 30 cm i diameter. Det finnes lite død ved og gadd i lokaliteten som trolig er gammel hagemarkskog. På en lønn vokste rikelig med den sårbare (VU) mosearten pelsblæremose som også er funnet i Kjaklidalen naturreservat, men ellers sparsomt i denne delen av Sandviksvassdraget. Rik edelløvskog med funn av sårbar art gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

575, Bjørumdalen - Skog, Gråor-heggeskog (Liskog/ravine) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten består av frodig løvskog med mye gråor i en vestvendt skråning mellom elva og ny E16. Det finnes en del død ved og pariter med sigevannspåvirket grunn. Lokaliteten ble kun kort befart i 2007 og bør undersøkes næyere. Verdien vurderes og være lokal (C verdi) ut fra førsteinntrykket og det at lokaliteten er ganske liten og noe isolert.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

576, Berghoff SV - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Området ligger overnfor idrettsanlegg i en vestvendt skråning. Lokaliteten bærer noe preg av å være under gjenvoksning fra tidligere mer åpent kulturlandskap. Lokaliteten begynner nå imidlertid å ta form som skog. De viktigste kvalitetene i dag er en rekke med større edelløvtrær hvor mange trær er nokså grove, samt en liten forsenkning med fuktigere løvskog hvor det også finnes en del liggende død ved, gadd og høystubber. Lokaliteten er trolig en viktig del av de gjenværende viltområdene langs isielva. I henhold til DN håndbok 13 skal alle rike edelløvskoger har verdi som viktig (B verdi). Lokaliteten vurderes i tilfredsstillende grad og oppfylle dette kriteriet.

Hensyn og skjøtsel: Bør overlates til fri utvikling.

577, Berghoff S - Skog, Rik blandingskog i lavlandet (Boreonemoral blandingskog) - Verdi B

Generelt: Området ligger overnfor idrettsanlegg og fabrikker i en vestvendt skråning. Lokaliteten bærer noe preg av å være under gjenvoksning fra tidligere mer åpent kulturlandskap. Den begynner nå imidlertid å ta form som skog. Stedvis danner gamle bjørker en overskog over yngre oppslag av særlig alm og noe hassel. I sør er en liten dal med frodig gråor-heggeskog inkludert i lokaliteten. Vegetasjonen i det meste av skråninga er av lågurt type med stedvis rik flora. Skogen har i liten grad begynt å danne død ved og spesielt gamle trær i økologisk forstand. Lokaliteten er trolig viktig for vilt i et område langs isielva som ellers er hardt utbygd og har lite naturlige kantsoner. Lokaliteten er ganske stor å vurderes å ha stort potensial på sikt til å huse arter som naturlig bør finnes i denne typen lokaliteter langs Sandviksvassdraget. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling. Aktiviteten med sykkelbaner ovenfor fabrikk bør ikke utvides.

578, Rustadbekken - FERSKVANN/VÅTMARK, Viktig bekkedrag (Parti som binder sammen andre naturmiljøer) - Verdi B

Generelt: Lokalitet Rustadbekken er avgrenset fra Bjørumssaga i sør og vest til der turveien krysser bekken sør for Ullernbråten nordre. Lokaliteten er i all hovedsak avgrenset av gangvei og riksvei, samt til yngre skog i partier. Stedvis er kantsonene godt utviklet med smale flommarkspartier med strutseving og noe eldre løvskog, mens det andre steder er kantsoner i form av fyllinger, engkant vegetasjon og ung løvskog som er kommet opp på de eldste fyllingene. De viktigste kantsone lokalitetene er avgrenset som egne naturtyper (4 stk.). Langs deler av gangveiene er det stedvis flattere partier med godt utviklet engvegetasjon. Her vokser bl. a. prestekrage, engsoleie, enghumleblom, gulaks, markjordsbær, tveskjeggveronika, vendelrot, hvitveis, rød jonsokblom, gullris, tiriltunge, engfrytle og firkantperikum, samt en rekke mer nitrofile arter. Arealene med denne vegetasjonen er lett tilgjengelig og bør kunne slå. Områdets funksjon for vilt er ikke kjent, men er trolig mer marginal enn i andre deler av vassdraget pga. mye fragmentering og forstyrrelse fra bil- og turvei. På sikt kan kantsonene med skog bli funksjonelle for arter som er avhengig av eldre skog. Sjørret går opp i bekken et stykke og tettheten av fisk ble regnet som god i 2003 (Muniz 2003). Lokaliteten gis verdi som viktig (B verdi) på tross av påvirkningene da den regnes for å ha en viktig funksjon for arter i bekken, den skaper fuktige forhold til omgivende lokaliteter og har en viss korridoreffekt.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling. Ved lokalitet 573 ble det registrert ett eksemplar av kjempebjørnekjeks. Planten ble fjernet ved feltarbeid i 2007, men det bør følges opp for å unngå spredning i en del av Sandviksvassdraget som til nå er lite berørt av arten. Engarealer langs turvei bør slå en gang i løpet av sommeren etter hovedblomstring. Det beste er om plantematerialet fjernes etter slått.

579, Bjørum SV - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten består av en gammel styvingsalm som ligger i overkant av vei/åker. Treet måler ca. en meter i diameter i brysthøyde. Store gamle trær er viktige for en rekke arter av særlig insekter, moser, sopp og lav. Selv om ikke noen spesielle arter er påvist gis lokaliteten verdi som viktig (B verdi) pga. av treet størrelse.

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes om treet kan styves eller om det er gått for lang tid siden siste beskjerping.

580, Sørbråten S - Skog, Rik sumpskog (Varmekjær kildelauvskog) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten strekker seg på sør, øst og vestsiden av lysløypa som går rundt jordbru og avgrenses mot tørrere mark eller mer påvirket skog mot sør, øst og vest. Helt i sør strekker området seg ned til Trollmyr naturreservat som har lignende kvaliteter.

Den registrerte naturtypelokaliteten utgjør de gjenværende og intakte bitene av et tidligere større myr og sumpskogskompleks som ble grøftet i 1957. En rekke rapporter og litteratur dokumenterer her store verdier knyttet til varmekjær kildeløvskog, rikmyr, rikskilder, rik sumpskog og gråor-heggeskog av flommarkstype (Wischmann 1966, Moen og Wischmann 1972, Bronger 1984, Høiland 1988, Fylkesmannen i Buskerud og OA 1989). Lokaliteten har vært kjent helt siden 1880 tallet som svært viktig for en rekke plantearter knyttet til rik og fuktig skog og myr. Første kjente kollekt av myrflangre er fra 1888. Ekskursjonsreferatet til Wischmann fra 1966 beskriver sannsynligvis lokalitet 583, men dette området ligger utenfor verneforslaget beskrevet i Moen og Wischmann (1972). Rapportene peker alle på de store kvalitetene dette området har og vern av området blir fremsatt som svært viktig og at grøftene som er laget tettes igjen. Det poengteres at område fortsatt har stor kvaliteter. I Høiland (1998) foreslås det at restene som er igjen bør rehabiliteres snarest med tanke på vern.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Vegetasjonen i sumpskogspartiene som er avgrenset virker i all hovedsak ganske lik i dag som den er beskrevet for lang tid tilbake, men mange av de mest utsatte og sjeldne artene er ikke registrert her de siste 30-40 år til tross for at egnet habitat tilsynelatende ser ut til å kunne forekomme flekvis. Skogmarihånd finnes spredt og slakkstarr er mange steder dominerende i hele den vestlige biten, samt langs bekken som binder den østlige og vestlige teigen sammen. Store deler av lokaliteten er av typen varmekjær kildeløvsog som er regnet som den eneste kritisk truede (CR) vegetasjonstypen som finnes i skog i Norge. Svartor-slakkstarr typen dominerer i denne lokaliteten. I øst er det generelt med strutseving og innslag av gråor enn i den vestlige biten. Det første funn av ullmose ble gjort i den vestlige delen. Noen få kvadratmeter var dekket av denne arten som ikke er registrert i Bærum tidligere. Ullmose er en av karakterartene for varmekjær kildeløvsog. Mosen grønnsko (VU) og orkideen stortveblad ble funnet nord i den østlige delen. Olavsstake finnes også i lokaliteten. Dette er en art som kun er funnet et fåtall ganger i kommunen. I hele området er det mye svartor med til dels grove dimensjoner (40-80 cm i diameter). Stedvis er det mye graninnslag med til dels store mengder død ved. I den østlige teigen er det også mye død ved av løvtrær av ulike slag. Området er en viktig del av større viltområde med hekking av bl. a. tretåspett (NT) og bøkesanger (NT).

Følgende rødlistede arter har vært registrert i området tidligere, men regnes nå som utgåtte: Rankstarr (EN) (fantas i store mengder), skogsøtegras (NT), smalmarihånd (VU), knottblom (CR), Myrflangre (EN) og marisko (NT) (kun nevnt i Wishmann og Moen 1972). Dette er alle arter som har hatt sterk tilbakegang i hele landet som følge av grøfting av rike og fuktige skogområder og myr. Trolig har også andre arter som moser og potensielt insekter som er knyttet til disse artene blitt borte.

Grøftene drenerer mange steder marka godt, men i partier har disse også mistet sin funksjon. Stedvis bærer området preg av å være beitet eller har vært beitet i tidligere tider. Det ser imidlertid ut som om trærne har store problemer med å få feste i partier som tidligere har vært hogd da det her dannes tette matter av gras og urter etter hogst.

I henhold til DN håndboka skal alle lokaliteter med varmekjær kildeløvsog vurderes som svært viktige. Gjeldene lokalitet må sies å være stor for denne typen og har helt klart nasjonale verdier (A verdi) til tross for at flere trua arter er utgått og at deler er preget av grøftingen. Sammen med lokalitet 583 er dette de klart største områdene med denne skogtypen som er kjent fra Oslo og Akershus. Både denne lokaliteten og lokalitet 583 vurderes å ha minst like høye og trolig høyere kvaliteter enn det vernede området Trollmyr som er lang mer preget av tett granskog med store kanteffekter fra nabohogst. Det bør legges vinn på å restaurere området ved å lukke grøfter som har stor drenerende effekt med tanke på at utgåtte arter på nytt kan etablere seg. Grensene er satt ganske snevert og kan trolig utvides dersom restaurering iverksettes. En barskog langs lysløypa i nordøst er bl. a. ikke tatt med i avgrensningen, men også her finnes rester av rikmyr og sumpvegetasjon. Disse arealene kan hogges skånsomt for deretter å lukke grøftene.

Hensyn og skjøtsel: Grøfter bør lukkes og det bør vurderes om gamle meandere skal graves opp.

581, Sørbråten V - Skog, Gråor-heggeskog (Liskog/ravine) - Verdi C

Generelt: Området utgjør en liten restbiotop mellom to turveier på jordbru. Lokaliteten består av en liten ravine og et bekkeløp. Løvsogdominert med mye gråor og ask på de fuktigste partiene, mens lønn og hassel dominerer i skråningene på tørrere mark. Skogen er forholdsvis ung med tredimensjoner på mellom 20 og 40 cm i diameter. Det er lite liggende og stående død ved i lokaliteten. På de fuktigste delene er karplanter som strutseving, slakkstarr, storklokk og mjødurt vanlige. Lokaliteten er liten og verdiene knyttet til marksjikt og skog er begrensede per 2007. Lokaliteten gis derfor lokal verdi (C verdi).

Hensyn og skjøtsel: Bør overlates til fri utvikling.

582, Kattåsen - Skog, Rik blandingsskog i lavlandet (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør den største forsenkningen på toppen av Kattåsen ved Vestmarkssetra. Verdiene er knyttet til fuktige partier med blandingsskog med mye død ved, sydvendte raskmarker og berg, med bjørk og osp. Det ble gjort funn av lungenever på en rogn som har falt over ende, samt granrustkjuke og svartonekjuke på læger av gran. Det finnes en god del død ved i flere nedbrytningsstadier, høystubber og en del eldre løvtrær i både skyggefullt og eksponert miljø. Vegetasjonen er av lågurttype med innslag av blåveis i nord og mer typisk blåbærskog og rasmarkskog i sør. Det finnes forholdsvis rik bergveggflora i de nordligste partiene. Totalt sett et lite område med mye variasjon som kan huse en rekke arter fra ulike organismegrupper. Lokaliteten vurderes derfor å være viktig til lokalt viktig (B-C verdi) for bevaring av biologisk mangfold.

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling. Potensielt uttak av noe gran på sikt dersom dette kan gjøres uten at mara dreneres.

583, Ringikastet N II - Skog, Rik sumpskog (Varmekjær kildeløvsog) - Verdi A

Lokaliteten strekker seg på begge sider av lysløypa som avgrenser området mot øst i sør og deler det i to helt i nord. Området er avmerket som høgstaueskog og svartorsump-skog på kommunens vegeta-sjonskart. Området er avmerket som hogstklasse fire, noe som kan være grunnen til at det ikke er fanget opp i skogkartleggingen for en del år til-bake.

Lokaliteten har ikke gammel skog, men er lite påvirket av grøfting og grunnvann-sstanden er høy i hele området. Skogen er stedvis preget av edelløvtrær med mye ask og stedvis er svartor dominerende løvtreslag. Gran finnes spredt, ofte som yngre skog, gjennom hele lokaliteten. Av andre treslag finnes alm, lønn, eik, gråor og hassel. Vegetasjonen er svært rik og i følge rapporten "Truede vegetasjonstyper i Norge" (Fremstad og Moen 2001a) typisk for denne skogtypen som er vurdert som den mest truede skogtypen som finnes i Norge (Kritisk truet - CR). Av karplanter finnes slakkstarr og skogstarr spredt, mens det stedvis er innslag av sanikkel, kjempesvingel, blåveis, krypsoleie, skogsnelle, skogsivaks, ormetelg og i bunnsjiktet mye stortujamose som er typisk for denne vegetasjonstypen. I nord, vest for veien, finnes en del strutseving langs bekken. I noe mer skrånende terreng i nordvest er skogen mer åpen etter hogst av gran. Her dominerer nå ask, lønn og barlind og vegetasjonen må betegnes som en blanding av or-askskog og alm-lindskog med storklokke, skogsvinerot, kjempesvingel, blåveis, myske og kratthfiol. I dette området ble den regionalt sjeldne lavarten vanlig blåfylltav funnet på en grov ask. Denne arten er knyttet kun til de mest verdifulle løvskogsområdene vi har i Oslo og Akershus. Skogen er generelt forholdsvis ung, men de nordlige delene har en del eldre trær av de fleste forekommende treslagene og her finnes også spredt med død ved og noe gadd. Ingen spesielle arter knyttet til død ved ble kartlagt. Potensialet for å finne spesielle og truede arter knyttet til den spesielle vegetasjonstypen av både moser, sopp og karplanter vurderes som stor. Knottblom er en av artene som potensielt kan finnes i denne typen miljøer. Tidligere har myrflangre vært registrert i lignende miljøer på Jord-bru, men dette er trolig i lokalitet 580 som ligger nede på slettene i bunn av dalen.

I henhold til DN håndboka skal alle lokaliteter med varmekjær kildeløvsog vurderes som svært viktige. Gjeldende lokalitet må sies å være stor for denne typen og har helt klart nasjonale verdier (A-verdi). Sammen med lokalitet 580 er dette de klart største område-ne med denne skogtypen som er kjent fra Oslo og Akershus.

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling. Potensielt uttak av noe gran på sikt dersom dette kan gjøres uten at mara dreneres.

584, Ringsåsen - Skog, Rik blandingskog i lavlandet (Boreonemoral blandingskog) - Verdi A

Lokaliteten utgjør så vestsiden av Ringsåsen i 1400 meters lengde, samt noe av topppartiet og østsiden av åsen helt i sør. Lokaliteten erstatter tre tidligere naturtypelokaliteter registrert i 1999 (158, 159 og 170). Det viste seg at lokaliteten hadde langt større kvaliteter enn det som var fanget opp i disse alene, gensene er derfor utvidet mye. Lokaliteten er definert som boreonemoral blandingskog med rette. En rekke ulike treslag og naturtyper inngår som en miks: gammel eikeskog, alm-lindeskog, ospesuksejoner, bjørkesuksejoner, styvingstrær av alm, gammel granskog og gammel furuskog, ekspnert rasmark, og mye bergvegger og blokkmark. Vegetasjonen er av tørre utføring av lågurt- og blåbærtype. Ett sted i nord hvor styvingsalmene stod var det rikere grunn med mye myske. I ganske store partier er det glissen skog på grov rasmark hvor vegetasjonsdekket er vanskelig å definere.

I nedre del i sør står det en rekke grove og hule eiker i overkant av rasmark. Siden kartleggingen i 1999 har mange av eikene dødd og noen har falt. Eikegreinkjuka ble funnet ny for området og for Bærum i 2007. Eik finnes ellers spredt med størrelser opp til en meter i diameter. I sør øst er det mer gammel eikeskog med mange hule trær hvor det bl. a. er registrert oksetungesopp. Osp finnes spredt, men har særlige kvaliteter i midtre og øvre deler hvor det finnes mye død ved og gamle trær av osp, samt bjørk i blanding med gran. Lin og alm finnes mest i de midtre og nordre delene alltid i en sterk miks med andre treslag som lønn og gran. Hassel, rogn og selje finnes spredt i hele lokaliteten.

Skogen er til dels gammel, men partier med mer ordinær granskog og furuskog finnes spredt. Det er mye død ved av alle treslag og i alle nedbrytningsfaser. Gadd og høystubber finnes spredt. Av rødlistede arter på gran ble det gjort funn av granrustsnyltekjuka (VU), svartosonekjuka (NT), rynkeskinn (NT), duftskinn (NT), rosenkjuka og grønsko (VU). På grov og hul styvingsalm ble det gjort funn av narrepiggssopp. Lokaliteten vurderes ut fra forekommende elementer og deres forekomst i en solekspontert skråning til å være svært viktig for en rekke sjeldene og trua insekter.

Verdien settes til klar A verdi ut fra forekomst av elementer, størrelse, funn av rødlistearter og potensial for flere slike innenfor en rekke organismegrupper.

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling

585, Tokerudkollen - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten utgjør en skråning ned mot Sandvikselva, De østligste delene av området er eksponert mot nord til nordvest, og de vestlige delene av området er eksponert mot nordøst. Skogen er blandingskog med edle løvtrær som dominerende treslag og gråor langs elva. Skogen er fleraldret, med forholdsvis god spredning i dimensjoner. Følgende brysthøydiameter var de maksimale som ble observert for en del treslag. Lind (50 cm), spisslønn (60 cm), platanlønn (20 cm), alm (70-80 cm), svartor (60 cm), ask (70-80 cm). Det er innslag av enkelte grove graner, opp mot 60-70 cm dbh. Det er stedvis en del innslag av unge platanlønn. Det finnes en del død ved av edelløvtrær, både som gadd og læger. Det meste er imidlertid av mindre dimensjoner. Enkelte grovere læger finnes spredt, også noe sterkt nedbrutt. Enkelte almedøde almer finnes spredt. I busksjiktet finnes enkelte grove hasselbusker > 10 cm dbh, samt noe leddved og krossved. I feltsjiktet ble følgende karplanter registrert: skvallekål, mongolspringfrø, ormetelg, kranskonvall, skogsvinerot, bringebær. På stammer av edelløvtrær ble det funnet almeteppepose, glansmose og moser i slekten Anomodon. Særligste deler av lokaliteten utgjør en markert nordvendt bekkedal, delvis på marin leire, delvis på forvitringmateriale. Her det godt utviklet alm-lindeskog, til dels med grove, høyreiste trær, og med en del død ved av edelløvtrær. Junkerbregne ble registrert med tre rosetter her. Dalen har en del søppel fra jordbruksaktiviteter. En kraftgate krysser lokaliteten. Skogen under er ung. Skogen vst for kraftgaten har et noe yngre preg, med mye yngre alm, lønn og ask, samt gråor langs elva. De fleste trærne er mindre enn 20 cm dbh. Det er innslag av enkelte grove almer, asker og bjørker (50-65 cm). Det er fortsatt innslag av platanlønn. Et stykke nord for kraftgata er det et par partier med skavgrasutforming av gråor-heggeskog med gråortrær opp mot 40 cm dbh. Det er mindre innslag av edelløvtrær, men mye hassel, osp og selje. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi) fordi det er alm-lindeskog som befinner seg på kalkrik grunn. Lokaliteten har videre en rik treslagssammensetning, med godt innslag av grove edelløvtrær.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

586, Kattåsen N - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B

Lokaliteten omfatter et enkeltstående eiketre på impediment med lite annen høyere vegetasjon. Treet måler ca. 3 meter i omkrets og er stedvis rikt mosedeckt. Store gamle trær og særlig eik med hulrom er viktige for en rekke sjeldne og trua arter som har denne typen trær som sitt eneste levested. På en av de store greiene ble det den rødlistede barksoppen ruteskorpe registrert. Og en liten forekomst av lungenever finnes på stammen. Ut fra treet sin størrelse og utforming gis det verdi som regionalt viktig (B-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Ingen tiltak nødvendig.

587, Jordbru skytebane SV - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Lokaliteten ble kartlagt sist høsten 2007. Den ligger øst for lysløypa som går under Ramsåsen og dannet en slakt hellende frate mot bratt skrent i øst hvor plantet granskog overtar nederfor skrenten. Edelløvsog er rik og består av en blanding av vegetasjonstypene or-askeskog og alm-lindeskog som er rødlistet som henholdsvis sårbar og nær-truet i følge Fremstad og Moen 2001. Karplantefloraen er svært rik med innslag av bl. a. barlind, vårerteknapp, blåveis, liljekonvall, storkonvall, myske, tystbast, skogstarr, junkerbregne, samt orkidéene grov nattfiol og stortveblad. Den rødlistede (NT) og noe sjeldnere orkidéen fuglereir - Neottia nidus-avis ble også funnet her med 7 individer i 2006. Arten er kartlagt med 10 funn tidligere i Bærum og finnes spredt langs kysten på rik grunn nord til Nordland.

Rødlistearten barlind er et tre som har fått en egen verneplan i Norge. Arten finnes spredt under store deler av Ramsåsen og finnes med ganske store eksemplarer i denne lokaliteten. Skogen er ellers preget av tidligere drifter/beite og fremstår som ung edelløvsog med innslag av en rekke ulike edelløvtrær, samt noe gran. Noen eldre almer finnes spredt og på noen av disse finnes almeteppepose, Porella platyphylla. På grunn av dårlig soppesong i 2007 ble det ikke kartlagt markboende sopp i lokaliteten. Det antas imidlertid at potensialet er ganske stort for å finne sjeldne og trua arter knyttet til denne artsgruppen i lokaliteten. Rik karplanteflora, rødlistede arter og vegetasjonstyper tilsier verdi som viktig (B verdi). Størrelse og skoglig utforming trekker verdien ned fra A verdi.

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling. Potensielt uttak av noe gran på sikt dersom dette kan gjøres uten at mara dreneres.

588, Jordbru skytebane N - Skog, Rik edellauvskog (Or-askeog) - Verdi B

Lokaliteten ligger rett nord for skytebanen på Jorbru og omfatter en liten forsøknig med rik edelløvsog/sumpskog som i mindre grad enn de nedenforliggende områdene er utsatt for grøtting. Gran, ask, svartor og gråor finnes i blanding. Skogen er ikke veldig gammel, men høy produksjon gjør at trærne vokser raskt og det finnes gråor og svartor med dimensjoner helt opp til 50 cm i diamter. Vegetasjonen er rik med

-Naturtyper i Bærum kommune -

mye mjødurt, skogburkne, skogstjerneblom og skogsvinerot, samt skogstarr. Vegetasjonstypen kan defineres som or-askeskog som er en truet vegetasjonstype i Norge. Det er ikke gjort funn av spesielle arter, men området har opplagt potensial til å huse sjeldne og trua arter som er knyttet til denne typen miljøer. Området er opplagt en viktig vilbiotop for spurvefugler og sangere. Utforming, vegetasjonstype og liten påvirkning av grøfting tilsier verdi som viktig (B verdi) til tross for lite areal.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling

589, Risfjellkastet S - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ligger i gammel og tidligere mer åpent kulturlandskap på sørsiden av Ringikastet ved gammelt veifar. De gamle beite/innmarka er nå plantet igjen med gran som snart er 10 meter høy. En gammel alm som måler ca. 4,5 meter i omkrets utgjør alene verdiene i lokaliteten. Treet er rikt mosedeckt med bl. a. almeteppepose, samt mye ubestemte skorpelaver. Barken er grov med mye struktur. Den rødlistede soppen narrepiggsopp (NT) og skorpelaven almélav (NT) finnes i store mengder på hele den nedre delen av stammen. Treet er delvis hult og det finnes rødmuld inne i små hulrom. Potensialet for en interessant insektfauna knyttet til treet er derfor til stede. Treet utgjør ett av de største enkelttrærne i Bærum kommune og kanskje den største almen. Lokaliteten vurderes som viktig i naturtypesammenheng (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Alma bør overlates til fri utvikling. Det bør ryddes gran rundt treet for å få inn lys.

590, Persbråten Ø - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* (Gårdsdam) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ligger i tilknytning til urselva øst for Persbråten i typisk jordbrukslandskap. Dammen er dalførets eneste registrerte gårdsdam og bidrar på denne måten til å øke variasjonen av naturtyper og arter. Dammer er ofte små oaser i intensivt drevne kulturlandskap og kan være rike på ferskvannslevende organismer som ikke har sitt tilhold i bekker og større vann.

Insektlivet rundt dammen er rikt, med bl.a. libeller. I vannet dominerer vanlig tjønnaks og sjøvivaks. Gårdsdammer som dette med mye vegetasjon og fravær av fisk er ofte viktige biotoper for amfibier, men slike er ikke påvist i dammen i denne undersøkelsen. I følge naturtypehåndboka til direktoratet skal alle intakte dammer i kulturlandskapet, dvs. dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt framskredet tilgroing gis verdi som viktig (B verdi). Dammen oppfyller disse kriteriene.

591, Sørbråten Ø - SKOG, *Rik sumpskog* (Rik sumpskog) - Verdi A

Lokaliteten utgjør en svak forsenkning mellom lysløpe og den vestvendte delen av Ringsåsen (lokalitet 584). Grana dominerer denne lokaliteten, men det er innslag av noe gråor og bjørk i fuktigere partier som må karakteriseres som rik sumpskog med bl. a. slakkstarr. Høgstaudekog dominerer ellers i de lavere delene, mens de slake kantene har innslag av lågurtmark og småbregnemark, samt en del blokkmark i partier. Stedvis finnes en del stående og liggende død ved av gran. Lokaliteten glir gradvis over i en mer løvdominert vestvendt skråning og fungerer som en viktig buffer for denne med tanke på fuktighetskrevene moseflora knyttet til edelløvskogen. Denne biotopen domineres av eldre, storvokste graner, men har også innslag av lauvtrær. I den sørlige delen av området ble den direkte truede bregnen vasstelt funnet sommeren 2008. Den vokste innimellom strutseving i den rike sumpskogen, en tue. Området er trolig en viktig viltlokalitet med og bøksangeren (NT) hevdet her territorium i 2006. Rike granskoger som dette i sammenheng med en rekke andre verdifulle lokaliteter er sjeldent forekommende på Østlandet. Utforming, størrelse og arrondering, samt funn av en direkte truet art tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling

592, Persbråten N - KULTURLANDSKAP, *Høstingsskog* (Varmekrevende, frisk, næringsrik høstingsskog med styvingstrær av edellauvtrær (alm, ask, lind)) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ligger i overkant av jorde nord for Persbråten og utgjør fem gamle styvingstrær av alm og ask. Trærne er ikke styvet på kanskje 20-30 år. Trærne målte fra 50-80 cm i diameter. Trærne hadde varierende grad av mosedeckning med bl. a. ekornmoser og almeteppepose. På den største almen var det en stor forekomst med den rødlistede skorpelaven almélav (NT). En av askene var hul og er potensielt interessant både som reirte og habitat for insekter knyttet til hule trær. Kriteriene for verdi viktig (B verdi) vurderes å være oppfylt i noen grad selv om lokaliteten er liten: Høstingsskoger med gamle styvingstrær eller gamle, flerstammete trær med spor etter stubbelauving, som er gjengroende, men ikke helt gjengrodd (dvs. kan restaureres).

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes å sette igang styving av trærne for å unngå at de får for tung krone og blåser ned.

593, Kattåsen S - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Hult tre) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten omfatter tre enkeltstående eiketær som måler mellom 1,5 og 2 meter i omkrets. Ett av tærne er hult og ett har lungenever på barken. Store gamle trær og særlig eik med hulrom er viktige for en rekke sjeldne og trua arter som har denne typen trær som sitt eneste levested. Lokaliteten gis på denne bakgrunn verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det bør holdes åpent rundt trærne.

594, Tjersrudtjern II - FERSKVANN/VÅTMARK, *Viktig bekke drag* (Bekk på kalkgrunn) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten ble undersøkt av Blindheim og Olsen, Biofokus 22. november 2007. Fra utløpet av Tjersrudtjern renner det en grunn bekk med svært lite fall. Bekken er omgitt av tett og variert løvskog på begge sider, men stedvis er det noe mer åpent mot nord hvor hager strekker seg lang ned mot bekken. Bekken er ikke godt undersøkt, men i området rett nedenfor utløpet er det lite fall og lite bevegelse i vannet. Her har plan-temateriale hopet seg opp og det er stedvis lite oksygen i bunnsubstratet noe som fører til dårlige vilkår for vannlevende organismer. Det ble funnet Dronningstarr (NT) på tre steder langs bekken mellom banen og utløpet som avgrenser lokaliteten. Bekker på rik grunn i dette området kan potensielt være interessante for en rekke sjeldne arter av invertebrater. Lokaliteten gis likevel kun verdi som lokalt viktig (C verdi) da den er så påvirket av anoksiske forhold.

Hensyn og skjøtsel: Det anbefales at det renskes opp i bekken på en måte som hindrer at vannstanden i tjernet forandres.

595, Tjersrudtjern III - SKOG, *Gråor-heggeskog* (Liskog/ravine) - Verdi C

-Naturtyper i Bærum kommune -

Generelt: Lokaliteten ble undersøkt av Blindheim og Olsen, Biofokus 22. november 2007 og strek-ker seg fra bekken der denne møter banen og ca. 70-80 meter rett vestover langs banen. Skogen står på leirgrunn med et frodig brunjordslag. Stor treslagsblanding med spisslønn, ask, alm, osp, hegg, hassel, bjørk, selje, gråor og vier. Skogen er ikke gammel og representerer trolig et gjengroingsstadium etter tidligere beitemark/dyrkamark. I nord er det åpen fuktig eng dominert av mjødurt. Det finnes spredt med død ved av små dimensjoner. På en død stamme av hegg ble det den nær truede snyltesoppen broddsoppnyltekjuke (*Antrodiella americana*) (NT). Arten snylter på tobakksbroddsopp som vokste rikelig på stammen. Funnet er det første av denne arten i Bærum kommune. Skogstruktur, alder, størrelse og funn av en rødlistet art i laveste rødliste kategori tilsier verdi som lokalt viktig (C verdi). Det anbefales at lokaliteten overgis til fri utvikling. Ved evt. bekkerensk i nabolokalitet bør det tas hensyn til rødlisteart forekomsten.

Hensyn og skjøtsel: Det anbefales at lokaliteten overlates til fri utvikling.

596, Ankerveien/Haga - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Generelt: Lokaliteten er en dam med kantsoner som er laget som en utvidelse av Sæternbekken i forbindelse med anleggelse av golfbane. Lokaliteten ble kun raskt undersøkt i 2007 i forbindelse med registreringer av sandviksvassdraget. Dammen har frodig kantvegetasjon og en del vegetasjon finnes i vannet. Den nær truede (NT) kransalgen glansglattkrans funnet og trolig finnes denne arten også andre steder i vassdraget da denne dammen er nyanlagt. I følge DN håndbok 13 regnes alle intakte dammer i kulturlandskapet, dvs. dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt framskredet tilgroing som viktige (B verdi). Lokaliteten vurderes til å oppfylle disse kriteriene. Det er også funnet en rødlistet art og det kan være potensial for flere.

Hensyn og skjøtsel: Ingen tiltak nødvendig per i dag.

597, Persbråten V - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten omfatter ett mindre sumpskogsparti på nordsiden av Ramsåsen naturreservat beliggende på ei slette mellom kjerreveien og rasmarka hvor reservatet begynner. Gran dominerer tresjiktet, men med noe innslag av gråor. Vegetasjonen er rik med slakstarr, bekkeveronika, bekkekarse, spriketovmose og fagermoser. Rike og ugrøtete sumpskoger er sjeldne i landskapet og bør bevares uten inngrep. Lokaliteten er sjelden i nasjonal målestokk og gis derfor verdi som viktig (B verdi) selv om den er liten i størrelse.

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling.

600, Kirkerudbakken - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Fire styvede asker, hvorav en er død. Det er tydelig at styvingsaktiviteten har vært opprett-holdt. Den største aska er ca. 80-90 cm i brysthøydiameter. Det ble funnet almeteppe, samt flere utlekkings-hull etter insekter. Trærne er sol-eksponerte, noe som er gunstig for flere insekter.

Verdisetting: Disse trærne bør i henhold til DN-håndbok 13 (Direktoratet for naturforvaltning 2006) vurderes som viktige

Hensyn og skjøtsel: Trærne bør fortsettes og styves som i dag (2008). Det bør ryddes opp rundt trærne, særlig busker som skygger for deler av stammen.

601, Bjerketun - SKOG, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Edelløvskog med rik treslagsblanding av gran (60), sommereik (45), alm (30), ask (40), spisslønn (30), hassel (15), lind (kun småplanter observert), svartor (20), platanlønn (kun småplanter observert), gråor (25), hegg (18), bjørk (45), selje (60), osp (40). Grove, mørke granstubber etter hogst forteller at området tidligere var renere granskog. Det er sannsynlig at den rike treslagssammensetningen er et resultat av at skog som har etablert seg etter hogsten. Det finnes rester etter granskogen i form av enkelte grove, gamle og døde trær, men lite foryngelse av gran. Det finnes rester etter en tidlig løvsuksesjon i form av gamle, døende seljer, bjørker og osper. Særlig er innslaget av eldre seljer fra 20 til 70 cm dbh, med døde stammedeler påfallende. Flere hakkemerker i stående død ved kan tyde på at lokaliteten kan være habitat for dvergspett (VU).

Det er også innslag av edle løvtrær som danner klimaksfasen i form av middelaldrende asker, almer, spisslønn og enkelte mindre lindetrær. Innimellom dette finnes fuktigere partier med dominans av gråor-heggeskog, samt partier der busksjiktet har stor forekomst av hasselkratt, men med få gamle og døde stammer. I busksjiktet finnes for øvrig også mindre eksemplarer av hegg, nyperoser på tørrere steder (ikke bestemt til art), rødhyll, villrips, krossved, samt mengder av småplanter av ulike treslag. Det er særlig stor forekomst av svartelistearten platanlønn. Feltsjiktet er forholdsvis artsrikt med ormetelg, storklokke, storkonvall, kranskonvall, liljekonvall, firblad, hvitveis, gullris, teiebær, skogsalat, trollbær, tyrihjel, skogsnelle, skogstorkenebb, blåbær og maiblom. Skogen virker ung, men svært produktiv, med overvekt av trær med små dimensjoner. Trolig er selv de groveste trærne ikke særlig gamle. Granstubbene som viste årringbredder på mer enn 0,5 cm kan tyde på dette. Det er lite død ved, men spredt mest av gran. Enkelte svært gamle og mørke læger finnes spredt, men det har tydelig vært brudd i tilgangen på død ved. På grunn av stor treslagsblanding med stor mosaikk innenfor et lite areal, er det vanskelig å definere en bestemt vegetasjonstype eller naturtype. Deler av området kan karakteriseres som lågurtgranskog, andre som gråor-heggeskog, mens andre deler er nærmest alm-lindeskog. Alm-lindeskog er vurdert som en hensynskrevende vegetasjonstype (Fremstad og Moen 2001). Den sårbare (VU) mosen pelsblæremose ble funnet på et hasselkratt (ca. 5 rosetter) og to stammer av spisslønn. For øvrig er alm rødlistet som nær truet (NT). I følge DN-håndbok 13 skal naturtypelokaliteter vurderes som viktige (verdi B) dersom de er levesteder for rødlistearter i kategorien sårbare (VU), eller dersom lokaliteten inneholder vegetasjonstyper som er hensynskrevende (Direktoratet for naturforvaltning 2006). Lokaliteten vurderes derfor som viktig, dvs. verdi B.

Verdisetting: I følge DN-håndbok 13 skal naturtypelokaliteter vurderes som viktige (verdi B) dersom de er levesteder for rødlistearter i kategorien sårbare (VU), eller dersom lokaliteten inneholder vegetasjonstyper som er hensynskrevende (Direktoratet for naturforvaltning 2006). Lokaliteten vurderes derfor som viktig, dvs. verdi B.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten kan med fordel overlates til fri utvikling. Platanlønn bør felles og suksesjon etter vannledningsinngrep bør få gå naturlig, muligens med en tykning etter noen år.

602, Svartoråsen - SKOG, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Det undersøkte området utgjøres av de laveste delen av åsens østvendte li, fra ca. 125 m.o.h. til ca. 170 m.o.h., og grenser til jordene vest for Skui gård. Området er ei bratt åsside med tresatt ur og enkelte mindre bergvegger opp mot 4 meter. Mens kantsonen mot jorden er helt ung løvskog med mye hassel, består skogen innenfor og over denne kantsonen av eldre edelløvskog dominert av lind. Denne går så over i grandominert skog med godt innslag av osp og eik. Noe av dette er inkludert i naturtypen på grunn av god forekomst av død granved.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Naturtypelokaliteten avgrenses i vest mot småvokst og hogstpåvirket granskog, i sør mot granplantefelt, i øst mot åker, og i nord mot ungskog etter hogst.

Tresjiktet i det meste av den avgrensede naturtypelokaliteten er dominert av lind med dimensjoner på 20 - 30 cm i brysthøydiameter (dbh) på dominerende trær, men også med innslag av enkelte grovere trær, opp mot 60 cm. Noen få gamle og grove styvings-linder ble registrert. Det groveste var et tre på ca 1,5 meter dbh, mao 5,4 meter i om-krets, (noe som tilsier at 3 voksne personer må til for å holde rundt det!) Treet hadde ikke vært styvet på mange tiår, og hadde ca. 30 cm tykke grener opp fra stammen. El-lers er treslagsblandingen rik med innslag av eik (> 30 cm), gran (opp mot 50 cm), bjørk (25 cm), osp (40 cm), rogn (30 cm), spisslønn (40) Vegetasjonstypen kan karakteriseres som alm-lindeskog som er rødlistet som hensynskrevende (LR) (Fremstad og Moen 2001b).

Feltsjiktet er preget av lite vegetasjon med forholdsvis få arter. Ormetelg er dominerende i store deler av området. Ellers inngår liljekonvall, noe blåbær, samt hengeving og sissel-rot. Myske og trollbær inngår i de laveste partiene.

Det finnes spredt med læger av lind, mest små til middels dimensjoner, opp mot 25 cm. Mest død ved er det av gran, både ferskt og sterkt nedbrutt. Særlig i de øverste delene av lia hvor granskogen dominerer over edelløvskogen, er det partier med god forekomst av død ved av gran, opp til 50 cm dbh. Her virker vegetasjonen noe tørrere, dominert av blåbær og røsslyng, men med godt innslag av ormetelg og liljekonvall. Foruten gran opptrer treslagene osp, eik, furu, samt einer. Skogen blir mer småvokt med høyden, og vurderes å ha begrensede verdier høyere opp. Den øverste delen av den avgrensede naturtypelokaliteten inngår egentlig i naturtypen "rik blandingsskog i lavlandet", med stort innslag av gran og osp. Ettersom dette utgjør et mindre areal med glidende overganger mot edelløvskogen, er dette arealet inkludert i naturtypelokaliteten beskrevet som "rik edelløvskog".

Alle de interessante artene som ble påvist er knyttet til død ved av gran. Granrustkjuke ble funnet på 4 granlæger. Arten er ikke lenger rødlistet, men ser ut til å være knyttet til eldre naturskog. På sterkt nedbrutt granved ble det funnet 7 sporofytter av den sårbare mosen grønsko (VU). Det er imidlertid sannsynlig at et langt større mangfold av rød-listearter er knyttet til lind og hassel enn det som ble påvist. For eksempel synes hele 26 slørsopparter (Cortinari) å være strengt bundet til lind og/eller hassel innenfor sitt norske utbredelsesområde. Mange av disse er rødlistet (Bendiksen et al. 1997). Selv om det er kalklindeskog som er de rikeste habitatene, kan rasmarks- og skreddjordslin-deskoger også huse et rikt mangfold av rødlistede mykorrhizasopper (Sverdrup-Thygesen et al. 2006).

I henhold til DN-håndbok 13 (Direktoratet for naturforvaltning 2006), skal alle forekoms-ter av rik edellauskog vurderes som viktige. For å vurderes som svært viktige må linde-skogslkaliteter forekomme på kalk eller amfibolitt, ha stort artsmangfold eller kontinuitet i dødt trevirke. Svartoråsen vurderes ikke som tilstrekkelig rik på kalk, artsmangfold eller kontinuitet i død ved til å bli vurdert som svært viktig. Området vurderes derfor som viktig (B verdi).

603, Ringiåsen herskapsbolig Ø - Skog, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi A

Lokaliteten starter rett nord for et hus i jordekanten, og avgrenses av jordekanten i øst og av en bred skogsti i vest. Skavgras (en snelle-art) dominerer i feltsjiktet på nedsiden av stien, og definerer her vegetasjonstypen som en skavgras-dominert snelle-ask-utforming av varmekjær kildeløvskog. Denne vegetasjonstypen inngår i naturtypen "rik sumpskog" (Direktoratet for naturforvaltning 2006). Det ble ikke funnet skavgras over stier. Ask dominerer tresjiktet, men flere andre treslag inngår: hassel, spisslønn, rogn, morell, selje, gråor, gran og hegg. Tresjiktet er dominert av småtrær < 20 cm dbh, men noe grovere individer av selje (20 cm), ask (35 cm) og bjørk (40 cm) finnes. Området har flere stubber etter hogst, og har en del ny-ere kvist og avkuttete småtrær. Deler av området befinner seg under høyspentledning, og er trolig blitt ryddet av den grunn. Det finnes ellers ikke død ved av dimensjoner.

Skavgras dominerer i større deler feltsjiktet fullstendig, men følgende andre arter ble obser-vert: firblad, skogburkne, rødhyll, skogsnelle, brennesle, mjødurt, hvitveis, storklokke, krans-konvall, skogsvinerot, vendelrot, ormetelg, geitrams, skogstorkenebb, tyrihjel, strutseving, gulldusk og fredløs.

Fordi vegetasjonstypen anses som akutt truet (CR) (Fremstad og Moen 2001b) settes verdi-en for området til svært viktig. Dette er i tråd med DN-håndbok 13 hvor det heter at alle utforminger av varmekjær kildeløvskog er svært viktige, verdi A (Direktoratet for naturforvaltning 2006).

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling. Hogst i forbindelse med høyspentledning bør gjøres skånsomt.

604, Tyskestua SØ - Skog, Rik edellauskog (Or-askeskog) - Verdi B

Den rike edellauskogen her har utformingen or-askeskog. Lokaliteten starter rett nord for en ung ask-snelleskog dominert av skavgras i feltsjiktet, og er avgrenset av anleggsvei i sørøst, et jorde i øst og ungskog rett vest for en sti som går gjennom området i vest. Vest for stien er trærne mer småvokste, og her mangler de store askene som ellers dominerer i lokaliteten.

Ask er dominerende treslag, med trær opp til 65 cm. diameter i brysthøyde (dbh), og fle-re individer større enn 40 cm. Det er stor aldersvariasjon for ask, med god foryngelse. Ingen andre treslag viser tilsvarende grove dimensjoner som ask, men enkeltindivider av spisslønn, bjørk, gran, selje og morell når dimensjoner > 40 cm. Det finnes ikke styvingstrær i lokaliteten. Treslagsvariasjonen er stor: ask (65 cm), alm (25 cm), spisslønn (40 cm), hassel (20), eik (25), selje (40), bjørk (80 cm), rogn (15), gråor (20), hegg (15) og gran (40). Hassel dominerer sjiktet under ungskogen, med flere eldre hasselkratt med en del grove og døde stammer. Busksjiktet utgjøres i stor grad av småtrær av ask, spisslønn, alm, morell og eik, og med innslag av trollhegg. Gråor finnes bare i liten grad. Muligens er området noe tørt. En grøft markerer skillet mellom skog og jorde. Denne kan virke som er dreneringsgrøft som hindrer høy grunnvannstand, men var tørr under befa-ring.

Feltsjiktet er forholdsvis artsrikt, til tross for at vegetasjonen stedvis er sparsom, trolig på grunn av at lite lys trenger ned til skogbunnen. Eksempel på arter som ble notert i feltsjiktet: Ormetelg, fugletelg, strutseving, skogburkne, liljekonvall, kranskonvall, trollbær, blåveis, storklokke, kratthumbleblom, firblad, skogstarr, myske og orkideen nattfiol sp. Det er tydelig at det i den lysåpne kanten ut mot jorden kommer inn mer lyskrevende arter, hvorav ikke alle er notert. I tillegg er det en del mindre alm, hegg og enkelte seljer nær jordekanten.

Det er lite død ved, kun enkeltfunn av grove læger og gadd (stående døde trær) av løv-trær. Noe mer død ved finnes av gran, i alle stadier, uten at området vurderes å ha kontinuitet i død ved. Selv de groveste granene antas å være forholdsvis unge (ca. 50 år?). Selv om enkelte gamle morkne granstubber forekommer, antas det at området har vært nokså åpen beiteskog, bare med enkelte større asker og bjørker. Høye, rette seljer med én stamme indikerer at disse trærne har vokst opp i noe åpnere skog. Etter at det ble slutt på beite for noen tiår siden, har området grodd igjen, og gått inn i en klimaksfase av edelløvskog.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Området huser en god populasjon av den sårbare (VU) mosen pelsblæremose. Det ble raskt påvist 25 trær med arten på treslagene alm, ask, hassel, spisslønn og eik. Det er sannsynligvis minst 50 trær med arten innenfor lokaliteten. Pelsblæremose er ikke funnet andre steder i dalføret. Hasselkjuke ble påvist på hassel. Bøkesanger (NT) ble hørt syng-ende i området.

I henhold til DN-håndbok 13 (Direktoratet for naturforvaltning 2006), skal alle forekoms-ter av rik edellauvskog vurderes som viktige. For å vurderes som svært viktige må lokalitet-teter ha stort artsmangfold eller kontinuitet i dødt trevirke. Tyskestua sørøst vurderes til ikke å ha tilstrekkelig artsmangfold eller kontinuitet i død ved til å bli vurdert som svært viktig. Området vurderes derfor som viktig, dvs. B-verdi.

605, Ringiåsen sørøst - Skog, Rik blandingsskog i lavlandet (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi A

Lokaliteten omfatter skog sør og øst for Ringiåsen Herskapsbolig (Klaveneseiendommen), hvor den grenser mot ungskog mot øst, vei mot sør og hage rundt herskapsboligen i vest. Nord for herskapsboligen avgrenses området av vei fra herskapsboligen. Et område vest for denne veien består av gammelskog, mens området øst for veien omfatter yngre skog dominert av gran, bjørk og yngre løvoppslag. Gammelskogen vest for veien grenser i nord mot hogstflate med løvoppslag. Derfra følger grensen omtrent høydekote 175 m.o.h. nordover før den går øst til kollen 258 m.o.h., hvor den grenser mot åpen halv-gammel furuskog i vest, og smelter sammen med lokalitet 584.

Lokaliteten er variert, rik i treslags sammensetningen og inneholder større og mindre par-tier med ulike vegetasjonstyper som alm-lindeskog, lågurtgranskog, blåbærgranskog, små partier med lågurtteikeskog og noe furuskog. For store deler av området er treslags-blanding så stor at det er vanskelig å definere vegetasjonstype, vanligvis med høyt innslag av gran, men med god forekomst av edelløvtrær som lind, eik, hassel, spisslønn, noe ask, samt boreale løvtrær som bjørk, osp, rogn og selje.

I den nordlige, høyereliggende delen er det overganger mellom blåbærgranskog og lågurtgranskog. Typisk for området er forholdsvis ordinær, åpen blåbærdominert lågurtskog på eksponerte områder, dominert av gran, og med innslag av furu, osp og eik, men med begrensede mengder med død ved. Kollene er preget av furuskog med røsslyng og blåbær i mosaikk. Mengden av død furuved er begrenset, og naturverdiene knyttet til furu antas å være tilsvarende begrensede. Rene furudominerte områder er derfor i liten grad inkludert. I søkk og forsenkninger er granskogen tettere, og dødved-mengden større. Det er lite hogstspor etter gran, men noen eldre eikestubber forekommer. Kontinuiteten i granved vurderes som middels. Riktig gamle graner savnes. Vegetasjonen har lågurtpreg, med mye ormetelg.

Nedover åssiden kommer løvtrærne raskt inn med eik, hassel, lind, spisslønn, morell og rogn. Rett nord for herskapsboligen er et parti med nokså ensjiktet lågurtgranskog med graner opp mot 60 cm i diameter, og en del død granved, mest middels, men noe av den er sterkt nedbrutt. Det er mye hassel i busksjiktet. Ellers inngår eik, spisslønn, gråor og selje. I feltsjiktet er det blåveis, ormetelg, myskogras, skogsalat, trollbær, gjøkesyre og bringebær. Nord for dette partiet blir skogen mer løvdominert, med flere edelløvtrær og innslag av grove eiketruer på 70 - 80 cm dbh. Denne blandingsskogen fortsetter med høye naturverdier og grove eiker til skaret nord for kollen på 226 m.o.h. Her inngår også bergvegger. Tilsvarende blandingsskog med rik treslags sammensetning og innslag av gro-ve eiker, samt partier dominert av lind, finnes i området sør og øst for herskapsboligen. I områdene med eldre blandingsskog og rik treslagsblanding er det mest død ved av gran, med alle nedbrytningsstadier representert. Død ved av eik, lind, osp, bjørk og furu finnes, men i langt mindre mengder. Et verdifullt innslag er flere grove eiker mellom 50 og 80 cm dbh. Enkelte like grove eikegadd (stående døde eiker) finnes spredt. En kuttet ei-kestamme på ca. 60 cm dbh viste ca. 150 årringer og en granstubbe på 330 cm viste 125.

Ingen andre treslag viser tilsvarende dimensjoner som eika, men spisslønn og lind opp-når dimensjoner opp til 40 cm. Kun ett styvingstre (lind) ble registrert. Lind dominerer ellers i enkelte områder, sjeldent med dimensjoner over 30 cm dbh. Floraen i feltsjiktet er en forholdsvis artsfattig lågurttype, med dominans av ormetelg, og ellers en del innslag av blåbær og smyle. Ellers inngår liljekonvall, bringebær, trollbær, skogsalat, skogfi-ol, myskogras, samt myske og blåveis i rikere partier. I skogen nær Ringiåsen herskapsbolig vokser det fremmede arter som kjempebjørnekjeks, svarthyll, rødhyll og skog-skjegg.

Lavfloraen er overraskende fattig, med få registrerte arter og forekomster i lungenever-samfunnet. Lungenever ble kun påvist på to trær (eik). Kastanjelundlav (NT) var den eneste rødlistede lavarten som ble funnet i lokaliteten(cf-funn). Ellers ble følgende inter-essante arter registrert: blyhinne-lav, filthinne-lav, skjellgrye, stiftfyllav, kystårenever, lodnevrenge, grynvrenge, stor vulkanlav og vinflekklav. Sistnevnte ble funnet på en håndfull eiketruer. Rik treslagsblanding bør gi grunnlag for flere krevende lavararter. Men bortsett fra godt innslag av gamle eiker, var det få trær med barkstruktur typisk for riktig gamle trær. Flere rødlistede arter ble funnet på død granved. Av vedboende sopp ble følgende arter funnet: Svartsonekjuke (NT), rynkeskinn (NT), samt flere stokker med Skeletocutis brevispora (VU). Denne arten er en følgeart til granrustkjuke som det finnes mye av i området. Mulige funn av Skeletocutis kuehneri ble gjort. På eik ble eikildkjuke funnet. I tillegg er de to rødlistede artene ruteskorpe og oksetungesopp (begge NT) kjent fra Ringiåsen (Artsdatabanken og GBIF-Norge 2008). Oksetungesopp ble funnet på mange hule trær innenfor den her omtalte lokaliteten, mens ruteskorpe er funnet utenfor denne. Mer vanlige eikearter som svovelkjuke og eikemusling ble også funnet. Dette for-teller om et mangfold av krevende sopparter og store naturverdier knyttet til de spredte eikene. Potensialet for flere rødlistede vedboende sopp vurderes som høyt, også knyttet til andre treslag som osp og lind. Mosefloraen er dårlig undersøkt, men den sårbare grønnsko (VU) ble funnet på flere sterkt nedbrutte granlæger i lågurt-skogen. Potensialet for flere krevende dødvedmoser vurderes som middels. Sveipfellmose ble funnet på ett tre (lønn, 25 cm). Det finnes gamle ringemerker karakteristisk for tretåspett (NT) på furu. Arten ble observert i Ringiåsen seint høsten 2007.

I henhold til DN-håndbok 13 (Direktoratet for naturforvaltning 2006), skal større lokalitet-teter, særlig velutviklede og sterkt mosaikkpregede utforminger med dominans av rike vegetasjonstyper (særlig rik lågurtskog) og høyt innslag av gamle edellauvtrær vurderes som svært viktige. Det samme gjelder alle lokaliteter med innslag av svært grov, hul eik. På dette grunnlag gis lokaliteten verdi A, dvs. svært viktig.

606, Svartoråsen SV - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B

Gammel eik som står ganske fritt i det som nå er skog, men som kan være gammel kulturmark, hagemark. Treet måler 2,5 meter i omkrets og har begynnende grov sprekkebark. Gamle eiker er et viktig habitat for en rekke arter av sopp, lav, moser og insekter. Treet står i et område med mange andre eiker med store naturkvaliteter verdien vurderes derfor til å være viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Ingen spesielle tiltak er nødvendig med det første.

607, Libakk - KULTURLANDSKAP, Lauveng (Frisk, frodig lauveng med edellauvtrær i nemoral-sørboreal sone) - Verdi B

Lokaliteten er grovt avgrenset til områdene rundt innmarka på Libakk. Fokuset er gamle styvingstrær av ask som måler mellom 1 og 2 meter i diameter. Det finnes 5-10 trær i området og potensielt finnes flere trær langs Stovivann utenfor det avgrensede området. Trærne er ikke undersøkt for arter, men potensialet for at så gamle trær kan huse viktig biologisk mangfold regnes som stort. Beitemarka på Libakk er ikke undersøkt med tanke på biologisk mangfold. Dette burde gjøres for å finne ut om det kan være kvaliteter i randsonen til innmarka. Verdien settes til viktig (B verdi) på bakgrunn av trærne alene.

Hensyn og skjøtsel: Trærne er i ferd med å bli veldig topptunge pga. av stor krone. Det er svært viktig at trærne beskjæres for å hindre at de blåser ned. Det bør ryddes rundt trærne dersom de vokser inne i krattskog.

638, Fåbrofallet-utløp - FERSKVANN/VÅTMARK, *Viktig bekkedrag* (Parti som binder sammen andre naturmiljø) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør den nederste delen av Lysakerelva fra Fåbrofallet og til utløp. Alle kantsoner med vegetasjon er tatt med i lokaliteten. Noe tresatt vegetasjon stedvis, men stort sett fabrikker, hus og murer helt inn til elva.

Elvestrekning på ca. en km med anadrome laksefisk. Både laks og sjørret går opp i vassdraget. Områdene nedstrøms for Fåbrofallet ca. 100 m er betegnet som produktive og meget gode for anadrom laksefisk (tetthet på ca. 200 stk 100 m³). Her er elva roligflytende med sand, grus og mudderbunn (Enerud og Lund 1999). Den anadrome arten havniøye ble i 1990 registrert nedstrøms dammen ved Barnengen. Arten går opp i elva for å gyte og lever av åtsler og som blodsuger på fisk (Bremnes og Saltveit 1993). I en ny rapport fra 2006 (Huseby et al. 2006) beskrives området som "en strekning med flere "rike" naturelementer som bergskrenter, kulper, rikskog, reirtrær for hulrugere og fossefall med sprutsone". Kantsonene er viktige for en del fuglearter. Det ble også observert bekkeniøye med gyteadferd i kulpen under fossen. I forbindelse med inventering av moser på det kalkrike skiferberget ved fossen ble striglekrypse (Amblystegium fluviatile) som er rødlistet som hensynskrevende funnet. Den typiske fjellarten trinnbekkemose (Hygrohypnum alpinum) ble også funnet her.

Elvestrekningen utgjør den mest berørte delen av Lysakerelva og de biologiske kvalitetene er i all hovedsak knyttet til fisk. Lakseførende elveparti som er ført opp i kategori 3 i lakseregisteret gir verdi som viktig (B verdi). Lokalitetens beliggenhet som en del av et større sammenhengende vegetasjonsbelte mellom fjorden og marka, samt viktige viltverdier i hele dette området gjør verdien større enn den verdien lokaliteten har isolert. Lokaliteten inneholder også elve- og havniøye som er 2 av 13 arter som er ført opp på DNSin liste over viktige fiskebestander og en hensynskrevende moseart er registrert på berg ved fossen (Blindheim og Friis 2006).

Hensyn og skjøtsel: Det er positivt om de kantsone som finnes blir ivaretatt og at det der det er mulig etableres ny kantvegetasjon med passende treslag. Svartor er et gunstig treslag for livet i vannet. Det er viktig å drive forebyggende arbeid mot utslipp til elva som kan skade fisk og annet liv.

648, Osdammen-Grinidammen - FERSKVANN/VÅTMARK, *Viktig bekkedrag* (Parti som binder sammen andre naturmiljø) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten utgjør elvestrengen og dens nærmeste kantsoner (ca. 10 års flom) fra Osdammen og til Grinidammen v/ Griniveien. De øvre delene mellom Osdammen og Hammerfossen er stilleflytende, mens det på resten av strekningen er ganske god fart i elva med småstryk. Kantvegetasjonen består i all hovedsak av gråor, men mange andre treslag finnes spredt. Stedvis er små bakevjer med våtmarksvegetasjon (fukteng og storstarrsump) inkludert i lokaliteten da disse utgjør svært små arealer og ligger spredt.

Skogen langs elvebredden er av varierende alder, men stedvis begynner trærne og bli gamle og det finnes noe gadd og læger spredt i kantsonen. I partier er nesten all kantsone fjernet i forbindelse med forbygninger, utrettinger og utsiktshogster i ved bebygde områder. Det er registrert totalt 6 delpopulasjoner av den rødlistede planten blærestarr (R) hvor den nordligste og de to sørligste bestandene utgjør de klart største forekomstene. Disse bestandene er kartlagt i perioden 2004-2006 og er alle intakte. Den rødlistede mosens skvulpmose (DM) er funnet i 1899 og 1901 av Kaalaas i nærheten av Osdammen. Arten er ikke kjent fra nyere tid og status for denne er usikker. Det ble søkt etter ferskvannsorganismer et stykke oppover elva fra Grinidammen, men uten at det ble gjort noen særskilte funn. Elva renner ganske stridt her og elvebunnen er ganske grovsteinet. I de mer stilleflytende partier, små bakevjer og på noen terskler bør det likevel være mulighet for å finne spesielle vannlevende invertebrater i denne lokaliteten. Lokaliteten er en viktig del av en større viltlokalitet for spurvfugler. Enerud undersøkte for elvemusling sommeren 2006 og arten ble påvist med totalt 25 levende individer på oversiden av brua hvor Griniveien krysser elva (Enerud 2006).

Lokaliteten utgjør en viktig del av grøntbeltet mellom fjorden og marka og er i seg selv en viktig lokalitet for spurvfugl og den rødlistede arten blærestarr som her finnes i ganske store mengder. En populasjon av elvemusling finnes også i lokaliteten. Totalt sett vurderes området som svært viktig (A verdi) for bevaring av biologisk mangfold.

Hensyn og skjøtsel: Det anbefales at elveløpet og tilstøtende kantsoner overlates til fri utvikling. Trær som faller ned og som berører stier/veier kan legges inn i kantsonen. I områder ved bebyggelse bør det vurderes en parkmessig skjøtsel som får frem enkelte store trær og engpreget vegetasjon. Fukteng og storstarrsump bør ikke utsettes for inngrep.

700, Østre Jong - KULTURLANDSKAP, *Parklandskap* (Alléen) - Verdi B

Generelt: Alléen står i sydhelling og grenser til en gjengrodd eng i øst og en gjengrodd hage i vest. Alléen fører opp til et eldre gårdshus og en nedfallen låve.

Naturtyper og utforminger: 1) Parklandskap; alléen 2) Store gamle trær; hule og gamle trær. Lokaliteten består av endel grove gamle trær foran gårdshuset og rundt låven. Alléen består av ulike gamle edelløvtrær, platanlønn, ask, hestekastanje, alm, spisslønn og bjørk. Noen av trærne er døde, andre er døende. Flere av trærne er hule. Et par trær har falt og ligger i ulike nedbrytningsstadier på bakken. Flere trær med vedboende sopp ble registrert. Hagen ligger brakk og bærer preg av gjengroing

Artsmangfold: Stor Lindelav, Svovelkjuke, rustkjuke. Forekomster av Mongolspringfrø

Verdisetting: Nærmest inntakt allé med gamle, hule trær i tillegg til funn av enkelte kravfulle arter gir verdi som viktig (B verdi). Stort potensial for insekter knyttet til hule trær kunne muligens forsvart A verdi.

Hensyn og skjøtsel: Viktig at trærne får stå så lenge det er forsvarlig da de fungerer som sjeldent livsmiljø for vedboende sopp, moser og lav. Dersom felling blir vurdert som helt nødvendig bør det settes igjen en høystubbe på 3-5 meters høyde.

701, Østre Jong S - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Hult tre) - Verdi B

Generelt: Arealet ligger sydvest av lokalitet 700 i en sydøstvendt helling.

Naturtyper og utforminger: Lokaliteten består av naturtypene store gamle trær, utforming hule og gamle trær, samt noe skrotemark av type kalkbrudd som er formet som en tydelig forsenkning i terrenget. De største verdiene er knyttet til flere gamle, grove og enkelte hule trær.

Artsmangfold: Det ble gjort funn av flere vedboende sopp, deriblant svovelkjuke. Forekomster av mongolspringfrø.

Verdisetting: Hule trær er et svært viktig habitat for en rekke arter særlig for insekter. Lokaliteten vurderes derfor å være viktig (B verdi).

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Kalkbruddet er et kulturhistorisk minnesmerke og bør tas hensyn til ved en eventuell veiutvidelse.

702, Jong Vestre - KULTURLANDSKAP, *Hagemark* (Hasselhage) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ligger i Bærum vest av Sandvikselva, nordvest av lokalitet 700 og 701. Eiendommen er gjerdet inn og benyttes som beitemark for kyr. Hagemark og beite i hevd.

Naturtyper og utforminger: 1) Hagemark; hasselhage og askehage 2) Viktige bekkedrag; ravinebekk

Vegetasjon: Edelløvskogvegetasjon i de tresatte delene, mens det var vanskelig å fastslå hvilken vegetasjonstype engarealene består av pga. stort beitetrykk og slitasje. Vegetasjonen i busk- og tresjiktet utgjøres i hovedsak av hassel, ask og alm, men også innslag av andre edelløvtrær som bøk, lind og svartor. Bjørk, furu, gran, gråor og lønn er også forekommende. En åpen eng i midten av lokaliteten huser endel vanlige lågurtplanter som blåveis, harerug, legeveronika, smørbukk, marianøkleblom m.m. Artsmangfoldet i feltsjiktet på enga er mange steder tynt på grunn av stor slitasje og tråkkpåvirkning fra beitende dyr. I lokalitetens sydlige del finnes gammel grov alm (1,5m) og klonet lind i skiferrasmark.

Artsmangfold: Funn av endel vedboende sopp i liggende død ved. Noen mindre vanlige kulturmarksarter av karplanter.

Påvirkning: Funn av endel stubber i hasseldominert nordhelling mot ravinebekk antyder at lokaliteten er ryddet og tidligere dominert av alm og ask i midlere dimensjoner. Ellers framstår lokaliteten, beitehagen å ha vært i kontinuerlig hevd over tid og bærer preg av slitasje i feltsjiktet og tydelige krøtterstier på kryss og tvers i lokaliteten.

Verdisetting: Gamle hasselhager som fortsatt beites er en sjelden naturtype i denne delen av landet. Stedvis intakt og artsrik engvegetasjon, samt spredt med død ved og gamle edelløvtrær gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Fortsatt beite, men det bør vurderes å åpne noe mer av skogen så beitetrykket kan fordeles bedre for å unngå tråkkslitasje på enga. Eldre løvtrær og hasselkratt bør spares ved rydding og liggende og stående død ved må ikke fjernes.

703, Høyrabben N - SKOG, *Rik blandingsskog i lavlandet* (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Lang skrent i 100 m bred, 700 m lang nordhelling mot Emma Hjort. Bebyggelse med blokker og rekkehus utgjør grense mot sør. Lokaliteten strekker seg i øst-vest retning.

Naturtyper og utforminger: 1) Rik blandingsskog i lavlandet, sørboreal blandingsskog 2) Rik edelløvskog, alm-lindskog og or-askskog.

Vegetasjon/skogstruktur: Lokalitetens østre del består av tett ung askeskog med innslag av grov ask og alm i randsonen. 200 m mot vest i lokaliteten åpnes skogen. Tett askeforyngelse forsvinner, skogen åpner seg og er her dominert av ask, alm og lønn. I felt dominerer blåbær, kranskonval, kantkonval, trollbær, stankstorknebb, liljekonval og krattfiol. Vestre del av lokaliteten domineres av gran og grov bjørk.

Arter: Marianøkleblom, leddved og ca. 10 fruktlegemer av stanksopp.

Påvirkning: Området bærer preg av å være mye brukt av barn i nærområdet. Flere lekehytter, en mengde skrot og hageavfall finnes i øvre del av skrenten. Flere stier langs skrenten som antagelig benyttes som tilførselsadkomst til marka.

Verdivurdering: Rik edelløvskog med rik og variert flora i feltsjiktet i tillegg til funn av flere fruktlegemer av stanksopp.

Verdisetting: Verdivurdering: Rik edelløvskog og blandingsskog med rik og variert flora i feltsjiktet tilsier verdi som viktig (B verdi) selv om skogen ikke er så gammel og det er lite død ved og ganske ensjiktet skogstruktur.

Hensyn og skjøtsel: Det anbefales at lokaliteten overlates til fri utvikling.

704, Åsløkkstien N - SKOG, *Kalkskog* (Frisk kalkfuruskog) - Verdi B

Generelt: Området ble undersøkt av Anders Gunneng og Kjell magne Olsen, BioFokus høsten 2008 og består av to kambro-silurrygger med en forsenkning i mellom. I denne forsenkningen finnes et lite kildeoppkom og en liten dam helt dekket av andemat.

Naturtyper-vegetasjon: Lokaliteten domineres av kalkskog på ryggende og blandingsskog i noe fuktigere sider. Mellom de to kollene er det en dam som er omgitt av svakt utviklet gåor-askeskog. Vanlige treslag er Furu, gran, bjørk, osp, hassel, rogn, trollhegg, lønn, ask og lind. Liljekonval, blåveis, blåbær, teiebær og trollbær er vanlige plantearter i feltsjiktet. Krokodillemosse finnes på fuktige partier og på det kalkrike berget vokser vanlig skållav i store mengder. Skogen er forholdsvis ensartet på ryggene med gammel furu og noe gran, samt yngre løvskog. Det er lite gammelskogselementer som stående og liggende død ved. Mellom de to søkkene finnes en liten, ganske grunn dam. Det er noe forsumpet rundt rundt dammen som det er mye mye løvfall i og som i hvert fall delvis har anoksiske forhold på bunnen. Vegetasjonen i og rundt dammen er ikke heldekkende og består av flaskestorr (mest dominerende art), skogsivaks, fredlaus, slyngsøtvier, broddtelg, åkersnelle, skogsnelle, mjødukt, liten andemat og gråselje, samt sannsynligvis sennegrass.

Artsmangfold: Det er mange spor etter grevling i området, noe mange "grevlingdasser" viser tydelig. Flere larver av småsalamander (NT) ble funnet i dammen sammen med noe øvrig fauna, men denne er ikke bearbeidet i laboratoriet. Rundt dammen er det godt med kvisthauger og andre strukturer som kan benyttes av landlevende og overvintrende salamandre. Skogen rundt dammen er ikke gammel, men består av flere ulike treslag, bl.a. selje, hassel og ask, og inneholder bl.a. blåveis. Rustkjuke ble funnet på ask, seljekjuke på selje. Ekorn observert. Noen fremmede arter finnes i området, bl.a. kanadagullris, (alpe)gullregn og iberiaskogsnile.

Påvirkning: Rundt dammen er det foretatt rydding av lauvskog. I hovedsak ask, trolig for å bedre sikt. Flere steder er det kastet hageavfall. Stier og tråkk langs ryggene. Benyttes som lekeplass for barn i området

Verdisetting: Variert biotop med rike vegetasjonstyper og forekomst av dam med viktig funksjon for amfibier og trolig invertebrater gir verdi som viktig (B verdi).

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes om dammen skal graves opp for å forbedre oksygenforholdene. Dette bør det i så fall utarbeides en plan for. Det bør vurderes om det er nødvendig å gjøre tiltak for å fjerne kanadagullris og alpegullregn. Ellers ingen tiltak nødvendig i skogen.

705, Granåsen - SØRVENDT BERG OG RASMARK, *Kantkratt* (Einer-rose-utforming) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ligger i en skrent hellende mot nord og nord-øst. Skrenten heller fra en høyde som er utbygd med rekkehus. Tett buskvegetasjon, stedvis glenner med artsrikt feltsjikt.

Naturtyper og utforminger: Kantkratt, einer-rose-utforming er dominerende i lokaliteten.

Vegetasjon: Furu, gran, einer, lønn og ask. Hassel, svartmispel, berberiss, geitved, kristorn og kornell(?). Kantkonval, akeleie, blodstorknebb, marikåpe sp., prikkperikum, krattfiol, teiebær, hengeaks og hjertegras.

Artsmangfold: Lokaliteten har et ganske rikt plantesamfunn. Potensiale for markboende sopp og insekter knyttet til sine respektive vertsplanter.

Påvirkning: Tett vegetasjon og en skrent i randsonen av lokaliteten gjør at det forekommer lite trafikk gjennom denne, imidlertid noe felling av lauvskog i nordskrent for å bedre sikten for beboere. Også noe kast av hageavfall.

Verdisetting: Rik kantkrattvegetasjon i Indre Oslofjord huser en rekke sjeldne arter av karplanter, sopp og insekter. Lokaliteten får derfor verdi som viktig (B verdi) til tross for at det ikke er påvist arter direkte.

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes å ryddes noe krattskog og det bør unngås å tømme hageavfall i lokaliteten.

706, Gyssestad gård - SKOG, *Rik edellauvskog* (Rikt hasselkratt) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten strekker seg fra syds skrent mot tilførselsveien til Gyssestad gård. Herfra strekker lokaliteten seg i en korridor over nedre vestre del av eplehagen til Gyssestad gård og inkluderer skiferryggen mot E18 nordøstover mot gårdsbygningene.

Naturtyper og utforminger og vegetasjon: 1) Rik edellauvskog, rikt hasselkratt, alm-lindeskog 2) Kalkskog, tørr kalkfuruskog. Vegetasjonen i tresjiktet domineres av hassel, lind og ask i tillegg til noe grov furu og bjørk. Tørr kalkfuruskog på skiferryggen mot E18. Feltsjiktet er rikt med blåveis, bakketimian og kransmynte. Kalkskog er vurdert som en sårbar vegetasjonstype (VU).

Påvirkning: Den rødlistede arten barlind ble funnet i lokaliteten.

Verdisetting: Flere naturtyper og sjeldne utforminger innenfor lite areal med funn av enkelte sjeldne/krevende arter i felt. Forekomst av rik edelløvskog med rik vegetasjon, samt funn av sårbar art gir i henhold til håndboka verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Ingen spesielle tiltak er nødvendig for å ivareta naturkvalitetene.

707, Gyssestadveien NØ - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten streker seg i nordøst-sydvest retningen langs E18. Langstrakt syd-østvendt skrent i skiferrasmak.

Naturtyper, utforminger og vegetasjon: Rik edellauvskog, alm-lindeskog dominerer, men det er også innslag av en del gran og boreale løvtrær som utgjør rik blandingsskog i lavlandet. Lokaliteten er dominert av lind, hassel og grov bjørk i skrentslutningen. Grov furu langs øvre del av skrenten. Flersjiktet skog med lite vegetasjon i felt grunnet bratt rasmak, skifer og rombeporfyr. Endel grove læger av lind.

Artsmangfold: Det ble gjort tallrike funn av vedboende sopp uten at disse er artsbestemt. Potensialet for rødlistede markboende sopp vurderes som stort.

Påvirkning: Det er rimelig å tro at biotopen påvirkes av sin beliggenhet til E18 med tilhørende eksosutslipp. Dårlige forhold for lavarter og det er trolig en slags gjødseleffekt av trafikken.

Verdisetting: Rik edelløvskog skal i følge håndboka ha verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Skjøtsel er ikke nødvendig for å opprettholde kvalitetene. Det bør ikke hugges i lokaliteten.

708, Seterstuveien Ø - SKOG, *Rik edellauvskog* (Alm-lindeskog) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten ligger i et søkk mellom E18 og lokalvei fra Slependen til Sandvika. Svært fuktig på grunn av en liten bekk som renner gjennom lokaliteten.

Naturtyper og utforminger: Rik edellauvskog; alm-lindeskog, rikt hasselkratt.

Vegetasjon: Lokaliteten domineres av ask, alm og lønn. Stedvis svært tett askeforyngelse. Mye liggende død ved i små og middlere dimensjoner fra samme treslag. I felt dominerer storkonval og kranskonval. Velutviklet og verdifull hasselskog i lokalitetens nordre sydvendte del.

Arter: Ingen spesielle arter ble registrert, men området har potensial for sjeldne markboende sopp og på noe sikt sopp og insekter knyttet til død ved.

Påvirkning: Deler av lokaliteten er gjennomhøgd. Dette antagelig for å bedre lysforhold for tigrerende privatboliger. Ellers bærer lokaliteten preg av å benyttes som skrotmark og fyllplass for tilgrensende boliger.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Verdisetting: Lokaliteten vurderes pga. en del nyere påvirkning som lokalt viktig (C verdi). Bra potensial på sikt for å øke verdien dersom det unngås flere hogster.

Hensyn og skjøtsel: Det bør unngås ytterligere felling av trær innenfor lokaliteten. Naturlig foryngelse bør få utvikle seg over tid.

709, Slependveien 23 - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Praktfull gammel ask, 3 m i diameter. Treet står ca. 200 m fra avkjørsel mot eiendommen. Treet står fristilt med åkerlapper på hver side. Treet er trolig styvet fra tidligere.

Verdisetting: Store gamle trær er viktige for en rekke arter. Dette treet er veldig stort og gis verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Treet har blitt veldig topptungt da det ikke er styvet på svært mange år. Det står i fare for å blåse ned dersom ikke styving gjenopptas.

725, Bærum sykehus, parkering - SKOG, Rik edellauvskog (Rikt hasselkratt) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger rett nord for hovedbygningen ved Bærum sykehus og sør og øst for Sogneprest Munthe-Kaas vei. I sør avgrenses lokaliteten av parkeringsplass og av Sykehusveien, i øst og vest av gangvei og i nord av en stor parkeringsplass og av gangvei. Lokaliteten er en skogkledd, lav kolle dominert av hasselkratt og av gran i til dels grovere dimensjoner (50-60 cm dbh) og en del bjørk (70 cm). Tresjiktet består ellers av spisslønn (30 cm), selje, ask, alm (NT), furu (40 cm), hegg, rogn, eik (20 cm) og osp. I busksjiktet finnes blant annet korsved og villrips og det er mye tett ungsog (under 4 m høyt) av ask, spisslønn og rogn innenfor lokaliteten. Enkelte døde løvtrær av bjørk, lønn og selje ble observert, mens det av gran er flere grove (50-60 cm) gadd og enkelte læger. Ellers er det lite med død ved på lokaliteten og det er ingen tydelig kontinuitet, da lægene var lite nedbrutt. Knuskkjuka, rødbrandkjuka, hasselkjuka, putekjuka og labyrintkjuka ble funnet på lokaliteten. Kjukeboreren *Cis dentatus* (NT) ble funnet i rekkekjuka på en av granlægene og iberiaskogsnegl ble funnet midt inne i skogen. Feltsjiktet er rikt med en del blåveis og urter som liljekonvall, kranskonvall, markjordbær, kratthumleblom, firblad, skogstorkenebb, gjøksyre, skogsalat, trollbær og svever. Det var også enkelte partier med blåbær, og deler av området kan karakteriseres som bærskog. I skogkanten i sør forekommer slyngsøtvier, stormaure, stankstorkenebb, brunrot, rose og rødhyll. Stor ferdsel i området og tegn på at det hadde oppholdt seg over lengre tid i skogen, gjorde at deler av området var veldig forsopt.

Verdisetting: Alle kalkskoger og forekomster av rik edellauvskog er viktige (Direktoratet for naturforvaltning 2006). På dette grunnlag vurderes lokaliteten som viktig (verdi B). Vi vurderer lokaliteten som verken tilstrekkelig stor eller urterik nok til å betegnes som svært viktig. Lokaliteten inneholder den sterkt truede vegetasjonstypen rikt hasselkratt (Fremstad og Moen 2001), men ikke med tilstrekkelig kontinuitet i tresjiktet til å vurderes som svært viktig.

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling, men opprydding av søppel bør foretas.

726, Hamang 3 - SKOG, Rik edellauvskog (Rikt hasselkratt) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Området ligger mellom Marie Plantes Minde, Martina Hansens hospital, Hamang terrasse og Sandvikselva. I nordvest er lokaliteten avgrenset av bolighus tilknyttet Maarveien. I nordøst og i øst er den avgrenset mot inngjerdet industritomt og i sørøst mot yngre og enda mer påvirket skog. Lokaliteten utgjøres av en bratt sørvendt skrent dominert av hassel i nordvest og med en del innblandet spisslønn, ask, selje og bjørk i den sørøstre delen. De groveste stammene har en diameter på 40-50 cm. Ellers er det noe osp, alm (NT), rogn, hegg, furu og gran i tresjiktet. Det er noen nedsagde trær av bl.a. gran her, men ellers er det forholdsvis lite død ved av større dimensjoner på lokaliteten. Putekjuka, rustkjuka og hasselkjuka ble funnet på hassel, mens blant annet lønnkjuka ble observert på spisslønn. Marksjiktet er rikt med mye liljekonvall og blåveis. Kratthumleblom, kranskonvall, trollbær og svever var også til stede og gir til sammen en god indikasjon på et kalkrikt område.

Påvirkning: En lite brukt sti går igjennom området og en plankehytte er oppført midt i skogen. Trusler: Viktigste trussel er trolig arealutnyttelse bl.a. til bolig- og industriområde.

Trusler: Viktigste trussel er trolig arealutnyttelse bl.a. til bolig- og industriområde.

Verdisetting: Lokaliteten inneholder den sterkt truede vegetasjonstypen rikt hasselkratt (Fremstad og Moen 2001). Vi vurderer lokaliteten som verken tilstrekkelig stor, nok uberørt eller med tilstrekkelig kontinuitet i tresjiktet, til å vurderes som svært viktig. Det ble heller ikke observert noen andre rødlistearter enn alm i området. På dette grunnlag vurderes lokaliteten som viktig (verdi B).

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling.

727, Bærum sykehus - SKOG, Kalkskog - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ligger på Helgerud og er i nord avgrenset av bolighus tilknyttet Dr. Jenssens vei, og i sør mot blokkene i Dr. Schmidts vei. Både i øst og vest er lokaliteten avgrenset mot yngre og mer påvirket løvskog.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten er en svakt nordvendt blandingsskog stedvis dominert av hassel, men også med mye spisslønn, ask, alm (NT), gran og bjørk. Ellers i tresjiktet er det rogn, selje, hegg og osp. De groveste albestammene har en diameter på 60-70 cm og det er gran, bjørk og selje opp mot 50 dbh. Noen gjenstående granstubber vitner om hogst i området og det er noen liggende løvtrelæger av middels størrelse på lokaliteten. Stedvis er skogen sterkt preget av unge trær av ask og spisslønn. På stubber, læger eller stående trær ble flatkjuka, rødbrandkjuka, seljekjuka, rekkekjuka, lønnkjuka, hasselkjuka, rustkjuka, putekjuka og knuskkjuka funnet. På en granlæge med rekkekjuka ble billarten *Cis dentatus* (NT) funnet, mens den noe uvanlige billen *Ennearthron cornutum* hadde angrepet putekjuka og hasselkjuka i området. Marksjiktet er rikt med liljekonvall, noe blåveis, kratthumleblom, kantkonvall, kranskonvall, trollbær, skogsalat og markjordbær. Villrips vokste også på lokaliteten.

Påvirkning: Det går noen stier igjennom området og det er noe søppel på deler av lokaliteten.

Trusler: Viktigste trussel er trolig arealutnyttelse bl.a. til boligområder og vei.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Verdisetting: Lokaliteten vurderes som hverken tilstrekkelig stor, nok uberørt eller med tilstrekkelig kontinuitet i tresjiktet, til å vurderes som viktig. Forekomsten av de to nær truede artene alm og *Cis dentatus*, forsvarer heller ikke en høy verdi. På dette grunnlag vurderes lokaliteten som lokalt viktig (verdi C).

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling.

728, Dønski - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Skjøttet/styvet) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten ligger ved en barnehage på Helgerud med Sogneprest Munthe-Kaas' vei i sør og Helgerud barnehjem i nordvest. Lokaliteten grenser på alle sider til veier eller boligbebyggelse.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten består av noen nylig styvede edelløvtrær hvorav noen har begynnende hulheter. Det er en alm (NT), tre ask og to spisslønn som alle ble styvet i 2008 og som har en dbh på 60-90 cm. To av trærne står innenfor gjerdet som omkranser barnehagen, mens de resterende står rett utenfor gjerdet. Feltsjiktet består i hovedsak av gressarter og kløver, med enkelte lågurt-arter som markjordbær. Det ble ikke funnet noen rødlistearter på den korte visitten, men trærne har klart potensial for å huse uvanlige arter som lever i eller på soleksponerte, hule edelløvtrær.

Trusler: Viktigste trusler er trolig hogst og arealutnyttelse bl.a. til boliger.

Verdisetting: Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (verdi C) ut fra dagens kvaliteter.

Hensyn og skjøtsel: Trærne må styves med jevne mellomrom. Døde deler bør ikke fjernes og hulheter må ikke mures igjen. Ellers bør området rundt trærne holdes åpent (slik som i dag) så trærne får nok sol.

729, Gjettum V - SKOG, *Kalkskog* - Verdi B

Generelt: Lokaliteten strekker seg nord og vest for Gjettum gård og grenser til Gjettumveien i sørøst, Hvitveisstien og Blåveisstien i sør og Levreveien i vest. Området utgjøres av en kalkskog som grenser opp mot fattigere skog eller bebyggelse og vei.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten utgjør et forholdsvis stort skogsområde med løvdominans, men med mye barskog helt i vest. Området har dårlig dødvedkontinuitet og det er lite læger på lokaliteten. Noen stående døde trær ble observert, særlig av hassel, men liggende læger av større dimensjoner er fraværende. Hasselkjuke ble funnet på noen halvgamle hasselrunner. Tresjiktet domineres av gran helt i vest og hassel er dominerende i sør. Spisslønn, ask, bjørk, selje, furu, gråor, hegg og rogn forekommer spredd i mesteparten av området. Enkelte av trærne er halvgrove, men ingen har hulheter og ingen overskrider 50-60 cm dbh. Noe osp finnes helt i nord. Tysbast og noen småplanter av eik ble også registrert. Feltsjiktet er stedvis rikt med bl.a. blåveis, liljekonvall, kantkonvall, kranskonvall, markjordbær, firblad, skogfiol, skogsvinerot, kratthumleblom, skogsalat, skogstorkenebb, gjerdevikke, ormetelg og svever. Flere hageplanter står i nærheten av bebyggelsen og er også plantet ut ved noen grove bøketrær like ved en opparbeidet og beplantet dam i vest.

Verdivurdering: Kalkskoger er viktige. Lokaliteten er forholdsvis stor, men preget av menneskelige inngrep og lite død ved reduserer verdien på lokaliteten. Bra potensiale for markboende sopp tilsier minst verdi som viktig (B verdi).

Trusler: Største trussel er hogst og fjerning av død ved.

Verdisetting: Kalkskoger er viktige. Lokaliteten er forholdsvis stor, men preget av menneskelige inngrep og lite død ved reduserer verdien på lokaliteten. Bra potensiale for markboende sopp tilsier minst verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

730, Godthåp-parkering - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger inntil den sørligste parkeringsplassen tilhørende Steinskogen gravlund, rett nord for Godthåp ved Gamle Ringeriksvei. Lokaliteten grenser til en liten løvskog i nordvest og til parkeringsplass i øst. Området utgjøres av 3 grove og hule almetrær (NT) som alle tidligere har vært styvet, og restene etter et gammelt, styvet, hult tre, antagelig en alm. De tre almetrærne står helt inntil et gjerde som grenser opp til parkeringsplassen. Disse har begynnende eller godt utviklede hulheter, og med en stammediameter på henholdsvis 70, ca 130 og ca 160 cm. Ingen av dem har vært styvet på mange år. Det fjerde og eldste treet står inne i skogholtet og av dette treet er det bare en liten del av stammen som står igjen. Rester av stammen og en stor grein ligger ved siden av på marken. Alle trærne står mer eller mindre skyggefullt til, og er omgitt av ungskog av i hovedsak spisslønn, ask, hassel og alm, med lågurtvegetasjon som liljekonvall, kranskonvall, kratthumleblom, trollbær, teiebær og mye blåveis i feltsjiktet. Almélav (NT) ble observert både på det gamle treet og på et av almetrærne ved gjerdet.

Trusler: Viktigste trusler er trolig hogst og arealutnyttelse som utvidelse av kirkegården.

Verdisetting: Området vurderes som viktig (B-verdi) på grunnlag av lokalitetens lille størrelse og manglende skjøtsel. Men det finnes et stort potensial for at trærne kan inneha truede arter knyttet til trærnes hulheter.

Hensyn og skjøtsel: Trærne langs gjerdet må fristilles og tynning bør foregå med jevne mellomrom. Styvingspraksisen burde gjenopptas hvis mulig og deretter holdes ved like. Hulheter må ikke tettes igjen og død ved bør ikke fjernes fra lokaliteten.

731, Steinskogen-Gardlaus - KULTURLANDSKAP, *Parklandskap* (Alléer) - Verdi A

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger langs Ankerveien, nord for Gamle Ringeriksvei og Steinskogen gravlund. Området strekker seg 100 m vest for den gamle husmannsplassen Gardlaus og går ca 100 m nordøstover, nesten til husmannsplassen Lønli. Lokaliteten grenser til løvskog i nord og vest, mens gravlund, åker og skrotmark utgjør grensen i sør. Området utgjøres av 4 almetrær og 18 ask som alle er styvede. De seks trærne vest i området står litt vekk fra veien, inne i skogen og har ikke vært styvet på mange år. De andre trærne danner en tydelig allé og på disse trærne har styvingspraksisen vært vedlikeholdt. Det står også to lindetrær (ca 50 cm dbh) i alléen, men disse har aldri vært styvet. Alle stammene har hulheter og enkelte har så store hulrom at det er mulig å få plass til flere personer inni hulheten. Trærnes dbh varierer fra ca 40 cm opp til ca 160 cm. Enkelte greinavbrudd ligger fortsatt ved basis av stammene. Flere av stammene har gode forekomster av almélav (NT). Trærne er i varierende grad tilskygget av den omkringliggende vegetasjonen. Dette gjelder særlig enkelte trær på nordsiden av veien og de som står helt vest i lokaliteten. Forøvrig er det ask, spisslønn, hassel, selje, rogn og busker av rose som

-Naturtyper i Bærum kommune -

dominerer i busk- og tresjiktet. Gran, bjørk, furu, lind, osp, alm (NT) og tysbast ble også registrert på lokaliteten. Marksjiktet er tydelig rikt med lågurtindikatorer som blåveis, markjordbær, liljekonvall, kantkonvall, skogsalat, kratthumleblom, svever, teiebær og trollbær. Langs grøttekantene vokste det blant annet firkantperikum, hvitkløver, rødkløver, stornesle, skogstorkenebb, blåklomme, brunrot, smørbukk, hvit steinkløver, ryllik, rødknapp, rødtvetann, bergmynte og kransmynte.

Både klosterlav - *Biatroidium monasteriense*, almelav – *Gyalecta ulmi* og bleikdoggnål – *Sclerophora nivea* ble funnet på flere trær. Alle regnes som nær truet (NT), og store styvede edelløvtrær er typisk habitat for artene. Også kravfulle moser ble registrert, samt soppen skrukkeøre - *Auricularia mesenterica*. Ekornmose – *Leucodon sciurioides* er vanlig, ellers finnes blant annet tepperaggmose - *Anomodon longifolius*, krypsilkemose - *Homalothecium sericeum* og gulbånd - *Metzgeria furcata*.

Turveien er gruslagt og er en populær turvei, men også hester og enkelte biler bruker en sjelden gang veien. Alléen er derfor lite utsatt for forurensning og med unntak av en stor hul ask som det tydeligvis er populært å gå inn i, var det få tegn på slitassjeskader.

Ettersom det er såpass mange styvingstrær innenfor lokaliteten og det også finnes flere tilsvarende trær i det omkringliggende området, vil mulighetene for at disse trærne inneholder populasjoner av sjeldne arter være meget stor. Den store variasjonen i hvor lenge trærne har vært hule og den varierende størrelsen på trærne, gir grunnlag for å opprettholde populasjoner av krevende arter knyttet til hule edelløvtrær. I 1999 ble det funnet et eksemplar av smelleren *Crepidophorus mutilatus* (EN) på en hul ask som ligger ca 1 km lengre nordøst ved Nedre Haga, langs den samme turveien (Olberg & Andersen 2003). Billen er knyttet til hule edelløvtrær og det er kun fire funnsteder for arten i Norge. Dette er også det eneste funnet gjort utenfor Vestfold fylke. Denne arten og andre slike kravstore arter tilknyttet hule edelløvtrær, kan tenkes at også finnes innenfor lokaliteten.

Trusler: Viktigste trusler er trolig hogst og arealutnyttelse som utvidelse av kirkegården eller turveien.

Verdisetting: Området vurderes som svært viktig (A-verdi) på grunnlag av lokalitetens størrelse og potensial for å inneha sterkt truede arter knyttet til trærnes hulheter.

Hensyn og skjøtsel: Hulheter må ikke tettes igjen og død ved bør ikke fjernes fra lokaliteten. Ellers bør krattet omkring trærne tynnes med jevne mellomrom og styvingspraksisen holdes ved like.

732, Garlaushøgda S - Skog, Kalkskog - Verdi A

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger sør for toppen av Garlaushøgda, som ligger nord for Steinskogen gravlund. Området strekker seg som et belte langs det bratteste partiet av den sørvendte skråningen. Lokaliteten grenser til løvskog i sørøst og sørvest og til blåbærskog (barskog, blandingsskog og hogstflater) i nord. Området består av rikt hasselkratt ispedd furu (60 cm), rogn, lind (35 cm), ask, selje (50 cm), spisslønn (50 cm), alm (NT), osp (35 cm), gran (40 cm), eik (40 cm) og bjørk (50 cm) i tresjiktet, noe einer, bringebær, korsved og rose i busksjiktet og blåveis, markjordbær, kantkonvall, knollerte knapp, tiriltunge, sisselrot, skogsalat, blåklomme, hengeaks, tepperot, skjørlok, svever, kratthumleblom, svartburkne, einstape, ormetelg, liljekonvall, firkantperikum, trollbær, gjøksyre, smørbukk, skogfiol, skogstorkenebb, fagerklomme, fugleteig, gjerdevikke, skogvikke, rødfalangre, skogkløver og blåknapp i marksjiktet. Det er en god del død ved av både liggende og stående furu og hassel, men også av andre treslag, særlig i sørøst. Gran er spredd i kantene av området og med en del døde stammer og læger. Det er flere grove spisslønn og selje på lokaliteten og noen middels store lindetrær. Osp er utbredt i nordkanten av området i vest. Det finnes flere hasselrunner angrepet av hasselkjuke, putekjuke og rustkjuke. I de to førstnevnte kjukene ble billen *Ennearthron cornutum* funnet. Ellers ble knuskkjuke, rødrandkjuke, rekkekjuke, tegelkjuke, hvit tømmeropp, lønnkjuke og knivkjuke observert på lokaliteten. I rekkekjuke på gran ble det funnet flere individer av billen *Cis dentatus* (NT) og den uvanlige *Cis fagi* ble funnet i rødrandkjuke sammen med den vanlige *Cis glabratus*. I soleksponert knuskkjuke var den tidligere rødlistearten *Ropalodontus perforatus* vanlig. I soppen skjellstorpigg ble blant annet den uvanlige kortvingen *Gyrophaga obsoleta* funnet tallrikt.

Trusler: Viktigste trussel er trolig hogst.

Verdisetting: Området vurderes som svært viktig (A-verdi) på grunnlag av lokalitetens størrelse og potensial for å inneha truede arter knyttet til soleksponert død ved og et stort potensial for markboende sopp.

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling.

733, Dælibekken - Rud - Skog, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Området utgjøres av deler av Dælibekken med tilhørende kantvegetasjon. Lokaliteten ligger nord for Bærumsveien og grenser til Brynsveien i øst og boliger og andre bygg tilhørende Hauger Skolevei i nord og i vest. Naturtypen er en blanding av gråor-heggeskog som er delvis flompåvirket, or-askeskog og som viktig bekkedrag. Lokaliteten er liten og er til dels sterkt preget av menneskelige inngrep med veier, turveier og bygninger kloss opp til lokaliteten, og bekkedraget går i rør både ovenfor og nedenfor det avgrensede området. Ørret ble observert i bekken, som ellers ikke ble videre undersøkt. Kantsonen er noe varierende i bredde, fra nesten fraværende til ca 30 m bredde og består for det meste av skog og noen små næringsrike enger. Tresjiktet domineres av gråor, hegg, ask, selje og spisslønn, med noe svartor, bjørk, rogn, alm (NT) og hestekastanje innimellom. Det er en del stående død ved på lokaliteten men liggende læger av større dimensjoner er fraværende. Feltsjiktet er ikke spesielt rikt med bl.a. kratthumleblom, tveskjeggveronika og skogstjerneblom. Engene var dominert av geitrams, stornesle, skogstorkenebb, engsoleie, burøt og gjerdevikke, med forekomster av brunrot, lodnevikke og skvallerkål. Langs bekken vokste det i partier sennegrass og bekkeblom. Følgende billearter ble samlet inn i kantsonen: *Athous niger*, *Nedus quadrimaculatus*, *Zacladus geranii*, *Crepidodera aurata* og *Apion urticarium*. Snutebillen *Polydrusus formosus* ble høvet på buskvegetasjonen i ett eksemplar. Dette er en ny art for Norge som er knyttet til edelløvtrær langs fuktige drag. Den er meget lokalt forekommende i våre naboland og har helt sikkert en begrenset utbredelse på Østlandet.

Trusler: Største trussel er arealutnyttelse som utvidelse av boligområder eller turveier.

Verdisetting: Rike edelløvskoger er viktige. Lokaliteten er derimot liten og preget av menneskelige inngrep. Verdien settes til viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

734, Solbergåsen - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Områdebeskrivelse: Lokaliteten består av sørøsthellingen av Solbergåsen. I nordvest grenser lokaliteten mot bebyggelse tilknyttet Lindelia og Vallerveien. I sørøst grenser lokaliteten mot partier med triviell eng og mot G. F. Henriksens vei. Solbergåsen er en kalkrygg med et tresjikt bestående av hassel, spisslønn, ask, selje, bjørk, rogn, furu, gran og noe alm (NT) og lind i søndre (nedre) del av lokaliteten. I nordøst

-Naturtyper i Bærum kommune -

dominerer hassel og hasselkjuke ble funnet på flere trær. Det er noe liggende og stående død ved, men ingen tegn på en god dødvedkontinuitet i området. Kjukeboreren *Cis dentatus* (NT) ble funnet i rekkekjuke på et par granlæger og *Ropalodontus perforatus* ble funnet i knuskkjuke. Marksjiktet hadde ved befaringen mye marklevende sopp og er dominert av kalkindikatorer som blåveis, liljekonvall, kranskonvall, markjordbær, kratthumleblom, teiebær og svever. Det var også enkelte partier i nord der blåbærlyng dominerte. Lundslørsopp ble funnet ny for Bærum kommune og kjempeslørsopp (VU), gullkremle og kjeglevokssopp ble også funnet på lokaliteten. I midtre del av lokaliteten går det en kraftledning og ved siden av den en eldre hoppbakke med tørreng-arter i kantene og i unnarennet. Her ble lakrismjelt, hvit steinkløver, legesteinkløver, fagerklokke, kransmynte, gulflatbelg, åkermåne, firkantperikum, markjordbær, vill gulrot og smørbukk registrert. I kantene vokste det blant annet roser og bringebær. Denne delen av området er viktig for mange insekter som foretrekker varme, kalkrike tørrenger i tilknytning til skog, og området er derfor innlemmet i lokaliteten. En sti går igjennom området på langs.

Trusler: Viktigste trusler er trolig arealutnyttelse og hogst.

Verdisetting: Alle forekomster av rik edellauvskog er viktige (Direktoratet for naturforvaltning 2006). En sårbar og to nær truede arter ble registrert og området har potensial for å inneha flere kravstore sopparter og insekter. På dette grunnlag vurderes lokaliteten som viktig (verdi B). Lokaliteten har ikke tilstrekkelig kontinuitet i tresjiktet til å vurderes som svært viktig, men en nærmere undersøkelse av soppfloraen i området anbefales og kan føre til en oppjustering av verdien.

Hensyn og skjøtsel: Det er positivt at hoppbakken fortsatt tas i bruk og at unnarennet ryddes med jevne mellomrom. Det resterende skogsområdet bør overlates til fri utvikling.

735, Solberg - Skog, Rik edellauvskog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Områdebeskrivelse: Lokaliteten består av en liten kalkrygg ved Solberg. I nord grenser lokaliteten mot gressplen og noen større bygninger. I sør grenser lokaliteten mot Solbergveien og i øst og vest mot G. F. Henriksens vei. Tresjiktet består av hassel, spisslønn, ask, selje (50 cm), bjørk (60 cm), rogn, osp, eik (50 cm), furu (50 cm), gran (60 cm), alm (NT) og lind (15 cm). Skogen består av mye unge løvtrær og med bartrær og enkelte bjørk, selje og 1 eik av grovere dimensjoner. Hassel er stedvis dominerende mens gran nok utgjør mest masse. Det er helt i vest at det store eiketreet står og det er også her alm og lind kommer inn. Det er lite liggende, men noe stående død ved på lokaliteten, men ingen tegn på en god dødvedkontinuitet i området. Kjukeboreren *Ropalodontus perforatus* ble funnet i en knuskkjuke og *Ennearthron cornutum* ble funnet i hasselkjuke. I noe markboende sopp ble den uvanlige kortvingen *Gyrophaena obsoleta* funnet. Marksjiktet hadde ved befaring blåveis, liljekonvall, kantkonvall, markjordbær, kratthumleblom, teiebær, skogsalat, skogfiol, knollerteknapp og svever. Noen plasser var det fattigere vegetasjon med blåbær, skogstjerneblom og maiblom. En velbrukt sti går igjennom området på langs. I midten av lokaliteten er det et nedtrampet område med bål plass og benker.

Trusler: Viktigste trusler er trolig arealutnyttelse og hogst.

Verdisetting: Alle forekomster av rik edellauvskog er viktige (Direktoratet for naturforvaltning 2006). På dette grunnlag vurderes lokaliteten som viktig (verdi B). Lokaliteten har ikke tilstrekkelig kontinuitet i tresjiktet til å vurderes som svært viktig.

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling.

736, Fleskum-Dæliveien - KULTURLANDSKAP, Hagemark (Askehage) - Verdi B

Områdebeskrivelse: Lokaliteten ligger på Fleskum gård, 50 m nordøst for hovedbygningene. I området er det flere grove asketrær, med innslag av alm (NT) og lind. Enkelte av trærne har hulheter. En del ungskog skygger for de eldre trærne og området burde vært ryddet for kratt og trær med diameter under 10 cm. Det burde også vært tynnet litt i de områdene hvor det er tett mellom trærne. Det er viktig å spare trær med hulheter og å prioritere å ta vare på de groveste trærne, men det må også tas hensyn til kontinuiteten slik at noen yngre trær settes igjen. De få grantrærne innefor området kan med fordel fjernes. Det ble funnet pelsblæremose (VU) og almeteppe-mose på noen av stammene. Området bærer tydelig preg av å være tidligere beite/lauvingsmark, selv om det i følge grunneier ikke har vært beite i området de siste 50 årene.

Trusler: Viktigste trusler er trolig gjengroing og hogst/fjerning av døde og døende trær.

Verdisetting: Hagemark regnes som noe truet (Direktoratet for naturforvaltning 2006) og lokaliteten har et restaureringspotensial. På dette grunnlag vurderes lokaliteten som viktig (verdi B).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten kan med fordel åpnes opp noe ved rydding av ungskog. Et lett beitetrykk kan innføres eller rydding hvert 3-5 år. Fjerning av død ved av grovere dimensjoner vil redusere lokalitetens kvaliteter mye.

737, Gjetum-Fleskum - Skog, Kalkskog - Verdi B

Områdebeskrivelse: Lokaliteten ligger sør for Fleskum gård. Tresjiktet er dominert av gran med innslag av hassel, furu, spisslønn, bjørk, ask og noe osp. Skogen var godt sjiktet med et øvre sjikt av bartrær og flere undersjikt av løv og noe granforyngelse. Det var generelt lite gammelskogselementer, men noen av gran- og furutrærne begynner å bli ganske gamle. Det var stedvis godt med bakkelevende sopp på lokaliteten og arter som gullkremle, svartkremle, traktkremle, kjempeslørsopp (VU), kjeglevokssopp, engvokssopp og rabarbrasopp ble registrert. I Skjellstorpigg ble den uvanlige kortvingen *Gyrophaena obsoleta* funnet sammen med andre arter i samme slekt. Karplantefloraen ble ikke godt undersøkt, men det er rikelig med blåveis og fingerstarr i store deler av lokaliteten.

Påvirkning: Det har blitt felt en del døde og døende trær i skråningen. Disse har stedvis blitt flistet opp ute i skogen noe som har ført til at vegetasjonsdekket mange steder har blitt helt tildekket av flis. Dette fører til en slags gjødsling av den i utgangspunktet magre jorda og arter som ikke er naturlig tilhørende her etablerer seg i det de råtnende flishaugene.

Trusler: Viktigste trussel er trolig hogst/fjerning av døde og døende trær.

Verdisetting: Kalkskog regnes som noe truet (Direktoratet for naturforvaltning 2006). Funn av en sårbar art og et potensial for å kunne huse flere rødlistede sopparter, tilsier også at lokaliteten er viktig. På dette grunnlag vurderes lokaliteten som viktig (verdi B). Videre undersøkelser kan føre til en økt verdi.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling. Det har ingen hensikt å fjerne døende og døde trær for å unngå spredning av insekter inn i frisk skog. Friske trær blir uansett ikke angrepet og når trærne er døde er insektene uansett borte fra treet. Det er syke, men levende trær som angripes og insektene bruker treet kun ett eller noen få år. Det bør unngås å flise opp trærne inne i lokaliteten. Dersom man ønsker å tynne ut skogen bør trærne tas helt ut eller helst legges hele igjen i lokaliteten.

738, Gjetum N - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Gammelt tre) - Verdi B

Lokaliteten ligger på Gjetum gård, på plenen foran den nordligste bygningen og består av et stort edelløvtre. I området er det noen flere grove tuntrær, men disse ble ikke undersøkt nærmere.

Trusler: Viktigste trusler er trolig hogst og feil skjøtsel.

Verdisetting: Store gamle trær er viktige for en rekke arter av lav, moser, sopp og insekter. Treet vurderes å kunne huse et interessant mangfold på noe sikt og gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Fortsette å holde treet fristilt.

739, Ringstadbekkveien - KULTURLANDSKAP, *Parklandskap* (Parker) - Verdi C

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger i parken, øst for bygningene til Høgskolen i Akershus. Gressplen omkranser trærne, som har noe rosebusker og unge trær av spisslønn og hassel på maksimum 4-5 m høyde, men det meste er lavere enn 2 meter. Feltsjiktet innehar blant annet noe stornesle og skvallerkål. Området utgjøres av fire grove asketrær (80-120 cm dbh) og en lønn (70 cm) som står i linje mellom Ringstadbekkveien og hovedbygningen til Høgskolen i Akershus. Kun lønnetreet har en tydelig hulhet og denne var fylt med mye muld.

Trusler: Viktigste trusler er trolig hogst og arealutnyttelse som utvidelse av eksisterende vei.

Verdisetting: Området vurderes kun som lokalt viktig (verdi C) fordi utformingen er dårlig utviklet og ingen interessante arter ble funnet. Potensialet for at trærne på noe sikt kan ha en viktig funksjon for mange arter er imidlertid stor.

Hensyn og skjøtsel: Kantkrattet bør ryddes rundt trærne og fremmede arter som skvallerkål bør forsøkes fjernet.

740, Lønnås - SKOG, *Rik edellauvskog* (Rikt hasselkratt) - Verdi B

Områdebeskrivelse: Lokaliteten er et mindre skogsområde omkranset av veiene Lønnåskollen og Jegeråsen og tiliggende boliger. I sør grenser området til en grusbane og i nord til hogstfelt og boliger. Området er en miks av ulike naturtyper, men er slått sammen på grunn av den lille størrelsen. Lokaliteten har en sørøstvendt helling i midtre deler. Den vestre delen ned mot Jegeråsen er dominert av gran i tresjiktet med noe innslag av bjørk, ask, spisslønn, rogn og selje. I skråningen øker løvmengden og hassel, gråor og osp kommer også inn sammen med furu. Furu og hassel dominerer på det flate topppartiet i øst. Marksjiktet er noe variert med en del blåbærlyng, maiblom og gjøkssyre i furuskogen. Rikest er det i skråningen i midtre og vestre del av lokaliteten med skogsveve-arter, trollbær, teiebær, kantkonvall, liljekonvall, skogsalat, markjordbær, fugtelg, firblad og kratthumleblom og dette kan karakteriseres som rik edellauvskog. Det er en god del ungsog og kratt av løv i området, særlig i nord og øst. Feltsjiktet inneholder også mispel, korsved og tysbast. Generelt var det lite død ved på lokaliteten og tydelige hogstspor i form av mye stubber av gran og furu. Det var få eldre løvtrær i området og ingen løvtrelæger av større dimensjoner ble observert. Det er noe søppel på lokaliteten og flere godt brukte stier går igjennom området.

I nord er det et delvis åpent område med noen få større bjørketrær, en asal og mye busker og blomster som er inkludert i lokaliteten. Dette er det høyest liggende partiet i området og det får derfor mye sol. Her vokste det blant annet stornesle, bringebær, reinfann, nyseryllik, ryllik, gjerdevikke, filtkongsslys, skogstorkenebb, tistler og mjødurt. Til tross for at området var dominert av nitrofile plantearter, forvillende hageplanter og introduserte arter som kanadagullris og rødhyll, var det et yrende insektliv her. Sommerfuglen slåpetornstjertvinge (NT) ble observert her på kanadagullris. Denne delen er muligens ikke så interessant isolert sett, men sammen med skogsområdet blir dette et verdifullt område for insekter med høye sommertemperaturer og god tilgang på blomsterplanter.

Trusler: Viktigste trusler er trolig arealutnyttelse til veier og boliger og fjerning av død ved.

Verdisetting: Vurdering: Alle forekomster av rik edellauvskog er viktige (Direktoratet for naturforvaltning 2006). På dette grunnlag og nærheten til blomsterrike enger vurderes lokaliteten som viktig (verdi B). Lokaliteten er liten og mangler nesten helt død ved, og kan derfor ikke betegnes som svært viktig. Potensialet for ytterligere funn av sjeldne insekter og markboende sopp vurderes som middels til stort.

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling, men opprydding av søppel bør foretas.

741, Isiveien-Isigrenda S - KULTURLANDSKAP, *Småbiotoper* (Åkerholmer) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten er en åkerholme beliggende sør for Isiveien, 150 m vest for Isi gård. Åkerholmen består av grunnlendt blokkmark omkranset av dyrket mark med noe innlemmet beitemark i nord. Tresjiktet er dominert av nærmere 20 eiketrær (50-80 cm dbh) og består ellers av ung løvskog av spisslønn, ask og hassel med noen få grovere ask (30 cm), alm (NT) (40 cm) og bjørk (50 cm). På det ene asketreet vokste det pelsblæremose (VU). Et av eiketrærne hadde en tydelig hulhet og et annet var angrepet av de to billeartene løvtreløper og valsehjort. Det lille som er av død ved på lokaliteten er stort sett av mindre dimensjoner. Eiketrærne ser ikke ut til å trenge fristilling, da trekronenes form tyder på at de har stått delvis tilskygget over lang tid. Feltsjiktet er rikt med blant annet blåveis og kratthumleblom.

Trusler: Arealutnyttelse er trolig den største trusselen.

Verdisetting: Eikelunder er viktige biotoper for mange arter. Funn av en sårbar art, rik markvegetasjon og noe død ved gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør åpnes opp med rydding av ungsog. Død ved av større dimensjoner må få lov til å bli liggende.

742, Isiveien-Isigrenda S - KULTURLANDSKAP, *Hagemark* - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Området ligger nord for Isi gård, rett nord for grusveiene Isigrenda og Isiveien. Lokaliteten består delvis av en beitehage der det går hest i et inngjerdet område og en lågurt eikeskog/ gammel granskog på grunnlendt blokkmark som ligger inntil

-Naturtyper i Bærum kommune -

beitehagen i nordøst. Lokaliteten grenser mot ung hasselskog i øst. Tresjiktet har noen grove eiketrær (100 cm) og ask (90 cm), mye gran (60 cm), gråor (35 cm), hassel og bjørk. Det er en del læger og stående døde trær på lokaliteten. I nord dominerer gran tresjiktet, mens det i midtre deler er mer blandingsskog. Svovelkjuke vokste ved basis av den største eika. Feltsjiktet utenfor beitehagen er rikt med blant annet mye blåveis, liljekonvall, kranskonvall og kratthumbleblom. I kanelkjuke på gråor i beitehagen ble den sjeldne billen *Tetratoma fungorum* funnet. Lokaliteten er vurdert som en blandingstype med mosaikk av hagemark, rik blandingsskog og rik edelløvskog hvor den rødlistede vegetasjonstypen lågurt-eikeskog opptrer.

Trusler: Arealutnyttelse og opphør av beite er trolig de største truslene.

Verdisetting: Rike blandingsskoger med gamle trær er viktige for en lang rekke arter innen mange organismegrupper. Lokaliteten gis på denne bakgrunn verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling og beite bør opprettholdes.

743, Bjørum NØ - Skog, Rik edellauvskog (Gråor-almeskog) - Verdi A

Lokalitetsbeskrivelse: Området ligger øst og nordøst for Bjørum gård og sør for Bjørumveien. Lokaliteten grenser opp mot dyrket mark, ruderatmark eller yngre skog. Lokaliteten er på grunnlendt blokkmark med beitepåvirket skog i midtre og nordre deler. I sør har området mest preg av hagemark, med beitende hester og en del spredte eldre løvtrær av bjørk (80 cm), spisslønn (100 cm), ask og frukttrær. I sørvest er det partier med nitrofil beiteeng. Feltsjiktet innehar mye nitrofile planter og stornesle, burot, turt, kransmynte, firkantperikum, engsyre, engsoleie, enghumbleblom, rødkløver, ryllik, blåkoll, storarve, stankstorkenebb, haremat, storklokke og gresstjerneblom ble registrert i hagemarken. Skogen har tydelige beitespor og det går både storfe og noe sau i dette området. Det står om lag 15 tidligere styvede asketrær inne i skogen, flere av dem er på over 100 cm dbh. Flere av disse har utviklet tydelige hulheter og almelav (NT) ble funnet på et par av stammene. Tresjiktet har i tillegg til de styvede asketrærne mye gråor (40 cm), hegg (40 cm), spisslønn og hassel. Noe alm (NT) (100 cm), rogn og bjørk finnes også. Det er noe læger og en del stående døde trær på lokaliteten som er angrepet av putekjuke, seljekjuke, kanelkjuke, knuskkjuke og rustkjuke. I orekjuke på gråor ble den sjeldne billen *Tetratoma fungorum* funnet sammen med kjukeboreren *Ennearthron cornutum*. Feltsjiktet er rikt med blant annet liljekonvall, kranskonvall, trollbær, skogsalat, skogfiol og kratthumbleblom. I skogkanten og på engen i nordøst var det mye kumøkk med mange spor etter tordivelen *Geotrupes stercorarius* (NT) og et eksemplar ble også funnet ved en kuruke.

Trusler: Arealutnyttelse og opphør av beite er trolig de største truslene.

Verdisetting: Beitede styvingshager med gamle og hule trær er et svært viktig miljø for mange arter som i dag begynner å bli sjeldne på landsbasis. I tillegg finnes kvaliteter til engmarka. Det er påvist noen rødlistede arter, men potensialet for flere vurderes som høyt. Lokaliteter gis derfor verdi som svært viktig (A verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør enten overlates til fri utvikling eller åpnes opp ved rydding av ungskogen. Beitet bør opprettholdes, men mulig reduseres noe i styrke. Det er positivt om det er mulig å på nytt styve de gamle askekallene.

744, Ringi øvre - Sopelimkroken S - KULTURLANDSKAP, Parklandskap (Alléer) - Verdi B

Området ligger langs sørsiden av Sopelimkroken, rett sørøst for Øvre Ringi gård. Lokaliteten består av en allé med til sammen ca 15 ask- og almetrær (NT). De yngste trærne har en dbh på knapt 40 cm, mens de største stammene har en dbh opp mot 150 cm. De yngste trærne, som står lengst vest, er nylig styvede, mens de eldre trærne ikke har vært styvet på mange tiår. Dette har ført til greinavbrekk på enkelte av trærne. Flere av stammene har hulheter og et par trær er nesten helt døde. Den store variasjonen på trærnes tilstand i alleen gjør at alleen har et stort potensial for å huse rødlistede insekter, sopp eller lav. Av de få innsamlede insektene på lokaliteten var det ingen rødlistearter, men denne og tilsvarende lokaliteter på Tanumplatået bør undersøkes nærmere for trelevende insekter. Det er positivt at det også finnes yngre trær i alléen. Dette gjør at det blir en fremtidig kontinuitet i eldre styvede og hule trær på lokaliteten. Lokaliteten bør også sees i sammenheng med de mange andre lokalitetene på Tanumplatået som inneholder gamle, hule og/eller styvede edelløvtrær.

Trusler: Feil skjøtsel og arealutnyttelse.

Verdisetting: Gamle trær er viktig for en rekke arter innen flere organismegrupper. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi) da potensialet for å finne et spesielt artsmangfold vurderes som ganske stort.

Hensyn og skjøtsel: Fortsette styvingspraksisen på de yngre trærne og holde alleen fristilt fra oppvoksende løvkraut. For så mange som mulig av de eldre styvingstrærne bør styving gjenopptas.

745, Ringi øvre - Sopelimkroken N - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Gammelt tre) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger nord for Sopelimkroken, sørøst for Øvre Ringi gård. Lokalitene utgjøres av et grovt eiketre på ca 130 cm dbh. Treet har ikke synlige hulheter. Eiketreet er nylig fristilt, med hogst og fjerning av all buskvegetasjonen i en 20 meters radius rundt stammen. Dermed er den omfangsrike trekronen fristilt. På to av asketrærne rett vest for eiketreet vokste det pelsblæremose (VU).

Trusler: Arealutnyttelse og feil skjøtsel er trolig de største truslene.

Verdisetting: Gammelt grovt og godt sjøttet eiketre, samt funn av sjelden moseart på to trær gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Fortsett fristilling av trekronen med jevne mellomrom.

746, Ringi nedre I - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Hult tre) - Verdi A

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger på vestsiden av Nedre Ringi gård og grenser opp mot bygninger i nord, øst og vest og en eplehage i sør. Lokaliteten utgjøres av 6-7 meget grove eiketrær hvor flere er på mellom 150 og 200 cm dbh. De fleste har utviklet hulheter. Flere av trærne er angrepet av svovelkjuke og ved basen av et tre vokser det korallkjuke (VU) som er første funn av denne arten i Bærum og et av svært få i Indre Oslofjord. Trærne er bra skjøttet og fint fristilt og står i det som kan være restene etter en gammel beitehage. Det er nylig brukt av en stor grein som har fått lov til å bli liggende på lokaliteten. Feltsjiktet er dominert av unge løvtrebuser, bringebær, stornesle og andre nitrofile arter. Trærne har et stort potensial for å huse trelevende rødlistede insekter knyttet til hulhetene og burde vært bedre undersøkt med dette i tankene. Av de få innsamlede insektene på lokaliteten var det ingen rødlistearter. Lokaliteten bør også sees i sammenheng med de mange andre lokalitetene på Tanumplatået som inneholder gamle, hule og/eller styvede edelløvtrær.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Trusler: Arealutnyttelse og feil skjøtsel er trolig de største truslene.

Verdisetting: Dette er den beste ansamlingen av meget grove, hule eiketrær som vi har kommet over i Bærum kommune, og området er helt klart av nasjonal verdi (A-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det er viktig og fortsatt fristille trærne og ikke fjerne døde veddeler fra lokaliteten. Til nød kan død ved fraktes til en soleksponert plass i nærheten.

747, Ringi nedre II - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Gammelt tre) - Verdi C

Lokaliteten ligger på vestsiden av Nedre Ringi gård og er omkranset av bygninger, asfalt og dyrket mark. Lokaliteten er en gressplen med ca 10 middels grove eiketrær på opp mot ca 70 cm dbh. Ingen av trærne har utviklet synlige hulheter. Lokaliteten innehar ingen påviste spesielle arter, men kan inneha uvanlige lavarter på eikestammene.

Trusler: Arealutnyttelse og feil skjøtsel er trolig de største truslene.

Verdisetting: Nærheten til lokalitet nr 746, som innehar meget grove eiketrær, gjør at dette området har blitt tatt med som lokalt viktig (verdi C). Lokaliteten vil i fremtiden være meget viktig for kontinuiteten av gamle, grove edelløvtrær i nærområdet.

Hensyn og skjøtsel: Fortsatt fristilling av trærne.

748, Bjerke, eika - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Hult tre) - Verdi A

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger på gårdstunet på Bjerke, omgitt av vei, gårdstun, bygninger og hesteinnhegninger. Eika ved Bjerke er et veldig stort og staselig eiketre (ca 200 cm dbh) som bl.a. er nevnt i Bærum bygdebok fra 1920. Her er treet avbildet og omtales med følgende billedtekst: "Gammel eik paa Bjerke. Stammens omkreds i mandshøide 5,10 m. Grenene gaar 13 m. ut fra stammen og kronen har en omkreds av ca. 88 m. Maken staar i lunden paa veien til Ringi".

Treet har en større hulhet med åpning i basis på sørsiden. Denne åpningen er dessverre gjenmurt. Gjenmuring av hulheter kan gi forlenget levetid for treet, men det har utvilsomt også senket treet's verdi som levested for sjeldne og truede arter, da flere slike arter lever i veden inne i hulheten eller i mulden ved basis av treet. To store greiner har brukket av. Den ene ligger ved siden av treet og den andre ligger i gresset ca 10 m unna. At slike greinavbrekk får bli liggende på lokaliteten er viktig for mangfoldet. Marksjiktet rundt eika består stort sett av gressplen, men med innslag av bl.a. markjordbær og liljekonvall.

Verdisetting: Eiketreet's størrelse og at det er hult gir lokaliteten en høy verdi, men gjenmuringen av åpningen ved basis trekker noe ned. Selv om ingen rødlistearter ble observert ved besøk av lokaliteten, så har treet et absolutt potensial for å huse slike arter, og burde vært nærmere undersøkt for bl.a. sjeldne trelevende insekter. Verdien blir til tross for gjenmuringen satt til svært viktig (A-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det er viktig at treet fortsatt holdes fristilt og at død ved ikke fjernes fra lokaliteten. Eventuelt kan greinavbrekk legges soleksponert på en lokalitet i nærheten.

749, Bjerketun - SKOG, *Rik edellauvskog* (Lågurt-eikeskog) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten er en vestvendt skråning som ligger vest for Bjerketun, sørvest for Bjerke og nord for Moltemyra. I vest grenser den mot turvei, i øst mot hesteinnhegning og i sør mot løvskog av fattigere og yngre karakter. Tresjiktet er dominert av eik med flere grove trær på opp mot 100 cm dbh spredt rundt på lokaliteten. Flere av trærne er angrepet av ssvovelkjuke og angrep av eikeborebillen (*Xestobium rufovillosum*) ble påvist i en av eikene. Ellers er det noe grov spisslønn (40 cm), ask (50 cm) og selje (>100 cm) i området. Lind (40 cm), gran, rogn og rips vokser også på lokaliteten. Skogen ser ut til å være en tidligere beiteskog og står på grunnlendt blokkmark. Mot vest blir hellingen sterkere og ender i en skrent ned mot turveien. Rundt de eldre trærne er det en del ungsog av særlig rogn, spisslønn og ask. Det er noe død ved på lokaliteten, men få godt nedbrutte læger av større dimensjoner. Det tyder derfor på at det har vært et kontinuitetsbrudd i dødved-produksjonen. Marksjiktet er dominert av lågurtarter med mye blåveis, liljekonvall, kratthumleblom og ormetelg. Noe fattigere i kanten av området i sør, der blåbærlyng kommer inn i enkelte partier.

Verdisetting: Verdivurdering: Lågurt-eikeskog (VU) er en truet utforming av rik edellauvskog. Verdiene på lokaliteten er i første rekke knyttet til eiketrærne og død ved generelt. Lokaliteten er middels bra soleksponert, men er liten av størrelse. Området burde vært nærmere undersøkt for insekter tilknyttet edelløvtrær. Verdien blir satt til viktig (B-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling.

750, Bjerke V - KULTURLANDSKAP, *Småbiotoper* (Åkerholmer) - Verdi B

Verdivurdering: Lokaliteten er en åkerholme som ligger 100 m vest for Bjerke gård. Åkerholmen består av grunnlendt blokkmark bevokst med løvskog bestående av ask, spisslønn, hassel, alm (NT) og eik. Det er noe død ved i form av læger av grovere dimensjoner på den lille lokaliteten. Et grovt eiketre på ca 140 cm dbh står i kanten av området i vest. Treet har ikke synlige hulheter, men er angrepet av ssvovelkjuke. Treet ser ikke ut til å trenge fristilling, da trekronens form tyder på at den har stått delvis tilskygget over lang tid. Feltsjiktet er rikt med blant annet teiebær, skogsalat, kranskonvall, skogfiol og noe blåveis. Det ble samlet inn noen biller fra ssvovelkjukene og den uvanlige kjukeboreren *Cis fagi* levde her, sammen med de vanligere *Cis bidentatus*, *Dienerella elongata* og *Latridius minutus*.

Trusler: Arealutnyttelse er trolig den største trusselen.

Verdisetting: Store gamle trær i kulturlandskapet er viktige for mange arter. Særlig er store eiketrær viktige for mange arter. Lokaliteten gis verdi som viktig (B verdi), men har absolutt potensial på sikt til å få økt sin verdi når ssvovelkjuka huler ut treet på sikt.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling, eventuelt med delvis fristilling av det grove eiketreet.

751, Bjerke N - SKOG, *Rik edellauvskog* (Lågurt-eikeskog) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten er en nordvest- til vestvendt skråning som ligger vest for Bjerke gård. I vest grenser lokaliteten mot turvei og dyrket mark, i øst mot hage og privat vei og i sør mot løvskog av fattigere og yngre karakter. Tresjiktet er variert med eik, spisslønn (60

-Naturtyper i Bærum kommune -

cm), alm (NT), hassel, ask (50 cm), selje (60 cm), gråor, hegg, gran (60 cm), rogn, furu og bjørk. Flere av trærne er angrepet av sopp som svovelkjuke, knuskkjuke, rødbrandkjuke, eikelærsopp og orekjuke. Hagen i øst innehar flere grove edelløvtrær og det er også en allé langs veien. En stor (ca 200 cm), delvis hul og tidligere styvet eik, står i overgangen mellom hagen og skråningen. En grein/stammedel fra dette treet har falt ned i lokaliteten. Det er ellers en god del død ved på lokaliteten, både av stående og liggende virke og med til dels grove dimensjoner.

Skogen ser ut til å være en tidligere beiteskog og står på grunnlendt blokkmark. Mot vest blir hellingen sterkere og ender i en skrent ned mot turveien. Rundt de eldre trærne er det en del ungskog av særlig rogn, spisslønn og ask. Det er noe død ved på lokaliteten, men få godt nedbrutte læger av større dimensjoner. Det tyder derfor på at det har vært et kontinuitetsbrudd i dødved-produksjonen. Feltsjiktet er dominert av lågurtarter med mye blåveis, liljekonvall, kratthumbleblom og ormetelg. Noe fattigere i kanten av området i sør, der blåbærlyng kommer inn i enkelte partier.

Verdisetting: Verdivurdering: Lågurt-eikeskog (VU) er en truet utforming av rik edelløvskog. Verdiene på lokaliteten er i første rekke knyttet til eiketrærne og død ved generelt. Lokaliteten er liten av størrelse. Området burde vært nærmere undersøkt for insekter tilknyttet edelløvtrær. Verdien blir satt til viktig (B-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling.

752, Furuset - KULTURLANDSKAP, *Parklandskap* (Alléer) - Verdi A

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger på begge sider av Stokkerveien opp mot nr 25 og 27 på Furuset. Lokaliteten utgjøres av en allé bestående av mellom 25 og 30 styvede asketrær. Trærne er nylig styvede og fristilt (2008). All buskvegetasjon i nærheten er ryddet og lokaliteten ser til å ha vært godt skjøttet over lengre tid. Trærne er forholdsvis ensartede i størrelse med en dbh på 40-80 cm. Syv av trærne har synlige hulheter og mange har spor etter angrep av den noe uvanlige askebarkbillen *Hylecinus crenatus*. Et par av trærne var angrepet av knuskkjucker og noen av disse igjen var angrepet av borebillen *Dorcatoma dresdensis*. Ingen rødlistearter ble observert, men potensielt kan trærne inneholde flere rødlistearter av lav tilknyttet barken eller insekter tilknyttet hulhetene. Ett av styvingstrærne var fjernet og lå i grøften like ved. Det er viktig at trær som absolutt må fjernes fra alléen plasseres på en soleksponert plass slik at artene som lever på og i stammen skal få levelige forhold.

Trusler: Viktigste trusler er trolig arealutnyttelse og feil skjøtsel.

Verdisetting: Så mange og så godt skjøttede styvingstrær på en plass er uvanlig. Området vurderes som svært viktig (A-verdi) på dette grunnlaget, til tross for at ingen rødlistearter ble påvist.

Hensyn og skjøtsel: Fortsett dagens skjøtsel, men la døende/døde stammer få stå lengst mulig i alléen. Legg eventuell fjernet død ved på en soleksponert plass i nærheten.

753, Staver S - KULTURLANDSKAP, *Hagemark* (Askehage) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Sør for Staver gård finnes et lite område langs vestmarkveien med gjengroende hagemark med flere store, gamle styvede asker og almer. Rundt trærne er det kraftig oppslag med noks ung løvskog. Styvingstrærne har grov bark og noen er hule. Lokaliteten er dominert av ung løvskog med to meget grove, tidligere styvede asketrær på ca 150-180 cm dbh. Det ene treet er tydelig hult. Ingen rødlistearter av insekter ble observert, men potensielt kan trærne inneholde flere rødlistearter tilknyttet hulhetene. Bleikdoggnål - *Sclerophora pallida*, som er regnet som nær truet (NT), ble funnet sammen med enkelte andre rikbarksarter. Trærne står skyggefullt og epifyttfloraen er trolig dels skygget ut, dels utarmet på grunn av luftforurensing. Bakkevegetasjonen er også preget av det tette tresjiktet og er glissen og forholdsvis artsfattig. Følgende arter ble registrert: spisslønn - *Acer platanoides*, ryllik - *Achillea millefolium*, engknoppurt - *Centaurea jacea*, markjordbær - *Fragaria vesca*, ask - *Fraxinus excelsior*, hvitmaure - *Galium boreale*, skogstorkenebb - *Geranium sylvaticum*, hårsveve - *Hieracium pilosella*, firkantperikum - *Hypericum maculatum*, einer - *Juniperus communis*, tiriltunge - *Lotus corniculatus*, dunkjempe - *Plantago media*, kantkonvall - *Polygonatum odoratum*, skogkløver - *Trifolium medium*, alm - *Ulmus glabra*, tveskjeggveronika - *Veronica chamaedrys* og legeveronika - *V. officinalis*.

Vegetasjonstype: Hagemarkpreget alm-lindeskog, urterik kant.

Bruksmåte: Ingen bruk.

Kulturspor: Ingen registrert.

Tilstand: I sterk gjengroing.

Inngrep: Ingen registrert.

Trussel: Gjengroing, avvirkning av store trær, utbygging.

Verdisetting: Store hule edelløvtrær er viktige for det biologiske mangfoldet. Området vurderes som viktig (verdi B) på grunn av trærnes store dimensjoner, men området er lite og de to trærne står tett ved trafikkert vei og gangvei og er derfor noe utsatt for slitasje og forurensning.

Hensyn og skjøtsel: Trærne bør fristilles i større grad enn tilfellet er i dag og eventuell død ved må ikke fjernes fra lokaliteten.

754, Søndre Tanum SV - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Gammelt tre) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger vest for Tanum kirke, langs gangveien mellom Tanum kirke og Ringi. Eiketreet står på en liten åkerholme med et titalls andre løvtrær i vest. Treet er likevel godt fristilt. Eika deler seg i to stammer ca 1,5 meter over bakken og har en diameter på mellom 100-160 cm, avhengig av hvilken side man ser det fra. Det ble ikke påvist at treet hadde noen hulheter.

Trusler: Viktigste trusler er trolig hogst, gjengroing, fjerning av kantsoner eller feil skjøtsel.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Verdisetting: Slike store, fristilte eiketrær er viktige for det biologiske mangfoldet. Området vurderes som viktig (verdi B) selv om treet ikke har utviklet hulheter enda. Slike trær er meget viktige for rekrutteringen av grove, hule eiketrær i området.

Hensyn og skjøtsel: Treet må fristilles med jevne mellomrom og eventuell død ved må ikke fjernes.

755, Ballerud N - Skog, Kalkskog - Verdi B

Områdebeskrivelse: Lokaliteten ligger rett nord for Ballerud hagesenter, med Kleivveien i vest og Søråsen i nord. Området er omkranset av bolighus i vest, barnehage i nord og hagesenteret med tiliggende opparbeidet mark/parkeringsplass i sør og øst. Tresjiktet er dominert av hassel og gran, med innslag av spisslønn, selje, gråor (50 cm), bjørk, hegg og alm (NT). En del eldre stubber vitner om hogst. Det er lite død ved av grovere dimensjoner på lokaliteten, som mangler kontinuitet i dødvedproduksjonen. På stubber og et par læger ble flatkjuke, rødbrandkjuke, knuskkjuke, hyllekjuke og brunkjuke observert. Hasselkjuke ble funnet på to hasselrunner og kjukeboreren Ropalodontus perforatus ble funnet i knuskkjuke. Tysbast og korsved utgjør busksjiktet, mens det rike feltsjiktet innehar blåveis, liljekonvall, markjordbær, storkonvall, kratthumbleblom, teiebær, tveskjeggveronika, vendelrot og ramsløk. Marklevende sopp ble ikke undersøkt. En skiltet natursti går igjennom området, som nok er flittig brukt av den tiliggende barnehagen og lokalbefolkningen.

Trusler: Viktigste trusler er trolig arealutnyttelse og hogst/fjerning av døde og døende trær.

Verdisetting: Kalkskog regnes som noe truet (Direktoratet for naturforvaltning 2006) og alle utforminger er viktig. Manglende kontinuitet i tresjiktet, lite død ved og ingen funn av truede arter gjør at lokaliteten vurderes som viktig (verdi B) og ikke svært viktig ut fra dagens dokumenterte mangfold og områdets tilstand..

Hensyn og skjøtsel: Området bør overlates til fri utvikling.

756, Muserud - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark ((D04) Frisk/tørr, middels baserik eng) - Verdi B

Generelt: Området ligger øst for Muserud i Lommedalen og utgjør et kompleks av hagemarkskog, løvskoger og åpen eng. Lokaliteten er avgrenset mot begyggelse, golfbane, vei og dyrkamark.

Lokalitetsbeskrivelse: I øst er det en slags grunnlendt bjørkehage som dominerer. Lenger vest består lokaliteten av en forholdsvis lysåpen sydvendt skog som beites. Skogen er trolig kommet opp etter fravær av biete en del år. Lengst i vest er det også inkludert en del skog som nå fremstår som rik edelløvskog med mye ungtrær. Sør for denne er det åpne enger som har en sterk mosaikk mellom meget skrinne finnskjegg ryer med reinlav og frodigere gammel natureng hvor det vokser engsvingel, myrtistel, søkk med skogsivaks og knappsiv i det som kan være en gammel dam. Stedvis er også disse engene i ferd med å gro noe igjen med småkratt. Det ble funnet en del naturengarter spredt, se planteliste.

Verdisetting: Området utgjør et større beiteområde som delvis hevdes og delvis ikke. Potensialet for å få frem et viktig område for kulturlandskaps tilknyttede arter vurderes som stort her og område gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Eksisterende gjerder bør vurderes reorganisert så en større del av arealet blir beitet med moderat beitetrykk. Det bør ryddes skog og kratt, gjerne i to eller tre etapper. Beitetrykket bør noe opp totalt sett, men er stort nok der det i dag beites. Områdene langs veien i sør er rike så det er positivt om gjerdet kan flyttes nærmere veien der. Det bør prioriteres å sette igjen noen osp og hassel i den sørvendte lia.

757, Eiksmarka - Skog, Kalkskog (Kalkgranskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør et større grøntområde mellom Niels Leuchs vei i nord og Rideveien i sør. I øst og vest er lokaliteten avgrenset av bebyggelse og jernbane.

Naturtyper/utforminger: Lokaliteten ligger på kalkrik grunn og gran er dominerende treslag. Hovedtypen er derfor definert som kalkskog med utforming kalkgranskog. I tillegg finnes gråor-heggeskog av flommarkstype og lisidetype, kalkfuruskog på tørrere rygger og tendenser til rik sumpskog i partier. Alm-lindskog finnes i noe eksponerte lisider og i et dalsøkk i vest kan naturtypen defineres som or-askeskog. Her vokser bl. a. krossved og tysbast, samt leddved i overgangen mot tørrere mark. Flere av disse utformingene er vurdert som rødlistet i henhold til Fremstad (2001). Vegetasjonstypene er overlappende med utformingene i denne lokaliteten. Det finnes spredt med hassel i alle utformingene og bjørk, selje, rogn, osp, ask, alm og lønn er vanlig forekommende. I de fuktigere partiene vokser skogsnelle, vendelrot, mjødukt, springfrø, skogstjerneblom, maigull og bekkekarse. På noe tørrere mark kommer trollbær, firblad, kranskonvall og haremat inn. Strutseving dominerer på flate partier der bekken meandrerer.

Skogstruktur/elementer: Skogen er i all hovedsak eldre skog hvor dimensjonene for noen treslag begynner å bli ganske store. Gråor finne helt opp til 40 cm diameter brysthøyde og gran opp til 60. Det finnes en god del død av løvtrær og gran i alle nedbrytningsstadier, særlig i partier langs bekken. Skogen er en til tosjiktet og løvdominerte områder i nord bærer preg av at grana er uthogd for en del år tilbake.

Artsmangfold: Det er ikke funnet noen rødlistede arter i området, men potensialet for slike vurderes som stort innenfor gruppen markboende sopp. Det kan også finnes interessante arter av moser og insekter. De to kjukeartene småporekjuke og kamelonkjuke er forholdsvis sjeldne og indikerer interessante forhold for denne artsgruppen. Kamelonkjuke er ikke registrert tidligere i Bærum og er har ingen nyere funn i Oslo og Akershus.

Påvirkning: Det går flere turveier gjennom området som splitter opp vegetasjonsdekket flere steder. Deler av området i nord hvor det er krattpreget løvskog har trolig vært dyrkamark eller beitemark tidligere.

Verdisetting: Større kalkskogsområder som dette med innslag av truede vegetasjonstyper og stort potensial for truede arter er sjeldne i regionen og svært viktige å ivareta for bevaring av biologisk mangfold. Turveier, kanteffekter og lite elementer som gamle trær og død ved trekker ned. Verdien vurderes som viktig (B verdi) ut fra den kunnskap som finnes om området til i dag (2008).

Hensyn og skjøtsel: Områdets verdier vil ivaretas best ved at det overlates til fri utvikling. Eventuelle trær som måtte falle over turveiene bør gjennomskjæres og stumpe legges inn i skogen.

758, Øvrevoll V - Skog, Gråor-heggeskog (Liskog/ravine) - Verdi B

-Naturtyper i Bærum kommune -

Generelt: Lokaliteten utgjør en typisk bekkedalsrest med turvei gjennom hele lokaliteten. Avgrenset av galoppbane i øst og bebyggelse i øst.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten er typiske utformet med tørrere kanter dominert av gråor og noe bjørk og selje, mens dalbunnen, nedenfor turveien har mer flommarkspreg, hvor bekkene graver i løsmassene og meandrerer stedvis noe. Her er også skogen grovere og det er mer innslag av hegg, storvokste trær og til dels mye liggende og stående død ved. Vegetasjonstypen vurderes å være av gråor-heggeskog type, men dog med noe ulikt plantemangfold i gradienten fra tørre kanter til fuktig dalbunn. I bunn av dalen er bekkedalse og vendelrot typiske arter. Skoger er godt sjiktet i nedre del og mer ensjiktet i øvre deler.

Artsmangfold: På død ved av gråor ble den sårbare arten gullvokspigg (*Mycoacia aurea*) funnet. Dette er en sjelden art som er funnet et fåtall ganger i Norge og er ikke tidligere registrert i Bærum som er ganske godt undersøkt for denne artsgruppen. Potensialet for flere interessante arter knyttet til død løvved vurderes som stort og det er kjent at denne typen biotoper er viktig for en rekke spurvfuglarter og sangere pga. svært høy insektproduksjon.

Verdisetting: Til dels godt utviklet gråor-heggeskog med mye død ved, viktige viltverdier og funn av såbar art tilsier verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling. Det bør påses at fremmede arter som finnes på fyllplassen lenger sør ikke sprer seg inn i lokaliteten. Det finnes f. eks. en stor populasjon med parksilrekne i dette området.

759, Øvrevoll - Nordterrassen - Skog, Rik edelløvsog (Alm-lindeskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ligger avgrenset av galoppbane i øst og bebyggelse i sør og vest og utgjør en vestvendt skråning.

Lokalitetsbeskrivelse: Mindre område med en del grove edelløvtrær som måler mellom 40 og 60 cm i diameter. Skogen er tosiktet med et øvre sjikt av grove trær og et tettere busksjikt av de samme treslagene som er alm, lønn, lind, bjørk, hassel, hegg, morell, ask og noe gråor. Feltsjiktet er dårlig utviklet foruten det typiske våraspektet. Vegetasjonstypen må defineres som en overgang mellom alm-lindeskog og or-askeskog. Det finnes spredt med død av løv i alle nedbrytningsstadier. Det ble gjort funn av naftalinlørsopp på ei grov låg av hegg.

Påvirkning: Det går en turvei i nedre del og ellers noen mindre stier.

Verdisetting: Rike edelløvsog skal i henhold til naturtypehåndboka ha verdi som viktig (B verdi). Kvalitetene i denne lokaliteten oppfyller kriteriene til B verdi, men har også en del å gå på hva gjelder skogstruktur og elementrikdom.

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling anbefales. Trær som faller over hovedturvei bør kun gjennomskjæres og ikke flyttes.

760, Østerås skole - Skog, Rik blandingsskog i lavlandet (Boreonemoral blandingsskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten er ligger nord for Nadderudveien opp mot Østerås skole. Avgrenset mot veier og bebyggelse på alle kanter.

Lokalitetsbeskrivelse: Sørvendt rik blandingsskog som bærer noe preg av at gran er plukket ut for en stund tilbake. Blanding av edelløvsog og rik blandingsskog i lavlandet. Vegetasjonen er rik med lågurtvegetasjon som dominerende type. Stor treslagsvariasjon med hassel, ask, alm, selje, bjørk, rogn, gråor og gran. Det er lite død ved og gamle trær. Tett kronesjikt fører til ganske dårlig lystilgang i feltsjiktet som stedvis er dårlig utviklet. Det ble ikke funnet noen spesielle arter i lokaliteten under feltbefaring i 2008. I følge Artskart er den noe sjeldne arten melrødskeisesopp funnet på denne lokaliteten.

Påvirkning: Det går en sti gjennom lokaliteten fra Nadderudveien og opp til skolen. Ellers ingen nyere inngrep.

Verdisetting: Lokaliteten utgjør en rik blandingsskog i lavlandet i en artsrik region. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi) på tross av manglende artsfunn, liten størrelse og mindre godt utviklede gammelskogselementer. Potensialet for at lokaliteten på sikt blir en viktig lokalitet for trua arter vurderes som stort.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling. Trær som måtte falle over stien bør kun gjennomskjæres.

761, Rideveien S - Skog, Kalkskog (Kalkgranskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten er en forlengelse av lokalitet 757 sør for Rideveien. Avgrenses av jernbane i øst og blokkbebyggelse i vest.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten består for det meste av en bratt østvendt skrentskog med dominans av gran, lind og hassel. Nedenfor denne er det en liten slette med flatere mark mot jernbanen. Her kommer det inn ask og ganske storvokst gran. I de nordre delene kommer er det rik sumpskog og sør for denne igjen finnes en liten åpen fukteng som ikke er tresatt. Vegetasjonen er rik med firblad, kranskonvall, tysbast, breiflangre, korsved, storklokke, engsnelle, sumphaukeskjegg og bekkedalse. Fuktenga er full av mjødukt og skogsivaks, mens det i sumpskogen kommer inn skavgras og svartor. Det finnes spredt med død ved av ulike treslag, men generelt lite over det meste av arealet. Skogen er flersjiktet med god spredning og treslagsvariasjonen er stor. Det finnes mye østvendte kalkrike bergvegger bl. a. med mye krusfjellmose. Det er ikke gjort funn av noen spesielle arter, men potensialet for slike vurderes å være ganske stort, knyttet både til insekter, sopp og moser.

Verdisetting: Intakt kalkskog med mosaikk av andre viktige naturtyper og variert topografi på et lite areal gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det anbefales fri utvikling for å ivareta og videreutvikle kvalitetene.

762, Svartodden NØ - Skog, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten har tidligere vært en del av lokalitet 35, men er etter feltarbeid i 2008 skilt ut som en egen lokalitet da den skiller seg mye fra resten av denne lokaliteten og utgjør en fornuftig enhet.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten utgjør en homogen sumpskog av svartortype med høy grunnvannsstand. Mange trær har godt utviklede sokler og det finnes spredt med død ved av både løv- og bartrær. Skogen er ikke veldig gammel og de fleste trærne måler mellom 20 og 40 cm i diameter. Vegetasjonen av karplanter er for det meste knyttet til forhøyninger i terrenget og til trærnes sokkelparti. I Høljene er det

-Naturtyper i Bærum kommune -

moser som dominerer. Det er ikke påvist noen spesielle arter i lokaliteten, men området har opplagt stor betydning som leveområde og fødesøkområde for fugler.

Verdisetting: Rike sumpskog er en truet vegetasjonstype. Utforming og størrelse tilser verdi som viktig (B verdi) for denne lokaliteten.

Hensyn og skjøtsel: Det bør ikke utføres noen former for inngrep i lokaliteten eller i området rundt som kan få konsekvenser for grunnvannsstanden.

763, Ringstadbekkveien 118 - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Gammelt tre) - Verdi B

Generelt: Treet står midt i utkjørselen i et villaområde. Eika som måler ca. en meter i diameter og har ganske grov sprekkebark står fritt. Det ble ikke observert hulheter, men treet ble kun hastig undersøkt. Store gamle trær er viktige for en rekke arter, særlig av insekter.

Verdisetting: Da treet er forholdsvis stort og gammelt gis det verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Evt. hulheter må ikke fylles igjen. Treet kan beskyrpes dersom grener kommer i konflikt med bygninger.

764, Capralhaugen S - Skog, *Rik edellauvskog* (Rikt hasselkratt) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør en sørvest-nordøst gående kalkrygg og en bratt østvendt skråning.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten utgjør en smal tarm med løvskog som tidligere har vært langt mer åpen som følge av beite/slått i området. Bærer noe preg av gjengroing, men har mye hasselkratt og sør i området er det en del halvgamle eiker som står ganske fritt på toppen av ryggen. Det finnes også en del innslag av lind i skråninga. Vegetasjonen er svakt utviklet i det meste av østskårningen, mens toppen og vestsiden har rimelig godt utviklet lågurtvegetasjon. Naturtypen er satt til rik edelløvskog med utforming rikt hasselkratt da dette er dominerende skogtype og en skogtype som er vurdert som direkte truet i nasjonal sammenheng. Det er ikke gjort funn av spesielle arter i lokaliteten, men potensialet hvertfall for en rik soppflora vurderes som stort.

Kulturpåvirkning: Området har trolig vært mer åpent som følge av skjøtsel. Området skjøttes ikke i dag.

Påvirkning: Det går sti gjennom hele biotopen på toppen av ryggen.

Verdisetting: Rik edelløvskog med noe preg av gjengroing, tråkkpåvirkning og liten størrelse gir verdi som viktig (B verdi) på tross av at rikt hasselkratt er vurdert som direkte truet.

Hensyn og skjøtsel: Ingen skjøtsel ut over at eiketrærne sør i lokaliteten bør fristilles slik at det ikke er trevegetasjon under krona på trærne.

765, Eikeli kirke - Skog, *Kalkskog* (Kalkgranskog) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør en kalkås som strekker seg i sørøst-nordvestgående retning og har ganske bratte lier og berg mot øst og vest. Grensene er satt ved ytterkant skog for hele lokaliteten.

Lokalitetsbeskrivelse: Gran er dominerende treslag i lokaliteten, men det er stedvis med stor innblanding av hassel, eik, lønn, alm, lind, selje, rogn, ask, furu og bjørk. I partier dominerer løvskogen mer enn grana og helt på toppen med tørrere forhold må skogen betegnes som kalkfuruskog. Skogen er en til tosjiktet og har i små partier, hvor det er mest lys, et rikere utviklet feltsjikt av leddved, kranskonvall, skogsvever, trollbær, ormetelg, fingerstarr, haramat, krossved og storkonvall. Det finnes spredt med rike bergvegger hvor det bl. a. vokser mosegrye som har kalkrike og fuktige bergvegger som habitat. Det er kartlagt noe sopp i området som er typiske for rike kalkåser. De to lite vanlige artene kokskremle (artskart) og hasselskrubb (feltarbeid 2008) ble funnet i de øvre delene av åsen. Det ble ellers registrert ferskenhatt, svovelriske, grå ringløs fluesopp, gullkremle, granmatriske, mye traktkremle, rødgul piggsopp og kjeglevokssopp. Av vedboende arter ble det kartlagt blåkjuke, rustkjuke og brunkjuke.

Påvirkning: Området er mye brukt til lek, noe det bærer preg av med mye slitt vegetasjon. Det er også foretatt noen nyere hogster, trolig i forbindelse med lysforhold til naboer. Det ligger en gammel hoppbakke i området som ikke er inkludert i lokalitet.

Artsmangfold: Det antas at lokaliteten er viktig for en rekke sjeldne arter knyttet til kalkskog. I dag med særlig funksjon for markboende sopp, men på sikt også for arter knyttet til eldre skog med gamle trær og liggende og stående død ved. Det er registrert flere markboende sopp som er ført opp i kategorien sårbar på rødlisten.

Verdisetting: Større områder med kalkskog er viktig for mange arter og naturtypen i seg selv begynner å bli sjelden i Indre Oslofjord. Forholdsvis høy påvirkning av lek, hogst og tråkk, samt mangel på høyt rødlistede arter trekker verdien ned fra svært viktig til viktig (B verdi). Lokaliteten er trolig også et viktig viltområde for mange fuglearter.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling. Det er ikke påvist noe arts mangfold som trenger spesiell skjøtsel.

766, Capralhaugen-Eikeli - KULTURLANDSKAP, *Naturbeitemark* ((D04) Frisk næringsrik "natureng") - Verdi C

Generelt: Lokaliteten er beliggende mellom lokalitet 764 og 765 og utgjør åpne engarealer.

Lokalitetsbeskrivelse: I nord åpne engarealer som er gressdominert, men med innslag av småbjørnekjeks, engknoppurt, rosebusker, kvastvever, burrot, rødkløver, stormaure og føblom. De vanligste grasene er hundegras, timotei og engsvingel.

Kulturpåvirkning: Det er usikkert hvordan området er brukt tidligere, men hele området er har så pass dyp jord at det kan ha vært dyrket opp og trolig beitet i seinere tid. Det er i dag lenge siden området ble hevdet.

Verdisetting: Gammel natureng er som oaser for mange arter, særlig av insekter, i et ellers meget hardt utbygd område. Dårlig hevd og mangel på påviste arter gir imidlertid kun lokal verdi (C verdi). De entomologiske kvalitetene bør imidlertid undersøkes og kan høyne verdien.

Hensyn og skjøtsel: Det bør gjeninnføres beite eller slått på arealet for å bidra til å holde ett av få gjenværende engområder åpent.

767, Plahteskogen - Skog, Kalkskog - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør en typisk restbiotop i byggesonen med tilhørende slitasje fra lek og installasjoner. En båt, skateboardrampe og en gammel campingvogn er mer og mindre inkludert i lokaliteten.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten består av to kalkrygger/skråninger med mellomliggende sumpskog/gammel fukteng med mye mjødurt. Treslagssammensetningen er variert med gran, furu, bjørk, ask, selje, lønn, hassel, alm og svartor. Skogen er flersjiktet med øvre sjikt av bartrær og et undersjikt av yngre løvtrær. Skogen er ikke veldig gammel i økologisk forstand og mangler helt gamle trær og død ved. Vegetasjonstypen er av typisk kalklågurtskjold med blåveis og fingerstarr på de tørrere partiene, mens det ble registrert breiflangre i område med dyp og fuktig brunjord. I de fuktigste delene er det høgstaude/sumpskogsvegetasjon.

Verdisetting: Til tross for lite areal og en del inngrep, samt at skogen ikke er veldig gammel vurderes kalkskog i lavereliggende områder i Indre Oslofjord som svært artsrike og etter hvert sjeldne. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi)

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør ikke utsettes for flere inngrep enn de lekeinstallasjoner som finnes der i dag. Fri utvikling er ønskelig.

768, Bryn-Gamle Lommedalsvei - KULTURLANDSKAP, Store gamle trær (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør noen gamle styvingstrær på begge sider av Gamle Lommedalsvei ved Bryn.

Lokalitetsbeskrivelse: En rekke gamle styvingstrær som trolig er rester av gammel allè. Det står fire trær nord for veien og noen flere trær sør for veien. Trærne måler opp mot en meter i diameter, noen er tett mosebevokste og flere med begynnende hulrom. Noen av trærne er styvet for noen år tilbake, mens andre ikke er styvet på ganske lenge. Det er ikke gjort noen spesielle artsfunn knyttet til allèen.

Verdisetting: Store gamle trær med begynnende hulheter er et svært viktig habitat for mange arter. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Trærne bør fortsettes og styves. Det bør holdes åpent rundt stammen på trærne. I dag er det mye sideskudd som skjuler stammen på flere av trærne. Styving bør skje hvert 3-5 år.

769, Vestre Hauger - KULTURLANDSKAP, Parklandskap (Parker) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten består av flere gamle trær som står spredt ut over gammel gårdsbruk.

Lokalitetsbeskrivelse: Flere gamle trær hvorav noen har vært styvet tidligere. Trærne måler over en meter i diameter og har hulrom. Noen er rikt mosebevokste, men uten spesielle lavarter.

Kulturpåvirkning: Flere av trærne har tidligere vært styvet.

Artsfunn: Ingen spesielle artsfunn er gjort. Det er samlet moser fra ett av trærne, men disse er ikke bestemt per januar 2009. Potensialet for spennende insektfauna vurderes som ganske stort.

Verdisetting: Store gamle trær med grov bark, rikt mosedekke og hulrom er viktige for en rekke arter. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Mange av trærne kan med fordel fristilles og skjøttes noe. Det er mye kratt som på en enkel måte kan ryddes bort rundt de største trærne. Gamle styvingstrær som ikke har vært styvet på lenge blir topptunge og er meget utsatt for vind. Det bør derfor vurderes om styving kan gjenopptas.

770, Haugsvollen - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark ((D04) Frisk fattigeng) - Verdi C

Lokalitetsbeskrivelse: Haugsvollen er trolig en av de eldste setrene i Vestmarka. Setring er for lengst opphørt, men vollen er fortsatt åpen. Langs den godt brukte seterveien opp Ringikastet til vollen kan en også se tydelig kulturpåvirkning med engrester og beitede kanter. Sauer og storfe som går fritt i skogen søker til vollen og bidrar til å holde den åpen. Vegetasjonen er ganske hardt beita. Vollen brukes også i forbindelse med friluftsliv og det er satt i stand rasteplass. Vegetasjonen domineres av frisk, fattig eng. Et lite område med fuktskog og en liten, rik sump finnes også innenfor området. I tresjiktet her og langs kanten inngår gran, selje, gråor og svartvier. Vollen er forholdsvis artsfattig, men viktig som vitnesbyrd om den tidligere utstrakte setringen i Vestmarka. Enkelte naturengarter ble observert. Artslista omfatter ryllik - Achillea millefolium, engkvein - Agrostis capillaris, glattmarikåpe - Alchemilla glabra, harestarr - Carex leporina, vanlig arve - Cerastium fontanum, sølvbunke - Deschampsia cespitosa, saueteig - Dryopteris expansa, mjødurt - Filipendula ulmaria, markjordbær - Fragaria vesca, korsknapp - Glechoma hederacea, fugleteig - Gymnocarpium dryopteris, aurikkelsveve - Hieracium lactucella, hårsveve - Hieracium pilosella, lusegras - Huperzia selago, føyblom - Leontodon autumnalis, hårfrytle - Luzula pilosa, finnskjegg - Nardus stricta, skoggråurt - Omalothea sylvatica, gjøkysyre - Oxalis acetosella, hengeving - Phegopteris connectilis, groblad - Plantago major, tunrapp - Poa annua, engrapp - Poa pratensis, sølvmore - Potentilla argentea, tepperot - Potentilla erecta, engsoleie - Ranunculus acris, krypssoleie - R. repens, bringebær - Rubus idaeus, engsyre - Rumex acetosa, småsyre - Rumex acetosella ssp. acetosella, ettårsknavel - Scleranthus annuus, grastjerneblom - Stellaria graminea, vassarve - Stellaria media, hvitkløver - Trifolium repens, brennesle - Urtica dioica, blåbær - Vaccinium myrtillus, tyttebær - Vaccinium vitis-idaea, legeveronika - Veronica officinalis, snauveronika - Veronica serpyllifolia og skogfiol - Viola riviniana. I fuktvegetasjonen inngår vassreverumpe - Alopecurus aequalis, bekkeblom - Caltha palustris, bekkekarse - Cardamine amara, maigull - Chrysosplenium alternifolium, myrrhatt - Comarum palustre, mannasøtgras - Glyceria fluitans og myrfiol - Viola palustris.

Vegetasjonstype: Frisk fattigeng, noe fukteng og grårørheggeskog i kant.

Bruksmåte: Beites av dyr som går fritt i skogen, rasteplass for turgåere.

Kulturspor: Hustuffer, røyser.

Tilstand: Bra beitetrykk.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Inngrep: Ingen registrert.

Trussel: Gjengroing.

Verdisetting: Verdivurdering: Forholdsvis artsfattig, men åpen og godt beitet. Vitnesbyrd om den tidligere setringen i Vestmarka. Lite område og ingen spesielle artfunn gir verdi som lokalt viktig.

Hensyn og skjøtsel: Fortsatt beite som i 2007. Samme beitetrykk.

771, Roligholet - KULTURLANDSKAP, *Naturbeitemark* ((D04) Frisk fattigeng) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Roligholet er en gammel skogs plass i Vestmarka som ble ryddet ca 1840. Plassen var bebodd fram til 1908. Fortsatt står husene, men engene rundt er i ferd med å gro igjen. Dels har engene blitt plantet til og sør for huset er det en hogstflate. Området beites eksensivt av dyr som går i skogen. De søker til vollen og bidrar til å holde den åpen. Skogen omkring bærer tydelig preg av tidligere kulturpåvirkning, men er flere steder hogd. I skogkanten rett bak vokser skogstarr - *Carex sylvatica*. Rydningsrøyser finnes i skogen, og vitner om at større arealer var i bruk tidligere. Vegetasjonen består i hovedsak av frisk, fattig eng, men også rikere og tørrere partier inngår. Mest interessant var funn av hjertegras - *Briza media* som har fine forekomster i bakken ovenfor huset. En del hengebjørk - *Betula pendula* og gran - *Picea abies* står rundt på vollen. Ask - *Fraxinus excelsior* og alm - *Ulmus glabra* ble også registrert. Andre registrerte arter var ryllik - *Achillea millefolium*, engkvein - *Agrostis capillaris*, fløyelsmarikåpe - *Alchemilla glaucescens*, gulaks - *Anthoxanthum odoratum*, sandarve - *Arenaria serpyllifolia*, blåkløkke - *Campanula rotundifolia*, harestarr - *Carex leporina*, bleikstarr - *Carex pallescens*, tettstarr - *Carex spicata*, karve - *Carum carvi*, vanlig arve - *Cerastium fontanum*, hvitbladtistel - *Cirsium heterophyllum*, veitistel - *Cirsium vulgare*, hassel - *Corylus avellana*, hundegras - *Dactylis glomerata*, sølvbunke - *Deschampsia cespitosa*, rødsvingel - *Festuca rubra*, mjødurt - *Filipendula ulmaria*, markjordbær - *Fragaria vesca*, hvitmaure - *Galium boreale*, stormaure - *Galium mollugo*, skogstorkenebb - *Geranium sylvaticum*, enghumleblom - *Geum rivale*, hårsveve - *Hieracium pilosella*, firkantperikum - *Hypericum maculatum*, føyblom - *Leontodon autumnalis*, engfrytle - *Luzula multiflora*, hårfrytle - *Luzula pilosa*, finnskjegg - *Nardus stricta*, smalkjempe - *Plantago lanceolata*, dunkjempe - *Plantago media*, engrapp - *Poa pratensis*, tepperot - *Potentilla erecta*, blåkoll - *Prunella vulgaris*, einstape - *Pteridium aquilinum*, engsoleie - *Ranunculus acris*, krypssoleie - *R. repens*, bringebær - *Rubus idaeus*, engsyre - *Rumex acetosa*, småsyre - *Rumex acetosella* ssp. *acetosella*, småbergknapp - *Sedum annuum*, rogn - *Sorbus aucuparia*, hvitkløver - *Trifolium repens*, brennesle - *Urtica dioica*, blåbær - *Vaccinium myrtillus*, tyttebær - *Vaccinium vitis-idaea*, tveskjeggveronika - *Veronica chamaedrys*, legeveronika - *Veronica officinalis*, engfiol - *Viola canina* og skogfiol - *Viola riviniana*.

Vegetasjonstype: Frisk fattigeng, elementer av tørr middelsrik eng.

Bruksmåte: Beites av dyr som går fritt i skogen, rasteplass for turgåere.

Kulturspor: Gamle hus, røyser.

Tilstand: Ikke i bruk, gjenvoksing og hogst av skog rundt.

Inngrep: Ingen registrert.

Verdisetting: Forholdsvis artsrik biotop og med innslag av regionalt sjeldne arter gir verdi som viktig (B verdi). Vitnesbyrd om den tidligere bruken av Vestmarka.

Hensyn og skjøtsel: Det hadde vært positivt med noe høyere beitetrykk enn i 2007. Evt. slått av de rikeste arealene.

772, Stovivollen - KULTURLANDSKAP, *Naturbeitemark* ((D04) Frisk fattigeng) - Verdi C

Lokalitetsbeskrivelse: Stovivollen er en av de få, gamle setervollene i Vestmarka der husene fortsatt står. Setring er nå opphørt, men vollen er fortsatt åpen, og brukes mye som rasteplass for turgåere og speidere. Stovivollen er en av setrene som var lengst i bruk i Bærum, til 1930-årene. Setra er også meget gammel. Polenanalyser viser at det har vært husdyrhold i området fra år 1100 f.Kr. og fra år 750 e.Kr. og fram til høymiddelalderen er det spor etter korndyrking. Flere rydningsrøyser ligger i skogen inntil vollen. Sauer og storfe som går fritt i skogen søker til vollen og bidrar til å holde den åpen. Vollen er stor og nokså hardt beita. Vegetasjonen er nokså artsfattig og domineres av en engkvein - *Agrostis capillaris*, sølvbunke - *Deschampsia cespitosa* og finnskjegg - *Nardus stricta*. Artslista inneholdt ryllik - *Achillea millefolium*, smyle - *Avenella flexuosa*, dunbjørk - *Betula pubescens*, blåkløkke - *Campanula rotundifolia*, seterstarr - *Carex brunnescens*, harestarr - *Carex leporina*, vanlig arve - *Cerastium fontanum*, veitistel - *Cirsium vulgare*, markjordbær - *Fragaria vesca*, enghumleblom - *Geum rivale*, hårsveve - *Hieracium pilosella*, einer - *Juniperus communis*, føyblom - *Leontodon autumnalis*, hårfrytle - *Luzula pilosa*, skoggråurt - *Omalotheca sylvatica*, gran - *Picea abies*, tunrapp - *Poa annua*, engrapp - *Poa pratensis*, tungras - *Polygonum aviculare*, tepperot - *Potentilla erecta*, einstape - *Pteridium aquilinum*, engsoleie - *Ranunculus acris*, krypssoleie - *R. repens*, bringebær - *Rubus idaeus*, småsyre - *Rumex acetosella* ssp. *acetosella*, grasstjerneblom - *Stellaria graminea*, vassarve - *Stellaria media*, brennesle - *Urtica dioica*, blåbær - *Vaccinium myrtillus*, legeveronika - *Veronica officinalis*, engfiol - *Viola canina* og skogfiol - *Viola riviniana*.

Vegetasjonstype: Frisk fattigeng.

Bruksmåte: Beites av dyr som går fritt i skogen, rasteplass for turgåere.

Kulturspor: Gamle hus, steinrøyser.

Tilstand: Bra beitetrykk.

Inngrep: Ingen registrert.

Trussel: Gjengroing.

Verdisetting: Verdivurdering: Forholdsvis artsfattig uten spesielle artsfunn gir verdi som lokalt viktig (C verdi). Lokaliteten er et viktig vitnesbyrd om den tidligere setringen i Vestmarka.

Hensyn og skjøtsel: Området bør fortsettes og beites som i 2007.

773, Risfjellkastet II - KULTURLANDSKAP, *Naturbeitemark* ((D04) Frisk fattigeng) - Verdi C

Lokalitetsbeskrivelse: Risfjellkastet var opprinnelig en husmannsplass i Vestmarka. Rundt huset er det velstelt med plen som gradvis går over i natureng, og lenger unna i kulturpåvirket skog. Engene beites av dyr som går fritt i skogen rundt. Flere steinrøyser ligger i området. I naturengarealene er det en god del gran - *Picea abies* og edelløvtrær som spisslønn - *Acer platanoides* og ask - *Fraxinus excelsior*. Et stort tre står på tunet. Noen interessante engarter ble registrert, blant annet hårsveve - *Hieracium pilosella*, mye smalkjempe - *Plantago lanceolata*, sølvmyre - *Potentilla argentea*, tveskjeggveronika - *Veronica chamaedrys* og legeveronika - *V. officinalis*. Andre arter som ble registrert: ryllik - *Achillea millefolium*, engkvein - *Agrostis capillaris*, veitistel - *Cirsium vulgare*, hassel - *Corylus avellana*, sølvbunke - *Deschampsia cespitosa*, markjordbær - *Fragaria vesca*, firkantperikum - *Hypericum maculatum*, einer - *Juniperus communis*, føllblom - *Leontodon autumnalis*, finnskjegg - *Nardus stricta*, groblad - *Plantago major*, tunrapp - *Poa annua*, tepperot - *Potentilla erecta*, blåkoll - *Prunella vulgaris*, einstape - *Pteridium aquilinum*, engsoleie - *Ranunculus acris*, krypsoleie - *R. repens*, engsyre - *Rumex acetosa*, småsyre - *R. acetosella* ssp. *acetosella*, grasstjerneblom - *Stellaria graminea*, rødkløver - *Trifolium pratense*, brennesle - *Urtica dioica*, blåbær - *Vaccinium myrtillus*, tyttebær - *Vaccinium vitis-idaea* og skogfiol - *Viola riviniana*. Noe sopp ble også registrert, okergul grynhatt - *Cystoderma amianthinum*, kantarellvokssopp - *Hygrocybe cantharellus*, gul vokssopp - *Hygrocybe chlorophana*, kjeglevokssopp - *Hygrocybe conica*, liten vokssopp - *Hygrocybe insipida*, mørkprirket vokssopp - *Hygrophorus pustulatus*, og lakssopp - *Laccaria laccata*, men sesongen var dårlig under besøket.

Vegetasjonstype: Frisk fattigeng.

Bruksmåte: Hytte.

Kulturspor: Steinrøyser.

Tilstand: Velholdt med plen rundt hytte, natureng i gjengroing.

Inngrep: Ingen registrert.

Trussel: Gjengroing.

Verdisetting: Nokså artsfattig, men variert og med en del interessante arter. Størrelse og artssammensetning tilsier lokal verdi (c verdi). Vitnesbyrd om den tidligere bruken av Vestmarka.

Hensyn og skjøtsel: Området bør fortsettes og beites. Positivt om en større del av den gamle beitemarka i Risfjellkastet åpnes og beites.

774, Kirkerud - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: I hagen ved gården Kirkerud står flere store, styvede asker langs grusvei og ved inngangen til tunet. Trærne er nylig styvet og holdes regelmessig i hevd. Gården ligger nå i villabebyggelse og jordveiene er nedbygd til boligformål og veier. Den rødlistede arten bleikdoggnål - *Sclerophora pallida* (NT, nær truet) vokser meget sparsomt på ett tre. Også klosterlav - *Biatroridium monasteriense* (NT, nær truet) ble registrert på ett tre. Ekornmose - *Leucodon sciuroides* er vanlig på stammene. Ellers ble noen rikbarksarter registrert. Flere av trærne er hule, dels med avbarkede partier, og noen står i fare for å velte overende.

Bruksmåte: Ingen bruk, men trærne styves.

Kulturspor: Styvingstrær.

Tilstand: I hevd, men med noen gamle og skrantne trær.

Inngrep: Ingen registrert.

Trussel: Forurensing.

Verdisetting: Styvingstrær er verdifulle i seg selv, og særlig når flere av de er hule. I tillegg er trekker forekomst av rødlistede lavararter, samt potensial for en rik insektfauna verdien opp. Totalt vurderes lokaliteten å være viktig (B verdi)

Hensyn og skjøtsel: Det er ønskelig at yngre trær styves for å sikre kontinuitet i habitatet. Alle trærne bør optimalt styves hvert 3-5 år.

775, Haug - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Langs stikkvei ved Haug rett sør for Kirkerud gård står flere store, styvede asker langs grusvei. Trærne er nylig styvet og ser ut til å bli holdt regelmessig i hevd, men flere av trærne er avbarket og skrantne. Trærne står i villabebyggelse og er litt utsatt for tilfeldige inngrep. Den rødlistede arten bleikdoggnål - *Sclerophora pallida* (NT, nær truet) har en livskraftig bestand på det ene treet. Ekornmose - *Leucodon sciuroides* er vanlig på stammene. Ellers ble noen rikbarksarter registrert.

Bruksmåte: Styving.

Kulturspor: Styvingstrær.

Tilstand: Styves, men med noen gamle og skrantne trær.

Inngrep: Ingen registrert.

Trussel: Hogst, forurensing.

Verdisetting: Styvingstrær er verdifulle i seg selv. I tillegg trekker forekomst av rødlistet lavart, samt potensial for en rik insektfauna verdien opp. Totalt vurderes lokaliteten å være viktig (B verdi).

-Naturtyper i Bærum kommune -

Hensyn og skjøtsel: Trærne bør fortsettes og styves.

776, Østerås - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Hult tre) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Dette er en eldgammel eik som bare går under navnet "hule eika". Eika er nå nesten avbarket. Den står foreløpig trygt inne på en boligeiendom i villastrøket ved Østerås kjøpesenter. Det er ukjent om eika huser sjeldne insekter, og lavflora ble ikke undersøkt. Trolig er denne utarmet på grunn av forurensing, og fordi mye av barken nå er borte.

Bruksmåte: Ingen bruk.

Kulturspor: Ingen registrert.

Tilstand: Svært gammel.

Inngrep: Ingen registrert.

Trussel: Hogst, luftforurensing.

Verdisetting: Så gamle eiker er sjeldne og hule eiker er blant de mest artsrike naturobjektene som finnes særlig med tanke på sjeldne og trua insekter. Det er også sjelden mer eller mindre døde og avbarkede eiker for lov til å stå i fred. Lokaliteten vurderes som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Treet bør behandles på måte som sikrer lang levetid. Treet vil ha stor verdi også etter at det dør. Det bør derfor spares i lang tid.

777, Fossum - KULTURLANDSKAP, *Småbiotoper* (Åkerholmer) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten er en liten skogkledt knaus med kulturmarkspreget vegetasjon i kanten av veien ved Fossum idrettsforenings klubbhus. I tresjiktet inngår spisslønn - Acer platanoides, hengebjørk - Betula pendula, gran - Picea abies, furu - Pinus sylvestris, osp - Populus tremula, hegg - Prunus padus, selje - Salix caprea og rogn - Sorbus aucuparia. Området er slitt nær veien som følge av parkering. Her kommer en del ruderarter inn. På den grunnlendte knausen vokser den rødlistede arten solblom – Arnica montana, en sårbar (VU) art. Arten er observert regelmessig de siste 10 årene. Bare en fertil rosett ble sett av totalt ca 20. Ellers i lokaliteten finnes noen naturengarter og en del vanlige skogs- og engarter. Lokaliteten er en typisk småbiotop, med lysåpen tresatt, kulturmarkspreget vegetasjon uten spesiell hevd. Artslista omfatter: ryllik - Achillea millefolium, nyseryllik - Achillea ptarmica, engkvein - Agrostis capillaris, hvitveis - Anemone nemorosa, gulaks - Anthoxanthum odoratum, hundekjeks - Anthriscus sylvestris, burot - Artemisia vulgaris, blåkløkke - Campanula rotundifolia, geitrams - Chamerion angustifolium, hundegras - Dactylis glomerata, kveke - Elytrigia repens, markjordbær - Fragaria vesca, stormaure - Galium mollugo, beitesveve - Hieracium seksj. vulgata, skjermesveve - Hieracium umbellatum, smørbukk - Hylotelephium maximum, firkantperikum - Hypericum maculatum, rødknapp - Knautia arvensis, knollerte knapp - Lathyrus linifolius, prestekrage - Leucanthemum vulgare, lintorskemunn - Linaria vulgaris, tiriltunge - Lotus corniculatus, hårfrytle - Luzula pilosa, stormarimjelle - Melampyrum pratense, gjøksyre - Oxalis acetosella, timotei - Phleum pratense, groblad - Plantago major, lundrapp - Poa nemoralis, engrapp - Poa pratensis, einstape - Pteridium aquilinum, engsoleie - Ranunculus acris, bustnype - Rosa mollis, bringebær - Rubus idaeus, teiebær - Rubus saxatilis, engsyre - Rumex acetosa, gullris - Solidago virgaurea, grasstjerneblom - Stellaria graminea, blåknapp - Succisa pratensis, skogkløver - Trifolium medium, rødkløver - Trifolium pratense, hvitkløver - Trifolium repens, legeveronika - Veronica officinalis, fuglevikke - Vicia cracca og engfiol - Viola canina.

Vegetasjonstype: Frisk fattigeng.

Bruksmåte: Ingen spesiell bruk.

Kulturspor: Ingen registrert.

Tilstand: Noe slitt.

Inngrep: Oppkjørt vegetasjon etter parkering.

Trussel: Endret bruk, gjengroing.

Verdisetting: Forholdsvis artsfattig, men med forekomst av en rødlistet art som er sjelden i regionen.

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes og ryddes krattskog og evt. gjerde inne og beite dersom dette er aktuelt.

778, Bakken - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Langs grusveien ned til plassen Bakken står 12 styvede trær (2 spisslønn, 9 ask og 1 selje). Trærne er nylig styvet. Flere av trærne er gamle, dels med avbarkede partier, men enkelte yngre trær finnes også. Ekornmose – Leucodon sciuroides er dominerende på stammene.

Bruksmåte: Styving.

Kulturspor: Styvingstrær.

Tilstand: I hevd. Det er ønskelig at yngre trær styves for å sikre kontinuitet i habitatet.

Inngrep: Ingen registrert.

Trussel: Hogst.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Verdisetting: Gamle styvede trær som fortsatt hevdes er et viktig miljø for en rekke arter. Lokalitetet får derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Trærne bør fortsettes og styves hvert 3-5 år. Det bør holdes åpent rundt trærne.

779, Listua - KULTURLANDSKAP, *Store gamle trær* (Skjøttet/styvet) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Langs Ankerveien ved Listua står 21 styvede asker i bakken opp mot Fossum. Trærne er nylig styvet. Den rødlistede arten bleikdoggnål – *Sclerophora pallida* (NT, nær truet) vokser på minst tre trær. Flere av trærne er hule, dels med avbarkede partier. Inn sidevei mot et hus er det satt i gang styving av flere unge trær. Ekornmose – *Leucodon sciuroides* er dominerende på stammene.

Bruksmåte: Styving.

Kulturspor: Styvingstrær.

Tilstand: I hevd, men med noen gamle og skrantne trær. Det er ønskelig at yngre trær styves for å sikre kontinuitet i habitatet.

Inngrep: Ingen registrert.

Trussel: Hogst, veitrafikk.

Verdisetting: Gamle styvede trær som fortsatt hevdes er et viktig miljø for en rekke arter. Lokalitetet får derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Trærne bør fortsettes og styves hvert 3-5 år. Det bør holdes åpent rundt trærne.

780, Ankerveien/Haga II - KULTURLANDSKAP, *Parklandskap* (Alléer) - Verdi A

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger langs Ankerveien ved Haga gård. Langs veien står mange forholdsvis unge edelløvtrær, for det meste ask, men stedvis finnes også eldre trær. Trærne er styvet forholdsvis høyt oppe på stammen, muligens for ikke så mange år siden. Lokaliteten ligger fint til i gammelt kulturlandskap med mange kulturminner i overgangen mellom tidligere kornåkere, nå Haga golfbane og skogen ovenfor. Rikbarksarter ble observert, og det er på sikt gode muligheter for at enda mer kravfulle arter vil etablere seg. Ned mot golfbanen finnes kantvegetasjon.

Artsmangfold: Det er ikke funne spesielle arter på de yngre trærne, men i veikrysset ved Haga hvor det er en del eldre trær er den sjeldne billearten *Crepidophorus mutilatus* (EN-2006) funnet..

Bruksmåte: Ingen spesiell bruk av trærne. Ankerveien brukes mye til rekreasjon.

Kulturspor: Gammel ferdselsvei.

Tilstand: Trærne er middels gamle-gamle.

Inngrep: Ingen registrert.

Trussel: Hogst av trær, utbygging. Opphør av skjøtsel.

Verdisetting: Verdivurdering: Store gamle edelløvtrær med rikbarksarter og potensial for enda mer kravfulle arter på sikt. Slike trær er typisk for kulturlandskapet langs Ankerveien gjennom Bærum og flere andre steder i Asker og Bærum. Funn av en direkte truet art knyttet til lokaliteten viser at lokaliteter er viktig for ivaretagelse av et truet mangfold. Det kan også finnes andre sjeldne arter på lokaliteten. På tross av mange unge trær gis verdien A da det er viktig at det rekrutteres trær for fremtiden.

Hensyn og skjøtsel: Trær som er begynt styvet bør få opprettholdt denne skjøtselen. Dersom mulig kan flere trær bli styvingstrær. Det bør holdes åpent rundt trærne.

781, Ankerveien - Saghytta - KULTURLANDSKAP, *Hagemark* (Bjørkehage) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten er en tidligere hagemark langs Ankerveien mellom Øverland og Haga. Stor bjørk og ask inngår i tresjiktet, samt litt gran. Midt i hagemarka står også en gammel, hul ask. På denne vokser kystdoggnål – *Sclerophora peronella*. Arten er regnet som nær truet (NT). Den er vanligst langs kysten, særlig i Midt-Norge, men i Oslo/Akershus er den bare kjent fra ett annet sted. Vegetasjonen for øvrig er middels artsrik, men hagemarka har grodd sterkt igjen de siste årene. Mest interessante arter var fløyelsmarikåpe - *Alchemilla glaucescens*, blåklokke - *Campanula rotundifolia*, lodnestarr - *Carex hirta*, piggstarr - *Carex muricata*, aurikkelsveve - *Hieracium lactucella*, knollerteknapp - *Lathyrus linifolius*, prestekrage - *Leucanthemum vulgare*, skogkløver - *Trifolium medium*, tveskjeggveronika - *Veronica chamaedrys* og legeveronika – *V. officinalis*.

I nedre del er det foretatt en del planering i forbindelse med golfbanen på Haga. Her er det en del ruderatearter. Følgende arter ble også registrert: ryllik - *Achillea millefolium*, nyseryllik - *Achillea ptarmica*, engkvein - *Agrostis capillaris*, hundekjeks - *Anthriscus sylvestris*, karve - *Carum carvi*, vanlig arve - *Cerastium fontanum*, skjørlok - *Cystopteris fragilis*, hundegras - *Dactylis glomerata*, sølvbunke - *Deschampsia cespitosa*, ormetelg - *Dryopteris filix-mas*, krattmjølke - *Epilobium montanum*, rødsvingel - *Festuca rubra*, markjordbær - *Fragaria vesca*, stankstorkenebb - *Geranium robertianum*, skogstorkenebb - *Geranium sylvaticum*, kratthumbleblom - *Geum urbanum*, korsknapp - *Glechoma hederacea*, skogsveve - *Hieracium seksj. sylvatica*, beitesveve - *Hieracium seksj. vulgata*, firkantperikum - *Hypericum maculatum*, engfrytle - *Luzula multiflora*, skoggråurt - *Omalotheca sylvatica*, gjøkssyre - *Oxalis acetosella*, timotei - *Phleum pratense*, blåkoll - *Prunella vulgaris*, engsoleie - *Ranunculus acris*, krypsoleie - *R. repens*, engsyre - *Rumex acetosa*, skogsvinerot - *Stachys sylvatica*, grasstjerneblom - *Stellaria graminea*, vassarve - *Stellaria media*, ugrasløvetann - *Taraxacum officinale*, rødkløver - *Trifolium pratense*, brennesle - *Urtica dioica*, blåbær - *Vaccinium myrtillus*, gjerdevikke - *Vicia sepium*, engfiol - *Viola canina* og skogfiol - *Viola riviniana*.

Bruksmåte: Ingen bruk.

Kulturspor: Ingen registrert.

-Naturtyper i Bærum kommune -

Tilstand: Sterk gjengroing.

Inngrep: Planering ved golfbane i nedre del.

Trussel: Gjengroing.

Verdisetting: Forekomst av sjelden lavart og opprinnelig fint hagemarksmiljø i viktig kulturlandskap langs Ankerveien. Verdien settes til viktig (B verdi) da potensialet for å få inn flere krevende arter på sikt er stort dersom hevd settes igang.

Hensyn og skjøtsel: Området gror sterkt igjen per 2007. Skjøtsel bør settes i gang. Slått eller beite, samt rydding av krattvegetasjon.

782, Østre Øverland - KULTURLANDSKAP, *Lauveng* (Frisk, frodig lauveng med edellauvtrær i nemoral-sørboreal sone) - Verdi B

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten ligger i en liten bakke øst for gården Øverland. Her står 12 gamle, styvede asketrær. Flere av trærne er hule, til dels avbarket og i dårlig forfatning. Noen trær har veltet. Området er ikke i bruk, men er ryddet for busker, slik at søndre del av bakken opp mot gården nå er åpen. Ned mot åker og golfbane er det mye kratt med ung ask, alm, rødhyll og hassel. Stedvis stikker kalkrikt berg fram. Lokaliteten er en restlokalitet med rik kalktørrengvegetasjon i blanding med ruderatarter. Av mer interessante arter kan nevnes åkermåne - *Agrimonia eupatoria*, nesleklokke - *Campanula trachelium*, nakkebær - *Fragaria viridis*, maria nøkleblom - *Primula veris*, krattsøleie - *Ranunculus polyanthemus* og bakkefiol - *Viola collina*. Andre registrerte arter var spisslønn - *Acer platanoides*, ryllik - *Achillea millefolium*, trollbær - *Actaea spicata*, fløyelsmarikåpe - *Alchemilla glaucescens*, hundekjeks - *Anthriscus sylvestris*, bergskrinneblom - *Arabis hirsuta*, burot - *Artemisia vulgaris*, blåklokke - *Campanula rotundifolia*, kransmynte - *Clinopodium vulgare*, liljekonvall - *Convallaria majalis*, hundegras - *Dactylis glomerata*, sauesvingel - *Festuca ovina*, markjordbær - *Fragaria vesca*, ask - *Fraxinus excelsior*, hvitmaure - *Galium boreale*, stormaure - *Galium mollugo*, gulmaure - *Galium verum*, stankstorkenebb - *Geranium robertianum*, skogstorkenebb - *Geranium sylvaticum*, blåveis - *Hepatica nobilis*, smørbukk - *Hylotelephium maximum*, rødknapp - *Knautia arvensis*, gulflatbelg - *Lathyrus pratensis*, prestekrage - *Leucanthemum vulgare*, hengeaks - *Melica nutans*, gjeldkarve - *Pimpinella saxifraga*, flattrapp - *Poa compressa*, engsøleie - *Ranunculus acris*, nyresøleie - *R. auricomus*, krypsøleie - *R. repens*, kanelrose - *Rosa majalis*, bringebær - *Rubus idaeus*, ugrasløvetann - *Taraxacum officinale*, skogkløver - *Trifolium medium*, rødkløver - *T. pratense*, hestehov - *Tussilago farfara*, alm - *Ulmus glabra*, brennesle - *Urtica dioica*, filtkongslys - *Verbascum thapsus*, tveskjeggveronika - *Veronica chamaedrys* og gjerdevikke - *Vicia sepium*.

Vegetasjonstype: Frisk til tørr baserik eng i lavlandet, elementer av ruderatsamfunn og urterik kant.

Bruksmåte: Ingen bruk.

Kulturspor: Gamle styvingstrær.

Tilstand: Trærne er dels gamle og noen har falt overende. Det er ønskelig at yngre trær styves for å sikre kontinuitet i habitatet.

Inngrep: Grusveier krysser området. Ruderatarter kommer inn fra fyllinger og anlegg i nærheten.

Trussel: Hogst av trær, utbygging.

Verdisetting: Store gamle styvingstrær er sjeldne i fylket, men et typisk trekk for kulturlandskapet langs Ankerveien gjennom Bærum og flere andre steder i Asker og Bærum. Artsrik kalktørreng med interessant flora gir verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Trærne bør styves og enga mellom dem bør slås og planemateriale fjernes etter slått.

783, Staver V - KULTURLANDSKAP, *Hagemark* (Askehage) - Verdi C

Vest for Staver gård mellom åker og Vestmarkveien finnes et område med gjengroende hagemark der spisslønn - *Acer platanoides*, ask - *Fraxinus excelsior* og alm - *Ulmus glabra* er vanlige i tresjiktet. Noen av trærne er store og gamle. Området har tidligere vært kulturmark der turrenger, kantsamfunn og knauser også inngår. Nå er det ikke lenger i bruk og lokaliteten vil etter hvert gå over til edelløvskog som nå dominerer lenger sør. Det er nylig hogt ut en del trær foran et bolighus som ligger nord for lokaliteten. En del interessante karplanter ble funnet, som åkermåne - *Agrimonia eupatoria*, fløyelsmarikåpe - *Alchemilla glaucescens*, nesleklokke - *Campanula trachelium*, kransmynte - *Clinopodium vulgare*, hvitmaure - *Galium boreale*, gulmaure - *G. verum*, rødknapp - *Knautia arvensis*, prestekrage - *Leucanthemum vulgare*, smalkjempe - *Plantago lanceolata* og dunkjempe - *Plantago media*. Artslista omfatter også ryllik - *Achillea millefolium*, engkvein - *Agrostis capillaris*, hundekjeks - *Anthriscus sylvestris*, blåklokke - *Campanula rotundifolia*, fingerstarr - *Carex digitata*, engknoppurt - *Centaurea jacea*, liljekonvall - *Convallaria majalis*, hassel - *Corylus avellana*, hundegras - *Dactylis glomerata*, ormetelg - *Dryopteris filix-mas*, mjødurt - *Filipendula ulmaria*, markjordbær - *Fragaria vesca*, stankstorkenebb - *Geranium robertianum*, skogstorkenebb - *Geranium sylvaticum*, korsknapp - *Glechoma hederacea*, hårsveve - *Hieracium pilosella*, smørbukk - *Hylotelephium maximum*, firkantperikum - *Hypericum maculatum*, einer - *Juniperus communis*, tiriltunge - *Lotus corniculatus*, hengeaks - *Melica nutans*, engrapp - *Poa pratensis*, sølvmore - *Potentilla argentea*, engsøleie - *Ranunculus acris*, kanelrose - *Rosa majalis*, engsyre - *Rumex acetosa*, kanadagullris - *Solidago canadensis*, grastjerneblom - *Stellaria graminea*, ugrasløvetann - *Taraxacum officinale*, skogkløver - *Trifolium medium*, mørkkongslys - *Verbascum nigrum*, tveskjeggveronika - *Veronica chamaedrys*, fuglevikke - *Vicia cracca*, gjerdevikke - *Vicia sepium* og skogfiol - *Viola riviniana*.

Vegetasjonstype: Urterik kant, tørreng, hagemarkspreget alm-lindeskog.

Bruksmåte: Ingen bruk.

Kulturspor: Ingen registrert.

Tilstand: I sterk gjengroing.

Inngrep: Ingen registrert.

Trussel: Gjengroing, hogst av store trær, utbygging.

Verdisetting: Middels artsrikt, men gjengroende gir lokal verdi (C verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det bør vurderes å åpne områder for et moderat beitetrykk. Store trær og evt. styvingstrær bør spares.

784, Grinda - KULTURLANDSKAP, *Naturbeitemark* - Verdi B

Generelt: Teksten under er hentet fra Seglen (2004) som beskriver vegetasjon og insektliv på Isi. Verdivurderingen er gjort av Biofokus på bakgrunn av beskrivelsen.

Lokalitetsbeskrivelse: Rundt husmannsplassen Grinda befinner det seg et forholdsvis stort område med engvegetasjon, her kalt Grindajordet. Jordet er kantet av edelløvskog (Frognerhagaskogen), og inne på jordet vokser et par (formodentlig plantede) boketrær (*Fagus sylvatica*), etter alt å dømme de eneste av sitt slag på Isi. De vestre delene av jordet har tidligere vært brukt til lindyrking, men ligger nå brakk, og det er i ferd med å utvikle seg en glissen vegetasjon av gras og urter som engsyre (*Rumex acetosa*), russekål (*Bunias orientalis*), vinterkarse (*Barbarea vulgaris*), rød jonsokblom (*Silene dioica*) m.fl. De sørlige delene av jordet er fuktige, og her vokser om våren store tepper av maigull (*Chrysoplemium alternifolium*), samt vårkål (*Ranunculus ficaria*), gullstjerne (*Gagea lutea*) og bekkeblom (*Caltha palustris*). I de nordøstlige delene av jordet er det høyvokst, grasdominert eng med rik urtevegetasjon, der det bl.a. vokser hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*), karve (*Carum carvi*), rødknapp (*Knautia arvensis*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), storklokke (*Campanula latifolia*), hvitbladistel (*Cirsium helenoides*), knoppurt (*Centaurea jacea*), honningknoppurt (*Centaurea montana*), beitesveve (*Hieracium* (*Vulgata*) sp.), kveke (*Elymus repens*), hundekveke (*Elymus caninus*) m.fl.

Verdisetting: Verdien av engene virker noe begrenset i seg selv og med få interessante plantearter. Lokaliteten vurderes å være en del av et helhetlig kulturlandskap som er svært rikt på insekter og særlig sommerfugler og gis derfor høyere verdi (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Området bør i begynnelsen -midten av august eller beites med moderat beitetrykk fra midten av juli.

785, Brubråten - KULTURLANDSKAP, *Naturbeitemark* ((D04) Tørr, meget baserik eng i lavlandet) - Verdi B

Generelt: Teksten under er hentet fra Seglen (2004) som beskriver vegetasjon og insektliv på Isi. Verdivurderingen er gjort av Biofokus på bakgrunn av beskrivelsen.

Enda lenger øst, ved husmannsplassen Brubråten, ligger en tørreng som beites kraftig ned fra tidlig på sommeren (primo/medio juni). Her vokser bl.a. engnellik (*Dianthus deltoides*), sølvmure (*Potentilla argenta*), gulmaure (*Galium verum*), torskemunn (*Linaria vulgaris*), tveskjeggveronika (*Veronica chamaedrys*), smalkjempe (*Plantago lanceolata*), rødknapp (*Knautia arvensis*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), prestekrage (*Leucanthemum vulgare*), engknoppurt (*Centaurea jacea*) og hårsveve (*Hieracium pilosella*), og på små tørrbergflater smørbukk (*Sedum telephium*), småbergknapp (*Sedum annuum*) og gravbergknapp (*Sedum spurium*). Enga lar seg ikke uten videre typeklassifisere, men alle tørrenger regnes som sterk truet (EN).

Verdisetting: Området har rik vegetasjon og det ligger i et helhetlig kulturlandskap med kjente verdier knyttet til rik insektfauna. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi). Området gis ikke A verdi da det ikke er snakk om den rikeste utformingen av tørreng som finnes nærmere sjøen.

Hensyn og skjøtsel: Beite bør fortsett, men det bør vurderes hvorvidt beitestart skal utsettes noe.

786, Roli - KULTURLANDSKAP, *Naturbeitemark* ((D04) Våt/fuktig, middels næringsrik eng) - Verdi B

Generelt: Teksten under er hentet fra Seglen (2004) som beskriver vegetasjon og insektliv på Isi. Verdivurderingen er gjort av Biofokus på bakgrunn av beskrivelsen.

Øst for Engebråten-engene, omgitt av skog, ligger et engstykke rundt husmannsplassen Roli. Her finnes både et bekkedrag med mjødukt og andre høye stauder, og tørrere partier med blåklokker, perikum, tiriltunge, rødknapp o.l., dvs. en blandet eng av omtrent samme karakter som de blomsterrike Engebråten-engene, men med en mindre artsrik flora.

Verdisetting: Området har rik vegetasjon og det ligger i et helhetlig kulturlandskap med kjente verdier knyttet til rik insektfauna. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Hensyn og skjøtsel: Det bør ryddes kratt og småskog, men store trær og evt. styvingstrær bør spares. Engene bør slås eller beites dersom det er mulig å få til.

787, Engebråten - KULTURLANDSKAP, *Naturbeitemark* ((D04) Våt/fuktig, middels næringsrik eng) - Verdi A

Generelt: Teksten under er hentet fra Seglen (2004) som beskriver vegetasjon og insektliv på Isi. Verdivurderingen er gjort av Biofokus på bakgrunn av beskrivelsen.

Lokalitetsbeskrivelse: Kulturbetinget engvegetasjon er i sterk tilbakegang i vårt land, p.g.a. driftsendringer i landbruket. Enger som "har hatt lang kontinuitet med tradisjonell beitepåvirkning" regnes vanligvis for å ha "stor verneverdi" (Fremstad & Moen, 2001). Blant engene og åkrene på Isi er det særlig engene på Engebråten som har en slik lang kontinuitet, noe som bl.a. vises biologisk ved forekomsten av indikator-arten vortebiter (*Decticus verrucivorus*), en rødlistet grashoppeart (forsidebildet). Disse engene har f.eks. rikelig med ballblom (*Trollius europaeus*), som er en art knyttet til gammel slåtte-mark og beitemark, og som nå "står i fare for å få sitt utbredelsesområde i Sør-Norge sterkt redusert" (Fremstad & Moen, 2001). På Engebråten-engene og i den bakenforliggende skogen finnes det også enkelte styvingstrær, et vegetasjonselement som nå er akutt truet i og med at laiving som driftsform har opphørt. Engene hører i dag til gårdsbruket Aspelund, men lå tidligere under Isi gård, og i skogkanten finnes rester etter Isi-husmannsplassene Gjertrudsløkka og Nordbråten (nedlagt ca. 1860). Tidligere åpne områder er nå betydelig gjengrodd, slik at ruinene i dag ligger inne i en forholdsvis tett, ung askeskog.

Vegetasjonen på Engebråten-engene kan, i henhold til norsk vegetasjonsklassifisering, karakteriseres som en blanding av løveng og skogstorkenebb-ballblomeng. Løveng er en gammel kulturvegetasjonstype som følger utbredelsen til edelløvskogene i boreonemoralsonen, og som nå er akutt truet (CR) (Fremstad & Moen, 2001). Løvengene er tradisjonelt ugjødslede eller lite gjødslede slåtte- eller beitemarker med spredte løvtrær, helst ask, alm og hengebjørk, eventuelt med innslag av hassel, dvs. omtrent slik vi finner på Engebråten. Som typiske arter i markvegetasjonen anføres ryllik (*Achillea millefolium*), marikåpe-arter (*Alchemilla* spp.), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), kvitmaure (*Galium boreale*), gulmaure (*Galium verum*), småengkall (*Rhinanthus minor*), smalkjempe (*Plantago lanceolata*), tjæreblom (*Lychnis viscaria*), rødknapp (*Knautia arvensis*), gjerdevikke (*Vicia sepium*) og fuglevikke (*Vicia cracca*), som alle vokser i Engebråten-engene. Engene beites av kyr forholdsvis seint på sommeren (fra begynnelsen av august), noe som bidrar til å hindre gjengroing, samtidig som den korte beiteperioden (moderat beitetrykk), gjør at et rikt arts mangfold opprettholdes. De fuktigere delene av Engebråten-engene har et tydeligere

-Naturtyper i Bærum kommune -

preg av skogstorkenebbballblomeng, med skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*), ballblom (*Trollius europaeus*) og andre typiske arter som prestekrage (*Leucanthemum vulgare*) og engsoleie (*Ranunculus acris*). Her finnes også høystauder som tyrihjel (*Aconitum septentrionale*), sløke (*Angelica sylvestris*) og mjøddurt (*Filipendula ulmaria*), arter som bare overlever i enger med lett beitetrykk. Denne engtypen er sjelden og i sterk tilbakegang i lavlandet, men er mer utbredt i borealsonene, og derfor klassifisert som noe truet (VU).

I tillegg til de nevnte artene, finner vi på Engebråten-engene også skogsnelle (*Equisetum sylvaticum*), grasstjerneblom (*Stellaria graminea*), hanekam (*Lychnis flos-cuculi*), rød jonsokblom (*Silene dioica*), stakekarse (*Barbarea stricta*), smørbukk (*Sedum telephium*), enghumleblom (*Geum rivale*), kratthumleblom (*Geum urbanum*), tepperot (*Potentilla erecta*), markjordbær (*Fragaria vesca*), firkantperikum (*Hypericum maculatum*), karve (*Carum carvi*), stormaure (*Galium album*), blåkoll (*Prunella vulgaris*), filtkongsløys (*Verbascum thapsus*), legeveronika (*Veronica officinalis*), tveskjeggveronika (*Veronica chamaedrys*), grobladkjempe (*Plantago major*), storklokke (*Campanula latifolia*), engklokke (*Campanula patula*), åkergråurt (*Filaginella uliginosa*), nyseryllik (*Achillea ptarmica*), ryllik (*Achillea millefolium*), veitistel (*Cirsium vulgare*), fagerknoppurt (*Centaurea scabiosa*), engknoppurt (*Centaurea jacea*), skjermesveve (*Hieracium umbellatum*) og mange andre. I skogkanten vokser kjøtttype (*Rosa dumalis*) og villrips (*Ribes spicatum*), og i leirbakkene opp mot Aspelund-låven vokser en del typiske åkerkant-arter, som grønt hønsegras (*Persicaria lapathifolia*), meldestokk (*Chenopodium album*), gjetertaske (*Capsella bursa-pastoris*), åkerstemorsblomst (*Viola arvensis*), krattmjølke (*Epilobium montanum*), kvassdå (*Galeopsis tetrahit*) og skogsivaks (*Scirpus sylvaticus*).

Verdisetting: Engene på Engebråten framstår som et særdeles verneverdig element i Isi-landskapet, og må ansees som en nøkkelbiotop for opprettholdelse av det biologiske mangfoldet knyttet til de åpne områdene på Isi. Mange av urtene på Isi synes å ha et stabilt tyngdepunkt på Engebråten, hvorfra de kan spre seg til små engflekker og veikanter som har en mer variabel og tilfeldig sammensatt flora. Engene ligger innenfor markagrensa, og bør derfor ikke være truet av nedbygging, men det er viktig å påse at engene beskyttes mot gjengroing og mot

landbruksmessige bruksendringer som gjødsling, sprøyting og skogplanting. Det er registrert fem truede sommerfuglarter som bruker det avgrensede område i ulike deler av sin livssyklus (Artskart 2009). Lokaliteten gis på denne bakgrunn verdi som svært viktig (A verdi)

Hensyn og skjøtsel: Områdene bør fortsettes og beites. Krattskog kan med fordel fjernes og styvingstrær kan styves.

869, Grinidammen-Jarfyllingen - FERSKVANN/VÅTMARK, *Viktig bekkedrag* (Parti som binder sammen andre naturmiljø) - Verdi A

Generelt: Lokaliteten utgjør vannflate og kantsoner fra Grinidammen og ned til Jar bru (Jarfyllingen). Kantsonen som er inkludert varierer i bredde fra de arealene som dekkes av 10 års flom og til delstrekninger som inkluderer alt naturareal opp til hageanlegg. Elva faller 75 meter på dette strekket og det finnes flere fossefall og en del raske stryk. Stedvis renner elva ganske rolig.

Vegetasjonen langs breddene i denne lokaliteten varierer mye på til dels korte strekninger. Det finnes kalkrike bergvegger med rikt mose- og lavvegetasjon, små grusbanker med ruderalvegetasjon, gråor-heggeskog og gråor-askeskog, alm lindeskog og lågurtskog. Den største og mest velutviklede fossesprøytsonen er tildelt en egen lokalitet, men ved flere andre fosser er det trolig vegetasjon som forutsetter perioder med vannsprut. Alle treslag som finnes langs vassdraget er representert også i kantsonen.

Kantsonene er mange steder godt utviklet og det finnes spredt med grove trær, liggende og stående død ved. Bergveggene er godt utviklet med variert mose- og lavflora. Av rødlistede arter som er knyttet til selve elvestrengen er striglekrypmose (DM) registrert i 1889 av Kaalaas. Arten lever på stein i elva og kan potensielt finnes her enda. Det er kjent tre populasjoner av blærestarr (R) som alle er intakte per i dag. Nesten nede ved Jar bru ble det undersøkt for vannlevende invertebrater i 2004. Elva er her relativt rasktstrømmende med steinbunn og noe grus og sand. Det var ingen vegetasjon i elven. Langs elven står det svartor, alm, ask og noe hegg. Den rødlistede døgnfluen *Caenis rivulorum* (elveskjoldgjelledøgnflue) (R). Arten er tidligere kun funnet i Buskerud, Nord-Trøndelag og Finnmark. Vårfluen *Potamophylax latipennis* ble også funnet her og den er ikke tidligere registrert i Oslo/Akershus. På trær i kantsonen finnes tre rødlistede mosearter. Pelsblæremose og oreblæremose er direkte truet og har sin hovedutbredelse i bekkedaler i Asker, Bærum og Oslo. Artene er funnet på flere ulike treslag, men populasjonen er ikke veldig stor for hele elvestrekningen totalt. Sveipfellmose (DM) er funnet på ett sted i 1887 av N.M. Blytt. Orerørsopp (R) er funnet i store mengder under or i flommarkssonen på to lokaliteter. Ved Ullern mølle var det frem til ca. 1940 en dam som demmet opp elva noen meter. Vegetasjonen vi i dag ser nordover fra mølla må ha vokst opp etter at "mølledammen" ble fjernet og vannet rant fritt.

Velutviklede kantsoner med funn av to direkte trua arter og flere andre rødlistearter, samt funn av flere rødlistearter knyttet til vannmiljøet tilsier verdi som svært viktig (A verdi) (Blindheim og Friis 2006). Bare de artene som er funnet på Bærumsiden er lagt inn i artsregistreret.

Hensyn og skjøtsel: Elva og kantsonene bør i sin helhet overlates til fri utvikling.

2212, Jarfyllingen-Fåbrofossen - FERSKVANN/VÅTMARK, *Viktig bekkedrag* (Parti som binder sammen andre naturmiljø) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten utgjør selve elven og dens kantsoner opp til ca. høyde for høyeste flomgrense. Lokaliteten går fra Jar bru - Fåbrofossen. I en del områder er det tatt med svartor, gråor og ask innenfor grensene. I disse områdene er ikke karplante floraen veldig godt utviklet. På noen partier renner elva i flomperioder over grovsteinet elvøvr hvor det vokser høymole, slyngsøtevier og hestehov. Kantsonene til elva er godt utviklet med en rekke ulike treslag. Det er gamle trær, gadd og læger i kantsona flere steder. På en gammel lindestokk som lå langs elva ble det funnet lindebeger som er rødlistet som hensynskrevende (DC). Kjemperøysopp er funnet på Bærumsiden av elven ved Granfoss. Funnet er tillagt denne lokaliteten, men funnsted er ikke godt dokumentert. Det sjeldne graset skogsøtegras er funnet langs elva på Bærum siden.

Vassdrag med kantsoner som har viktige kvaliteter for fugl, sopp, moser, insekter og lav. Viktig del av større helhetlig lokalitet mellom fjorden og marka. Verdien vurderes å være regional (B verdi). Kun de artene som er funnet på Bærumsiden er lagt inn i artsregistreret.

Hensyn og skjøtsel: Det anbefales at elva og dens kantsoner overlates til fri utvikling.

3.3 Registreringsstatus

I følge naturtypehåndboka (Direktoratet for Naturforvaltning 2007) kap. 7.7 er det en målsetting at kommunen skal ha en oversikt over hvilke arealer som er godt kartlagt og hvilke som ikke er godt kartlagt. I Bærum kommune er det gjennom en rekke ulike prosjekter til-

kommet store mengder data om naturtyper siden oppstarten av kartleggingene for 10 år siden. Etter registreringene i 1999/2000 (Blindheim 2001) var det registrert 223 naturtype-lokaliteter mot dagens 435. Totalt sett er det registrert svært mange viktige naturtypelokaliteter i kommunen. Kartleggingen av de store skogområdene i marka er gjort systematisk og det har vært målrettede undersøkelser på kommunens initiativ knyttet til de store vassdragene (Blindheim et al. 2008), Sandvika sentrum (Friis et al. 2004), Fornebu/Snarøya (Blindheim 2005, Blindheim og Olsen 2006), Lysakerelva (Blindheim og Friis 2006) og i Jordbru området (Michelsen et al. 2008). Fylkesmannen har gjort undersøkelser av botanikk på diverse lokaliteter i fjorden (Bjureke 2006) og flere artsprosjekter i regi av NINA har kartlagt insekter og markboende sopp i hovedsakelig kystbeltet (Sverdrup-Thygeson 2007). Private aktører har bidratt gjennom prosjekter knyttet til dobbeltspor Sandvika-Lysaker (Blindheim et al. 2006), Kartlegginger ved Burud golfbane (Heggland et al. 2003) og Naturvernforbundets kartlegging av sommerfugler og natureng på Isi (Seglen 2006). Noen mindre prosjekter er som har bidratt med verdifull kunnskap (Blindheim et al. 2001, Løvdaal 2003, Hofton et al. 2004, Halvorsen et al. 2005, Holtan et al. 2005, Olsen og Reiso 2005, Enerud 2006, Laugsand 2006, Olsen 2008, Røsok og Abel 2008). Mange av referansene nevnt over har digitale linker i referanselisten.

Nedenfor er det gjort en vurdering av kartleggingsstatus for kommunen. Analysen er delt på de ulike hovednaturtypene. *Som en totalvurdering kan det sies at alle deler av kommunen er godt kartlagt, men at det finnes noen huller som vi vet om, samt trolig mindre lokaliteter som enda ikke er kjent.*

3.3.1 Status for de ulike hovednaturtypene

Myr og kilde: Bærum er ingen stor myr kommune, men har en del rikmyrsarealer, kilder og overganger mot sumpskog som er svært viktige for biologisk mangfold. Trolig er de fleste av disse fanget opp. I 2008 ble svært viktige kildeløvskoger og myr rester mellom Ringiåsen og Ramsåsen kartlagt skikkelig. En del rikmyrsareal er grøftet og en del brukt som jordbruksmark fra gammelt av. Det er ikke siden den nasjonale myrreservat planen på 70-tallet blitt gjort systematiske registreringer innenfor denne typen.

→ Det finnes potensielt små rikmyrs- og kilde rester spredt i Bærum. Det krever spesialregistreringer for å fange opp flere av disse. Flere av de antatt viktigste rikmyrene i Bærum er vernet som naturreservat.

Rasmark, berg og kantkratt: Mange av lokalitetene med rasmark berg og kantkratt er i siste oppdatering lagt inn under rik edelløvskog da det er skogkvalitetene som er spesielle for de fleste av dem. En del flere slike er kartlagt senere år i byggesonen og Jordbruområdet og trolig finnes noen flere skråninger som burde vært kartlagt som naturtyper.

→ De viktigste skråningene er kartlagt, men mindre rasmarksskråninger med berg, ur og edelløvskog finnes trolig i et lavt antall. Trolig er 80-90 % av de viktigste lokalitetene innen denne hovednaturtypen fanget opp.

Kulturlandskap: Det har ikke vært noen egen kulturlandskapsundersøkelse i kommunen, men deler av flere prosjekter har hatt fokus på denne naturtypen, særlig prosjektene på Fornebu og Snarøya hvor det har vært fokus på Dragehodelokaliteter. I forhold til den første rapporten er antallet lokaliteter innenfor denne hovedtypen gått fra ca. 20 lokaliteter til 166 lokaliteter. Målsettingen fra første rapport om å kartlegge alle gjenværende kalktørrenger av en hvis kvalitet og størrelse vurderes som 80-90 % oppnådd. Rester finnes på noen av øyene og holmene som er dårligere kartlagt. I markaområdene finnes trolig mindre engarealer som kunne vært registrert. Mange områder er imidlertid under sterk gjengroing og det kan ofte være vanskelig å finne ut hvilke kulturlandskapskvaliteter som finnes i de. Hagemark, alleer og store gamle trær har blitt fanget opp i ganske stort antall siste årene, men her også forventes det at det kan dukke opp enkeltobjekter flere steder.

→ Rimelig godt kartlagt, men mindre områder finnes trolig igjen spredt over hele kommunen.

Ferskvann/våtmark: Viktige bekke drag er i all hovedsak godt fanget opp. Det samme er større vann under marin grense, men disse vannene kunne med fordel vært bedre undersøkt for naturverdier. Dammer har hatt sin undersøkelse (Rinden og Eine 1993), men det har vist seg at det stadig dukker opp nye dammer som er verdifulle (37 dammer i 2009 mot 3 stykker dokumentert i rapporten fra 2000). Trolig finnes noen flere dammer spredt i kommunen. Dette er små oaser som er viktige for mange arter som ellers er hardt presset på egnede levesteder.

→ Trolig er minst 80-90 % av alle A og B områder innen hovednaturtype ferskvann/våtmark fanget opp. Bedre kartlegging av dammer og vann er ønskelig, samt å fange opp de siste dammene som trolig finnes spredt.

Skog: Skog med særlig vekt på kartlegging i marka ble utført systematisk i 1999/2000. I hele perioden siden har det i ulike prosjekter vært fokusert på å få kartlagt kalkskogsfragmenter i byggesonen og øyene hvor mange av de mest verdifulle kalkskogene ligger. Rapporten fra 2000 (Blindheim 2001) påpeker at det da frem til 2000 kun er fanget opp 14,4 % (485 dekar) av det arealet med kalkfuruskog som var registrert på vegetasjonskartet. Dette arealet er i dag økt til 51 % (1716 dekar). Dersom en tar i betraktning at svært mange kalkfuruskogsområder er brukt til utbygging og infrastruktur, samt fragmentert opp i svært små biter er mye av dagens gjenværende kalkskog registrert som naturtyper. Trolig er nær alle større og særlig viktige områder fanget opp i kartleggingen av denne typen. Rik edelløvskog var representert med 14,1 % i 2000 og 61 % i 2009, gråor-heggeskog og rik sumpskog har doblett sitt areal.

→ Trolig er minst 80-90 % av alle A og B områder innen hovedtype skog fanget opp. Mindre områder i byggesone og på øyene kan være uregistrerte. Bratte edelløvsogslir og små rike sumpskoger finnes trolig spredt.

Kyst og havstrand: Det er kartlagt forholdsvis få lokaliteter i denne hovednaturtypen. Kommunen er ikke spesielt rik på strandeng eller strandberg som ikke er ført som slåttemark (kalktørreng type).

→ Mye er kartlagt, men trolig finnes det spredt med små fragmenter innen denne hovednaturtypen.

Marint: Det har ikke vært fokus på temaet. Trolig undersøkt av NIVA og Fylkesmannen i løpet av 2007 og 2008.

→ Data fra den marine kartleggingen bør implementeres i kommunens naturdatabase.

3.4 Spesielle forhold ved registreringsdata

Kvaliteten på dataene i kartleggingen er gjennomgående høy, men i forbindelse med utviklingen av naturtypekartleggingen over flere år finnes det nå en del beskrivelser som ikke holder helt den standarden som i dag er ønskelig i følge DN-håndbok 13. Registreringene er imidlertid utført i en større landskapsmessig sammenheng og verdivurderingene bør være gode. Det kan være at oppdatering av rødlistekategorier fra og med 2006 ville ført til noe endring av verdisettingen på enkelte lokaliteter.

4 Diskusjon

Bærum kommune er på bakgrunn av registrerte naturtyper, sjeldne vegetasjonstyper og dokumentert arts mangfold en av de viktigste for biologisk mangfold i hele landet. Kommunen må sies å være godt kartlagt på naturtypenivå og stedvis på artsnivå. Ytterligere dokumentasjon av arter i fremtiden vil utvilsomt føre til en økning i antallet A områder som følge av mange rødlistefunn.

Av naturtyper kommunen har et særlig ansvar for må nevnes kalktørrengene i kystsonen som huser svært mange sjeldne arter fra en rekke ulike organismegrupper. Videre er kalkskogene både av barskogstype og med edelløvskogsutforming svært viktige for mange arter. Kommunen har i en rekke eksponerte skråninger hvor det vokser edelløvskog og blandingsskoger. Disse er svært varme og i Isi området er det dokumentert stor diversitet av sommerfugler knyttet til skråningene. Rikmyr og varmekjær kildeløvskog er artsrike økosystemer som kommunen har noen spredte forekomster av. Noen av disse er vernet som naturreservater. Av kulturlandskap er det kartlagt en rekke lokaliteter med store gamle trær (styvingstrær) hvor det er påvist mange rødlistede arter. De kalkrike beitemarkene på Skogen på Sollihøgda er også meget verdifull. Sandviksvassdraget har påvist store naturverdier både knyttet til vannstrengen og til kantsonene.

Listen over viktige naturtyper i kommunen kunne vært lenger. Faktum er at berggrunn, klima, løsmasser og topografi gjør at det i kommunen finnes spesielle utforminger av nesten alle forekommende naturtyper.

Bærum kommune har nå kartlagt store deler av sine arealer for naturtyper. I tiden fremover er det derfor viktig å rette mer fokus på dokumentasjon av områdene som er kartlagt for å kunne gi disse en riktig behandling. Mange av områdene krever ingen tiltak, mens andre og da særlig kulturlandskapslokaliteter, vil ha behov for skjøtselstiltak for at naturkvalitetene skal kunne bevares og videreutvikles. Det bør også være fokus på hvilke ytre trusler, som f. eks. fremmede arter, som truer lokalitetenes verdier. Det bør også vurderes hvorvidt noen av de mange viktige områdene bør vurderes for vern da vernekvalitetene for mange områder er store.

5 Litteratur

Artsdatabanken & GBIF Norge. 2008. Internettportal for artssøk.

<http://artskart.artsdatabanken.no/>

Bjureke, K. 2006. Registrering av botanisk mangfold på øyene i Indre Oslofjord, Bærum og Asker kommune. s.1-.

Blindheim, T. 2001. Kartlegging og verdisetting av naturtyper i Bærum kommune. Siste Sjanse-rapport 2001-2, s.36.

http://biolitt.biofokus.no/rapporter/sistesjanserapport_2001-2.pdf

Blindheim, T. 2005. Kartlegging av biologiske verdier i planområde 7.3 og 14 på Oksenøya-Lilleøya på Fornebu, Bærum kommune. 2005-10, s.1-25.

http://biolitt.biofokus.no/rapporter/sistesjansenotat_2005-10.pdf

Blindheim, T. og Friis, H. 2006. Naturverdier langs Lysakerelva i Oslo- og Bærum kommuner. Siste Sjanse rapport 2006-9, s.1-60.

http://biolitt.homelinux.net/rapporter/sistesjanserapport_2006-9.pdf

Blindheim, T., Gaarder, G. og Olsen, K. M. 2001. Naturundersøkelser ved Øverland gård – Norges Vel. Siste Sjanse-notat 2001-1, s.4.

http://biolitt.biofokus.no/rapporter/sistesjansenotat_2001-1.pdf

Blindheim, T., Løvdal, I. og Olsen, K. M. 2006. Naturfaglige registreringer og vurderinger i forbindelse med utbygging av nytt dobbeltspor Lysaker-Sandvika, Bærum kommune. Siste Sjanse-rapport 2005-1, s.47.

http://biolitt.biofokus.no/rapporter/sistesjanserapport_2005-1.pdf

- Blindheim, T. og Olsen, K. M. 2006. Status for naturverdier på Fornebu og Snarøya 2006 med særskilte vurderinger av utbygging nord for Hundsund. Siste Sjanse rapport 2006-8, s.65. http://biolitt.homelinux.net/rapporter/sistesjanserapport_2006-8.pdf
- Blindheim, T., Olsen, K. M., Røsok, Ø., et al. 2008. Naturverdier langs sandviksvassdraget. BioFokus-rapport 2008-6, s.70. <http://biolitt.biofokus.no/rapporter/biofokus-rapport/biofokusrapport2008-6.pdf>
- Borch, H. og Wergeland Krog, O. M. 2009. Natur2000. Database-programpakke for registrering og forvaltning av natur. NINA naturdata AS, Røyrvik.
- Direktoratet for Naturforvaltning. 1999. Kartlegging av naturtyper - verdisetting av biologisk mangfold. Direktoratet for naturforvaltning, Trondheim.
- Direktoratet for Naturforvaltning. 2007. Kartlegging av naturtyper - verdisetting biologisk mangfold, rev. utg. DN-håndbok 13. <http://www.dirnat.no/content.ap?thisId=500031188&language=0>
- Enerud, J. 2006. Kartlegging av elvemusling Margaritifera margaritifera i Bærum kommune i 2006.
- Friis, H., Blindheim, T. og Olsen, K. M. 2004. Kartlegging og verdisetting av naturtyper innenfor planområdet for kommunedelplan Sandvika, Bærum kommune. Siste Sjanse-rapport 2004-7, s.32. http://biolitt.biofokus.no/rapporter/sistesjanserapport_2004-7.pdf
- Halvorsen, G., Often, A. og Svalastog, D. 2005. Engervannet og Øverlandselva - statusrapport 2005.
- Heggland, A., Olsen, K. M. og Blindheim, T. 2003. Biologisk viktige områder på Burud-Hellerud, Bærum. Siste Sjanse-notat 2003-7, s.27. http://biolitt.biofokus.no/rapporter/sistesjansenotat_2003-7.pdf
- Hofton, T. H., Brandrud, T. E. og Bendiksen, E. 2004. Biologiske registreringer av 11 skog-områder på Østlandet i forbindelse med pilotprosjektet "Frivillig vern av skog". NINA Oppdragsmelding 816, s.96. http://biolitt.biofokus.no/rapporter/NINAoppdragsmelding816_frivilligvern2003.pdf
- Holtan, I., Blindheim, T. og Friis, H. 2005. Systematisering av kunnskap om de innførte artene kjempebjørnekjeks, kjempespringfrø, parkslirekne og kjempeslirekne i Bærum kommune. Siste Sjanse notat 2005-6, s.1-5. http://biolitt.biofokus.no/rapporter/sistesjansenotat_2005-6.pdf
- Laugsand, A. E. 2006. Uleiota planata (L. 1761) (Coleoptera, Silvanidae) new to Norway. Norwegian Journal of Entomology **53** (1):39-41.
- Løvdaal, I. 2003. Tanumplataet i Bærum kommune – et nasjonalt verneverdig kulturlandskap. Dokumenterte verneverdier per februar 2003. Siste Sjanse-rapport 2003-3, s.33. http://biolitt.biofokus.no/rapporter/sistesjanserapport_2003-3.pdf
- Michelsen, F., Blindheim, T., Røsok, Ø., et al. 2008. Naturverdier i dalføret Kattås - Jordbru - Ursdalen - Sølvhølen, Bærum kommune. Biofokus-rapport 2008-25. <http://biolitt.biofokus.no/rapporter/biofokus-rapport/biofokusrapport2008-25.pdf>
- Olsen, K. M. 2008. Dokumentasjon av biologisk mangfold i Tjersrudtjern, Bærum 2008. Biofokus-rapport 2008-23. <http://biolitt.biofokus.no/rapporter/biofokus-rapport/biofokusrapport2008-23.pdf>
- Olsen, K. M. og Reiso, S. 2005. Biologiske undersøkelser i Bogstadvann, Gjersrudtjern og Skraperudtjern, Oslo kommune. Siste Sjanse-notat 2005-17, s.25. http://biolitt.homelinux.net/rapporter/sistesjansenotat_2005-17.pdf
- Rinden, H. og Eine, M. 1993. Amfibielokaliteter i Bærum, en undersøkelse av dammer i Bærum med hovedvekt på byggesonen.
- Røsok, Ø. og Abel, K. 2008. Skjøselsplan for naturreservatene Storøykilen og Koksabukta, Bærum kommune. Biofokus-rapport 2008-28.
- Seglen, P. O. 2006. Sommerfuglfaunaen på Isi, Bærum kommune. http://osloogakershus.miljostatus.no/bm_baerum_sommerfugl_isi_Ybj2R.pdf.file
- St. meld. nr. 58 (1996/97). 1996-97. Miljøvernpolitikk for en bærekraftig utvikling - dugnad for framtida.
- Sverdrup-Thygeson, A., Blom, H., Brandrud, T. E., Bratli, H., Skarpaas, O. og Ødegaard, F. 2007. Kartlegging og overvåking av rødlistearter. Delprosjekt II: Arealer for Rød-

listearter - Kartlegging og Overvåking (AR-KO). Faglig framdriftsrapport for 2006.
NINA Rapport 238, s.55 s + vedlegg.

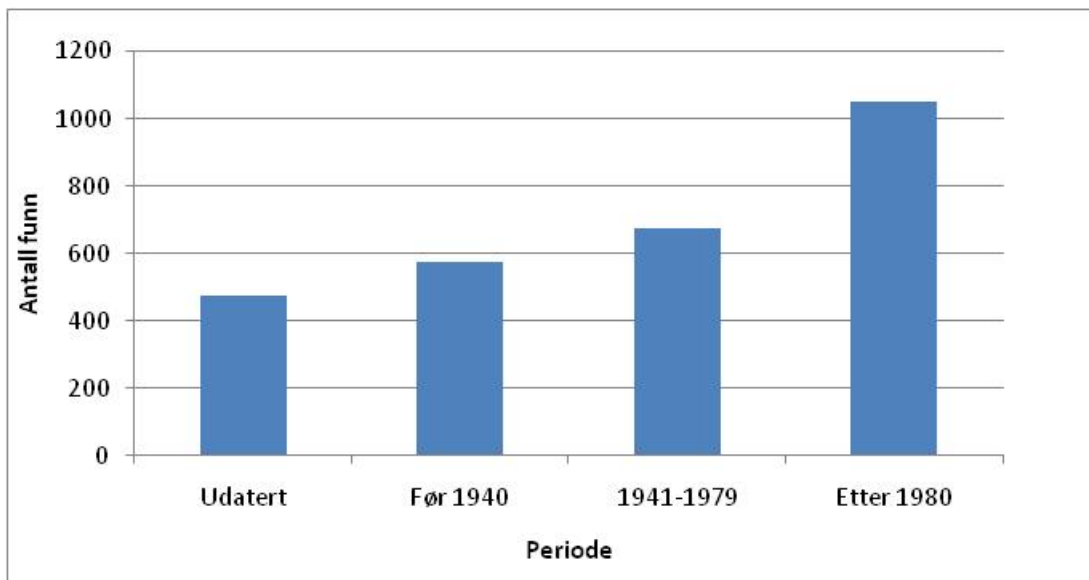
6 Vedlegg 1

Data nedenfor er hentet fra Fylkesmannens hjemmesider. Kildene er Artskart og dennes kilde-databaser, samt gjennomgang av samlingene ved naturhistorisk museum i Oslo

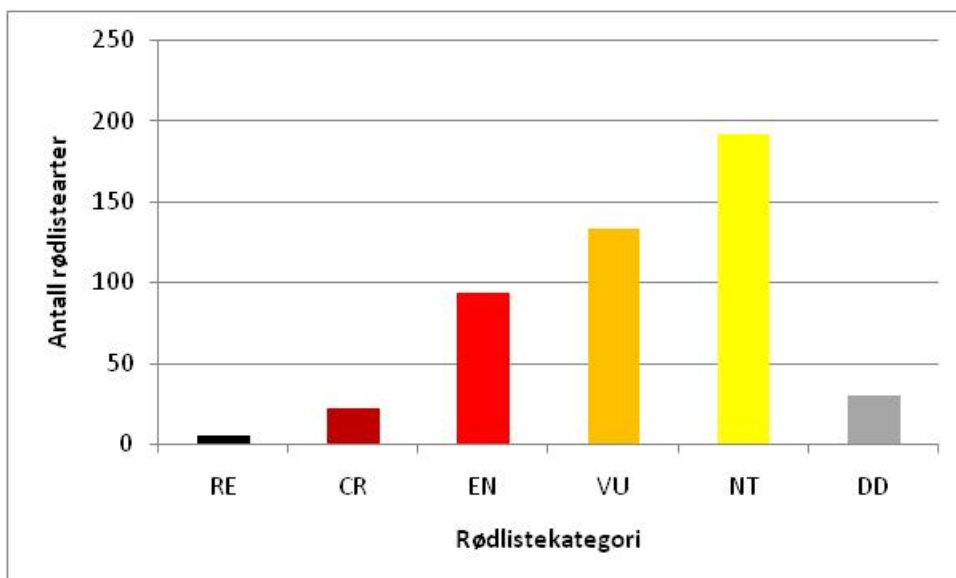
Rødlisterarter – Akershus

-Bærum kommune

I Bærum kommune er det påvist 476 rødlistede arter. Av disse artene er det gjort til sammen 2797 funn.

Figuren viser antall funn av rødlistede arter i Bærum kommune gjennom tidene. Mange av de udaterte funnene er gamle, men det finnes også noen nye funn i denne kategorien.

Figuren viser antall registrerte rødlistede arter i Bærum kommune fordelt på rødlistekategori.

Tabellen under viser siste funn av hver enkelt rødlisteart som er registrert i Bærum kommune. Udaterte funn er markert med "0". Disse funnene er hovedsakelig gjort før 1940. Noen udaterte funn er beviselig nye og disse er satt til "etter 1980". Funnene er sortert på latinsk navn etter artsgruppe og norsk navn er oppgitt der det finnes.

Artsgruppe	Vitenskaplig navn	Norsk navn	Status	Siste funnår
Alger	Nitella flexilis	Glansglattkrans	NT	2007
Amfibier og reptiler	Triturus cristatus	Storsalamander	VU	2004
Amfibier og reptiler	Triturus vulgaris	Småsalamander	NT	2007
Biller	Acanthocinus griseus		VU	1892
Biller	Aderus populneus		NT	1915
Biller	Ampedus sanguinolentus		EN	2005
Biller	Aphodius foetens		VU	2002
Biller	Aphodius luridus		RE	0
Biller	Aphodius niger		NT	1987
Biller	Aphodius pusillus		NT	2005
Biller	Aphodius sphacelatus		NT	2007
Biller	Aphodius subterraneus		CR	1933
Biller	Aplocnemus impressus		VU	2005
Biller	Atheta cauta		DD	1920
Biller	Atomaria fuscipes		DD	1920
Biller	Bledius terebrans		NT	0
Biller	Calosirus apicalis		DD	1921
Biller	Carabus cancellatus		VU	1993
Biller	Cassida denticollis		NT	1921
Biller	Cassida nebulosa		EN	1915
Biller	Cassida sanguinosa		EN	1921
Biller	Chrysolina graminis		EN	0
Biller	Cis dentatus		NT	2006
Biller	Cis quadridens		NT	2005
Biller	Coelambus parallelogrammus		VU	1920
Biller	Corticaria lateritia		VU	0
Biller	Corticeus bicolor		EN	1993
Biller	Cryptocephalus sericeus		NT	2005
Biller	Cryptolestes abietis		NT	1909
Biller	Cryptophagus confusus		EN	1915
Biller	Cryptophagus fuscicornis		EN	1915
Biller	Cryptophagus subdepressus		NT	1925
Biller	Diplapion confluens		EN	1914
Biller	Elaphrus uliginosus		VU	0
Biller	Enochrus melanocephalus		NT	1923
Biller	Georissus crenulatus		NT	1921
Biller	Geotrupes stercorarius		NT	2007
Biller	Hadreule elongatula		NT	2006
Biller	Halipus apicalis		VU	1921
Biller	Helophorus griseus		NT	0
Biller	Hydroglyphus geminus		DD	2008
Biller	Hydroporus elongatulus		DD	1931
Biller	Hydroporus neglectus		DD	1931
Biller	Hypera plantaginis		NT	1908
Biller	Hypera rumicis		NT	1920
Biller	Ilybius guttiger		NT	1922
Biller	Laccornis oblongus		RE	1931
Biller	Lampyris noctiluca		NT	2003
Biller	Lathrobium dilutum		VU	1923
Biller	Lema cyanella		EN	1880
Biller	Limnebius aluta		NT	1923
Biller	Longitarsus brunneus		DD	1920
Biller	Mantura obtusata		DD	1921
Biller	Meligethes norvegicus		EN	etter 1980
Biller	Meloe brevicollis		RE	0
Biller	Microscydmus nanus		NT	1931
Biller	Mogulones crucifer		EN	1920
Biller	Mogulones euphorbiae		VU	1921
Biller	Mordellaria aurofasciata		DD	2007

-Naturtyper i Bærum kommune -

Artsgruppe	Vitenskaplig navn	Norsk navn	Status	Siste funnår
Biller	Neophytobius quadrinodosus		NT	1920
Biller	Ocalea latipennis		NT	1923
Biller	Ochthebius bicolon		NT	1923
Biller	Onthophagus fracticornis		EN	0
Biller	Paracymus aeneus		NT	0
Biller	Plateumaris braccata		NT	0
Biller	Protaetia marmorata		VU	0
Biller	Protapion varipes		VU	1921
Biller	Quedius microps		VU	1920
Biller	Quedius pseudolimbatus		NT	1925
Biller	Rhizophagus grandis		VU	1920
Biller	Scymnus limbatus		DD	0
Biller	Stenus sylvester		EN	0
Biller	Stephostethus alternans		NT	1918
Biller	Thamiodolus viduatus		DD	1921
Biller	Trachys scrobiculata		EN	1921
Biller	Trechus rivularis		NT	1937
Bløtdyr	Margaritifera margaritifera	Elvemusling	VU	2007
Bløtdyr	Mya arenaria		VU	2004
Døgnfluer mm.	Agraylea sexmaculata		CR	2006
Døgnfluer mm.	Chaetopteryx sahlbergi		EN	2004
Døgnfluer mm.	Limnephilus hirsutus		CR	1972
Døgnfluer mm.	Lype reducta		CR	2007
Døgnfluer mm.	Sympetrum sanguineum	Blodrød høstlibelle	EN	2006
Døgnfluer mm.	Sympetrum vulgatum	Sørlig høstlibelle	VU	0
Fisker	Anguilla anguilla	Ål	CR	1903
Fisker	Sprattus sprattus	Brisling	NT	2003
Fisker	Squalus acanthias	Pigghå	CR	1984
Fugler	Accipiter gentilis	Hønssehauk	VU	1977
Fugler	Alauda arvensis	Sanglerke	NT	1978
Fugler	Anas acuta	Stjertand	NT	1985
Fugler	Carduelis flavirostris	Bergirisk	NT	1985
Fugler	Charadrius dubius	Dverglo	NT	1985
Fugler	Coturnix coturnix	Vaktel	NT	2004
Fugler	Crex crex	Åkerrikse	CR	2006
Fugler	Dendrocopos leucotos	Hvitryggspett	NT	1985
Fugler	Dendrocopos minor	Dvergspett	VU	2004
Fugler	Gallinula chloropus	Sivhøne	NT	1977
Fugler	Lanius collurio	Tornskate	VU	1977
Fugler	Larus ridibundus	Hettemåke	NT	2007
Fugler	Locustella naevia	Gresshoppesanger	VU	1985
Fugler	Luscinia luscinia	Nattergal	NT	2004
Fugler	Oenanthe oenanthe	Steinskvett	NT	1978
Fugler	Pernis apivorus	Vepsevåk	EN	1980
Fugler	Phylloscopus sibilatrix	Bøksanger	NT	1997
Fugler	Picoides tridactylus	Tretåspett	NT	1997
Fugler	Picus canus	Gråspett	NT	1997
Fugler	Rallus aquaticus	Vannrikse	VU	2004
Fugler	Sterna hirundo	Makrellterne	VU	2007
Fugler	Streptopelia decaocto	Tyrkerdue	VU	1977
Fugler	Sturnus vulgaris	Stær	NT	2007
Fugler	Uria aalge	Lomvi	CR	2003
Fugler	Vanellus vanellus	Vipe	NT	1998
Karplanter	Alchemilla plicata	Buttmarikåpe	NT	1990
Karplanter	Androsace septentrionalis	Smånøkkkel	NT	2000
Karplanter	Arnica montana	Solblom	VU	1999
Karplanter	Asperugo procumbens	Gåsefot	VU	1989
Karplanter	Atriplex longipes ssp. longipes	Vanlig skaftmelde	DD	1967
Karplanter	Bidens cernua	Nikkebrønsle	VU	1955
Karplanter	Botrychium lunaria	Marinøkkkel	NT	2002
Karplanter	Botrychium matricariifolium	Huldrenøkkkel	CR	0
Karplanter	Bromus hordeaceus ssp. thominei	Smålodnefaks	DD	1966
Karplanter	Campanula cervicaria	Stavklokke	NT	1975
Karplanter	Carex acutiformis	Rankstarr	EN	2002
Karplanter	Carex cespitosa	Tuestarr	NT	2002

-Naturtyper i Bærum kommune -

Artsgruppe	Vitenskaplig navn	Norsk navn	Status	Siste funnår
Karplanter	Carex disperma	Veikstarr	NT	1912
Karplanter	Carex elata	Bunkestarr	VU	1968
Karplanter	Carex hartmanii	Hartmansstarr	EN	1969
Karplanter	Carex pseudocyperus	Dronningstarr	NT	2005
Karplanter	Carex rhynophysa	Blærestarr	EN	2006
Karplanter	Carex riparia	Kjempestarr	EN	2004
Karplanter	Carlina vulgaris	Stjernetistel	NT	1994
Karplanter	Catabrosa aquatica	Kildegras	NT	1966
Karplanter	Centaurium littorale	Tusengylden	EN	2002
Karplanter	Centaurium pulchellum	Dverggylden	VU	2003
Karplanter	Chimaphila umbellata	Bittergrønn	EN	1972
Karplanter	Cinna latifolia	Huldregas	NT	1991
Karplanter	Cirsium oleraceum	Kåltistel	NT	1955
Karplanter	Cotoneaster niger	Svartmispel	NT	2002
Karplanter	Crepis praemorsa	Enghaukeskjegg	VU	2003
Karplanter	Cypripedium calceolus	Marisko	NT	1956
Karplanter	Dactylorhiza incarnata	Engmarihånd	NT	1982
Karplanter	Dactylorhiza traunsteineri	Smalmarihånd	VU	1994
Karplanter	Dracocephalum ruyschiana	Dragehode	VU	2005
Karplanter	Dryocallis rupestris	Hvitmure	CR	1957
Karplanter	Dryopteris cristata	Vasstelg	EN	2000
Karplanter	Eleocharis parvula	Dvergsivaks	NT	1917
Karplanter	Epipactis palustris	Myrflangre	EN	1968
Karplanter	Galium sternerii	Bakkemaure	NT	2002
Karplanter	Gentianella amarella	Bittersøte	NT	1961
Karplanter	Gentianella campestris	Bakkesøte	NT	1999
Karplanter	Gentianella uliginosa	Smalsøte	EN	1961
Karplanter	Geranium lucidum	Blankstorkenebb	NT	1989
Karplanter	Glyceria lithuanica	Skogsøtgras	NT	2006
Karplanter	Gymnadenia conopsea	Brudespore	NT	1999
Karplanter	Juncus minutulus	Grannsiv	NT	1957
Karplanter	Lappula deflexa	Hengepiggrør	NT	1997
Karplanter	Lathyrus palustris	Myrflatbelg	EN	1961
Karplanter	Lemna trisulca	Korsandemat	EN	2004
Karplanter	Liparis loeselii	Fettblad	RE	0
Karplanter	Lithospermum officinale	Legesteinfrø	VU	2002
Karplanter	Lythrum portula	Vasskryp	VU	1960
Karplanter	Microstylis monophyllos	Knottblom	CR	1961
Karplanter	Myosurus minimus	Muserumpe	NT	1952
Karplanter	Myriophyllum verticillatum	Kranstusenblad	NT	1950
Karplanter	Neottia nidus-avis	Fuglereir	NT	2003
Karplanter	Odontites vernus ssp. litoralis	Strandrødtopp	VU	2005
Karplanter	Odontites vernus ssp. vernus	Åkerrødtopp	RE	0
Karplanter	Ononis arvensis	Bukkebeinurt	EN	1995
Karplanter	Ophioglossum vulgatum	Ormetunge	VU	1946
Karplanter	Persicaria minor	Småslirekne	NT	1973
Karplanter	Phleum phleoides	Smaltimotei	EN	1993
Karplanter	Pulsatilla pratensis	Kubjelle	NT	1903
Karplanter	Ranunculus bulbosus	Knollsoleie	NT	1920
Karplanter	Rubus caesius	Blåbringeblær	NT	1951
Karplanter	Salix triandra	Mandelpil	VU	1974
Karplanter	Seseli libanotis	Hjorterot	NT	1993
Karplanter	Silene nutans	Nikkesmelle	NT	2002
Karplanter	Stellaria palustris	Myrstjerneblom	EN	1979
Karplanter	Swida sanguinea	Villkornell	VU	1954
Karplanter	Taxus baccata	Barlind	VU	1999
Karplanter	Thalictrum simplex	Smalfrøstjerne	VU	1962
Karplanter	Thelypteris palustris	Myrtelg	EN	2004
Karplanter	Trifolium campestre	Krabbekløver	VU	1873
Karplanter	Trifolium fragiferum	Jordbærkløver	EN	1873
Karplanter	Ulmus glabra	Alm	NT	2001
Karplanter	Urtica urens	Smånesle	NT	2002
Karplanter	Valerianella locusta	Vårsalat	NT	1979
Karplanter	Veronica spicata	Aksveronika	VU	1993
Karplanter	Veronica verna	Vårveronika	NT	1962

-Naturtyper i Bærum kommune -

Artsgruppe	Vitenskaplig navn	Norsk navn	Status	Siste funnår
Karplanter	Vicia pisiformis	Ertevikke	EN	1922
Karplanter	Viola selkirkii	Dalfiol	NT	1979
Karplanter	Carlina vulgaris ssp. longifolia	Stor stjernetistel	NT	1931
Karplanter	Carlina vulgaris ssp. vulgaris	Liten stjernetistel	NT	1968
Karplanter	Leonurus cardiaca	Løvehale	EN	1952
Karplanter	Ononis spinosa ssp. maritima	Krypbeinurt	VU	1979
Karplanter	Polygonum aviculare ssp. rurivagum	Granntungras	VU	2005
Karplanter	Sanguisorba minor ssp. minor	Nettpimpernell	VU	0
Karplanter	Zannichellia palustris	Vasskrans	VU	1954
Krepsdyr	Haplophthalmus mengii		NT	1999
Krepsdyr	Trachelipus ratzeburgii		NT	1992
Lav	Alectoria sarmentosa	Gubbeskjegg	NT	2000
Lav	Biatoridium monasteriense	Klosterlav	NT	1999
Lav	Bryoria bicolor	Kort trollskjegg	NT	1939
Lav	Bryoria nadvornikiana	Sprikeskjegg	NT	1999
Lav	Calicium abietinum	Skjørnål	EN	0
Lav	Chaenotheca gracilentia	Hvithodenål	NT	1995
Lav	Chaenotheca phaeocephala	Stautnål	VU	1994
Lav	Collema multipartitum	Vifteglye	EN	1939
Lav	Gonohymenia nigritella		DD	1997
Lav	Gyalecta flotowii	Bleik kraterlav	VU	2000
Lav	Gyalecta truncigena		VU	1993
Lav	Gyalecta ulmi	Almelav	NT	2007
Lav	Lempholemma botryosum		DD	0
Lav	Lobothallia radiosa	Kalkskiferlav	VU	2001
Lav	Microcalicium ahlneri	Rotnål	NT	1993
Lav	Ramalina sinensis	Flatragg	NT	0
Lav	Sclerophora coniophaea	Rustdoggnål	NT	2000
Lav	Sclerophora farinacea	Blådoggnål	VU	2000
Lav	Sclerophora pallida	Bleikdoggnål	NT	2000
Lav	Sclerophora peronella	Kystdoggnål	NT	1994
Lav	Squamarina cartilaginea		VU	1934
Lav	Squamarina degelii		EN	2003
Lav	Thyrea confusa		DD	2000
Lav	Toninia candida		VU	0
Lav	Usnea longissima	Huldrestry	EN	1978
Mangeføttinger	Lithobius macilentus		NT	1999
Moser	Brachythecium campestre	Bakkelundmose	DD	1890
Moser	Bryum neodamense	Myrvrangmose	VU	1884
Moser	Buxbaumia viridis	Grønsko	VU	2000
Moser	Callicladium haldanianum	Morknemose	NT	0
Moser	Dicranella humilis	Nuddgrøftemose	NT	1950
Moser	Dicranum viride	Stammesigd	VU	2008
Moser	Discelium nudum	Flaggmose	NT	1952
Moser	Encalypta vulgaris	Småklokkemose	VU	1875
Moser	Fissidens exilis	Grøftelommemose	NT	1906
Moser	Fissidens gracilifolius	Pyslommemose	VU	2000
Moser	Fissidens pusillus	Grannlommemose	EN	1966
Moser	Frullania bolanderi	Pelsblæremose	VU	1989
Moser	Frullania oakesiana	Oreblæremose	EN	0
Moser	Hamatocaulis vernicosus	Alvemose	VU	1893
Moser	Meesia longiseta	Stakesvanemose	VU	1884
Moser	Mielichhoferia mielichhoferiana	Kopperkismose	VU	1893
Moser	Orthotrichum patens	Svøpbustehette	VU	1886
Moser	Phaeoceros carolinianus	Gulnål	VU	0
Moser	Plagiothecium latebricola	Orejamnemose	NT	1894
Moser	Tortella flavovirens	Dynevrिमose	EN	1949
Moser	Weissia longifolia	Svøpkrusmose	VU	1895
Nebbmunner	Aradus conspicuus		CR	1993
Nebbmunner	Oxycarenus modestus		NT	1921
Nebbmunner	Paracorixa concinna		NT	2006
Nebbmunner	Saldula pilosella		DD	1921
Nebbmunner	Sciocoris cursitans		VU	0
Pattedyr	Barbastella barbastellus	Bredøreflaggermus	DD	1911
Pattedyr	Delphinapterus leucas	Hvitval	DD	1988

-Naturtyper i Bærum kommune -

Artsgruppe	Vitenskaplig navn	Norsk navn	Status	Siste funnår
Pattedyr	Gulo gulo	Jerv	EN	0
Pattedyr	Halichoerus grypus	Havert	NT	0
Pattedyr	Myotis mystacinus	Skjeggflaggermus	NT	1950
Pattedyr	Vespertilio murinus	Skimmelflaggermus	NT	1978
Rettvinger, saksedyr og kakerlakker	Conocephalus dorsalis	Sivgresshoppe	NT	2005
Rettvinger, saksedyr og kakerlakker	Psophus stridulus		VU	1993
Sommerfugler	Adscita statices	Grønn metallsvermer	NT	1952
Sommerfugler	Aglia tau	Naglespinner	NT	1983
Sommerfugler	Agonopterix pallorella		EN	1983
Sommerfugler	Agonopterix quadripunctata		CR	1987
Sommerfugler	Ancylosis cinnamomella	Bergknappsmalmott	VU	2003
Sommerfugler	Apamea lithoxylaea	Hvitt strandengfly	NT	2004
Sommerfugler	Argynnis niobe	Niobeperlemorvinge	EN	1917
Sommerfugler	Argyresthia spinosella		EN	1983
Sommerfugler	Baptia tibiale	Trollbærmåler	EN	1997
Sommerfugler	Batia unitella		NT	2005
Sommerfugler	Bucculatrix albedinella		EN	1983
Sommerfugler	Bucculatrix bechsteinella		VU	2003
Sommerfugler	Bucculatrix ratisbonensis		VU	2004
Sommerfugler	Callisto insperatella		VU	1996
Sommerfugler	Canephora hirsuta	Grassekkspinner	VU	1949
Sommerfugler	Cochylidia richteriana	Stor malurtpraktvikler	EN	1994
Sommerfugler	Coenonympha hero	Heroringvinge	EN	1997
Sommerfugler	Coleophora adjectella		VU	2003
Sommerfugler	Coleophora albella		VU	2004
Sommerfugler	Coleophora albitarsella		VU	1987
Sommerfugler	Coleophora asteris		VU	1983
Sommerfugler	Coleophora colutella	Liten lakrismjeltsekkemøll	EN	2004
Sommerfugler	Coleophora directella		EN	1987
Sommerfugler	Coleophora limosipennella		EN	2003
Sommerfugler	Coleophora prunifoliae		EN	1984
Sommerfugler	Coleophora taeniipennella		VU	2003
Sommerfugler	Crassa tinctella		VU	1934
Sommerfugler	Crombrugghia distans	Haukeskjeggfjærmøll	NT	2003
Sommerfugler	Depressaria artemisiae		EN	1987
Sommerfugler	Depressaria depressana		EN	2002
Sommerfugler	Ecliptopera capitata	Springfrødråpemåler	VU	1999
Sommerfugler	Ectoedemia amani		EN	1983
Sommerfugler	Elachista anserinella		EN	1983
Sommerfugler	Elachista bedellella		EN	2003
Sommerfugler	Elachista quadripunctella		VU	1934
Sommerfugler	Elachista triatomea		VU	1983
Sommerfugler	Epiblema obscurana	Alantstengelvikler	EN	2003
Sommerfugler	Epirrhoe galiata	Kystmauremåler	VU	2006
Sommerfugler	Epirrhoe pupillata	Brun mauremåler	EN	0
Sommerfugler	Eulamprotes atrella		VU	2003
Sommerfugler	Eupithecia expallidata	Blek dvergmåler	NT	2004
Sommerfugler	Eupithecia immundata	Trollbærdvergmåler	NT	2003
Sommerfugler	Eupithecia innotata	Malurtdvergmåler	VU	2006
Sommerfugler	Eupithecia subumbrata	Kystdvergmåler	NT	1983
Sommerfugler	Euzophora cinerosella	Malurtsmalmott	EN	1983
Sommerfugler	Glaucopsyche alexis	Kløverblåvinge	NT	2003
Sommerfugler	Grapholita pallifrontana	Lakrismjeltfrøvikler	VU	1983
Sommerfugler	Hadena albimacula	Kystnellikfly	NT	2003
Sommerfugler	Heinemannia laspeyrella		CR	1983
Sommerfugler	Macrochilo cribrumalis	Punktvittefly	NT	2004
Sommerfugler	Melitaea cinxia	Prikkrutevinge	EN	1918
Sommerfugler	Melitaea diamina	Mørk rutevinge	EN	0
Sommerfugler	Metzneria neuropterella		VU	1983
Sommerfugler	Nemapogon nigralbella		NT	2004
Sommerfugler	Oidaematophorus lithodactyla	Alantfjærmøll	EN	1984
Sommerfugler	Orthotelia sparganella		VU	1983
Sommerfugler	Ostrinia quadripunctalis	Flekkengmott	EN	1988
Sommerfugler	Oxyptilus chrysodactyla	Skjermesvevfjærmøll	VU	1983
Sommerfugler	Pelochrista caecimaculana	Grå engvikler	EN	1985

-Naturtyper i Bærum kommune -

Artsgruppe	Vitenskaplig navn	Norsk navn	Status	Siste funnår
Sommerfugler	Perizoma bifaciata	Rødtopplundmåler	VU	1964
Sommerfugler	Philereme vetulata	Geitvedmåler	NT	1993
Sommerfugler	Phtheochroa sodaliana	Hvit praktvikler	EN	2004
Sommerfugler	Plebeius argyrognomon	Lakrismjeltblåvinge	CR	1998
Sommerfugler	Pristerognatha penthinana	Springfrøvikler	EN	2003
Sommerfugler	Pteropteryx dodecadactyla	Leddvedfingermåll	NT	1984
Sommerfugler	Pyrausta sanguinalis	Blodengmott	CR	1989
Sommerfugler	Pyrgus alveus	Alvesmyger	VU	0
Sommerfugler	Rhigognostis annulatella		NT	1934
Sommerfugler	Salebriopsis albicilla	Lindesmalmott	NT	2003
Sommerfugler	Satyrion w-album	Almestjertvinge	VU	1996
Sommerfugler	Scrobipalpa acuminatella		VU	2003
Sommerfugler	Sitochroa palealis	Grønn engmott	VU	1997
Sommerfugler	Sophronia sicariellus		VU	1987
Sommerfugler	Thecla betulae	Slåpetornstjertvinge	NT	1997
Sommerfugler	Thetidia smaragdaria	Smaragdbladmåler	CR	1984
Sommerfugler	Trachycera marmorea	Slåpetornsmalmott	VU	1984
Sommerfugler	Tyria jacobaeae	Karminspinner	EN	0
Sommerfugler	Zygaena viciae	Liten bloddråpesvermer	VU	1949
Sopp	Abortiporus biennis	Rødneende labyrintkjuke	NT	1966
Sopp	Agaricus porphyron	Porfyrsløssopp	NT	2004
Sopp	Amylocorticium subsulphureum		DD	0
Sopp	Anomoporia bombycina		EN	1927
Sopp	Antrodia crassa	Krittjuke	CR	1913
Sopp	Antrodiella citrinella	Gul snyltejuke	VU	2003
Sopp	Artomyces pyxidatus		NT	2004
Sopp	Bankera fuligineoalba	Lurvesøtpigg	NT	1952
Sopp	Boletopsis grisea	Furugrøstjuke	VU	1988
Sopp	Boletopsis leucomelaena	Grøstjuke	NT	2005
Sopp	Bovista limosa	Erterøstjuke	NT	2006
Sopp	Caloscypha fulgens	Fagerbolle	NT	1994
Sopp	Ceriporiopsis pannocincta		CR	1913
Sopp	Clavaria purpurea	Grøstjuke	NT	1934
Sopp	Clitocybe bresadoliana	Kalktrøstjuke	NT	1957
Sopp	Confertium ravenelii		VU	1912
Sopp	Coprinus picaceus	Røstjuke	VU	1997
Sopp	Cortinarius barbatus	Elfenbenslørjuke	NT	2001
Sopp	Cortinarius caesiocanescens	Dueblå slørjuke	EN	2004
Sopp	Cortinarius caesiocortinatus	Rasmarkslørjuke	EN	2001
Sopp	Cortinarius cupreorufus	Kopperrød slørjuke	NT	2004
Sopp	Cortinarius fraudulosus	Barstrøslørjuke	NT	2004
Sopp	Cortinarius gracilior	Frøstjuke	CR	2001
Sopp	Cortinarius meinhardii	Kanarigul slørjuke	VU	2004
Sopp	Cortinarius nanceiensis	Bananslørjuke	VU	2004
Sopp	Cortinarius polymorphus		EN	2001
Sopp	Cortinarius praestans	Kjempeslørjuke	VU	2006
Sopp	Cortinarius sciophyllus		NT	2001
Sopp	Cortinarius splendens		EN	1988
Sopp	Cortinarius suaveolens	Lilla jordbærslørjuke	EN	2001
Sopp	Cortinarius subporphyropus		VU	2001
Sopp	Cortinarius tiliace	Lindeslørjuke	EN	2001
Sopp	Cortinarius urticus	Sølvslørjuke	NT	2001
Sopp	Cyathus olla	Åkerbrødkorg	NT	1996
Sopp	Cystostereum murrayi	Duftskinn	NT	2000
Sopp	Disciotis venosa	Skivemorkel	VU	1972
Sopp	Elaphomyces reticulatus		DD	1957
Sopp	Entoloma atrocoeruleum		NT	2000
Sopp	Entoloma bloxamii	Praktørstjuke	VU	2004
Sopp	Entoloma griseocyaneum	Lillagrå røstjuke	NT	2000
Sopp	Entoloma porphyrophaeum	Lillabrun røstjuke	NT	1951
Sopp	Entoloma prunuloides	Melrøstjuke	NT	2004
Sopp	Fistulina hepatica	Oksetungesopp	NT	2001
Sopp	Fomitopsis rosea	Rosenjuke	NT	2007
Sopp	Geastrum campestre	Ru jordstjerne	CR	1963
Sopp	Geastrum minimum	Småjordstjerne	NT	2006

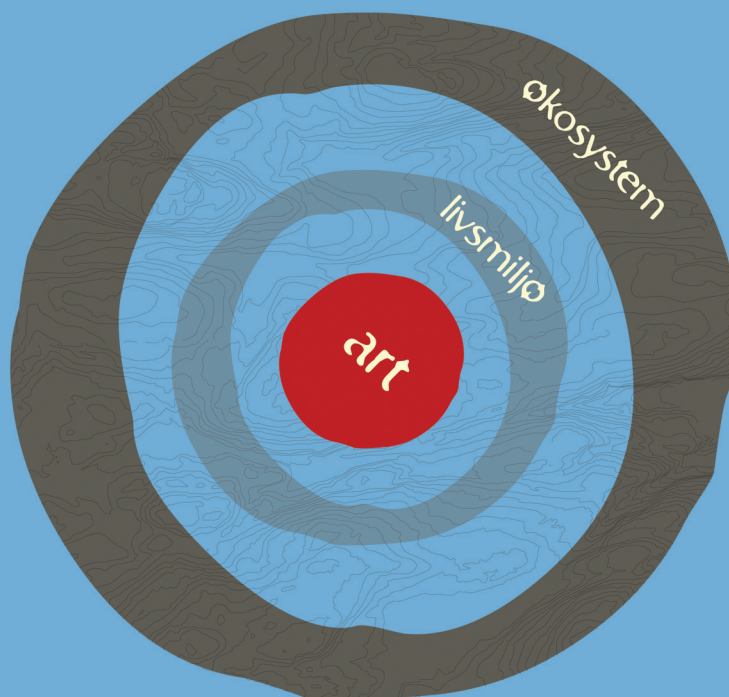
-Naturtyper i Bærum kommune -

Artsgruppe	Vitenskaplig navn	Norsk navn	Status	Siste funnår
Sopp	Geastrum pectinatum	Skaftjordstjerne	NT	1995
Sopp	Geastrum quadrifidum	Styltejordstjerne	NT	1999
Sopp	Geastrum rufescens	Rødbrun jordstjerne	EN	1988
Sopp	Geastrum striatum	Kragejordstjerne	VU	1991
Sopp	Gloiodon strigosus	Skorpepiggsopp	NT	1962
Sopp	Gomphus clavatus	Fiolgubbe	NT	1960
Sopp	Gymnopus nivalis	Vårflathatt	NT	1995
Sopp	Gyroporus castaneus	Kastanjerørsopp	NT	1965
Sopp	Hericium coralloides	Korallpiggsopp	NT	1965
Sopp	Holwaya mucida	Svart tvillingbeger	NT	2005
Sopp	Hydnellum auratile		VU	2001
Sopp	Hygrocybe intermedia	Flammevokssopp	VU	2000
Sopp	Hygrocybe lacmus	Skifervokssopp	NT	2004
Sopp	Hygrocybe spadicea	Sitronskivevokssopp	EN	1982
Sopp	Hygrophorus chrysodon	Gullrandvokssopp	EN	1985
Sopp	Hygrophorus eburneus	Elfenbenvokssopp	NT	0
Sopp	Hygrophorus gliocyclus	Gul furuvokssopp	NT	2004
Sopp	Hygrophorus inocybiformis	Mørkfibret vokssopp	VU	1963
Sopp	Hygrophorus lindtneri	Hasselvokssopp	EN	2004
Sopp	Hygrophorus persoonii	Eikevokssopp	NT	2001
Sopp	Hygrophorus russula	Kremlevokssopp	NT	2006
Sopp	Hyphodermella corrugata		VU	1977
Sopp	Hypoxylon vogesiacum	Almekullsopp	VU	1964
Sopp	Inocybe erubescens	Vårtrevlesopp	NT	1943
Sopp	Inocybe splendens		NT	2001
Sopp	Inonotus tomentosus	Filtkjuke	NT	2004
Sopp	Ischnoderma resinsum	Sørlig tjærekjuke	EN	1960
Sopp	Junghuhnia collabens	Sjokoladekjuke	EN	2005
Sopp	Kavinia himantia	Narrepiggsopp	NT	2007
Sopp	Lactarius evosmus	Bøkebelteriske	NT	2001
Sopp	Lentinellus vulpinus	Rynkesagsopp	NT	1997
Sopp	Lepiota echinacea	Liten skjellparasollsopp	VU	1982
Sopp	Lepiota fulvella	Rustbrun parasollsopp	NT	2004
Sopp	Lepista luscina	Engridderhatt	NT	2004
Sopp	Leucopaxillus gentianeus	Bitter traktmusserong	EN	1957
Sopp	Limacella illinita	Slimsneglehatt	VU	2004
Sopp	Microglossum olivaceum	Oliventunge	VU	2001
Sopp	Morchella esculenta	Rundmorkel	DD	1967
Sopp	Mycenastrum corium	Lærball	CR	1993
Sopp	Mycoacia fuscoatra	Mørk vokspigg	VU	0
Sopp	Mycoacia uda	Grønngul vokspigg	VU	1976
Sopp	Neolepta vitellina	Narreklubbemorkel	NT	1995
Sopp	Oligoporus undosus		VU	2005
Sopp	Peziza saniosa	Blåsvart begersopp	NT	1967
Sopp	Phellinus nigrolimitatus	Svartsonekjuke	NT	2007
Sopp	Phellodon niger	Svartsølvpigg	NT	0
Sopp	Phlebia centrifuga	Rynkeskinn	NT	2007
Sopp	Phlebiella subflavidogrisea		DD	0
Sopp	Pleurotus cornucopiae	Traktøsterssopp	VU	1970
Sopp	Pluteus chrysophaeus	Gyllenbrun skjermesopp	VU	1981
Sopp	Podostroma alutaceum	Kjerneklubbe	NT	1985
Sopp	Polyporus tuberaster	Knollstilkjuke	NT	1982
Sopp	Polyporus umbellatus	Skjermkjuke	VU	1963
Sopp	Pseudorhizina sphaerospora	Trollmorkel	VU	1953
Sopp	Ramariopsis crocea	Safransmåfingersopp	VU	1980
Sopp	Rigidoporus undatus		DD	1924
Sopp	Russula anthracina	Kokskremle	NT	2005
Sopp	Russula roseipes	Rosenfotkremle	NT	2007
Sopp	Sarcodon fennicus	Gallestorpigg	VU	0
Sopp	Sarcodon lundellii	Vrangstorpigg	VU	1973
Sopp	Sarcodon versipellis	Gulbrun storpigg	NT	1999
Sopp	Skeletocutis brevispora		VU	2003
Sopp	Skeletocutis odora	Sibirkjuke	VU	1996
Sopp	Sowerbyella radiculata	Nettsporet kantarellbeger	VU	2004
Sopp	Spongipellis spumeus	Skumkjuke	EN	2000

-Naturtyper i Bærum kommune -

Artsgruppe	Vitenskaplig navn	Norsk navn	Status	Siste funnår
Sopp	Stromatinia rapulum	Konvallbeger	NT	1982
Sopp	Subulicium rallum		DD	1977
Sopp	Trichoglossum walteri	Vranglodnetunge	VU	2002
Sopp	Tricholoma atosquamosum	Svartspettet musserong	NT	2004
Sopp	Tricholoma aurantium	Oransjemusserong	NT	1994
Sopp	Tricholoma batschii	Besk kastanjemusserong	NT	2004
Sopp	Tricholoma joachimii		EN	2004
Sopp	Tuber rufum	Rødbrun trøffel	DD	1953
Sopp	Tulostoma brumale	Grann styltesopp	EN	2007
Sopp	Volvariella surrecta	Snyltesliresopp	NT	1980
Sopp	Xenasma rimicolum		DD	1976
Sopp	Xylaria polymorpha	Stort stubbehorn	NT	1951
Sopp	Xylobolus frustulatus	Ruteskorpe	NT	2000
Tovinger	Arctophila bombiformis		EN	0
Tovinger	Bombylius medius		EN	1948
Tovinger	Callicera aurata		EN	0
Tovinger	Greenomyia baicalica		DD	2007
Tovinger	Heringia heringi		EN	2003
Tovinger	Nemotelus notatus		EN	1956
Tovinger	Symmerus annulatus		EN	2007
Tovinger	Symmerus nobilis		EN	2007
Tovinger	Triglyphus primus		DD	etter 1980
Veps	Abia aenea		VU	1990
Veps	Abia fasciata		VU	1990
Veps	Ametastegia albipes		NT	2007
Veps	Cimbex connatus		NT	1998
Veps	Macrophya albipuncta		VU	1999

bakside

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir en digital rapportserie som heter BioFokus-rapport, <http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>